

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Ing. Františka Ujčíka a Jany Novotné v hlavním líčení konaném dne 14. dubna 2014, **t a k t o :**

Obžalovaný

J.J.,
nar. XXXXX ve XXXXX, Slovenská republika,
státní příslušník Slovenské republiky,
trvale bytem XXXXX, Slovenská republika,
toho času bytem XXXXX,

je v i n e n , ž e

I.

jako zaměstnanec-obchodní zástupce společnosti XXXXX, se sídlem v XXXXX, IČO : XXXXX, jehož náplní práce bylo propagovat, prodávat a distribuovat zboží patřící společnosti XXXXX, v období od 15.7.2007 do dubna 2008, v úmyslu se neoprávněně obohatit, dodal níže uvedeným lékárnám a lékařům zboží společnosti XXXXX - elastoviskozní

prostředek Synocron, jehož užívání pacienty bylo na základě poukazu předepsaného lékařem hrazeno zdravotními pojišťovnami na základě všeobecného zdravotního pojištění, přičemž obviněný poté, co lékaři aplikovali jím dodaný Synocrom pacientům a až dodatečně vystavili lékařský poukaz na odběr aplikovaného prostředku Synocrom, kdy tento poukaz předali přímo obviněnému, na tomto poukaze v níže uvedených případech vždy přepsal číslici označující počet lékařem předepsaného balení prostředku Synocrom tak, že pozměněný poukaz obsahoval vyšší počet předepsaného balení,

a takto pozměněné poukazy poté předložil v lékárnách, kdy na základě jím předložených pozměněných poukazů mu lékárny buď fakticky nebo alespoň účetně ze své skladové evidence vydaly prostředek Synocrom v počtu podle pozměněného poukazu, kdy s takto podvodně vylákanými prostředky Synocrom obviněný naložil dosud nezjištěným způsobem, a následně lékárny předložily pozměněné poukazy a uplatnily tak proplacení prostředku Synocrom u zdravotních pojišťoven, kdy zdravotní pojišťovny lékárnám vydání prostředku Synocrom v počtu podle pozměněných poukazů uhradily, a takto pozměnil níže uvedené poukazy :

						údaje na upraveném poukazu								
		dne	r.č. pacienta	před p.	počet ks	cena	změn il	kusů	cena	rozdíl	rozdíl	vzvedn uto	v lékárně	IZČ
poř. č.	poukaz vystavil			počet	v	před.	na poč.	v			v ceně			
				balení	balení	balení	balení	bal.		kusů		dne		
					VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA									
1	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.08	XXXXX	75645000
2	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.08	XXXXX	75645000
3	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.1.08	XXXXX	75645000
4	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.08	XXXXX	75645000
5	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.07	XXXXX	75645000
6	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.08	XXXXX	75645000
7	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.08	XXXXX	75645000
8	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.1.08	XXXXX	75645000
9	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.08	XXXXX	75645000
10	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
11	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
12	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
13	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.1.08	XXXXX	75645000
14	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
15	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.1.08	XXXXX	75645000
16	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
17	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.1.08	XXXXX	75645000
18	L.H.	7.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	7.1.08	XXXXX	75645000
19	L.H.	7.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	7.1.08	XXXXX	75645000
20	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	31.1.08	neč.	
21	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	31.1.08	neč.	
22	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	9.1.08	XXXXX	75645000
23	L.H.	14.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	14.1.08	XXXXX	75645000
24	L.H.	15.1.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	31.1.08	neč.	
25	L.H.	15.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	15.1.08	XXXXX	75645000

26	L.H.	16.1.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	31.1.08	neč.	
27	L.H.	16.1.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	31.1.08	neč.	
28	L.H.	16.1.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	31.1.08	neč.	
29	L.H.	16.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	16.1.08	XXXXX	75645000
30	L.H.	16.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	16.1.08	XXXXX	75645000
31	L.H.	16.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	16.1.08	XXXXX	75645000
32	L.H.	17.1.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	31.1.08	neč.	
33	L.H.	17.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	5	9 930,00	1	4 965,00	17.1.08	XXXXX	75645000
33	L.H.	17.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.1.08	XXXXX	75645000
34	L.H.	17.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.1.08	XXXXX	75645000
35	L.H.	17.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.1.08	XXXXX	75645000
36	L.H.	27.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	18.3.08	neč.	
37	L.H.	27.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	18.3.08	neč.	
38	L.H.	28.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	28.1.08	XXXXX	75645000
39	L.H.	28.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	28.1.08	XXXXX	75645000
40	L.H.	28.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	28.1.08	XXXXX	75645000
41	L.H.	28.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.2.08	XXXXX	75645000
42	L.H.	28.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	28.1.08	XXXXX	75645000
43	L.H.	28.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.2.08	XXXXX	75645000
44	L.H.	29.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.2.08	XXXXX	75645000
45	L.H.	29.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.2.08	XXXXX	75645000
46	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.2.08	XXXXX	75645000
47	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 995,00	3	3	14 985,00	2	9 990,00	7.2.08	XXXXX	75645000
48	L.H.	4.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.2.08	XXXXX	75645000
49	L.H.	4.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.2.08	XXXXX	75645000
50	L.H.	4.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.2.08	XXXXX	75645000
51	L.H.	4.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	5.2.08	XXXXX	75645000
52	L.H.	4.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.2.08	XXXXX	75645000
53	L.H.	4.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	5.2.08	XXXXX	75645000
54	L.H.	5.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	5.2.08	XXXXX	75645000
55	L.H.	5.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	5.2.08	XXXXX	75645000
56	L.H.	6.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	6.2.08	XXXXX	75645000
57	L.H.	6.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	6.2.08	XXXXX	75645000
58	L.H.	7.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	7.2.08	XXXXX	75645000
59	L.H.	7.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	7.2.08	XXXXX	75645000
60	L.H.	7.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	7.2.08	XXXXX	75645000
61	L.H.	11.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	11.2.08	XXXXX	75645000
62	L.H.	11.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	11.2.08	XXXXX	75645000
63	L.H.	11.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	11.2.08	XXXXX	75645000
64	L.H.	12.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	12.2.08	XXXXX	75645000
65	L.H.	12.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	12.2.08	XXXXX	75645000
66	L.H.	12.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	12.2.08	XXXXX	75645000
67	L.H.	12.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	12.2.08	XXXXX	75645000
68	L.H.	14.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	14.2.08	XXXXX	75645000
69	L.H.	18.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.2.08	XXXXX	75645000
70	L.H.	18.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.2.08	XXXXX	75645000
71	L.H.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000

72	L.H.	27.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	4.3.08	XXXXX	75645000
73	L.H.	27.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
74	L.H.	28.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	18.3.08	neč.	
75	L.H.	28.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	18.3.08	neč.	
76	L.H.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	18.3.08	neč.	
78	L.H.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.3.08	XXXXX	75645000
79	L.H.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.3.08	XXXXX	75645000
80	L.H.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.3.03	XXXXX	75645000
81	L.H.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.3.08	XXXXX	75645000
82	L.H.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	19.3.08	neč.	
83	L.H.	5.3.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	18.3.08	neč.	
84	L.H.	5.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	5.3.08	XXXXX	75645000
85	L.H.	5.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	5.3.08	XXXXX	75645000
86	L.H.	5.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	5.3.08	XXXXX	75645000
87	L.H.	5.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	5.3.08	XXXXX	75645000
88	L.H.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 970,85	3	3	14 912,58	2	9 941,72	18.3.08	neč.	
89	L.H.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
90	L.H.	10.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	10.3.08	XXXXX	75645000
91	L.H.	10.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	10.3.08	XXXXX	75645000
92	L.H.	10.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	10.3.08	XXXXX	75645000
93	L.H.	11.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	11.3.08	XXXXX	75645000
94	L.H.	12.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	12.3.08	XXXXX	75645000
95	L.H.	12.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	12.3.08	XXXXX	75645000
96	L.H.	12.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	12.3.08	XXXXX	75645000
97	L.H.	12.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	12.3.08	XXXXX	75645000
98	L.H.	12.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	12.3.08	XXXXX	75645000
99	L.H.	13.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	13.3.08	XXXXX	75645000
100	L.H.	17.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.3.08	XXXXX	75645000
101	L.H.	17.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.3.08	XXXXX	75645000
102	L.H.	17.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.3.08	XXXXX	75645000
103	L.H.	17.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.3.08	XXXXX	75645000
104	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	19.3.08	XXXXX	75645000
105	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.3.08	XXXXX	75645000
106	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.3.08	XXXXX	75645000
107	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.3.08	XXXXX	75645000
108	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.3.08	XXXXX	75645000
109	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.3.08	XXXXX	75645000
110	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	19.3.08	XXXXX	75645000
111	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	19.3.08	XXXXX	75645000
112	L.H.	20.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	20.3.08	XXXXX	75645000
113	L.H.	20.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	20.3.08	XXXXX	75645000
114	L.H.	20.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	20.3.08	XXXXX	75645000
115	L.H.	25.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	25.3.08	XXXXX	75645000
116	L.H.	25.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	25.3.08	XXXXX	75645000
117	L.H.	26.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	26.3.08	XXXXX	75645000
118	L.H.	26.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	26.3.08	XXXXX	75645000
119	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	4.1.08	XXXXX	75602000

120	L.H.	7.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	7.1.08	XXXXX	75602000
121	L.H.	8.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	8.1.08	XXXXX	75602000
122	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	9.1.08	XXXXX	75602000
123	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	9.1.08	XXXXX	75602000
124	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	9.1.08	XXXXX	75602000
125	L.H.	10.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	10.1.08	XXXXX	75602000
126	L.H.	10.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	10.1.08	XXXXX	75602000
127	L.H.	14.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	14.1.08	XXXXX	75602000
128	L.H.	14.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	14.1.08	XXXXX	75602000
129	L.H.	15.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	15.1.08	XXXXX	75602000
130	L.H.	15.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	15.1.08	XXXXX	75602000
131	L.H.	29.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	5.2.08	XXXXX	75602000
132	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 970,80	3	3	14 912,40	2	9 941,60	6.2.08	XXXXX	75602000
134	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 970,80	2	3	9 941,60	1	4 970,80	6.2.08	XXXXX	75602000
135	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 970,80	3	3	14 912,40	2	9 941,60	7.2.08	XXXXX	75602000
136	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 970,80	2	3	9 941,60	1	4 970,80	6.2.08	XXXXX	75602000
137	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 970,80	2	3	9 941,60	1	4 970,80	7.2.08	XXXXX	75602000
138	L.H.	4.2.08	XXXXX	1	3	4 970,80	2	3	9 941,60	1	4 970,80	8.2.08	XXXXX	75602000
139	L.H.	6.2.08	XXXXX	1	3	4 970,80	2	3	9 941,60	1	4 970,80	11.2.08	XXXXX	75602000
140	L.H.	6.2.08	XXXXX	1	3	4 970,80	2	3	9 941,60	1	4 970,80	11.2.08	XXXXX	75602000
141	L.H.	13.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	13.2.08	XXXXX	75602000
142	L.H.	13.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	13.2.08	XXXXX	75602000
143	L.H.	13.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	13.2.08	XXXXX	75602000
144	L.H.	13.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.2.08	XXXXX	75602000
145	L.H.	18.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	18.2.08	XXXXX	75602000
146	L.H.	25.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	25.2.05	XXXXX	75602000
147	R.Ch.	17.1.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	2	forte	11 052,42	1	5 526,21	31.1.08	neč.	
148	R.Ch.	21.1.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	2	forte	11 052,42	1	5 526,21	31.1.08	neč.	
149	R.Ch.	22.1.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	2	forte	11 052,42	1	5 526,21	31.1.08	neč.	
150	R.Ch.	22.1.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	2	forte	11 052,42	1	5 526,21	31.1.08	neč.	
151	R.Ch.	22.1.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	2	forte	11 052,42	1	5 526,21	31.1.08	neč.	
152	R.Ch.	22.1.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	2	forte	11 052,42	1	5 526,21	31.12.08	neč.	
153	R.Ch.	12.2.08	XXXXX	2	forte	11 040,00	2	forte	11 040,00	0	0,00	12.2.08	XXXXX	75645000
154	R.Ch.	12.2.08	XXXXX	2	forte	11 040,00	2	forte	11 040,00	0	0,00	12.2.08	XXXXX	75645000
155	R.Ch.	13.2.08	XXXXX	2	forte	11 040,00	2	forte	11 040,00	0	0,00	13.2.08	XXXXX	75645000
156	R.Ch.	13.2.08	XXXXX	2	forte	11 040,00	2	forte	11 040,00	0	0,00	13.2.08	XXXXX	75645000
157	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	4	3	19 860,00	2	9 930,00	19.2.08	XXXXX	75645000
158	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.2.08	neč.	
159	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	1	3	4 971,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.2.08	neč.	
160	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	2	3	9 930,00	0	0,00	20.2.08	XXXXX	75645000
161	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	2	3	9 930,00	0	0,00	20.2.08	XXXXX	75645000
162	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	2	3	9 930,00	0	0,00	19.2.08	XXXXX	75645000
163	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	3	3	14 895,00	1	4 965,00	21.2.08	XXXXX	75645000
164	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	2	3	9 930,00	0	0,00	22.2.08	XXXXX	75645000
165	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	2	3	9 930,00	0	0,00	21.2.08	XXXXX	75645000
166	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	3	3	14 895,00	1	4 965,00	21.2.08	XXXXX	75645000
167	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	4	3	19 860,00	2	9 930,00	21.2.08	XXXXX	75645000

168	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	2	3	9 930,00	4	3	19 860,00	2	9 930,00	22.2.08	XXXXX	75645000
169	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.2.08	neč.	
170	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,40	1	14 912,55	29.2.08	neč.	0
171	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	29.2.08	neč.	
172	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.2.08	neč.	
173	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.2.08	neč.	
174	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	21.2.08	XXXXX	75602000
175	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	3	3	14 912,58	2	9 941,72	28.2.09	neč.	
176	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.2.08	neč.	
177	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.2.08	neč.	
178	R.Ch.	21.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.2.08	neč.	
179	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	26.2.08	XXXXX	75645000
180	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	26.2.08	XXXXX	75645000
181	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	3	3	14 912,58	2	9 941,72	29.2.08	neč.	
182	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 970,85	3	3	14 912,58	2	9 941,72	29.2.08	neč.	
183	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	26.2.08	XXXXX	75645000
184	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 970,96	3	3	14 912,88	1	9 941,92	27.2.08	XXXXX	75645000
186	R.Ch.	2.3.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	4	forte	22 104,84	3	16 578,63	18.3.08	neč.	
187	R.Ch.	2.3.08	XXXXX	1	forte	7 368,25	4	forte	29 473,12	3	22 104,84	18.3.08	neč.	
188	R.Ch.	2.3.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	4	forte	22 104,84	3	16 578,63	18.3.08	neč.	
189	R.Ch.	2.3.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	4	forte	22 104,84	3	16 578,63	18.3.08	neč.	
190	R.Ch.	2.3.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	4	forte	22 104,84	3	16 578,63	18.3.08	neč.	
191	R.Ch.	2.3.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	4	forte	22 104,84	3	16 578,63	18.3.08	neč.	
192	R.Ch.	2.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.3.08	XXXXX	75645000
193	R.Ch.	2.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.3.08	XXXXX	75645000
194	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75602000
195	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	3.3.08	XXXXX	75602000
196	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	3.3.08	XXXXX	75602
197	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
198	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
199	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	2	5	16 560,00	1	8 280,00	3.3.08	XXXXX	75645000
200	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	2	5	16 560,00	1	8 280,00	3.3.08	XXXXX	75645000
201	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.3.08	XXXXX	75645000
202	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.3.08	XXXXX	75645000
203	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	12.3.08	XXXXX	75602000
204	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	12.3.08	XXXXX	75602000
205	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75602000
206	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
207	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
208	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
209	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
210	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
211	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
212	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
213	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
214	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
215	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000

216	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	14.3.08	XXXXX	75602000
217	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	14.3.08	XXXXX	75602000
218	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75602000
219	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75602000
220	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
221	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
222	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
224	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
225	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
226	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
227	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
228	R.Ch.	11.3.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	4	forte	22 104,84	3	16 578,63	18.3.08	neč.	
229	R.Ch.	11.3.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	4	forte	22 104,84	3	16 578,63	18.3.08	neč.	
230	R.Ch.	11.3.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	4	forte	22 104,84	3	16 578,63	18.3.08	neč.	
231	R.Ch.	11.3.08	XXXXX	1	forte	5 526,21	4	forte	22 104,84	3	16 578,63	18.3.08	neč.	
232	R.Ch.	11.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	11.3.08	XXXXX	75645000
233	R.Ch.	11.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	11.3.08	XXXXX	75645000
234	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	18.3.08	neč.	
235	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	18.3.08	neč.	
236	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	18.3.08	neč.	
237	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,44	3	14 912,58	18.3.08	neč.	
238	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75645000
239	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75645000
240	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75645000
241	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75645000
242	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
243	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
244	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	19.3.08	XXXXX	75645000
245	R.Ch.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	19.3.08	XXXXX	75645000
246	R.Ch.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
247	R.Ch.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
248	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
249	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
250	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
251	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
252	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
253	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	18.3.08	XXXXX	75645000
254	R.Ch.	20.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	20.3.08	XXXXX	75645000
255	R.Ch.	20.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	20.3.08	XXXXX	75645000
256	R.Ch.	20.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	20.3.08	XXXXX	75645000
257	R.Ch.	20.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	20.3.08	XXXXX	75645000
258	R.Ch.	20.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	20.3.08	XXXXX	75645000
259	R.Ch.	21.3.08	XXXXX	1	3	8 280,00	2	3	16 560,00	1	8 280,00	31.3.08	XXXXX	75602000
260	R.Ch.	21.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	1	4 965,00	31.3.08	XXXXX	75602000
261	R.Ch.	21.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	21.3.08	XXXXX	75645000
262	R.Ch.	25.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	25.3.08	XXXXX	75645000
263	R.Ch.	25.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	25.3.08	XXXXX	75645000

264	R.Ch.	25.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	25.3.08	XXXXX	75645000
265	R.Ch.	25.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	25.3.08	XXXXX	75645000
266	R.Ch.	25.3.08	XXXXX	1	3	8 280,00	2	5	16 560,00	1	8 280,00	25.3.08	XXXXX	75645000
267	R.Ch.	25.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	25.3.08	XXXXX	75645000
272	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.4.08	XXXXX	75645000
273	R.Ch.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.4.08	XXXXX	75645000
274	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.4.08	XXXXX	75645000
275	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
276	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
277	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
278	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
279	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
280	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
281	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
282	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
283	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
284	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
285	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
286	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
287	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
288	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
289	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
290	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
291	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
292	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
293	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	2.5.08	XXXXX	75645000
294	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
295	R.Ch.	17.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	17.4.08	XXXXX	75645000
296	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75602000
297	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
298	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 562,00	15.4.08	XXXXX	75602000
299	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
300	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
301	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	2	FORTE	11 040,00	1	5 520,00	15.4.08	XXXXX	75602000
302	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
303	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
304	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	2	FORTE	11 040,00	1	5 520,00	15.4.08	XXXXX	75602000
305	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
306	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
307	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
308	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
309	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
310	R.Ch.	15.4.08	XXXXX	1	FORTE	5 520,00	4	FORTE	22 080,00	3	16 560,00	15.4.08	XXXXX	75602000
311	R.Ch.	22.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	22.4.08	XXXXX	75645000
312	R.Ch.	22.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	22.4.08	XXXXX	75645000
313	R.Ch.	22.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	22.4.08	XXXXX	75645000
314	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	25.4.08	XXXXX	75602000

315	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	25.4.08	XXXXX	75602000
316	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	1	3	4 965,00	0	0,00	24.4.08	XXXXX	75602000
317	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	24.4.08	XXXXX	75602000
318	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	1	3	4 965,00	0	0,00	24.4.08	XXXXX	75602000
319	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	24.4.08	XXXXX	75602000
320	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	28.4.08	XXXXX	75602000
321	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	28.4.08	XXXXX	75602000
322	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	1	3	4 965,00	0	0,00	28.4.08	XXXXX	75602000
333	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	1	3	4 965,00	0	0,00	28.4.08	XXXXX	75602000
324	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	25.4.08	XXXXX	75602000
325	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	25.4.08	XXXXX	75602000
326	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	1	3	4 965,00	0	0,00	25.4.08	XXXXX	75602000
327	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	25.4.08	XXXXX	75602000
328	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	24.4.08	XXXXX	75602000
329	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	24.5.08	XXXXX	75602000
330	P.D.	4.12.07	XXXXX	1	5	8 284,70	2	5	16 569,00	1	8 284,70	4.12.07	XXXXX	75602000
331	P.D.	27.2.07	XXXXX	1	3	4 970,80	3	3	14 912,24	2	9 941,60	3.12.07	XXXXX	75602000
332	P.D.	10.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,70	10.7.07	XXXXX	74688000
333	P.D.	11.12.07	XXXXX	1	5	8 284,70	2	5	16 569,58	1	8 284,70	11.12.07	XXXXX	75602000
334	P.D.	5.12.07	XXXXX	1	5	8 284,70	2	5	16 569,58	1	8 284,77	5.12.07	XXXXX	75602000
335	P.D.	27.11.07	XXXXX	1	5	8 284,70	2	5	16 569,00	1	8 284,70	4.12.07	XXXXX	74602000
336	P.D.	4.12.07	XXXXX	1	5	8 284,40	2	5	16 568,80	1	8 284,40	31.12.07	XXXXX	74781000
337	P.D.	18.12.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,58	1	8 284,77	18.2.07	XXXXX	75602000
338	P.D.	18.12.07	XXXXX	1	5	8 284,70	2	5	16 569,58	1	8 284,70	18.12.07	XXXXX	75602000
339	P.D.	18.12.07	XXXXX	1	5	8 284,40	2	5	16 568,80	1	8 284,40	31.12.07	XXXXX	75781000
340	P.D.	18.12.07	XXXXX	1	5	8 284,85	2	5	16 569,54	1	8 284,70	18.12.07	XXXXX	75602000
341	P.D.	31.12.07	XXXXX	1	5	8 284,85	2	5	16 569,70	1	8 284,85	31.12.07	XXXXX	74781000
342	P.D.	15.1.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,58	1	8 284,77	15.1.08	XXXXX	74781000
344	P.D.	26.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	4	5	33 139,00	3	24 854,31	26.2.08	XXXXX	74781000
345	P.D.	26.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	4	5	33 139,00	3	24 854,00	26.2.08	XXXXX	74781000
348	P.D.	26.2.08	XXXXX	1	5	8 284,75	4	5	33 139,00	3	24 854,25	26.2.08	XXXXX	74781000
349	P.D.	26.2.08	XXXXX	1	5	8 284,75	4	5	33 139,00	3	24 854,25	26.2.08	XXXXX	74781000
350	P.D.	5.3.08	XXXXX	1	5	8 284,75	4	5	33 139,00	3	24 854,25	5.3.08	XXXXX	74781000
351	P.D.	5.3.08	XXXXX	1	5	8 284,75	4	5	33 139,00	3	24 854,25	10.3.08	XXXXX	74781000
352	P.D.	10.3.08	XXXXX	1	5	8 284,75	4	5	33 139,00	3	24 854,25	10.3.08	XXXXX	74781000
353	P.D.	11.3.08	XXXXX	1	5	8 284,75	4	5	33 139,00	3	24 854,25	11.3.08	XXXXX	74781000
354	P.D.	14.3.08	XXXXX	1	5	8 284,75	4	5	33 139,00	3	24 854,25	14.3.08	XXXXX	74781000
355	P.D.	28.3.08	XXXXX	1	5	8 284,75	4	5	33 139,00	3	24 854,25	28.3.08	XXXXX	74781000
356	P.D.	24.8.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	5.9.07	XXXXX	75645000
357	P.D.	11.9.07	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	11.9.07	XXXXX	75645000
358	P.D.	11.9.07	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.10.07	XXXXX	75645000
359	P.D.	11.9.07	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	2.10.07	XXXXX	75645000
360	P.D.	11.9.07	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.10.07	XXXXX	75645000
361	P.D.	18.9.07	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	5.10.07	XXXXX	75645000
362	P.D.	7.10.07	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	7.10.07	XXXXX	75645000
363	P.D.	21.9.07	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	15.10.07	XXXXX	75645000
364	P.D.	1.11.07	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	1.11.07	XXXXX	75645000

365	P.D.	5.11.07	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	5.11.08	XXXXX	75645000
366	P.D.	1.2.08	XXXXX	1	5	8 284,75	4	5	33 139,00	3	24 854,25	8.2.08	XXXXX	75636000
368	P.D.	1.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	3	5	24 854,31	2	16 569,54	8.2.08	XXXXX	75636000
370	P.D.	8.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	4	5	33 139,00	3	24 854,00	8.2.08	XXXXX	75636000
372	P.D.	8.2.08	XXXXX	1	5	8 284,50	2	5	16 569,00	1	8 284,50	8.2.08	XXXXX	75636000
373	P.D.	27.11.07	XXXXX	1	3	4 970,85	3	3	14 912,55	2	9 941,70	3.12.07	XXXXX	72995170
374	P.D.	4.2.07	XXXXX	1	3	5 299,50	2	3	10 599,00	1	5 299,50	4.2.07	XXXXX	72995170
375	P.D.	18.2.07	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	18.2.07	XXXXX	72995170
377	P.D.	16.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	16.7.07	XXXXX	74688000
380	P.D.	30.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,40	3	14 912,55	30.7.07	XXXXX	74688000
381	P.D.	31.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	31.7.07	XXXXX	74688000
383	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,00	1	8 284,50	29.2.08	neč.	
384	J.P.	25.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	3	5	24 854,31	2	16 569,54	29.2.08	neč.	
385	J.P.	25.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	29.2.08	neč.	
386	J.P.	25.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	4	5	33 120,00	3	24 840,00	25.2.08	XXXXX	74645000
387	J.P.	10.3.08	XXXXX	1	5	8 284,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	10.3.08	XXXXX	75645000
388	J.P.	10.3.08	XXXXX	1	5	8 284,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	10.3.08	XXXXX	75645000
389	J.P.	10.3.08	XXXXX	1	5	8 284,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	10.3.08	XXXXX	75645000
390	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 280,00	2	5	16 560,00	1	8 280,00	15.2.08	XXXXX	75645000
391	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 280,00	2	5	24 840,00	2	16 560,04	15.2.08	XXXXX	75645000
392	P.S.	7.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	7.3.08	XXXXX	75645000
393	P.S.	7.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	7.3.08	XXXXX	75645000
394	P.S.	11.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	11.3.08	XXXXX	75645000
395	P.S.	11.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	11.3.08	XXXXX	75645000
396	P.S.	13.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	13.3.08	XXXXX	75645000
397	P.S.	14.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	28.3.08	XXXXX	75602000
398	P.S.	21.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	25.3.08	XXXXX	75602000
399	P.S.	21.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	25.3.08	XXXXX	75602000
400	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	29.2.08	neč.	
401	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	29.2.08	neč.	
402	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	29.2.08	neč.	
403	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	29.2.08	neč.	
404	P.S.	27.7.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	27.7.07	XXXXX	746880000
405	P.S.	27.7.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	27.7.07	XXXXX	746880000
406	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 280,00	3	5	24 840,00	2	16 560,00	15.2.08	XXXXX	75645000
407	P.S.	5.10.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	5.10.07	XXXXX	746880000
409	P.S.	5.10.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	5.10.07	XXXXX	746880000
410	P.S.	8.2.08	XXXXX	1	5	8 284,50	2	5	16 569,00	1	8 284,50	8.2.08	XXXXX	75636000
411	P.S.	8.2.08	XXXXX	1	5	8 284,50	2	5	16 569,00	1	8 284,50	8.2.08	XXXXX	75636000
412	P.S.	8.2.08	XXXXX	1	5	8 284,50	2	5	16 569,00	1	8 284,50	8.2.08	XXXXX	75636000
413	P.S.	8.2.08	XXXXX	1	5	8 284,50	2	5	16 569,00	1	8 285,00	8.2.08	XXXXX	75636000
414	P.S.	20.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	20.7.07	XXXXX	746880000
415	P.S.	20.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	20.7.07	XXXXX	746880000
416	P.S.	20.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	20.7.07	XXXXX	746880000
417	P.S.	29.6.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.6.07	XXXXX	746880000
418	P.S.	29.6.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.6.07	XXXXX	746880000
419	P.S.	29.6.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	29.6.07	XXXXX	746880000

420	Z.Š.	7.8.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	7.8.07	XXXXX	74688000
421	Z.Š.	9.1.08	XXXXX	1	5	8 280,00	2	5	16 560,00	1	8 280,00	9.1.08	XXXXX	75645000
422	Z.Š.	8.1.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	31.1.08	nrč.	
423	Z.Š.	8.1.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	31.1.08	neč.	
424	Z.Š.	8.1.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	31.1.08	neč.	
425	Z.Š.	19.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	29.2.08	neč.	
426	Z.Š.	18.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	3	5	24 840,00	2	16 560,00	19.2.08	XXXXX	75645000
427	Z.Š.	18.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	29.2.08	neč.	
428	Z.Š.	20.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	29.2.08	neč.	
429	Z.Š.	27.8.07	XXXXX	1	5	8 284,73	2	5	16 569,46	1	8 284,73	3.9.08	XXXXX	72995178
430	Z.Š.	4.9.07	XXXXX	1	5	8 284,73	2	5	16 569,46	1	8 284,73	4.9.07	XXXXX	72995178
431	Z.Š.	20.6.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	20.6.07	XXXXX	74688000
433	Z.Š.	11.12.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	18.12.07	XXXXX	72995170
434	A.M.	16.8.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	17.8.07	XXXXX	72995170
437	I.V.	23.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	23.7.07	XXXXX	74688000
438	I.V.	23.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	23.7.07	XXXXX	74688000
439	I.V.	2.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	3	3	14 912,55	2	9 941,70	2.7.07	XXXXX	74688000
440	P.P.	7.6.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	7.7.07	XXXXX	74688000
441	P.P.	28.6.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	28.6.07	XXXXX	74688000
442	J.M.	8.8.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	8.8.07	XXXXX	74688000
443	Š.	4.10.07	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	4.10.07	XXXXX	74688000
444	R.H.	1.6.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	1.6.07	XXXXX	74688000
445	J.S.	18.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	18.7.07	XXXXX	74688000
446	J.G.	10.7.07	XXXXX	1	3	4 970,85	2	3	9 941,70	1	4 970,85	10.7.07	XXXXX	74688000
447	P.K.	20.2.08	XXXXX	1	5	8 284,00	2	5	16 568,00	1	8 284,00	6.3.08	XXXXX	75602000
448	Z.K.	4.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.3.08	XXXXX	75645000
449	E.S.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	4.3.08	XXXXX	75645000
450	E.S.	18.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	18.3.08	XXXXX	75645000
452	L.R.	25.1.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	25.1.08	XXXXX	75636000
453	L.R.	29.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	18.3.08	XXXXX	75645000
454	A.M.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	19.3.08	XXXXX	75645000
				468		2 520 292,73	1269		7 176 862,50	801	4 646 664,80			
			VOJENSKÁ ZDRAV. POJIŠTOVNA											
455	L.H.	16.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	16.1.08	XXXXX	75645000
456	L.H.	17.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.1.08	XXXXX	75645000
457	L.H.	2.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	2.4.08	XXXXX	75645000
458	L.H.	11.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	14.4.08	XXXXX	75645000
459	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	29.2.08	XXXXX	80443000
460	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,60	29.2.08	XXXXX	80443000
461	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	29.2.08	XXXXX	80443000
462	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	26.2.08	XXXXX	75645000
463	A.M.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	2.4.08	XXXXX	75645000
464	J.P.	7.4.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	7.4.08	XXXXX	75645000
465	J.K.	6.2.08	XXXXX	1	3	4 970,86	3	3	14 912,58	2	9 941,72	29.2.08	XXXXX	80443000
466	J.M.	10.12.07	XXXXX	1	5	8 284,73	2	5	16 569,46	1	8 284,73	10.12.07	neč.	729951178
467	P.S.	2.11.11	XXXXX	1	5	8 280,00	2	5	16 560,00	1	8 280,00	2.11.07	XXXXX	75645600
				13		74 518,17	33		190 427,20	20	115 908,77			

			Revírní bratrská pokladna											
468	L.H.	10.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	neč.	XXXXX	75602000
468 a	L.H.	15.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	neč.	XXXXX	75602000
469	L.H.	15.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	neč.	XXXXX	75602000
470	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	neč.	XXXXX	75602000
471	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	neč.	XXXXX	75602000
472	L.H.	13.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	neč.	XXXXX	75602000
473	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.08	XXXXX	75645000
474	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.08	XXXXX	75645000
475	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
456	L.H.	7.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	7.1.08	XXXXX	75645000
477	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	9.1.08	XXXXX	75645000
478	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	9.1.08	XXXXX	75645000
479	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	9.1.08	XXXXX	75645000
480	L.H.	16.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	16.1.08	XXXXX	75645000
481	L.H.	16.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	16.4.08	XXXXX	75645000
482	L.H.	29.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.2.08	XXXXX	75645000
483	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.2.08	XXXXX	75645000
484	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.2.08	XXXXX	75645000
485	L.H.	5.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	5.2.08	XXXXX	75645000
486	L.H.	6.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	6.2.08	XXXXX	75645000
487	L.H.	18.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	18.2.08	XXXXX	75645000
488	L.H.	18.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	18.2.08	XXXXX	75645000
489	L.H.	5.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	5.3.08	XXXXX	75645000
490	L.H.	5.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	5.3.08	XXXXX	75645000
491	L.H.	11.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	11.3.08	XXXXX	75645000
492	L.H.	17.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.3.08	XXXXX	75645000
493	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	19.1.08	XXXXX	75645000
494	L.H.	19.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	19.3.08	XXXXX	75645000
495	L.H.	26.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.4.08	XXXXX	75645000
496	L.H.	27.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.4.08	XXXXX	75645000
497	L.H.	1.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.4.08	XXXXX	75645000
498	L.H.	2.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.4.08	XXXXX	75645000
499	L.H.	8.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	8.4.08	XXXXX	75645000
500	L.H.	16.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	16.4.08	XXXXX	75645000
501	L.H.	16.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	16.4.08	XXXXX	75645000
502	E.S.	12.3.08	XXXXX	1	1	1 650,00	3	1	4 950,00	2	3 300,00	12.3.08	XXXXX	75645000
503	E.S.	13.3.08	XXXXX	1	1	1 650,00	4	1	6 600,00	3	4 950,00	17.3.08	XXXXX	75645000
				37		177 092,58	92		433 610,16	55	256 517,58			
			METAL - ALIANCE											
504	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
505	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
506	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
507	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
508	L.H.	7.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	7.1.08	XXXXX	75645000
509	L.H.	17.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.1.08	XXXXX	75645000
510	L.H.	17.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.1.08	XXXXX	75645000

511	L.H.	28.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	28.1.08	XXXXX	75645000
512	L.H.	29.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.2.08	XXXXX	75645000
513	L.H.	11.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	11.2.08	XXXXX	75645000
514	L.H.	12.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	12.2.08	XXXXX	75645000
515	L.H.	18.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	18.2.08	XXXXX	75645000
516	L.H.	18.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	18.2.08	XXXXX	75645000
517	L.H.	19.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.2.08	XXXXX	75645000
518	L.H.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
519	L.H.	17.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.3.08	XXXXX	75645000
520	L.H.	17.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	17.3.08	XXXXX	75645000
521	L.H.	20.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	20.3.08	XXXXX	75645000
522	L.H.	31.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.4.08	XXXXX	75645000
523	L.H.	1.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	1.4.08	XXXXX	75645000
				20		99 300,00	48		238 320,00	28	139 020,00			
			ČESKA PRUMYSLOVÁ zdravotní pojišťovna											
543	L.H.	26.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	26.3.08	XXXXX	75645000
544	L.H.	9.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	9.4.08	XXXXX	75645000
545	L.H.	30.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	4.2.08	XXXXX	75602000
546	R.Ch.	21.9.07	XXXXX	1	5	8 280,00	2	5	16 560,00	1	8 280,00	1.10.08	XXXXX	75645000
547	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	26.2.08	XXXXX	75645000
548	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	26.2.08	XXXXX	75602000
549	Z.Š.	2.1.08	XXXXX	1	5	8 280,00	2	5	16 560,00	1	8 280,00	2.1.08	XXXXX	75645000
550	V.H.	4.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	4	5	33 139,00	3	24 854,31	4.2.08	XXXXX	75636000
				8	30	49 669,77	25	30	150 664,00	17	100 994,31			
			Zdravotní pojišťovna MV											
551	R.Ch.	31.1.08	XXXXX	1	forte	5 520,00	2	forte	11 040,00	1	5 520,00	1.2.08	XXXXX	75645000
552	R.Ch.	31.1.08	XXXXX	1	forte	5 520,00	2	forte	11 040,00	1	5 520,00	1.2.08	XXXXX	75645000
553	R.Ch.	31.1.08	XXXXX	1	forte	5 520,00	2	forte	11 040,00	1	5 520,00	1.2.08	XXXXX	75645000
554	R.Ch.	31.1.08	XXXXX	1	forte	5 526,20	2	forte	11 052,40	1	5 526,20	31.1.08	XXXXX	75645000
555	R.Ch.	31.1.08	XXXXX	1	forte	5 526,20	2	forte	11 052,40	1	5 526,20	8.2.08	XXXXX	75645000
557	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.2.08	XXXXX	75645000
558	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	1	14 895,00	26.2.08	XXXXX	75645000
559	R.Ch.	29.2.08	XXXXX	1	3	4 970,86	3	3	14 912,58	2	9 941,72	29.2.08	XXXXX	75645000
560	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	26.2.08	XXXXX	75645000
562	R.Ch.	28.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.2.08	XXXXX	75645000
563	R.Ch.	28.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.3.08	XXXXX	75645000
564	R.Ch.	28.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.3.08	XXXXX	75645000
565	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	3.3.08	XXXXX	75645000
566	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	3.3.08	XXXXX	75645000
567	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
568	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
569	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
570	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	4.3.08	XXXXX	75645000
571	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
572	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000
573	R.Ch.	6.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	6.3.08	XXXXX	75645000

574	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75645000
575	R.Ch.	13.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75645000
576	R.Ch.	25.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.4.08	XXXXX	75645000
577	R.Ch.	25.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	1.4.08	XXXXX	75645000
578	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.4.08	XXXXX	75645000
579	R.Ch.	3.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.4.08	XXXXX	75645000
581	R.Ch.	10.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	10.4.08	XXXXX	75645000
582	R.Ch.	10.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	10.4.08	XXXXX	75645000
583	R.Ch.	22.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	22.4.08	XXXXX	75645000
584	R.Ch.	22.4.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,40	3	14 912,55	22.4.08	XXXXX	75645000
585	R.Ch.	22.4.08	XXXXX	1	3	4 970,85	4	3	19 883,40	3	14 912,85	22.4.08	XXXXX	75645000
586	R.Ch.	22.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	30.4.08	XXXXX	75645000
587	R.Ch.	29.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	2.5.08	XXXXX	75645000
588	R.Ch.	29.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	2.5.08	XXXXX	75645000
589	R.Ch.	29.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.5.08	XXXXX	75645000
590	R.Ch.	29.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	3.5.08	XXXXX	75645000
591	R.Ch.	19.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	19.2.08	XXXXX	75602000
592	R.Ch.	22.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	22.2.08	XXXXX	75602000
523	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	2	4 970,86	3	3	14 912,58	2	9 941,72	26.2.08	XXXXX	75602000
594	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	26.2.08	XXXXX	75602000
595	R.Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	26.2.08	XXXXX	75602000
596	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	4.3.08	XXXXX	75602000
597	R.Ch.	3.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	4.3.08	XXXXX	75602000
598	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75602000
599	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75602000
600	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	13.3.08	XXXXX	75602000
605	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	24.4.08	XXXXX	75602000
606	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	25.4.08	XXXXX	75602000
607	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	25.4.08	XXXXX	75602000
608	R.Ch.	8.2.08	XXXXX	1	forte	5 520,00	2	forte	11 040,00	1	5 526,20	8.2.08	XXXXX	74800000
610	R.Ch.	4.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	12.3.08	XXXXX	74800000
611	R.Ch.	24.4.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	24.4.08	XXXXX	74800000
612	P.S.	14.3.08	XXXXX	1	5	8 280,00	4	5	33 120,00	3	24 840,00	20.3.08	XXXXX	74800000
613	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	neč.		
614	P.S.	15.2.08	XXXXX	1	5	8 284,77	2	5	16 569,54	1	8 284,77	neč.		
				56,00	155,00	291 360,36	193,00	156,00	991 550,84	135,00	700 196,98			
						OBOROVÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNA								
615	L.H.	9.1.08	XXXXX	1	3	4 970,86	2	3	9 941,72	1	4 970,86	9.1.08	XXXXX	75602000
616	Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	26.2.08	XXXXX	75645000
617	Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	26.2.08	XXXXX	75602000
618	L.H.	20.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	3	3	14 895,00	2	9 930,00	20.2.08	XXXXX	75602000
619	L.H.	18.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	19.2.08	XXXXX	75602000
620	L.H.	13.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	28.2.08	XXXXX	75602000
621	L.H.	13.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	28.2.08	XXXXX	75602000
622	L.H.	25.3.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	25.3.08	XXXXX	75645000
623	L.H.	3.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	3.1.08	XXXXX	75645000
624	L.H.	2.1.08	XXXXX	1	3	4 965,00	2	3	9 930,00	1	4 965,00	2.1.08	XXXXX	75645000

625	Ch.	26.2.08	XXXXX	1	3	4 965,00	4	3	19 860,00	3	14 895,00	26.2.08	XXXXX	75602000
				11,00	33,00	54 620,86	32,00	33,00	158 891,72	21,00	104 270,86			

kdy obviněný zamlčel lékárnám a prostřednictvím lékařů i zdravotním pojišťovnám, že poukazy výše uvedeným způsobem pozměnil, a byl si vědom toho, že jím pozměněné poukazy budou lékárnami předloženy k proplacení zdravotním pojišťovnám a že zdravotní pojišťovny lékárnám vydané prostředky Synocrom uhradí z titulu toho, že jde o prostředek hrazený z všeobecného zdravotního pojištění, a byl si dále vědom toho, že svým jednáním způsobí majetkovou škodu právě zdravotním pojišťovnám, kterým takto **způsobil škodu v celkové výši 6.063.572,80 Kč,**

t e d y

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl jiného v omyl a způsobil takovým činem na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

II.

Podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku se zrušuje rozsudek Okresního soudu v Hodoníně ze dne 4.5.2011 č.j. 1 T 142/2010-3136 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13.1.2012 č.j. 8 To 393/2011 - 3562, a to ve výroku jímž byl J.J. uznán vinným ze spáchání pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, ve znění pozdějšího předpisů, a to ve výrocích o trestech a ve výrocích o náhradě škody, učiněných podle § 228 odst. 1 trestního řádu a § 229 odst. 2 trestního řádu

a znovu se rozhoduje takto:

Obžalovaný J.J.
nar. XXXXX ve XXXXX, Slovenská republika,
státní příslušník Slovenské republiky,
trvale bytem XXXXX, Slovenská republika,
toho času bytem XXXXX,

je v i n e n , ž e

A/

Poté, co se dne 12.8.2008 stal jediným členem představenstva společnosti XXXXX (dnes XXXXX), IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, a dne 8.9.2008 jediným jednatelem společnosti XXXXX (poté XXXXX), IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, v úmyslu obohatit se začal prostřednictvím jím proškolených obchodních zástupců a zaměstnanců obou uvedených společností nabízet subjektům, které měly pohledávky, že jim je za úplatu buď přizná jako rozhodce společnosti XXXXX (dnes XXXXX) v rámci rozhodčího řízení zahájeného na základě žaloby sepsané podle jím vytvořeného vzoru a vedeného bez souhlasu žalovaných, nebo jim je jménem společnosti XXXXX (poté XXXXX) za úplatu buď do určitého termínu vymůže, nebo odkoupí za jejich nominální hodnotu, což však neměl v úmyslu, a dále nabízel zajištění různých studijních programů ve snaze vylákat od zájemců peníze za údajné školné, přičemž ke zvýšení důvěryhodnosti neoprávněně využíval vysokoškolský titul Mgr. a kulaté razítko s malým státním znakem, a takto:

I.

- 1) dne 30.9.2008 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX (dnes XXXXX) přijal od E.K., nar. XXXXX, žalobu na R.D. o zaplacení částky 30.000,- Kč s příslušenstvím a žalobu na P.K. o zaplacení částky 237.193,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spory rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedených věcech nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spory platně rozhodovat, přičemž E.K. prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 30.9.2008 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a M.M., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 17.800,- Kč jako údajný správní paušál, poplatek z hodnoty sporu a poplatek za zjišťovací řízení a dne 21.10.2008 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a M.M., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 20.300,- Kč jako údajný správní poplatek a poplatek z vnitrostátního sporu a tyto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, čímž E.K., nar. XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 38.100,- Kč,
- 2) dne 9.10.2008 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX (dnes XXXXX) přijal od J.B., nar. XXXXX, přihlášku do dvousemestrového vzdělávacího programu Mediátor pro mediační činnost, který obviněný prostřednictvím internetových stránek společnosti XXXXX a inzerce v médiích nabízel od listopadu 2008, a přestože obviněný neměl v úmyslu žádné studium zajišťovat, vylákal prostřednictvím M.M., nar. XXXXX, od J.B. dne 9.10.2008 částku celkem 45.220,- Kč jako údajné školné za studium J.B. a jeho sestry L.B., žádné studium nezajistil a uvedenou částku si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, čímž J.B., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 45.220,- Kč,
- 3) dne 13.10.2008 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX (dnes XXXXX) přijal od P.P., nar. XXXXX, žalobu na společnost XXXXX o zaplacení částky 4.639,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože

věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž P.P. prostřednictvím J.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 13.10.2008 od něj prostřednictvím M.H., nar. 31.12.1958, vylákal částku ve výši 20.230,- Kč jako údajný správní paušál a poplatek z vnitrostátního sporu a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, čímž P.P., nar. XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 20.230,- Kč,

- 4) dne 15.10.2008 v Hodoníně jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit smlouvu o postoupení pohledávek s E.K., nar. XXXXX, jejímž předmětem bylo postoupení pohledávek E.K. za P.K. v celkové výši 237.193,- Kč s příslušenstvím na společnost XXXXX za úplatu 35.000,- Kč ve prospěch postupitele, kterou se jako postupník zavázal uhradit do 2 dnů od podpisu smlouvy, což však neměl v úmyslu a naopak chtěl s odkazem na tuto smlouvu vylákat prostředky od E.K., což také dne 23.10.2008 učinil, kdy namísto toho, aby podle uzavřené smlouvy zaplatil 35.000,- Kč E.K., tuto částku požadoval zaplatit po něm, čemuž tento v domnění, že jde o oprávněný požadavek v souladu se smlouvou, vyhověl, a následně obviněný dne 12.11.2008 prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, od E.K. vylákal částku 106.071,- Kč jako údajnou jistinu jednoho z dluhů P.K., do dnešního dne E.K. nic nevrátil, dne 25.5.2009 převedl funkci jednatele ve společnosti XXXXX (dnes XXXXX) na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž E.K., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 141.071,- Kč,
- 5) dne 30.10.2008 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX (dnes XXXXX) přijal od M.S., nar. XXXXX, žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 36.176,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž M.S. prostřednictvím M.M., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 5.11.2008 od společnosti XXXXX prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 20.300,- Kč na údajný rozhodčí poplatek a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 20.300,- Kč,
- 6) dne 3.11.2008 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX (dnes XXXXX) přijal od K.K., nar. XXXXX, žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 31.195,85 Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž K.K. prostřednictvím V.H., nar.

XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 4.11.2008 od ní prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 20.300,- Kč jako údajný poplatek a správní paušál a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem ve XXXXX, způsobil škodu ve výši 20.300,- Kč,

- 7) dne 11.11.2008 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX (dnes XXXXX) přijal od M.P., nar. XXXXX, žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 5.981,- EUR s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž M.P. prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 19.11.2008 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 49.980,- Kč jako údajný správní poplatek, poplatek za cizí jazyk, poplatek za expresní řízení, zvláštní náklady a správní paušál a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 49.980,- Kč,
- 8) dne 10.12.2008 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX (dnes XXXXX) přijal od M.Š., nar. XXXXX, žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 81.239,75 Kč a žalobu společnosti XXXXX na P.J. o zaplacení částky 130.000,- Kč, přičemž předstíral, že bude oprávněn spory rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedených věcech nebyly uzavřeny žádné rozhodčí doložky či rozhodčí smlouvy a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spory platně rozhodovat, přičemž M.Š. prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 9.12.2008 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a V.H., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 20.300,- Kč na údajný správní paušál a poplatek za vnitrostátní spor a dne 10.12.2008 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a V.H., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 22.400,- Kč na údajný správní paušál, poplatek za vnitrostátní spor a jiný poplatek a tyto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem ve XXXXX, způsobil škodu ve výši 42.700,- Kč,
- 9) dne 12.12.2008 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu s R.H., nar. XXXXX, zastoupeným L.M., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu vymůže pro R.H. jeho pohledávky z obchodní činnosti v celkové výši 27.100.000,- Kč s příslušenstvím, což však neměl v úmyslu, přičemž L.M. utvrzoval v tom, že tak učiní tím způsobem, že přijme pravomoc rozhodovat tyto spory jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, rozhodne je ve prospěch R.H. a vydané rozhodčí nálezy použije jako exekuční titul, přestože věděl, že v uvedených věcech nebyly uzavřeny žádné rozhodčí smlouvy či rozhodčí doložky a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného

zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nebude moci spory platně rozhodovat, a na základě těchto slibů vylákal dne 12.12.2008 prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, od L.M. částku 151.000,- Kč jako zálohu na náklady a dne 15.12.2008 prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, částku 200.000,- Kč jako zálohu na náklady a tyto použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, a přestože se ve smlouvě zavázal, že, nevymůže-li uvedené pohledávky do 12.4.2009, tyto od R.H. společnost XXXXX (dnes XXXXX) odkoupí za jejich nominální hodnotu včetně příslušenství, do dnešního dne pohledávky ani nevymohl, ani neodkoupil, dne 25.5.2009 převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž L.M., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 351.000,- Kč,

- 10) dne 26.12.2008 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu s M.Ch., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 60.000,- Kč vymůže do 1 roku pro M.Ch. jeho pohledávky za společnostmi XXXXX ve výši 61.257,- Kč s příslušenstvím a XXXXX ve výši 43.373,- Kč s příslušenstvím, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy a na základě faktury vystavené M.H., nar. XXXXX, za společnost XXXXX dne 1.12.2008 zaplatil M.Ch. dne 28.11.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 60.000,- Kč na údajnou správu pohledávek, kterou obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyly k vymození pohledávek učiněny ze strany společnosti XXXXX (dnes XXXXX) žádné kroky, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž M.Ch., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 60.000,- Kč,
- 11) dne 20.1.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu s R.Š., podnikajícím pod IČ XXXXX se sídlem v XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 59.500,- Kč vymůže pro R.Š. jeho pohledávky za R.N. ve výši 8.330,- Kč, za společností XXXXX ve výši 19.095,- EUR, za společností XXXXX ve výši 1.910,- EUR, za společností XXXXX ve výši 35.700,- Kč, za společností XXXXX ve výši 714,- EUR, za společností XXXXX ve výši 1.630,- EUR, za společností XXXXX ve výši 1.071,- EUR, za M.H. ve výši 3.689,- Kč, za společností XXXXX ve výši 26.180,- Kč, za společností V.J. ve výši 11.900,- Kč, za společností XXXXX ve výši 833,- EUR, za M.M. ve výši 650,- EUR, za firmou XXXXX ve výši 13.173,30 EUR, za společností XXXXX ve výši 42.840,- Kč, za Z.R. ve výši 10.234,- Kč a za společností XXXXX ve výši 400,- GBP s příslibem, že, nevymůže-li tyto pohledávky do 20.6.2009, odkoupí je společnost XXXXX za jejich nominální hodnotu, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatil R.Š. dne 26.1.2009 společnosti XXXXX částku 59.500,- Kč jako poplatek za údajnou správu pohledávek, kterou obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyly pohledávky společností XXXXX (dnes XXXXX) ani vymoženy, ani nebyly odkoupeny, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž R.Š. podnikajícímu pod IČ XXXXX se sídlem v XXXXX způsobil škodu ve výši 59.500,- Kč,

- 12) dne 20.1.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od B.C., nar. XXXXX, žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 550.688,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena rozhodčí smlouva či rozhodčí doložka a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž B.C. přesvědčoval o opaku, dne 22.1.2009 od společnosti XXXXX prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 50.900,- Kč jako údajný správní poplatek, poplatek a poplatek za expresní řízení, a dne 4.3.2009 prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 71.400,- Kč jako údajný správní poplatek, poplatek a poplatek za expresní řízení, kdy obě tyto částky si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž společnosti XXXXX IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 122.300,- Kč,
- 13) dne 22.1.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu s E.G., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu vymůže pro E.G. její pohledávky za R.H., nar. XXXXX, v celkové výši 610.000,- Kč s příslušenstvím s příslibem, že, nevymůže-li tyto pohledávky do 22.4.2009, odkoupí je společnost XXXXX za nominální hodnotu, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatila E.G. společnosti XXXXX dne 22.1.2009 částku 29.750,- Kč za údajné náklady řízení a částku 49.000,- Kč jako poplatek za vyřízení věci, které obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, a přestože se ve smlouvě zavázal, že, nevymůže-li uvedené pohledávky do 22.5.2009, tyto společnost XXXXX (dnes XXXXX) od E.G. odkoupí za jejich nominální hodnotu včetně příslušenství, do dnešního dne nebyly pohledávky ani vymoženy, ani odkoupeny, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž E.G., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 78.750,- Kč,
- 14) dne 27.1.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu se společností XXXXX, zastoupenou jednatelem Z.G., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX ve výši 545.512,- Kč s příslibem, že, nevymůže-li tuto pohledávku do 15.7.2009, odkoupí ji společnost XXXXX za nominální hodnotu, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX dne 28.1.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 52.440,- Kč jako poplatek za odkup pohledávek, kterou obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyla pohledávka společností XXXXX (dnes XXXXX) ani vymožena, ani nebyla odkoupena, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 52.440,- Kč,
- 15) dne 4.2.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od R.N., nar. XXXXX, žalobu na F.M. o zaplacení částky 69.119,40 Kč s příslušenstvím,

přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž R.N. prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 5.2.2009 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 23.800,- Kč jako údajný poplatek a správní paušál a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž R.N., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 23.800,- Kč,

- 16) dne 6.2.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu se společností XXXXX, zastoupenou J.F., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 119.000,- Kč vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX ve výši 6.394.693,- Kč s příslibem, že, nevymůže-li tuto pohledávku do 25.7.2009, odkoupí ji společnost XXXXX za nominální hodnotu, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX dne 10.2.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 119.000,- Kč jako poplatek za údajnou správu pohledávek, kterou obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyla pohledávka společností XXXXX (dnes XXXXX) ani vymožená, ani nebyla odkoupena, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem ve XXXXX, způsobil škodu ve výši 119.000,- Kč,
- 17) dne 9.2.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od V.R., nar. XXXXX, žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 1.669.842,50 Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž V.R. osobně přesvědčoval o opaku, a téhož dne od společnosti XXXXX prostřednictvím H.S., nar. XXXXX, v úmyslu obohatit společnost XXXXX vylákal částku ve výši 91.800,- Kč jako údajný správní poplatek a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 91.800,- Kč,
- 18) dne 19.2.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu se společností XXXXX, zastoupenou jednatelem B.C., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 107.100,- Kč vymůže pro společnost XXXXX její pohledávky za společností XXXXX ve výši 550.688,- Kč s příslušenstvím a náklady řízení s příslibem, že, nevymůže-li tyto pohledávky do 20.4.2009, vrátí do 20.5.2009 zaplacenou odměnu ve výši 107.100,- Kč a zaplatí smluvní pokutu ve výši nevymožených pohledávek s příslušenstvím, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX dne 19.2.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 107.100,- Kč, kterou obviněný použil pro potřeby této

společnosti a pro potřeby své, do dnešního dne nebyly pohledávky společností XXXXX (dnes XXXXX) ani vymoženy, ani nebyla vrácena zaplacená odměna a vyplacena smluvní pokuta, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 107.100,- Kč,

- 19) dne 19.2.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu se společností XXXXX, zastoupenou jednatelem B.Ž., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 29.750,- Kč vymůže pro společnost XXXXX její pohledávky za společnostmi XXXXX ve výši 36.934,- Kč s příslušenstvím, XXXXX ve výši 45.963,- Kč s příslušenstvím, XXXXX ve výši 34.618,- Kč s příslušenstvím, a XXXXX ve výši 265.918,- Kč s příslušenstvím s příslibem, že, nevymůže-li tyto pohledávky do 19.7.2009, odkoupí je společnost XXXXX v nominální hodnotě i s příslušenstvími, což však neměl v úmyslu, kdy s odkazem na tuto smlouvu obviněný prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, vyzval dne 19.2.2009 společnost XXXXX k zaplacení částky 40.500,- Kč jako údajného poplatku za správu pohledávek a expresního poplatku za žalobu, na což společnost XXXXX nereagovala, neboť výzva nebyla daňovým dokladem, a následně když obviněný zjistil, že společnost XXXXX zaplatila svůj dluh ve výši 34.618,- Kč přímo na účet společnosti XXXXX, vyzval dne 1.4.2009 prostřednictvím faktury č. 099028 vystavené M.H., nar. XXXXX, společnost XXXXX k zaplacení této částky do 15.4.2009, čemuž tato vyhověla, tuto částku stejně jako částku ve výši 45.963,- Kč, kterou mu předal M.O., nar. XXXXX, jako úhradu dluhu společnosti XXXXX, obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své a nepředal je společnosti XXXXX, zbylé pohledávky ani nevymohl, ani nebyly odkoupeny, dne 25.5.2009 převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, chtěl způsobit škodu v celkové výši 121.081,- Kč, avšak ve skutečnosti jí způsobil škodu v celkové výši 80.581,- Kč,
- 20) dne 20.2.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu s L.P. nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu pro L.P. vymůže jeho pohledávky za společností XXXXX v celkové výši 603.037,- Kč s příslušenstvím s příslibem, že, nevymůže-li tyto pohledávky do 20.6.2009, odkoupí je společnost XXXXX v nominální hodnotě i s příslušenstvím, což však neměl v úmyslu, a na základě této smlouvy vylákal prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, dne 23.2.2009 od L.P. částku 29.750,- Kč na údajné náklady řízení, kterou použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyly uvedené pohledávky ani vymoženy, ani odkoupeny, dne 25.5.2009 převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž L.P., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 29.750,- Kč,
- 21) dne 24.2.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu s B.M., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 101.870,- Kč vymůže pro B.M. jeho pohledávky za J.C. ve výši 580.000,- Kč s příslušenstvím s příslibem, že, nevymůže-li tyto pohledávky do 24.6.2009, tyto od B.M. odkoupí společnost XXXXX (dnes XXXXX) za jejich nominální hodnotu,

což však neměl v úmyslu, a na základě tohoto slibu vylákal dne 3.3.2009 od B.M. prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, částku 101.870,- Kč jako údajnou zálohu za vyřízení věci, kterou stejně jako částku 7.000,- Kč, kterou převzal dne 3.7.2009 od M.O., nar. XXXXX, jako splátku dluhu od J.C., použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyly uvedené pohledávky ani vymoženy, ani odkoupeny, dne 25.5.2009 převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž B.M., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 108.870,- Kč,

- 22) dne 25.2.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu s J.K., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 29.750,- Kč vymůže pro J.K. jeho pohledávku za D.F. ve výši 580.000,- Kč s příslibem, že všechny vymožené platby od dlužníka složí do 14 dnů na účet mandanta, a s příslibem, že, nevymůže-li tuto pohledávku do 25.7.2009, odkoupí ji společnost XXXXX za nominální hodnotu, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatil J.K. dne 26.2.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 29.750,- Kč, kterou obviněný stejně jako částku v celkové výši 113.000,- Kč, kterou mu postupně dílem předal M.O., nar. XXXXX, a dílem byla připsána na účet společnosti XXXXX jako úhrada dluhu od D.F., použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své a nepředal ji J.K., zbytek pohledávky ani nevymohl, ani nebyl odkoupen, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž J.K., nar. XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 142.750,- Kč,
- 23) dne 28.2.2008 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od T.P., nar. XXXXX, přihlášku do vzdělávacího programu Rozhodce pro rozhodčí řízení, který obviněný prostřednictvím internetových stránek společnosti XXXXX a inzerce v médiích nabízel od listopadu 2008, po jehož absolvování bylo zájemcům o studiu slibováno udělení titulu „Licensed arbiter – LA“, a přestože obviněný neměl v úmyslu žádné studium zajišťovat a přestože věděl, že nemá oprávnění k udělování jakýchkoli titulů, vylákal prostřednictvím M.M., nar. XXXXX, od T.P. postupně ve dnech 1.4.2009, 4.5.2009 a 1.6.2009 částku celkem 18.088,- Kč jako údajné školné, žádné studium nezajistil a uvedenou částku si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž T.P., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 18.088,- Kč,
- 24) dne 6.3.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od M.Š., nar. XXXXX, žalobu společnosti XXXXX na P.P. o zaplacení částky 296.624,- Kč, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena rozhodčí smlouva či rozhodčí doložka a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž M.Š. prostřednictvím V.H., nar. 12.5.1960, přesvědčoval o opaku, dne 9.3.2009 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a L.M., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 23.800,- Kč na údajné náklady řízení a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX

a pro potřeby své, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX se sídlem ve XXXXX, způsobil škodu ve výši 23.800,- Kč,

- 25) dne 13.3.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od M.B., nar. XXXXX, žalobu na společnost XXXXX o zaplacení částky 319.277,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž M.B. prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 16.3.2009 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a L.M., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 23.800,- Kč jako údajný rozhodčí poplatek a poplatek a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž M.B., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 23.800,- Kč,
- 26) dne 18.3.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se se společností XXXXX zastoupenou jednatelem M.S., nar. XXXXX, mandátní smlouvu, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 9.685,- Kč vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX ve výši 36.176,- Kč s příslušenstvím s příslibem, že, nevymůže-li tuto pohledávku do 18.6.2009, odkoupí ji společnost XXXXX za nominální hodnotu, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX dne 19.3.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 9.685,- Kč jako údajnou smluvní odměnu, kterou obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyla pohledávka ani vymožena, ani nebyla odkoupena, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 9.685,- Kč,
- 27) dne 26.3.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu se společností XXXXX, zastoupenou jednatelem M.P., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 47.600,- Kč vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX ve výši 5.981,- EUR s příslušenstvím s příslibem, že, nevymůže-li tuto pohledávku do 26.8.2009, odkoupí ji společnost XXXXX za částku 237.159,- Kč, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX dne 30.3.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 40.000,- Kč a dne 15.4.2009 částku 7.600,- Kč jako údajný poplatek za zprostředkování exekuce, správní paušál a vratnou zálohu, které obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyly pohledávky ani vymoženy, ani nebyly odkoupeny, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 47.600,- Kč,

- 28) dne 9.4.2009 v Hodoníně jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se se společností XXXXX zastoupenou jednatelkou K.K., nar. XXXXX, mandátní smlouvu, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 23.800,- Kč vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX ve výši 31.195,85 Kč s příslušenstvím a náklady řízení, přičemž K.K. prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, utvrzoval v tom, že tak učiní způsobem, že zprostředkuje exekuci na majetek, přestože to neměl v úmyslu, a na základě těchto slibů vylákal prostřednictvím L.M., nar. XXXXX, od společnosti XXXXX částku 23.800,- Kč jako údajný správní paušál a vratnou zálohu, a přestože se ve smlouvě zavázal, že, nevymůže-li uvedenou pohledávku do 9.7.2009, tuto od společnosti XXXXX společnost XXXXX (dnes XXXXX), odkoupí za její nominální hodnotu včetně příslušenství, což rovněž neměl v úmyslu, do dnešního dne pohledávku ani nevymohl, ani neodkoupil, dne 25.5.2009 převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem ve XXXXX, způsobil škodu ve výši 23.800,- Kč,
- 29) dne 15.4.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX), uzavřel s úmyslem obohatit se se společností XXXXX zastoupenou jednatelem V.R., nar. XXXXX, smlouvu o postoupení pohledávek, jejímž předmětem bylo postoupení pohledávky společnosti XXXXX za dlužníkem společností XXXXX ve výši 2.335.885,- Kč s příslušenstvím na společnost XXXXX za úplatu 178.500,- Kč ve prospěch postupníka, v níž se jako postupník zavázal, že nezaplatí-li dlužník postoupené pohledávky do 15.6.2009, tyto od společnosti XXXXX společnost XXXXX (dnes XXXXX) odkoupí za jejich nominální hodnotu včetně příslušenství, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatil V.R. dne 16.4.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 178.500,- Kč, do dnešního dne nebyly pohledávky ani vymoženy, ani odkoupeny, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 178.500,- Kč,
- 30) dne 23.4.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se s P.M., nar. XXXXX, smlouvu o postoupení pohledávek, jejímž předmětem bylo postoupení pohledávky V.M. za dlužníky I.K., J.M., L.Ž. P.P., P.P., J.S., V.M., M.G. a J.I. v celkové výši 140.276,- Kč na společnost XXXXX za úplatu 30.434,- Kč ve prospěch postupníka, v níž se jako postupník zavázal, že, nezaplatí-li dlužník postoupené pohledávky do 23.10.2009, tyto od V.M. společnost XXXXX (dnes XXXXX) odkoupí za jejich nominální hodnotu včetně příslušenství, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatil P.M. dne 24.4.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 30.434,- Kč, kterou obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyly pohledávky ani vymoženy, ani odkoupeny, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž P.M., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 30.434,- Kč,
- 31) dne 23.4.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu se společností XXXXX zastoupenou jednatelem

M.V., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 118.685,- Kč vymůže pro společnost XXXXX její pohledávky za společnostmi XXXXX ve výši 1.100,- EUR a XXXXX ve výši 10.796,30 EUR s příslibem, že, nevymůže-li tyto pohledávky do 23.10.2009, odkoupí je společnost XXXXX za částku 392.137,- Kč bez DPH, což však neměl v úmyslu, kdy na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX dne 23.4.2009 společnosti XXXXX (dnes XXXXX) částku 118.685,- Kč jako údajnou odměnu za provedené služby, kterou obviněný použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby své, do dnešního dne nebyly pohledávky ani vymoženy, ani nebyly odkoupeny, dne 25.5.2009 obviněný převedl funkci jednatele na J.H., nar. XXXXX, a dne 1.9.2009 došlo ke zrušení společnosti likvidací, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX způsobil škodu ve výši 118.685,- Kč,

- 32) dne 30.4.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od M.D., nar. XXXXX, žalobu na společnost XXXXX o zaplacení částky 1.301.920,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž M.D. prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 15.7.2009 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a L.M., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 58.905,- Kč jako údajný rozhodčí poplatek a správní paušál a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž M.D., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 58.905,- Kč,
- 33) dne 15.5.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se smlouvu o postoupení pohledávek se společností XXXXX, zastoupenou jednatelem M.Š., nar. XXXXX, jejímž předmětem bylo postoupení pohledávky společnosti XXXXX za P.P. ve výši 320.424,- Kč s příslušenstvím na společnost XXXXX (dnes XXXXX), v níž se jako postupník zavázal zaplatit postoupiteli za postoupenou pohledávku 75% z veškerých plateb poukázaných mu dlužníkem, což neměl v úmyslu, neboť si platby od dlužníka chtěl ponechat pro vlastní potřebu, a když mu v období od 28.5.2009 do 10.7.2009, kdy již nebyl jednatelem společnosti XXXXX (dnes XXXXX), postupně M.O., nar. XXXXX, předal částku 23.800,- Kč jako platbu dluhu od P.P., ponechal si ji pro vlastní potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem ve XXXXX, způsobil škodu ve výši 23.800,- Kč,
- 34) dne 18.5.2009 v XXXXX jako jednatel společnosti XXXXX (dnes XXXXX) uzavřel s úmyslem obohatit se mandátní smlouvu se společností XXXXX zastoupenou jednatelem M.Š., nar. XXXXX, v níž se jako mandatář zavázal, že za úplatu 35.700,- Kč zajistí zprostředkování exekuce a inkaso pohledávek, které měla společnost XXXXX za společností XXXXX ve výši 81.239,78 Kč s příslušenstvím a za P.J. ve výši 130.000,- Kč, což ale neměl v úmyslu, následně dne 20.5.2009 vylákal od M.Š. prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a L.M., nar. XXXXX, částku 35.700,- Kč na údajný správní poplatek, kterou použil pro potřeby společnosti XXXXX (dnes XXXXX) a pro potřeby

své, žádnou exekuci nezprostředkoval a pohledávky nevymohl, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem ve XXXXX, způsobil škodu ve výši 35.700,- Kč,

- 35) dne 25.5.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od M.D., nar. XXXXX, žalobu na P.M. o zaplacení částky 59.627,50 Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž M.D. prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 15.7.2009 od něj prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a L.M., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 8.400,- Kč jako údajný rozhodčí poplatek a správní paušál a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž M.D., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 8.400,- Kč,
- 36) dne 3.7.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od M.H., nar. XXXXX, žalobu na společnost XXXXX o zaplacení částky 400.000,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž M.H. prostřednictvím J.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, a dne 2.7.2009 od něj prostřednictvím L.M., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 33.400,- Kč jako údajný poplatek, správní paušál a 40% příplatek a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž M.H., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 33.400,- Kč,
- 37) dne 7.7.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od J.T., nar. XXXXX, žalobu na Z.P. o zaplacení částky 162.458,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že uvedená pohledávka byla smlouvou ze dne 1.4.2009 postoupena společnosti XXXXX a přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, a téhož dne od J.T. prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, v úmyslu obohatit společnost XXXXX vylákal částku ve výši 8.400,- Kč jako údajný správní poplatek a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž J.T., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 8.400,- Kč,
- 38) dne 31.7.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od J.D., nar. XXXXX, žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 135.000,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích

nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena rozhodčí smlouva či rozhodčí doložka a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž J.D. prostřednictvím V.H., nar. XXXXX, přesvědčoval o opaku, dne 3.8.2009 od společnosti XXXXX prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 23.800,- Kč jako údajný rozhodčí poplatek a poplatek a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 23.800,- Kč,

- 39) dne 3.8.2009 v XXXXX jako člen představenstva společnosti XXXXX přijal od M.Z., nar. XXXXX, žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 2.095.865,- Kč s příslušenstvím, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, přestože věděl, že v uvedené věci nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž M.Z. prostřednictvím A.Š. přesvědčoval o opaku, a dne 4.8.2009 od společnosti XXXXX prostřednictvím M.H., nar. XXXXX, a L.M., nar. XXXXX, vylákal částku ve výši 77.400,- Kč jako údajný správní poplatek a poplatek za rozhodčí řízení a tuto si ponechal pro potřeby společnosti XXXXX a pro potřeby své, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, způsobil škodu ve výši 77.400,- Kč,

tj. celkem způsobil škodu ve výši 2.449.739,- Kč,

B/

a)

poté, co se dne 12. 8. 2008 stal jediným členem představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX) se sídlem XXXXX, IČ XXXXX, a dne 8. 9. 2008 jediným jednatelem společnosti XXXXX (dnes XXXXX) se sídlem XXXXX, IČ XXXXX, a v úmyslu sebe nebo společnost XXXXX, nebo společnost XXXXX, neoprávněně obohatit, prostřednictvím jím proškolených obchodních zástupců a zaměstnanců obou těchto společností, jednak nabízel subjektům, které vlastnily pohledávky (tj. poškozeným), že jim za úplatu tyto pohledávky přizná jako rozhodce společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), a to formou rozhodčího nálezu v rámci rozhodčího řízení zahájeného na základě žaloby sepsané podle vzoru používaného s jeho vědomím ve firmě XXXXX, kterou fakticky řídil, a v řízení takto vedeném bez souhlasu žalovaných, přičemž předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, a přestože věděl, že v uvedených věcech nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva a že pravomoc rozhodce nelze podle uvedeného zákona platně založit bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že nemůže spor platně rozhodovat, přičemž poškozené takto přesvědčoval o opaku, dále nepravdivě předstíral, že ve společnosti XXXXX, působí celá řada erudovaných rozhodců, a tímto ubezpečoval poškozené, že jejich

pohledávku takto vymůže, čímž od poškozených pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a vydání platného rozhodčího nálezu způsobilého k vymožení jejich pohledávky neoprávněně vylákal finanční částky jako údajné poplatky související s rozhodčím řízením, a dále nabízel subjektům, které vlastnily pohledávky (tj. poškozeným), že jim za úplatu tyto pohledávky prostřednictvím společnosti XXXXX, do určitého termínu vymůže, a pokud se tak nestane, tyto pohledávky společnost XXXXX, od poškozených odkoupí za jejich nominální hodnotu, včetně příslušenství, nebo jim vrátí alespoň část zaplacené odměny, sám však neměl v úmyslu své závazky dodržet, a takto od poškozených vylákal finanční částky jako údajné poplatky, náklady řízení a odměny, v níže uvedených případech:

- 1) v listopadu až prosinci 2008 jako člen představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky přijal od D.B., nar. XXXXX, podnikajícího pod jménem D.B., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na T.D., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, o zaplacení částky ve výši 294.025,- Kč s příslušenstvím, když ke zprostředkování vypracování této žaloby se dne 8.12.2008 zavázala společnost XXXXX a dne 11.12.2008, jako jednatel společnosti XXXXX, s ním dále uzavřel mandátní smlouvu, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář, zavázala, že za úplatu vymůže pro D.B. jeho pohledávku ve výši 294.025,- Kč s příslušenstvím za T.D.s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku do pěti měsíců, tj. do 11.5.2009, odkoupí společnost XXXXX za nominální hodnotu, což však neměl v úmyslu, a na základě jeho nepravdivých příslibů řádně vedeného rozhodčího řízení a příslibu vymožení pohledávek zaplatil D.B. společnosti XXXXX, dne 12. 12. 2008 částku ve výši 100.000,- Kč a dne 12. 1. 2009 částku ve výši 50.000,- Kč, jako údajné náklady na řízení, obviněný však svůj závazek vyplývající z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl, ani neodkoupil a finanční prostředky v celkové výši 150.000,- Kč D.B. nevrátil, a ponechal si je pro svoji potřebu nebo pro potřeby obou uvedených společností a tím firmě XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 150.000,- Kč,
- 2) v lednu 2009 jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky nejdříve přijal od H.S., nar. XXXXX, podnikající pod jménem XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na společnost XXXXX, o zaplacení částky 22.610,- Kč, dne 9.2.2009 přijal pravomoc rozhodce v tomto sporu a následně 1.6.2009 uznal námitky právního zástupce žalované strany o nepříslušnosti rozhodčího soudu pro nedostatek rozhodčí doložky, dále dne 13. 2. 2009 uzavřel s H.S. mandátní smlouvu jménem společnosti XXXXX, v níž se tato společnost zavázala, že za úplatu vymůže pro H.S. pohledávky její firmy specifikované v příloze č. 1., a to za XXXXX ve výši 121.737,- Kč, za XXXXX ve výši 8.800,- Kč, za XXXXX ve výši 28.560,- Kč, za XXXXX ve výši 10.602,- Kč, za XXXXX ve výši 3.570,- Kč, za XXXXX ve výši 12.500,- Kč, za XXXXX ve výši 8.850,- Kč, za XXXXX ve výši 200,- EUR, tj. 5.000,- Kč, tedy pohledávky v celkové výši 199.619,- Kč s příslušenstvím, a to s příslibem, že nevymůže-li tyto pohledávky do 13. 7. 2009, odkoupí je společnost XXXXX za nominální hodnotu,

což však obviněný neměl v úmyslu, avšak na základě jeho nepravdivých příslibů řádně vedeného rozhodčího řízení a příslibu vymožení pohledávek H.S. uhradila společnosti XXXXX, dne 2. 2. 2009 částku ve výši 23.800,- Kč a dne 23. 2. 2009 částku ve výši 29.800,- Kč, tj. celkovou částku 53.600,- Kč, jako údajné náklady řízení, obviněný pohledávky nevymohl, neodkoupil za nominální hodnotu a uhrazené poplatky nevrátil a závazky vyplývající z mandátní smlouvy nesplnil, peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž firmě H.S., XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 53.600,- Kč a 200 Eur,

- 3) jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky jednal tak, že dne 20.2.2009, jako rozhodce vydal rozhodčí nález s označením „Česká republika“ a použitým státním znakem, pod sp.zn. 2008/45/021, kterým rozhodl tak, že žalovaný společnost XXXXX, je povinen zaplatit žalobci – XXXXX částku 42.718,- Kč s příslušenstvím a náklady řízení ve výši 20.300,- Kč a dále dne 9. 3. 2009 jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel s J.K., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, mandátní smlouvu, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu zařídí vyřízení jeho záležitostí vyplývajících z vykonatelného rozhodnutí – rozhodčího nálezu, který je veden pod sp.zn. 2008/45/021, a to zprostředkování exekuce na majetek dlužníka společnost XXXXX pohledávky ve výši 42.718,- Kč s příslušenstvím a nákladů řízení ve výši 20.300,- Kč, to vše pro společnost XXXXX s příslibem, že pokud to do 30. 5. 2009 nevymůže, vrátí mu část odměny ve výši 5.000,- Kč, což však obviněný neměl v úmyslu, avšak na základě jeho nepravdivých příslibů řádně vedeného rozhodčího řízení a příslibu vymožení pohledávek zaplatila společnost XXXXX, společnosti XXXXX, částku nejméně 20.000,- Kč jako paušální odměnu a vratnou zálohu, obviněný však závazky vyplývající z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávky nevymohl, neodkoupil, poplatek nevrátil a peníze použil pro svoji potřebu, tím společností XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši nejméně 20.300,- Kč,
- 4) dne 23. 1. 2009 jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel mandátní smlouvu s B.J., nar. XXXXX, jednatelekou spol. XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu vymůže pro spol. XXXXX pohledávky uvedené v příloze č. 1 k této smlouvě, a to za M.Š. ve výši 799.880 Kč, za P.H. ve výši 20.888,- Kč, za P.H. ve výši 34.647,- Kč, za L.M. ve výši 37.965,- Kč, za L.M. ve výši 183.829,- Kč, za společností XXXXX, ve výši 26.948,- Kč, za společností XXXXX, ve výši 247.959,- Kč, za společností XXXXX ve výši 25.805,- Kč a za společností XXXXX ve výši 30.113,- Kč, tj. pohledávky v celkové výši 1.408.034,- Kč s příslibem, že nevymůže-li tyto pohledávky do 23. 7. 2009, odkoupí je společnost XXXXX, za nominální hodnotu, což však obviněný neměl v úmyslu, avšak na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX společnosti XXXXX, dne 23. 1. 2009 částku 126.140,- Kč, jako náklady na smluvní služby, obviněný však svůj závazek vyplývající z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávky nevymohl, ani neodkoupil a poplatky nevrátil, peníze si ponechal pro

svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 126.140,- Kč,

- 5) jako člen představenstva společnosti XXXXX, souhlasil s tím, aby tato společnost uzavřela dne 10.2.2009 s M.G., nar. XXXXX, podnikajícím pod jménem XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, smlouvu o zajištění služeb rozhodců, v níž se zavázala zabezpečit pro M.G. rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb., prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu firmy XXXXX, ačkoliv věděl, že jako jediný rozhodce vystupuje pouze obviněný sám a dne 11.2.2009 přijal ve firmě XXXXX žalobu M.G. na firmu XXXXX o zaplacení částky 33.678,- Kč s příslušenstvím, za kterou uhradil M.G. poplatek ve výši 20.300,- Kč jako náklady rozhodčího řízení a dne 12.5. 2009 obviněný, jako rozhodce, vydal rozhodčí nález s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem, a to pod sp.zn. 2009/7/016, v němž podané žalobě vyhověl a dále jako osoba fakticky rozhodující ve společnosti XXXXX, mající dispoziční práva k bankovnímu účtu této společnosti rovněž věděl, že J.H. jménem společnosti XXXXX uzavřel dne 16.6.2009 s M.G. mandátní smlouvu, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu zařídí vyřízení jeho záležitostí vyplývajících z vykonatelného rozhodnutí – rozhodčího nálezu sp.zn. 2009/7/16, a to mimo jiné inkaso pohledávky ve výši 33.678,- Kč s příslušenstvím a nákladů řízení ve výši 20.300,- Kč za firmou XXXXX a současně se zavázala, že pokud tuto pohledávku do dne 16.9.2009 nevymůže, vrátí M.G. část odměny ve výši 10.000,- Kč, na základě této smlouvy zaplatil M.G. společnosti XXXXX dne 22. 6. 2009 částku 23.800,- Kč, jako odměnu za vymáhání pohledávky, avšak obviněný svůj závazek vyplývající z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl, ani neodkoupil, poplatek nevrátil a peníze použil pro svoji potřebu, čímž M.G. způsobil škodu ve výši 44.100,- Kč,
- 6) dne 20. 4. 2009 jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky přijal od F.P., nar. XXXXX, jednatele společnosti F.P. – XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na společnost XXXXX, o zaplacení částky ve výši 583.673,30 Kč s příslušenstvím, a takto od společnosti F.P. – XXXXX, získal částku 49.800,- Kč, kterou F.P. zaplatil jako správní poplatek za arbitrážní řízení, a předtím obviněný, jako jednatel společnosti XXXXX uzavřel již dne 7. 4. 2009 mandátní smlouvu se společností F.P. – XXXXX, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu provede úkony vedoucí k inkasu pohledávek specifikovaných v příloze č. 1. této smlouvy, tedy že mimo jiné vymůže pro společnost F.P. – XXXXX jeho pohledávku za společností XXXXX, v celkové výši 583.673,30 Kč s příslušenstvím a pokud tuto pohledávku nevymůže, odkoupí ji společnost XXXXX za celkovou výši pohledávky včetně veškerého příslušenství a na základě této smlouvy zaplatil F.P. společnosti XXXXX dne 14. 4. 2009 částku 29.452,- Kč; obviněný dne 4.5.2009 přijal pravomoc rozhodce k rozhodování v tomto sporu a dne 20.5.2009 vydal rozhodčí nález, v němž podané žalobě vyhověl, avšak vzhledem k námitkám žalovaného dne 8.6.2009 rozhodčí nález zrušil, svoje závazky vyplývající ze smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl, ani neodkoupil,

poplatky nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu a společnosti F.P. – XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 79.252,- Kč,

- 7) jako člen představenstva společnosti XXXXX, věděl, že s jeho souhlasem byla dne 16.3.2009 uzavřena jménem této společnosti smlouva o zajištění služeb rozhodců s O.S., rozeným P., nar. XXXXX, podnikajícího pod jménem O.S., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX zavázala zabezpečovat rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb., prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu jeho firmy a dne 16.3.2009 přijal žalobu O.S. na společnost XXXXX, o zaplacení částky 311.627,50 Kč s příslušenstvím, za kterou O.S. zaplatil dne 17.3.2009 částku ve výši 23.800,- Kč jako správní poplatek za arbitrážní řízení a dále obviněný jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 17. 3. 2009 s O.S. mandátní smlouvu, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář, zavázala, že za úplatu zařídí O.S. úhradu nominální hodnoty pohledávky včetně příslušenství, tj. v celkové výši 368.499 Kč, a to ze strany jeho dlužníka, současně společnost XXXXX přislíbila, že pokud tuto pohledávku nevymůže, odkoupí ji za nominální hodnotu, a na základě této smlouvy O.S. zaplatil společnosti XXXXX, dne 17. 3. 2009 další částku ve výši 11.900,- Kč, obviněný však svůj závazek vyplývající z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl, ani neodkoupil, poplatky nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu a O.S., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 35.700,- Kč,
- 8) jako člen představenstva společnosti XXXXX, jednal prostřednictvím svých zaměstnanců tak, že pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky přijal dne 6.7.2009 od J.L., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na P.G. o zaplacení částky 32.112,50 Kč a dne 13.8.2009 žalobu na S.B. o zaplacení částky ve výši 233.932,- Kč s příslušenstvím, a od společnosti XXXXX tak získal dne 13. 8. 2009 částku 23.800,- Kč jako správní poplatek za arbitrážní řízení a dne 24. 8. 2009 částku 8.400,- Kč jako správní poplatek a dále jako osoba fakticky rozhodující ve společnosti XXXXX, mající dispoziční práva k bankovnímu účtu této společnosti dal formálnímu jednatele společnosti J.H. pokyn k uzavření smluv o postoupení pohledávek ze společnosti XXXXX, na společnost XXXXX, které byly uzavřeny dne 7.7.2009 k pohledávce za P.G. ve výši 48.383,20 Kč a dne 14.8.2009 k pohledávce za S.B. ve výši 288.727,- Kč, přičemž se v nich společnost XXXXX, jako postupník, zavázala, zaplatit společnosti XXXXX úplatu ve výši 20% z veškerých částek, které jí dlužník uhradí, obviněný však svoje závazky vyplývající z uvedených smluv nesplnil, pohledávky nevymohl, poplatky nevrátil, peníze si nechal pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 32.200,- Kč,
- 9) jako člen představenstva společnosti XXXXX, věděl, že dne 12.1.2009 uzavřela jím pověřená pracovnice firmy smlouvu o zajištění služeb rozhodců s firmou XXXXX, zastoupenou jednatelem V.M., v níž se společnost XXXXX, zavázala zabezpečit rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb., prostřednictvím svých rozhodců, a pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení

a pod příslibem vymození pohledávky, přijal dne 12.1.2009 žalobu firmy XXXXX, na firmu XXXXX, o zaplacení částky 578.104,- Kč s příslušenstvím, za kterou zaplatila společnost XXXXX dne 12. 1. 2009 správní poplatek ve výši 23.200,- Kč a dne 16. 1. 2009 přijal žalobu firmy XXXXX, na firmu XXXXX, o zaplacení částky 296.873,- Kč s příslušenstvím, za kterou zaplatila firma XXXXX dne 26.1.2009 správní poplatek ve výši 23.800,- Kč, přičemž dne 6.2.2009 přijal pravomoc rozhodce v prvním sporu, avšak poté, co žalovaný vznesl námitku nedostatku pravomoci rozhodce, obviněný dne 1.6.2009 řízení zastavil a zavázal se firmě XXXXX vrátit dvě třetiny zaplaceného poplatku, v druhém sporu přijal pravomoc rozhodce 11.2.2009 a řízení po vznesení námitky nedostatku pravomoci rozhodce ze strany žalovaného opět dne 1.6.2009 zastavil s tím, že žalobci budou vráceny dvě třetiny zaplaceného poplatku, obviněný svůj závazek nesplnil, zaplacené poplatky nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu a způsobil tak společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 47.000,- Kč,

- 10) dne 20. 5. 2009 jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávky přijal žalobu od V.P., nar. XXXXX, podnikajícího pod jménem V.P., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, na R.Š. o zaplacení částky 358.375,- Kč s příslušenstvím, za kterou V.P. zaplatil 14. 5. 2009 správní poplatek ve výši 47.600,- Kč, dne 20.5.2009 přijal obviněný pravomoc rozhodce k rozhodování tohoto sporu a přesto, že dne 1.6.2009 jej žalovaný upozornil na neexistenci rozhodčí smlouvy a rozhodčí doložky, tedy na nepravomoc rozhodovat tento spor v rozhodčím řízení, obviněný dne 3.6.2009 vydal rozhodčí nález s označením „Česká republika“ a použitým státním znakem, v němž podané žalobě vyhověl, pohledávku však nevymohl, poplatek nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu a tím firmě V.P., IČ XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 47.600,- Kč,
- 11) jako člen představenstva společnosti XXXXX, věděl, že tato společnost zastoupená některým z jím pověřených zaměstnanců, uzavřela dne 9.6.2009 smlouvu o zajištění služeb rozhodců s firmou XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, zavázala zabezpečovat rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb., prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu této společnosti a pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávek přijal od M.T., nar. XXXXX, jednajícího za společnost XXXXX, IČ: XXXXX, čtyři žaloby, a to na společnost XXXXX, o zaplacení částky 12.120,- Kč, na J.M. o zaplacení částky 61.761,- Kč, na R.Š. o zaplacení částky ve výši 19.426,- Kč a na M.M. o zaplacení částky 13.043,50 Kč s příslušenstvím, za které zaplatila společnost XXXXX dne 22. 6. 2009 čtyři rozhodčí poplatky po částce 8.400,- Kč, tj. celkem 33.600,- Kč, avšak obviněný pohledávky nevymohl, poplatky nevrátil a peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 33.600,- Kč,
- 12) dne 17. 6. 2009 jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození

pohledávky přijal od L.N., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, žalobu na M.S. o zaplacení částky 515.000,- Kč s příslušenstvím, za kterou L.N. zaplatila dne 18. 6. 2009 částku 24.400,- Kč jako správní poplatek, dne 13.7.2009 přijal pravomoc rozhodce a dne 25.8.2009 vydal rozhodčí nález, v němž žalobě vyhověl, obviněný však svůj závazek nesplnil, pohledávku nevymohl, poplatek nevrátil a peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž L.N. způsobil škodu v celkové výši 24.400,- Kč,

- 13) dne 9. 7. 2009 jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávky, který poskytl s jeho vědomím jím pověřený zaměstnanec společnosti XXXXX, V.T., nar. XXXXX, od něj, jako od jednatele společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, přijal tři žaloby, a to na společnost XXXXX, o zaplacení částky 288.412,40 Kč, na společnost XXXXX, o zaplacení částky ve výši 53.071,70 Kč, na společnost XXXXX, o zaplacení částky ve výši 18.088,- Kč s příslušenstvím, a takto od společnosti XXXXX, získal dne 9.7.2009 celkovou částku ve výši 40.460,- Kč jako správní poplatky, které byly uhrazeny převodem na účet společnosti, dne 15.7.2009 přijal pravomoc rozhodce rozhodovat každý z těchto tří sporů a dne 18.9.2009 v každém ze sporů vydal rozhodčí nález, v němž podané žalobě vyhověl, avšak svůj závazek nesplnil, neboť pohledávky nevymohl, poplatky nevrátil, a peníze si ponechal pro svoji potřebu, tím společností XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 40.460,- Kč,
- 14) dne 29. 4. 2009 jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávky přijal od R.B., nar. XXXXX, podnikajícího pod jménem R.B., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na P.B. o zaplacení částky 462.670,- Kč s příslušenstvím, za kterou R.B. zaplatil dne 30. 4. 2009 správní poplatek ve výši 33.320,- Kč převodem na účet, jako správní paušál, dne 7.5.2009 vydal usnesení, kterým přijal pravomoc rozhodce a dne 20.5.2009 vydal rozhodčí nález s označením „Česká republika“ a použitým státním znakem, v němž podané žalobě vyhověl, avšak svůj závazek však nesplnil, neboť pohledávku nevymohl, poplatek nevrátil a peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž R.B. způsobil škodu v celkové výši 33.320,- Kč,
- 15) jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávky přijal od M.S., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na společnost XXXXX, o zaplacení částky 396.491,50 Kč s příslušenstvím, za kterou firma XXXXX, zaplatila dne 12. 8. 2009 správní poplatek ve výši 23.800,- Kč, dne 22.9.2009 jako rozhodce vydal rozhodčí nález, jímž žalobě vyhověl, svůj závazek však nesplnil, pohledávku nevymohl, poplatek nevrátil a peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž společností XXXXX způsobil škodu ve výši 23.800,- Kč,
- 16) jako člen představenstva společnosti XXXXX, s vědomím, že jím pověřený zaměstnanec uzavřel pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího

řízení a pod příslibem vymožení pohledávky smlouvu o zajištění služeb rozhodců ze dne 10.6.2009 se společností XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, zavázala zabezpečovat rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb., prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu společnosti a následně dne 10.6.2009 přijal od M.Š., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, žalobu na společnost XXXXX, o zaplacení částky 1.113.741,- Kč s příslušenstvím, na základě které společnost XXXXX zaplatila dne 16. 6. 2009 rozhodčí poplatek ve výši 94.900,- Kč, svůj závazek však nesplnil, pohledávku nevymohl, poplatek nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 94.900,- Kč,

- 17) jako člen představenstva společnosti XXXXX, později XXXXX, věděl, že jím pověřená pracovnice uzavřela dne 11.12.2008 pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky smlouvu o zajištění služeb rozhodců s V.D., IČ XXXXX, v níž se společnost XXXXX, zavázala zabezpečovat mu rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb., prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu společnosti a následně přijal dne 12.12.2008 od V.D. žalobu o zaplacení částky 163.475,50 Kč s příslušenstvím na Z.B. a I.B., na základě které V.D. uhradil dne 15.12.2008 správní poplatek ve výši 20.300 Kč a stejnou částku uhradil téhož dne i za řízení vedené ve sporu proti společnosti XXXXX, o zaplacení částky 271.955,- Kč, přičemž v obou sporech obviněný přijal dne 29.1.2009 pravomoc rozhodce, avšak pohledávky nevymohl, závazky tak nesplnil, vylákané peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž firmě V.D., IČ: XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 40.600,- Kč,
- 18) jako člen představenstva společnosti XXXXX, věděl, že jím pověřený zaměstnanec firmy uzavřel pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky dne 16.3.2009 smlouvu o zajištění služeb rozhodců s firmou XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, zavázala zabezpečovat této firmě rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb., prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu své firmy a dne 17.3.2009 přijal od P.M., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, žalobu na firmu XXXXX o zaplacení částky 221.873,- Kč s příslušenstvím, za kterou firma XXXXX dne 19. 3. 2009 zaplatila rozhodčí poplatek ve výši 23.800,- Kč, avšak svůj závazek nesplnil, pohledávku nevymohl, peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX způsobil škodu v celkové výši 23.800,- Kč,
- 19) jako člen představenstva společnosti XXXXX, věděl, že počátkem roku 2009 pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky uzavřel jím pověřený zaměstnanec této firmy smlouvu o zajištění služeb rozhodců se Z.G., nar. XXXXX, podnikajícím pod jménem XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, na základě které se společnost XXXXX, zavázala zabezpečovat mu rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb. prostřednictvím rozhodců zapsaných ve svém seznamu a následně přijal žalobu Z.G. ze dne 20.1.2009 na společnost XXXXX o zaplacení částky 36.000,- Kč a částky 40.760,- Kč s příslušenstvím, za kterou Z.G. zaplatil dne

21.1.2009 částku 20.230 Kč jako správní poplatek, dne 6.2.2009 přijal obviněný pravomoci rozhodce rozhodovat tento spor, dne 12.3.2009, jako rozhodce, vydal rozhodčí nález s označením Česká republika a použitým státním znakem v němž podané žalobě v plném rozsahu vyhověl a dne 1.4.2009 uzavřel jako jednatel společnosti XXXXX se Z.G. smlouvu o postoupení pohledávky v celkové výši 113.437,- Kč, ve které se zavázal zaplatit mu 82 % z veškerých částek, které P.S. uhradí, avšak pohledávku nevymohl, svůj závazek nesplnil, peníze s poplatky nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 20.230,- Kč,

- 20) jako člen představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), věděl, že pod nepravdivým příslibem vymožení pohledávky uzavřel jím pověřený zaměstnanec smlouvu o zajištění služeb rozhodců s L.K., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, ve které se společnost XXXXX zavázala zabezpečovat mu rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb. prostřednictvím rozhodců zapsaných ve svém seznamu a současně jako jednatel společnosti XXXXX dne 5.11.2008 uzavřel s L.K., jednatelem společnosti XXXXX smlouvu o postoupení pohledávek, v níž se společnost XXXXX, jako postupník, zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX, ve výši 210.195 Kč s příslušenstvím, za úplatu 44.300,- Kč, a to s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku, odkoupí ji společnost XXXXX za nominální hodnotu a společnost K+S, s.r.o. zaplatila dne 5.11.2008 částku ve výši 44.300 Kč převodem na účet, jako správní poplatek za arbitrážní řízení a odměnu za vymáhání pohledávky, obviněný však své závazky nesplnil, pohledávky nevymohl ani neodkoupil a poplatek ve výši 44.300 Kč nevrátil, čímž společnosti XXXXX, IČO XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 44.300 Kč,
- 21) jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 19.2.2009, respektive 4.3.2009 smlouvu o postoupení pohledávky v níž se společnost XXXXX zavázala pro společnost XXXXX, vymoci pohledávku za J. a J.H., ve výši 93.432,- Kč a dne 19.3.2009 uzavřel mandátní smlouvu se Z.F., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX, její pohledávku za I.B. ve výši 82.382,- Kč, a to za odměnu 18.124,- Kč s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku do dne 19. 7. 2009, odkoupí ji společnost XXXXX, za nominální hodnotu včetně příslušenství, a společnost XXXXX pak dne 2.4.2009 zaplatila částku ve výši 21.568,- Kč, jako smluvní odměnu, obviněný však svůj závazek nesplnil, pohledávku nevymohl ani nevykoupil, poplatek nevrátil, peníze použil pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 21.568,- Kč,
- 22) jako člen představenstva společnosti XXXXX, věděl, že jím pověřený zaměstnanec uzavřel jménem této společnosti dne 7.4.2009 pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky smlouvu o zajištění služeb rozhodců s T.B., nar. XXXXX, podnikajících pod obchodním T.B.,

IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX zavázala zabezpečovat mu rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb. prostřednictvím rozhodců zapsaných ve svém seznamu a jako jednatel společnosti XXXXX, mající dispoziční práva k bankovnímu účtu této společnosti, uzavřel dne 2.6.2009 s T.B. smlouvu o postoupení pohledávek v níž se společnost XXXXX, jako postupník, převzala za úplatu 105.180,- Kč, uhrazenou dne 3.6.2009 T.B., jeho pohledávku za firmou XXXXX ve výši 502.130,- Kč s příslušenstvím a zavázala se uhrazení této pohledávky do 2.12.2009, když pro případ, že tuto pohledávku nevymůže se zavázala společnosti XXXXX pohledávku odkoupit za nominální hodnotu, obviněný však svůj závazek ze smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatek nevrátil, čímž T.B., IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 105.200,- Kč,

- 23) jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 27.2.2009 mandátní smlouvu s L.D., nar. XXXXX, podnikajícím pod obchodním jménem L.D., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, t.č. XXXXX, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu vymůže pro L.D. jeho pohledávky za firmou M.S. XXXXX ve výši 26.299,- Kč, za firmou XXXX ve výši 38.437,- Kč, za firmou XXXXX ve výši 13.371,- Kč, za firmou XXXXX ve výši 14.756,- Kč, za firmou XXXXX ve výši 9.774,- Kč, za firmou XXXXX ve výši 47.300,- Kč, za firmou P.C. ve výši 15.232,- Kč, za firmou XXXXX ve výši 8.388,- EUR, za firmou J.S. ve výši 11.428,- Kč, za firmou XXXXX ve výši 16.767,- Kč s příslušenstvím, a to vše s příslibem, že nevymůže-li tyto pohledávky odkoupí je společnost XXXXX za nominální hodnotu a na základě této smlouvy zaplatil L.D. společnosti XXXXX dne 27.2.2009, částku ve výši 148.750,- Kč, jako roční správní paušál, avšak obviněný svůj závazek vyplývající z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku vymohl jen v části 28.195,- Kč, kterou poukázal na účet firmy L.D., ve zbytku pohledávky nevymohl, neodkoupil a poplatky nevrátil, čímž L.D., IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši nejméně 120.558,- Kč,
- 24) jako člen představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), věděl, že pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky, byla dne 16.10.2008, jím pověřeným pracovníkem firmy, uzavřena smlouva o zajištění služeb rozhodců se společností XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX zavázala zabezpečovat pro tuto společnost rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb. prostřednictvím rozhodců zapsaných v jejím seznamu, následně přijal dne 17.10.2008 žalobu této firmy na společnost XXXXX, o zaplacení částky ve výši 163.000,- Kč, dne 23.10.2008 žalobu na společnost XXXXX, ve výši 31.966,- Sk (tj. 1.050,- EUR), na společnost XXXXX o zaplacení částky 39.984,- Sk (tj. 1.314,- EUR) a dne 24.10.2008 žalobu na společnost XXXXX, o zaplacení částky 119.000,- Kč s příslušenstvím, přičemž za prvé tři žaloby zaplatila společnost XXXXX dne 27.10.2008 rozhodčí poplatky vždy ve výši 20.300,- Kč, tj. celkem 60.900,- Kč, a dále jako jednatel společnosti XXXXX uzavřel se společností XXXXX dne 21.4.2009 mandátní smlouvu a 23.4.2009 smlouvu o postoupení pohledávek v níž se společnost XXXXX zavázala, že za úplatu ve výši 12.100,- Kč

vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX včetně příslušenství a na základě těchto smluv společnost XXXXX zaplatila dne 27.4.2009 částky ve výši 23.800,- Kč a 12.100,- Kč, jako správní poplatky, obviněný svoje závazky v plném rozsahu nesplnil, pouze dne 26.3.2009 poukázal na účet společnosti XXXXX částku 63.873,- Kč, jako pohledávku od T.Š., ve zbytku poplatky nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu a společnosti XXXXX, IČ XXXXX, tak způsobil škodu ve výši nejméně 96.800,- Kč,

- 25) jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávky, přijal od T.F., nar. XXXXX, podnikajícího pod obchodním jménem XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu ze dne 5.3.2009 na společnost XXXXX, o zaplacení částky ve výši 66.000,- Kč s příslušenstvím, za kterou T.F. zaplatil 18.3.2009 částku 23.800, jako správní poplatek za arbitrážní řízení a obviněný dne 24.3.2009 přijal pravomoc rozhodce pro toto řízení a dne 22.4.2009 vydal rozhodčí nález s označením Česká republika, včetně použitého státního znaku, v němž žalobě v plném rozsahu vyhověl a dále jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 29. 4. 2009 smlouvu o postoupení pohledávek s T.F.jako postupitelem, v níž se společnost XXXXX, jako postupník zavázala, že za postoupení pohledávky za spol. XXXXX, zaplatí postupiteli úplatu ve výši 90% z vymožené částky, obviněný však závazek vyplývající ze smlouvy nesplnil, poplatek nevrátil a společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 23.800,- Kč,
- 26) jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel mandátní smlouvu s S.S., nar. XXXXX, jednatel společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázal, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX pohledávku za společností XXXXX ve výši 1.270.171,- Kč s příslušenstvím s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku odkoupí ji společnost XXXXX za nominální hodnotu a na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX dne 18.12.2008 společnosti XXXXX, částku ve výši 119.000,- Kč, jako část odměny a náklady řízení, obviněný svůj závazek z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatek nevrátil, čímž společnosti XXXXX IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 119.000,- Kč,
- 27) jako člen představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), věděl, že jím pověřený zástupce této firmy uzavřel dne 14.11.2008 s J.D., nar. XXXXX, jednatel společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, smlouvu o zajištění služeb rozhodců v níž se společností XXXXX zavázala zabezpečit mu rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb. prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu této firmy a pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávky, přijal dne 14.11.2008 ve firmě XXXXX žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky ve výši 177.623,- Kč s příslušenstvím, za kterou společnost XXXXX zaplatila dne 19. 11. 2008 částku ve výši 43.200,- Kč jako správní poplatek za arbitrážní řízení a jako jednatel společnosti XXXXX uzavřel dne 14. 11. 2008 se společností XXXXX smlouvu o postoupení pohledávky,

v níž se společnost XXXXX zavázala pohledávku vymáhat, avšak své závazky obviněný nesplnil, pohledávku nevymohl, poplatek nevrátil a peníze použil pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 43.200,- Kč,

- 28) jako člen představenstva společnosti XXXXX, věděl, že jménem této společnosti, jím pověřený pracovník, uzavřel dne 29.1.2009 pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávek dne 28. až 29.1.2009 mandátní smlouvu s J.J., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX, s příslibem, že nevymůže-li tuto její pohledávku s příslušenstvím, odkoupí ji společnost XXXXX za nominální hodnotu, dne 28.1.2009 zaplatila společnost XXXXX částku ve výši 44.300,- Kč jako odměnu mandatáři, přičemž dne 2.2.2009 obviněný vystavil směnku, kterou se zavázal zaplatit dne 16.7.2009 firmě XXXXX částku 44.310,- Kč, avšak svůj závazek vyplývající z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatek ne vrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX způsobil škodu ve výši 44.300,- Kč,
- 29) dne 4. 6. 2009 jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky přijal od P.B., nar. XXXXX, podnikajícího pod obchodním jménem P.B., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na společnost XXXXX, o zaplacení částky ve výši 2.258.790,50 Kč s příslušenstvím, za kterou P.B. zaplatil dne 4.6.2009 částku 86.600,- Kč, jako správní poplatek, dne 18.6.2009 obviněný přijal pravomoc rozhodce a dne 25.8.2009 vydal rozhodčí nález, kterým v žalobě v plném rozsahu vyhověl, pohledávku však nevymohl, poplatek nevrátil, čímž P.B., IČ XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 86.600,- Kč,
- 30) jako člen představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky, přijal od L.M., nar. XXXXX, žalobu ze dne 30.10.2008 na J.P. o zaplacení částky 140.000,- Kč s příslušenstvím a žalobu ze dne 20.11.2008 na D.Ch. o zaplacení částky 350.630,- Kč, současně jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 31. 10. 2008 a dne 21. 11. 2008 smlouvy o postoupení pohledávek, v nichž se společnost XXXXX, jako postupník zavázala, že za úplatu vymůže pro L.M. výše uvedené pohledávky s příslušenstvím, s příslibem, že pokud tyto pohledávky nevymůže, odkoupí je společnost XXXXX za nominální hodnotu, přičemž L.M. zaplatil dne 30.10.2008 částku 64.700,- Kč, jako správní poplatek a dne 20.2.2009 vydal obviněný rozhodčí nález s označením Česká republika s použitím jejího státního znaku, v němž žalobě o zaplacení částky 140.000,- Kč vyhověl v plném rozsahu, své závazky především ze smlouvy o postoupení pohledávky ve výši 140.000,- Kč obviněný nesplnil, tuto pohledávku nevymohl ani nevykoupil, čímž L.M. způsobil škodu ve výši nejméně 64.700,- Kč,

- 31) dne 24. 3. 2009 jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel s J.F., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, mandátní smlouvu v níž se společnost XXXXX zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX, její pohledávku za společností XXXXX, ve výši 1.072.520,- Kč s příslušenstvím a s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku, odkoupí ji společnost XXXXX za nominální hodnotu a společnost XXXXX na základě této smlouvy zaplatila společnosti XXXXX, dne 25. 3. 2009 částku ve výši 206.200,- Kč, jako odměnu mandátáře, obviněný, však svůj závazek, vyplývající z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatek nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu a tím společností XXXXX, IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 206.200,- Kč,
- 32) jako člen představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávky přijal od P.L., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu ze dne 25.11.2008 na společnost XXXXX, o zaplacení částky ve výši 84.484,- Kč s příslušenstvím, a takto získal od společnosti XXXXX dne 25. 11. 2008 částku ve výši 22.400,- Kč, jako správní poplatek, dne 15.12.2008 přijal pravomoc rozhodce pro tento spor a 18.2.2009 vydal rozhodčí nález s označením Česká republika a jejím státním znakem, jímž žalobě v plném rozsahu vyhověl a dále jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 19. 3. 2009 se společností XXXXX, mandátní smlouvu, v níž se společnost XXXXX, jako mandátář, zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX tuto její pohledávku i s příslušenstvím, a to s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku, odkoupí ji včetně příslušenství sama XXXXX za 80% nominální hodnoty, což však obviněný neměl v úmyslu, na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX dne 25.3.2009 společnosti XXXXX částku ve výši 23.800,- Kč, jako odměnu mandátáře, obviněný svůj závazek nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatek nevrátil, peníze si ponechal pro vlastní potřebu, čím společností XXXXX, IČ 262 19 891, způsobil škodu ve výši 46.200,- Kč,
- 33) jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávky přijal od F.M., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu ze dne 30.4.2009 na společnost XXXXX o zaplacení částky ve výši 52.598,- Kč s příslušenstvím, za kterou tato firma zaplatila dne 5.6.2009 správní poplatek ve výši 23.800,- Kč a na základě této žaloby vydal dne 7.9.2009 rozhodčí nález, kterým žalobě vyhověl v plném rozsahu a dále jako jednatel společnosti XXXXX uzavřel dne 4. 5. 2009 se společností XXXXX, smlouvu o postoupení pohledávek, v níž se společnost XXXXX, jako postupník zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX, její pohledávku za společností NERIA, s.r.o., ve výši 69.168,- Kč včetně příslušenství s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku, odkoupí ji sama společnost XXXXX od společností XXXXX za nominální hodnotu a takto od společností XXXXX získal dne 12. 5. 2009 další částku ve výši 20.400,- Kč, jako správní poplatek, obviněný své závazky nesplnil, pohledávky nevymohl, neodkoupil, poplatky nevrátil, peníze použil pro svoji

potřebu, čímž společnosti XXXXX IČ 262 22 027, způsobil škodu ve výši 44.200,- Kč,

- 34) jako jednatel společnosti XXXXX, podepsal dne 30.3.2009 jménem této společnosti mandátní smlouvu s M.S., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX, její pohledávku za společností XXXXX, ve výši 47.600,- Kč s příslušenstvím s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku, odkoupí ji sama společnost XXXXX za nominální hodnotu a na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX společnosti XXXXX dne 31. 3. 2009 částku ve výši 26.100,- Kč jako správní poplatek, obviněný svůj závazek z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl, neodkoupil, poplatek nevrátil a peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 26.100,- Kč,
- 35) jako člen představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), věděl, že jím pověřený zaměstnanec pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávek, uzavřel dne 1.10.2008 smlouvu o zajištění služeb rozhodců s P.P., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, ve které se společnost XXXXX zavázala zabezpečovat mu rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb. prostřednictvím rozhodců zapsaných v jejím seznamu, dne 8.10.2008 přijal žalobu společnosti XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky ve výši 17.804,- Kč a žalobu na společnost XXXXX, o zaplacení částky 60.117,50 Kč s příslušenstvím, za které společnost XXXXX zaplatila dne 8. 10. 2008 částku 35.600,- Kč jako správní poplatky, dne 24.10.2008 přijal pravomoc rozhodce pro tyto spory a dne 18.2.2009 a dne 19.2.2009 vydal rozhodčí nálezy s označením Česká republika a jejím státním znakem v nichž oběma žalobám v plném rozsahu vyhověl, a dále jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 16. 4. 2009 se společností XXXXX, mandátní smlouvu, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala za úplatu vymoci pro společnost XXXXX, výše uvedené pohledávky, a také se zavázala poskytnout této společnosti vratnou zálohu ve výši 10.000,- Kč plus DPH při nesplnění předmětu smlouvy, ale i v případě splnění předmětu smlouvy a společnost XXXXX zaplatila dne 2. 4. 2009 částku 20.000,- Kč a dne 16. 4. 2009 částku 3.800,- Kč, jako odměnu mandatáře, obviněný své závazky nesplnil, pohledávky nevymohl, ani nevrátil, poskytnuté poplatky si ponechal pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 59.400,- Kč,
- 36) jako člen představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky, uzavřel dne 16.12.2008 s P.K., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, mandátní smlouvu v níž se zavázal provést úkony vedoucí k inkasu pohledávky společnosti XXXXX, specifikované v příloze č. 1 smlouvy, mimo jiné její pohledávky za společností XXXXX ve výši 1.170.000,- Kč s příslušenstvím s příslibem, že nevymůže-li tuto

pohledávku, odkoupí ji sama společnost XXXXX za nominální hodnotu, současně dne 16.12.2008 vystavil směnku ve které se zavázal, že dne 30.6.2009 zaplatí společnosti XXXXX částku 1.361.468,- Kč a téhož dne zaplatila společnost XXXXX na účet společnosti částku ve výši 128.000,- Kč, jako odměnu mandátáře, dne 6.3.2009 obviněný vydal rozhodčí nález s označením Česká republika a jejím státním znakem, v níž společnosti XXXXX uložil povinnost zaplatit pohledávku ve výši 1.170.000,- Kč s příslušenstvím, společnosti XXXXX včetně nákladů řízení, avšak svůj závazek z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatek nevrátil a ponechal si jej pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 128.000,- Kč,

- 37) jako člen představenstva společnosti XXXXX, věděl, že jím pověřený zaměstnanec uzavřel dne 19.1.2009 pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození potencionálních pohledávek se společností XXXXX (nyní společnost XXXXX) IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, smlouvu u zajištění služeb rozhodců v níž se společnost XXXXX zavázala zabezpečovat pro společnost XXXXX rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb. prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu rozhodců, dne 1.9.2009 přijal od společnosti XXXXX žaloby na společnost XXXXX o zaplacení částky ve výši 6.623,66 Kč, na společnost XXXXX o zaplacení částky 968.814,- Kč, na společnost XXXXX, ve výši 29.174,77 Kč, na R.R. o zaplacení částky ve výši 10.161,- Kč a 5.10.2009 na společnost XXXXX ve výši 87.441,- Kč s příslušenstvím, ve všech sporech sice přijal pravomoc rozhodce, ale rozhodčí nálezy nevydal, přičemž společnost XXXXX zaplatila postupně dne 2.9.2009 částku 27.608 Kč a dne 7.10.2009 částku ve výši 2.856,- Kč, jako poplatky za správní řízení, obviněný pohledávky nevymohl, poplatky nevrátil a ponechal si je pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, nyní XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 30.464,- Kč,
- 38) jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 2.12.2008, dne 17.3.2009 a dne 13.5.2009 smlouvy o postoupení pohledávek se společností XXXXX, se sídlem XXXXX, v nichž se XXXXX, jako mandátář zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX její pohledávky za společností XXXXX, ve výši 1.051.918,- Kč, za společností XXXXX, ve výši 8.000,38 EUR, za společností XXXXX, ve výši 214.987,85 Kč s příslušenstvím a to s příslibem, že pokud tyto pohledávky nevymůže, odkoupí je sama společnost XXXXX za nominální hodnotu, a na základě těchto smluv zaplatila společnost XXXXX dne 4.12.2008 částku 76.300 Kč jako administrativní poplatek a poplatek za postoupení pohledávky, dne 27.3.2009 částku ve výši 249.100,- Kč jako úplatu za postoupení pohledávky, dne 14.5.2009 částku ve výši 2.020,- EUR, tj. 52.520,- Kč jako administrativní poplatek, avšak obviněný svoje závazky vyplývající z těchto smluv nesplnil, pohledávky nevymohl ani neodkoupil, poplatky nevrátil, ponechal si je pro svoji potřebu a tím společnosti XXXXX, způsobil škodu ve výši nejméně 378.050,- Kč,
- 39) jako jednatel společnosti XXXXX, věděl, že jím pověřený zaměstnanec uzavřel jménem společnosti dne 25.11.2008 smlouvu o postoupení pohledávek s O.G., nar.

XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v nichž se společnost XXXXX, jako postupník zavázala, že za úplaty vymůže pro společnost XXXXX, její pohledávku za společností XXXXX ve výši 11.225,- EUR s příslušenstvím s příslibem, že pokud tuto pohledávku nevymůže, odkoupí ji sama společnost XXXXX za její nominální hodnotu a na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX, společnosti XXXXX dne 1. 12. 2008 administrativní poplatek a úplatu v celkové výši 58.942,- Kč, obviněný však závazek z mandátní smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatek nevrátil a ponechal si jej pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 58.942,- Kč,

- 40) dne 27.1.2009 jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel rámcovou mandátní smlouvu s P.O., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ XXXXX (od 28.5.2010 v insolvenční) se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu provede úkony vedoucí ke správě a inkasu pohledávek specifikovaných v příloze č. 1 k této smlouvě, tj. mimo jiné pohledávku za společností XXXXX ve výši 5.411.021 Kč s příslušenstvím s příslibem, že pokud tuto pohledávku nevymůže, odkoupí ji sama společnost XXXXX, za nominální hodnotu a na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX dne 12.5.2009 částku 200.000 Kč a 26.5.2009 částku 340.000 Kč, tj. celkem 540.000 Kč jako správní poplatek a poplatek za rozhodčí řízení a dne 30.6.2009 uzavřel ing. J.H. zastupující společnosti XXXXX, s vědomím obviněného smlouvu o postoupení této pohledávky se společností XXXXX, v níž se společnost XXXXX, mimo jiné zavázala zaplatit do 21.7.2009 částku ve výši 5.411.021 Kč jako cenu za postoupení pohledávky, a to na účet společnosti XXXXX. Obviněný však závazky vyplývající ze smluv nesplnil, pohledávku nevymohl ani řádně neodkoupil, tedy kupní cenu za ni neuhradil, poplatek nevrátil, ponechal si jej pro svoji potřebu a tak společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 540.000 Kč,
- 41) jako člen představenstva společnosti XXXXX věděl, že jím pověřený pracovník uzavřel jménem této společnosti dne 23.2.2009 pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávek smlouvu o zajištění služeb rozhodců se společností XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX, mimo jiné zavázala zabezpečit pro společnost XXXXX, rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb. prostřednictvím rozhodců zapsaných ve svém seznamu, dne 26.2.2009 přijal žalobu společnosti XXXXX, na R.K. o zaplacení částky ve výši 91.072 Kč s příslušenství, za kterou společnost XXXXX, zaplatila 26.2.2009 částku ve výši 23.800 Kč jako rozhodčí poplatek, dne 4.3.2009 ještě přijal pravomoc rozhodce pro tento spor, ale dne 1.6.2009 rozhodčí řízení zastavil pro nepravomoc rozhodce v tomto sporu rozhodovat. Zaplacený poplatek si obviněný ponechal pro svoji potřebu, pohledávku nevymohl a společnosti XXXXX, IČ XXXXX, tak způsobil škodu v celkové výši 23.800 Kč.
- 42) dne 13.2.2009 jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození

pohledávek přijal od S.K., nar. XXXXX, podnikajícího pod obchodním jménem S.K., IČ XXXXX, se sdílem XXXXX, žalobu na společnost XXXXX, o zaplacení částky 350.010 Kč s příslušenstvím a takto od něj získal dne 13.2.2009 částku 34.900 Kč jako správní poplatek, dne 23.2.2009 přijal pravomoc rozhodce a dne 6.3.2009 vydal rozhodčí nález s označením Česká republika a jejím státním znakem, v němž společnosti XXXXX uložil povinnost zaplatit částku 350.010 Kč s příslušenstvím a náklady řízení ve výši 34.900 Kč a dále jako jednatel společnosti XXXXX uzavřel dne 25.3.2009 se S.K. smlouvu o postoupení pohledávky, v níž se společnost XXXXX, jako postupních zavázala, že za úplatu vymůže pro podnikatele S.K. jeho výše uvedenou pohledávku s příslušenstvím s příslibem, že pokud pohledávku nevymůže, odkoupí ji sama společnost XXXXX, za nominální hodnotu, S.K. zaplatil dne 26.3.2009 další částku ve výši 83.300 Kč jako úplatu za vymáhání pohledávky, obviněný však závazek ze smlouvy nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatek nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž S.K., IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 118.200 Kč,

- 43) jako člen představenstva společnost XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky přijal od L.S., nar. XXXXX, podnikajícího pod obchodním názvem L.S. IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, dne 19.6.2009 žalobu na J.Z. o zaplacení částky 94.025,50 Kč s příslušenstvím za kterou dne 21.6.2009 L.S. zaplatil rozhodčí poplatek ve výši 8.400 Kč, dne 29.7.2009 žalobu rovněž na J.Z. o zaplacení částky 100.809,80 Kč, za kterou L.S. zaplatil dne 6.8.2009, peníze si ponechal pro svoji potřebu a L.S., IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 16.800 Kč,
- 44) jako člen představenstva společnosti XXXXX, později přejmenované na XXXXX, věděl, že jím pověřený zaměstnanec uzavřel jménem této společnosti pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod nepravdivým příslibem vymožení pohledávky dne 27.10.2008 smlouvu o zajištění služeb rozhodců se společností XXXXX IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnosti XXXXX, zavázala zabezpečovat společnosti XXXXX, rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb., a to prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu vedeném u společnosti XXXXX, a přijal žalobu společnosti XXXXX ze dne 23.10.2008 na společnost XXXXX, o zaplacení částky 280.000 Kč s příslušenstvím a dne 20.2.2009, vydal rozhodčí nález s označením Česká republika a jejím státním znakem, když dne 27.10.2008 společnost XXXXX zaplatila za toto řízení rozhodčí poplatek ve výši 21.100 Kč; jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 22.4.2009, mandátní smlouvu se společností XXXXX, v níž se společnosti XXXXX, jako mandatář zavázala, že na základě tohoto rozhodčího nálezu ze dne 20.2.2009 za úplatu vymůže pro společnosti XXXXX, tuto její pohledávku s příslušenstvím, a to s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku, odkoupí ji sama společnost XXXXX, za nominální hodnotu, za což společnost XXXXX, zaplatila dne 23.4.2009 částku ve výši 23.800 Kč jako odměnu mandataře. Obviněný svůj závazek nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatky nevrátil a použil je pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 44.900 Kč,

- 45) jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod nepravivým příslibem vymození pohledávky za P.K. ve výši 430.000 Kč s příslušenstvím přijal žalobu M.Š., nar. XXXXX, na P.K ze dne 3.6.2009 o zaplacení částky 430.000 Kč s příslušenstvím. Dne 18.6.2009 přijal pravomoc rozhodce pro tento spor a dne 17.7.2009 vydal jako rozhodce rozhodčí nález s označením Česká republika a jejím státním znakem, jímž žalobě v plném rozsahu vyhověl, když M.Š. zaplatila již dne 5.6.2009 částku ve výši 23.800 Kč jako správní poplatek. Obviněný pohledávku nevymohl, peníze nevrátil a ponechal si je pro svoji potřebu, čímž M.Š., nar. XXXXX, bytem XXXXX, způsobil škodu ve výši 23.800 Kč,
- 46) jako osoba fakticky rozhodující ve společnosti XXXXX, a mající dispoziční práva k jejímu bankovnímu účtu, věděl, že formální jednatel této společnosti J.H. uzavřel dne 23.6.2009 smlouvu o postoupení pohledávek s P.P, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX zavázala převzít pohledávku P.P. ve výši 68.449 Kč za firmou XXXXX, se sídlem XXXXX, a to za účelem vymození pohledávky s příslibem, že pokud ve lhůtě do šesti měsíců, tj. do 23.12.2009, pohledávku nevymůže, odkoupí ji nebo její neuhrazenou část za její nominální hodnotu. P.P. dne 23.6.2009 zaplatil celkovou částku ve výši 20.900 Kč jako administrativní poplatek a poplatek za postoupení pohledávky, avšak obviněný pohledávku nevymohl, poplatek nevrátil, peníze si ponechal pro svoji potřebu, čímž P.P., IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 20.900 Kč,
- 47) jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymození pohledávky přijal dne 20.5.2009 od ing. M.S., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na společnost XXXXX, ve výši 246.000 Kč s příslušenstvím a žalobu na J.K. ve výši 262.012,50 Kč s příslušenstvím, přičemž pro tyto spory přijal dne 12.6.2009 a 18.6.2009 pravomoc rozhodce a společnosti XXXXX, zaplatila dne 11.5.2009 částku ve výši 23.800 Kč a dne 25.5.2009 rovněž částku 23.800 Kč jako rozhodčí poplatky, které obviněný nevrátil ani poté, co dne 19.6.2009 a 29.6.2009 byly doručeny námitky nepravomoci rozhodce rozhodovat tento spor žalovanými stranami, peníze si ponechal pro svoji potřebu, pohledávky nevymohl a společnosti XXXXX, IČ XXXXX, tak způsobil škodu v celkové výši 47.600 Kč,
- 48) jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 11.12.2008 smlouvu o postoupení pohledávek s J.Š., nar. XXXXX, jednatelem společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž se společnost XXXXX zavázala převzít pohledávku společnosti XXXXX, ve výši 429.649 Kč za společností XXXXX za účelem jejího vymození s tím, že do 30.6.2009 zaplatí postupiteli, tj. firmě XXXXX, sjednanou částku ve výši 429.649 Kč, na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX, dne 11.12.2008 částku ve výši 70.600 Kč jako náklady za vymáhání pohledávky a administrativní poplatek, obviněný však svůj závazek ze smlouvy nesplnil,

pohledávku nevymohl, ani neuhradil, poplatky nevrátil a ponechal si je pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 70.600 Kč,

- 49) dne 2.10.2008 jako člen představenstva společnosti XXXXX, později přejmenované na XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod nepravdivým příslibem vymožení pohledávky přijal od V.P., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na společnost XXXXX, o zaplacení částky 241.612 Kč s příslušenstvím, za kterou tato společnost zaplatila částku ve výši 21.305 Kč jako správní poplatek, dne 22.10.2008 přijal pravomoc rozhodce pro tento spor a dne 3.3.2009 jako rozhodce vydal rozhodčí nález s označením Česká republika a jejím státním znakem a dále jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 23.4.2009 se společností XXXXX, mandátní smlouvu, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu zařídí vyřízení záležitostí vyplývajících z vykonatelného rozhodnutí – tohoto rozhodčího nálezu sp.zn. 2008/39/006, a to zprostředkování exekuce a inkaso pohledávky ve výši 241.612 Kč s příslušenstvím s příslibem, že nevymůže-li tuto pohledávku, odkoupí ji společnost XXXXX, za prodejní cenu ve výši 596.127 Kč, kdy na základě této smlouvy zaplatila společnost XXXXX, částku ve výši 47.600 Kč jako odměnu mandátáře. Obviněný svoje závazky nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatky nevrátil a ponechal si je pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX, způsobil škodu ve výši 68.905 Kč,
- 50) dne 12.2.2009 jako člen představenstva společnosti XXXXX, pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod nepravdivým příslibem vymožení pohledávky přijal od L.G., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, žalobu na společnost XXXXX ve výši 151.509,- Kč s příslušenstvím, za kterou společnost XXXXX, zaplatila částku 33.400 Kč jako správní poplatek a dále jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 16.4.2009 se společností XXXXX, mandátní smlouvu, v níž se společnost XXXXX, jako mandatář zavázala, že za úplatu zařídí vyřízení záležitostí této firmy, a to především úhradu nominální hodnoty pohledávky ze strany dlužníka v celkové výši 142.440 Kč s příslušenstvím a pokud pohledávku nevymůže, odkoupí ji za její nominální hodnotu, včetně veškerého příslušenství, za což společnost XXXXX, zaplatila částku ve výši 19.500 Kč jako smluvní odměnu mandátáře, avšak obviněný svoje závazky nesplnil, pohledávku nevymohl ani neodkoupil, poplatky nevrátil a ponechal si je pro svoji potřebu, čímž společnosti XXXXX, IČ XXXXX způsobil škodu ve výši 52.900 Kč.

b)

v úmyslu sebe, případně společnost XXXXX, (později přejmenovanou na XXXXX), případně společnost XXXXX, neoprávněně obohatit,

- 1.jako jediný člen představenstva společnosti XXXXX, poté, co pod nepravdivým příslibem, že je oprávněn rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb.,

o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, i v těch věcech, v nichž nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva, a že lze podle uvedeného zákona platně založit jeho pravomoc rozhodce i bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že může i v těchto věcech spor platně rozhodovat, přijal žalobu věřitele společnosti XXXXX, na dlužníka společnost XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, o zaplacení částky ve výši 151.509,- Kč s příslušenstvím, dne 23.2.2009 přijal pravomoc rozhodce, ačkoliv věděl, že mezi stranami nebyla uzavřena rozhodčí smlouva ani rozhodčí doložka, dne 27.2.2009 přijal vyjádření žalovaného k podané žalobě včetně námitky nepravomoci rozhodce tento spor rozhodnout a dne 4.3.2009 vydal usnesení, v němž jako rozhodce vyzval žalovaného k úhradě částky 15.000,- Kč plus DPH, jako poplatku za vznesení námitky nedostatku pravomoci rozhodce, přičemž společnost XXXXX, dne 9.3.2009 z důvodu procesní opatrnosti částku ve výši 17.850,- Kč poukázala na účet společnosti XXXXX, dne 1.6.2009 vydal obviněný, jako rozhodce, usnesení, jímž námitku žalovaného o nepravomoci rozhodce uznal důvodnou a řízení zastavil, a rozhodl rovněž o vrácení poplatku ve výši 17.850,- Kč, který si ponechal pro sebe, společnosti XXXXX, jej nevrátil a tím jí způsobil škodu ve výši 17.850,- Kč,

2.jako jediný člen představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX), poté, co pod nepravdivým příslibem, že je oprávněn rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, i v těch věcech, v nichž nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva, a že lze podle uvedeného zákona platně založit jeho pravomoc rozhodce i bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že může i v těchto věcech spor platně rozhodovat, přijal dne 14.11.2008 žalobu věřitele - společnosti XXXXX na dlužníka společnost XXXXX se sídlem XXXXX, o zaplacení částky 177.623,- Kč s příslušenstvím, dne 19.1.2009 vydal usnesení, jímž přijal pravomoc rozhodce pro tento spor a následně přijal vyjádření žalovaného ze dne 1.2.2009 včetně námitky nedostatku pravomoci rozhodce a dne 5.2.2009 vydal usnesení, v němž vyzval žalovaného k uhrazení částky 15.000,- Kč plus DPH, jako poplatku za vznesenou námitku nedostatku pravomoci rozhodce, kterou společnost XXXXX, z důvodu procesní opatrnosti, zaplatila dne 9.2.2009 na účet společnosti, dne 1.6.2009 vydal usnesení o zastavení řízení pro nepravomoc rozhodce a usnesení o vrácení poplatku ve výši 17.850,- Kč žalovanému, který však společnosti XXXXX nevrátil, ponechal si jej pro svoji potřebu, čímž této společnosti způsobil škodu ve výši 17.850,- Kč,

3.jako jediný člen představenstva společnosti XXXXX, poté, co pod nepravdivým příslibem, že je oprávněn rozhodovat jako rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, i v těch věcech, v nichž nebyla uzavřena žádná rozhodčí doložka či rozhodčí smlouva, a že lze podle uvedeného zákona platně založit jeho pravomoc rozhodce i bez existence písemné rozhodčí smlouvy či písemné rozhodčí doložky, tj. že může i v těchto věcech spor platně rozhodovat, přijal žalobu věřitele T.F. – XXXXX, na dlužníka společnost XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, o zaplacení částky ve výši 66.000,-

Kč s příslušenstvím, v březnu a dubnu 2009 nechal postupně doručit společnosti XXXXX, tuto žalobu, dále dvě usnesení sp. zn. 09/10/029, v nichž jednak jako rozhodce rozhodl, že přijímá pravomoc rozhodovat jejich spor a jednak vyzval žalovanou společnost XXXXX, k vyjádření k žalobě, a následně i rozhodčí nález, v němž rozhodl, že spol. XXXXX, je povinna zaplatit žalobci částku 94.608,- Kč, kdy spol. XXXXX, v domnění, že je obviněný skutečně oprávněn rozhodovat jako rozhodce a v domnění, že věřitel T.F. – XXXXX postoupil na společnost XXXXX, svoji pohledávku, poukázala společnosti XXXXX, částku ve výši částku 94.608,- Kč, přičemž obviněný takto jednal v úmyslu získanou finanční částku nepředat věřiteli a ponechat si ji pro svoje potřeby, příp. pro potřeby spol. XXXXX, získanou finanční částku si obviněný ponechal a nepředal ji T.F.– XXXXX, čímž společnosti XXXXX, způsobil škodu ve výši 94.608,- Kč,

- 4.jako jediný jednatel společnosti XXXXX, poté, co pod nepravdivým příslibem vymožení, příp. odkoupení pohledávek uzavřel dne 23. 4. 2009 s věřitelem P.M., nar. XXXXX, smlouvu o postoupení pohledávek, zaslal dlužníku P.P., nar. XXXXX, Oznámení o změně věřitele, v němž mu oznámil postoupení pohledávky V.M. za P.P. ve výši 2.050,- Kč na společnost XXXXX, a současně jej vyzval k uhrazení této částky na účet spol. XXXXX, a poté v září 2009 prostřednictvím zástupce společnosti XXXXX, vyzval P.P. k úhradě dlužné částky vč. příslušenství ve výši 13.861,- Kč, kdy P.P. byl v domnění, že došlo k platnému postoupení pohledávky, dne 17. 9. 2009 předal zástupci společnosti XXXXX, částku 13.861,- Kč, přičemž obviněný takto jednal v úmyslu získanou finanční částku nepředat P.M. a ponechat si ji pro svoje potřeby, příp. pro potřeby spol. XXXXX, získanou finanční částku si obviněný ponechal a nepředal ji P.M., čímž P.P. způsobil škodu ve výši 11.811,- Kč,

c)

poté, co se dne 12. 8. 2008 stal jediným členem představenstva společnosti XXXXX (později přejmenované na XXXXX) se sídlem XXXXX, IČ XXXXX, uzavřel dne 11. 9. 2008 v XXXXX za tuto společnost se společností XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, rámcovou smlouvu a dne 11. 9. 2008 v XXXXX dodatek č. 1 k rámcové smlouvě, na základě níž odebral od společnosti XXXXX, dne 24. 2. 2009 zboží – mobilní telefony s příslušenstvím fakturované fakturou č. 2970100037 na částku 384,- Kč s datem splatnosti 10. 3. 2009, dne 6. 3. 2009 zboží - mobilní telefony s příslušenstvím fakturované fakturou č. 29010040 na částku 5.586,- Kč s datem splatnosti 20. 3. 2009, dne 16. 3. 2009 zboží – mobilní telefony s příslušenstvím fakturované fakturou č. 2970100044 na částku 384,- Kč s datem splatnosti 30. 3. 2009, dne 25. 3. 2009 zboží – mobilní telefony s příslušenstvím fakturované fakturou č. 2970100051 na částku 3.256,- Kč s datem splatnosti 8. 4. 2009 a dne 30. 3. 2009 zboží – mobilní telefony s příslušenstvím fakturované fakturou č. 297010052 na částku 672,- Kč s datem splatnosti 13. 4. 2009, do dnešního dne za odebrané zboží ani částečně nezaplatil, kdy jednal v úmyslu za odebrané zboží nezaplatit a takto se neoprávněně obohatit, čímž společnosti XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 10.282,- Kč,

jednáním popsaným pod body II/B a)b)c) tak způsobil škodu ve výši 3.956.288 Kč a celkem tak jednáním pod bodem II. způsobil škodu ve výši 6.406.027 Kč.

T e d y

sebe i jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, využil něčího omylu nebo zamlčel podstatné skutečnosti, a způsobil takovým činem na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

t í m s p á c h a l

I.
zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

II.
zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

I .

Za zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku uvedený v bodě I) tohoto rozsudku a sbíhající se trestné činy

- řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve znění zákona č. 52/2009 Sb. z jehož spáchání byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 26.3.2009 č.j. 34 T 133/2008 - 127 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, ze dne 11.6.2009 č.j. 6 To 253/2009-172,
- trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve znění zákona č. 52/2009 Sb. z jehož spáchání byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 29.3.2011 č.j. 88 T 83/2008-649 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31.5.2011 č.j. 8 To 217/2011-703,

a to podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá souhrnný **peněžitý trest** ve výměře **80.000,- Kč**, což představuje 80 celých denních sazeb po 1.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu **zákazu činnosti** spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání **18 měsíců**.

Podle § 43 odst. 3 trestního zákoníku se zrušují výroky o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 29.3.2011 č.j. 88 T 83/2008-649 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31.5.2011 č.j. 8 To 217/2011-703, a rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 26.3.2009 č.j. 34 T 133/2008-127 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brna, pobočka ve Zlíně, ze dne 11.6.2009 č.j. 6 To 253/2009-172, jakož i všechna rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II.

Za zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku uvedený v bodě II. tohoto rozsudku podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému trestu odnětí svobody v trvání

6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku za použití § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému trestu zákazu činnosti spočívajícímu:

- v zákazu výkonu funkce rozhodce podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů
 - v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech a výkonu funkce prokuristy všech druhů obchodních společností a družstev
- na dobu **10 (deseti) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku za použití § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému **peněžitému trestu** ve výměře **200.000,- Kč**, což představuje 200 celých denních sazeb po 1.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku.**

K bodu I. výroku rozsudku:

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit poškozeným:

- Oborová zdravotní pojišťovna, Roškotova 1225/1, 140 21 Praha 4, škodu ve výši 104.270,86 Kč,
- Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra, Cejl 5, P.O.BOX 216, 658 16 Brno, škodu ve výši 700.196,98 Kč,
- Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, Jeremenkova 11, 703 00 Ostrava – Vítkovice, škodu ve výši 100.994,30 Kč,
- Revírní bratrská pokladna, Michálkovická 108, 710 15 Slezská Ostrava, škodu ve výši 256.518,- Kč,
- Vojenská zdravotní pojišťovna ČR, Banskobystrická 40, 621 00 Brno, škodu ve výši 115.909,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se se svým nárokem na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních poškození:

- Zdravotní pojišťovna Metal-Aliance, Erbenova 11, 779 00 Olomouc,
- Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Benešova 10, 659 14 Brno.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních poškození:

- Oborová zdravotní pojišťovna, Roškotova 1225/1, 140 21 Praha 4,
- Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra, Cejl 5, P.O.BOX 216, 658 16 Brno
- Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, Jeremenkova 11, 703 00 Ostrava – Vítkovice

K bodu II. výroku rozsudku

A/

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit poškozeným:

- **E.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 179.171 Kč,
- **P.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 20.230 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 29.985 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 97.580 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 81.900 Kč,
- **L.M.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 351.000 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 44.100 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 229.400 Kč,
- **E.G.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 49.000 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 52.436 Kč,
- **R.N.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 23.800 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 119.000 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 80.581 Kč,
- **L.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 29.750 Kč,
- **B.M.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 101.870 Kč,
- **J.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 142.750 Kč,
- **T.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 18.088 Kč,
- **M.B.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 23.800 Kč,
- **P.M.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 30.434 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 118.685 Kč,
- **M.D.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 67.305 Kč,
- **M.H.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 33.400 Kč,
- **J.T.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 8.400 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 23.800 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 77.400 Kč,
- **M.Ch.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 60.000 Kč,
- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 270.300 Kč,
- **R.Š.**, podnikající pod IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 59.500 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních:

- **XXXXX**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX
- **R.Š.**, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX.

B/

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit poškozeným:

a)

1. XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 150.000,- Kč,
2. XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 53.600,- Kč a 200 Euro,
3. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 20.300,- Kč,
4. společnosti XXXXX., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 126.140,- Kč,
5. XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 44.100,- Kč,
6. společnosti F.P. – XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 79.252,- Kč,
7. O.S., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 35.700,- Kč,
8. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 32.200,- Kč,
9. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 47.000,- Kč,
10. V.P., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 47.600,- Kč,
11. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 33.600,- Kč,
12. L.N., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, škodu ve výši 24.400,- Kč,
13. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 40.460,- Kč,
14. R.B., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 33.320,- Kč,
15. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 23.800,- Kč,
16. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 94.900,- Kč,
17. V.D., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 40.600,- Kč,
18. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 23.800,- Kč,
19. XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 20.230,- Kč,
20. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 44.300,- Kč,
21. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 21.568,- Kč,
22. T.B., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 105.200,- Kč,
23. L.D., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 120.558,- Kč,
24. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 76.500,- Kč,
25. firmě XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 23.800,- Kč,
26. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 119.000,- Kč,
27. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 43.200,- Kč,
28. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 44.300,- Kč,
29. P.B., nar. XXXXX, škodu ve výši 86.600,- Kč,
30. L.M., nar. XXXXX, XXXXX, škodu ve výši 64.700,- Kč,
31. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 206.200,- Kč,
32. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 46.200,- Kč,
33. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 44.200,- Kč,
34. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 26.100,- Kč,
35. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 59.400,- Kč,
36. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 128.000,- Kč,
37. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 30.464,- Kč,
38. společností XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 378.050,- Kč,
39. společností XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 58.942,- Kč,

40. společností XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 540.000,- Kč,
41. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX,, škodu ve výši 23.800,- Kč,
42. S.K., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 118.200,- Kč,
43. L.S., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX,, škodu ve výši 16.800,- Kč,
44. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX,, škodu ve výši 44.900,- Kč,
45. M.Š., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, škodu ve výši 23.800,- Kč,
46. -
47. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 47.600,- Kč,
48. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škoda ve výši 70.600,- Kč,
49. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 68.905,- Kč,
50. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 52.900,- Kč,

b)

1. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 17.850,- Kč,
2. společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 17.850,- Kč
3. -
4. P.P., XXXXX, škodu ve výši 11.811,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních:

- společnost XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX,
- L.N., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,
- L.D., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX,
- firma XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX,
- L.M., nar. XXXXX, XXXXX,
- společnost XXXX, se sídlem XXXXX,
- společnost XXXXX, se sídlem XXXXX,
- P.P., XXXXX

O d ů v o d n ě n í

Skutková zjištění

I.

V úvodní části obžaloby bylo J.J. kladeno za vinu, že vystupoval jako zaměstnanec – obchodní zástupce společnosti XXXXX a distribuoval zdravotnickým zařízením elastoviskózní prostředek SYNOCROM tím způsobem, že jej nedodával fakticky do lékáren, ale přímo do jednotlivých zdravotnických zařízení. Po aplikaci tohoto prostředku ošetřující lékaři dodatečně vystavili poukaz, který nepředali pacientovi, ale předali jej přímo obviněnému. Obviněný J.J. následně na tomto poukaze přepsal číslici, označující počet lékařem předepsaného balení, takto pozměněný poukaz předložil v lékárnách, které mu buď fakticky, nebo alespoň účetně ze své evidence prostředek SYNOCROM vydaly, a to právě v množství, odpovídajícím pozměněným poukazům. Následně jednotlivé lékárny uplatnily proplacení prostředku SYNOCROM u zdravotních pojišťoven a inkasovaly od nich příslušné úhrady. Jednáním obžalovaného tak měla vzniknout zdravotním pojišťovnám škoda v celkové výši 6.063.572,80 Kč.

Obžalovaný J.J. se k tomuto bodu I. obžaloby vyjádřil především u hlavního líčení dne 4.9.2012, když v plném rozsahu popřel, že by prepisoval poukazy, které mu měly být předané kterýmkoliv lékařem, když pracoval u společnosti XXXXX, jako obchodní zástupce. Obžalovaný vysvětlil, že na pozici obchodního zástupce u této firmy pracoval od května 2007 do července 2008. Když do firmy nastoupil, zaškolovala ho přímo její jednatelka A.B. a také paní H., t.č. O., a to v otázkách nabízených produktů, obchodních aktivit, způsobu nabízení tohoto produktu apod. Obviněný striktně odmítl tu skutečnost, že by sám jakýmkoliv způsobem jakýkoliv poukaz prepisoval, když navíc po dobu práce u společnosti XXXXX byl dlouhodobě nemocný. Po tuto dobu jej zastupovala buď paní H. nebo pan P., event. jiný obchodní zástupce.

Stran tohoto skutku obviněný poukázal na několik důležitých skutečností, když především upozornil na to, že jednatelce společnosti namítal, zda je vůbec právně možné přebírat od lékařů poukazy, na nichž jsou rodná čísla, diagnózy i další údaje pacientů. Podle názoru obviněného by se mohlo jednat o trestný čin neoprávněného nakládání s těmito údaji. V rámci jeho pracovní náplně mu však bylo dané pokynem, že takto má postupovat. Předchůdcem obviněného v regionu Jižní Morava byl P.K., na jehož práci obviněný fakticky navázal. J.J. vysvětlil, že lékař z krabičky s injekcemi odlepil lepítka, předal ho obžalovanému, neboť od firmy za to měl lékař dostávat nějakou částku v rozsahu 300 – 700 Kč. Lepítka i s poukazy posílal obviněný účetní společnosti XXXXX J.D., která mu určila, do které lékárny by měl poukazy zanést. Již v přípravném řízení, stejně jako u hlavního líčení, obviněný namítal nesprávné vyčíslení výše škody, se kterou sám nesouhlasí. Na svoji obhajobu uvedl, že lékárny měly dostat zaplacené 75% z aktuální ceny produktu a pacient měl dopláct 25% této ceny. Obviněný má však za to, že i samotní lékárníci se dopustili podvodu vůči pojišťovnám, a to tím, že jim účtovali poplatky bez toho, aby vybírali doplatky od pacientů.

Dále obviněný J.J. u hlavního líčení namítl, že dosud vůbec neviděl, kde ten poukaz měl být přepsaný, nebo jak byl přepsaný. Když nastoupil do společnosti byly mu předány poukazy s předtištěnou šarží přípravku a počtem balení, které měl, stejně jako další obchodní zástupci, dávat lékařům. Často se však stalo, že lékař tento poukaz nepoužil a předal mu zpětně úplně jiný poukaz. Podle názoru obžalovaného by se měl udělat nějaký znalecký posudek, z něhož by se dalo zjistit, že poukazy vůbec někteří pacienti nepodepisovali, neboť je za přítomnosti obviněného za pacienty často podepsali lékárníci. Obviněný má sám pochybnosti o tom, které poukazy vůbec měly být opravené a které ne, protože sám poukazy nemohl kopírovat, nemohl si dělat evidenci. Jeho povinností bylo vybrat poukaz a poslat ho na firmu, pokud se dělala inventura přímo u něj, měl poukaz předložit ke kontrole. Potom se poukaz odnesl do lékárny. Podle názoru obviněného se na tomto preparátu SYNOCROM snažili vydělávat také lékaři. Obviněný sám však poukaz vůbec nepozměňoval, protože do něj ani nemohl zasáhnout.

Po prostudování obžaloby našel asi 62 případů, v nichž je uvedeno, že poukazy jsou dokonce nečitelné. V těchto případech tedy není jasné, kdo si ten poukaz měl vyúčtovat a která pojišťovna ho měla proplatit. Jedná se o částku skoro 656.000 Kč.

K dotazu soudu obviněný J.J. u hlavního líčení vysvětlil, že když nastoupil do regionu Jižní Morava po svém předchůdci, dostal nejdříve poukazy ze starých aplikací. Když lékař předal obžalovanému tzv. lepítka s šarží, posílal ho obžalovaný do firmy, aby se mohla dokontrolovat, zda poukazy souhlasí s lepítky, protože podle toho vyplácela lékaři odměnu. Obžalovaný všechno vykazoval v kartě konkrétního lékaře. Co se týče přebírání čistých poukazů lékárníky, pak např. v Nemocniční lékárně u Sv. Anny lékárník takový postup odmítl, protože chtěl, aby u něj byl SYNOCROM fyzicky předán a pacienti, kteří jej měli indikovaný

od lékaře, přišli s poukazem a v lékárně zaplatili doplatek. V tomto konkrétním případě lékárník obviněnému na rovinu řekl, že nechce dělat tzv. „černotu“.

Obviněný však uvedl, že když po svém předchůdci databázi lékařů převzal, bylo všechno už zaběhnuté a on tedy do jednotlivých zařízení přišel, přinesl lékaři počet injekcí a převzal od něj poukazy, které obviněný předal lékárníkovi. Mezitím se to však poslalo do společnosti, kde se porovnávala lepítka s poukazy. Pokud lékárna neinkasovala doplatek ve výši 25 % od pacienta, jak to mělo správně být, získala jej jednou za tři měsíce od společnosti XXXXX jako odměnu. V takovém případě pacient doplatek ve výši 25 % neplatil a preparát získával vlastně zadarmo. Obžalovaný vysvětlil, že v takovém případě jeho klientem byl lékař, nikoliv lékárna, když i lékař z aplikovaných preparátů dostával od společnosti XXXXX provize. Šlo o částku asi 300 – 750 Kč za jedno lepítko. V případech, kdy lékárny doplatek nevybíraly, udělalo se to jakoby na fiktivní osobu s tím, že potom lékárník, aby mu to nefigurovalo na pokladně a nebylo to zjištělné, udělal tzv. zpětnou retaxaci, tedy vydal to na revizního lékaře a vyúčtoval si doplatek, tedy udělal jakési účetní opravy.

V závěru své výpovědi obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že striktně odmítá, že by přepisoval číslice na každém konkrétním poukazu, který byl předkládán k proplacení zdravotním pojišťovnám. Podle jeho názoru k tomu neměl žádný důvod, neboť z těch poukazů nic neměl. Hlavním důvodem distribuce preparátu SYNOCROM přímo prostřednictvím konkrétních lékařů, resp. ambulancí bylo to, aby si lékaři vydělali peníze a získali tak od firmy XXXXX provizi a také to, aby pacienti nemuseli doplácet. Obviněný, podle svého vyjádření, byl přítomen tomu, když nějaký lékař před ním poukaz opravoval nebo přepisoval. Provize byly propláceny lékařům zpravidla v hotovosti, k čemuž obviněný od firmy dostával potřebnou finanční částku. Firmě tyto peníze sice nemusel vyúčtovávat, ale jen měl prokázat, komu peníze dal. To zpětně kontrolovala paní H., t.č. O.. Jako doklad o předání peněz stačil podpis lékaře, ale někteří lékaři to nechtěli ani podepisovat.

K dotazu obhájkyne pak v závěru své výpovědi obviněný u hlavního líčení vysvětlil, že když docházelo k distribuci SYNOCROMU přes lékaře, nikoliv přes lékárnu, tj. bez doplatku, měli lékaři od firmy vyšší odměnu. Údaje o aplikaci SYNOCROMU konkrétním lékařem se vedly v online systému a informace tam zadávali obchodní zástupci. Dokladem byla ta zmíněná lepítka.

Obhajoba obžalovaného J.J. je vyvrácena ve světle následujících důkazů, které současně spolehlivě prokazují skutkový děj popsáný v obžalobě, resp. ve výroku rozsudku.

Právní statut společnosti XXXXX je prokázán výpisem z obchodního rejstříku (č.l. 1549, resp. 1715). Firma byla zapsána do obchodního rejstříku 22.10.2002 s IČ: XXXXX. V inkriminovaném období, kdy J.J. u firmy pracoval, byla jednatelkou této společnosti A.B. (dříve R.). Firma má sídlo v XXXXX.

Pracovní smlouvou uzavřenou mezi společností XXXXX a obviněným J.J. dne 1.5.2007 (č.l. 1108) bylo prokázáno, že od 1.5.2007 obviněný nastoupil do hlavního pracovního poměru u této firmy s pracovním zařazením prodejce zboží. Podle čl. III. této Pracovní smlouvy bylo pracovním úkolem obžalovaného prodávat, distribuovat a propagovat zboží firmy u cílových zákazníků. Obžalovaný, jako zaměstnanec, se současně zavázal předat dodací listy, faktury a další podklady svému zaměstnavateli nebo jeho účetní firmě do pěti dnů od jejich vzniku a podávat písemné týdenní zprávy. Mzda byla stanovena podle platového výměru, který tvoří přílohu citované pracovní smlouvy.

Téhož dne, tj. 1.5.2007 uzavřela firma XXXXX s obžalovaným, jako svým zaměstnancem, také Dohodu o hmotné odpovědnosti (č.l. 1103-1105). Dohodou o mzdě (č.l. 1084) bylo prokázáno, že ji opět dne 1.5.2007 uzavřela firma XXXXX s obžalovaným J.J., přičemž byla ujednána hrubá měsíční mzda ve výši 30.000 Kč. Podle čl. III. této Smlouvy mohla být obžalovanému přiznána mimořádná odměna s přihlédnutím k dosavadním pracovním výsledkům, a to až do výše 2% z částky převyšující 500.000 Kč z nafakturovaného zboží za daný měsíc bez DPH.

Výše citovaná pracovní smlouva byla ukončena dne 15.7.2008, kdy obě smluvní strany, tedy firma XXXXX a obžalovaný J.J., uzavřeli Dohodu o rozvázání pracovního poměru ke dni 15.7.2008 (č.l. 1106).

Jednatelka firmy A.B. byla osobně vyslechnuta v procesním postavení svědkyně v přípravném řízení a především u hlavního líčení dne 17.9.2012. Svědkyně u hlavního líčení uvedla, že obviněného J.J. jim vybrala a doporučila personální agentura, se kterou spolupracovali už v minulosti při výběru jiných zaměstnanců, s nimiž byli ve firmě spokojeni. Obviněný se zpočátku jevil velmi dobře, byl výřečný, ve firmě komunikativní a všichni předpokládali, že bude vynikající pracovník. Obviněný nastoupil na plný pracovní úvazek do firmy, a to jako obchodní zástupce, který měl pracovat v přesně vymezeném regionu. Po několika měsících si svědkyně všimla zpomalování plateb, a protože v autech svých zaměstnanců mají zařízení na monitorování jejich pohybu, dokážou zjistit, kde se zaměstnanec pohybuje. Svědkyně potvrdila, že zjistila, že obviněný tráví 60 % času v Hodoníně, kde ovšem nebyli žádní XXXXXové, kterým měl výrobky firmy distribuovat. Své nadřízené paní O.-H. vysvětlil, díky své velmi dobré komunikaci, že je vážně nemocný a často musí navštěvovat lékaře. To bylo přibližně v listopadu nebo v prosinci roku 2007. Ačkoliv byl prakticky pořád v Hodoníně, vypadal ve firmě jako nejlepší prodejce. Po Novém roce 2008 začali svědkyni volat zástupci lékáren s tím, že se jim vracejí předpisové poukazy na zdravotní pomůcky SYNOCROM, protože jsou falšované a přepisované na větší částky. Svědkyně vysvětlila, že praxe ve firmě byla taková, že obchodní zástupce si nabral zboží k sobě do auta a odvezl je buď do lékárny anebo přímo lékaři, který pacientovi lék aplikoval a vyplnil poukaz, který předal obchodnímu zástupci a ten jej dále předal do lékárny. Podle informací, které měla svědkyně k dispozici, dělali to všichni obchodní zástupci stejně a prakticky dosud se to takovým způsobem dělá. Lékárna pak předala poukazy zdravotní pojišťovně k proplacení. Svědkyně upozornila na to, že SYNOCROM je evidován jako XXXXX preparát, tedy zdravotnická pomůcka nikoliv jako lék. Kromě preparátu SYNOCROM distribuovala firma XXXXX ještě různé doplňky stravy a zdravotnické pomůcky. Úkolem obchodního zástupce bylo splnit nějaký plán a v takovém případě mohl dostat odměnu, a to plat navíc za jeden kvartál. Plán byl stanovován na poradě podle odhadu. XXXXX preparát SYNOCROM, který je předmětem trestného jednání obžalovaného, distribuovala na území České republiky i na Slovensku od roku 2004 pouze firma XXXXX Výjimečně se stalo, že v určitém regionu došlo k tzv. reexportu např. z Polska, ale svědkyně rozhodně vyloučila, že by taková situace nastala v regionu, kde působil obžalovaný J.J.. Pokud tedy zdravotní pojišťovna v určitém období proplatila SYNOCROM, tak na 99,9% musel být distribuován právě společností XXXXX, která jej získávala od rakouské firmy PROMAPHARMA.

Svědkyně A.B. dále vysvětlila, že lékaři byli hmotně zainteresováni na sledování účinku tohoto preparátu u jednotlivých pacientů a firma s nimi měla uzavřené smlouvy. Lékaři dostávali finanční odměnu za sledování pacienta, přičemž odměna se jim vyplácela pouze na

účet. Svědkyně jednoznačně uvedla, že v žádném případě neposkytovali finanční prostředky lékařům hotovostně, ale vždy šlo pouze o bezhotovostní platbu.

Co se týče konkrétních poukazů, s nimiž měli lékárny problémy, pak svědkyně u hlavního líčení opětovně potvrdila, že se sama šla podívat asi do tří lékáren na základě jejich telefonátu a zjistila, že úplně směšným způsobem jsou na poukazech přepsána čísla. Takto prepisované poukazy se týkaly pouze obžalovaného J.J.. Nejdřív bylo vidět, že někdo přepisuje jedničky na čtyřky, potom v rámci nějakých kontrol to lékaři opravovali a zřejmě to předávali zase obviněnému. U všech oprav však podpisy lékařů nebyly. K dotazu státního zástupce svědkyně jednoznačně potvrdila, že v regionu Jižní Morava působil jménem jejich firmy pouze obžalovaný J.J. Na celé Moravě měla firma dva obchodní zástupce. Největší počet padělaných poukazů vykazovala lékárna XXXXX, a pak zřejmě i lékárna XXXXX.

V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, že když distribuovali zmíněný preparát SYNOCROM, jejich firmě ho zaplatila lékárna. Obchodní zástupce vždy přinesl dodací list potvrzený od lékárny do firmy pracovníci J.D., která měla poslat lékárně fakturu. Lékárna za dva měsíce zaplatila. U nich ve firmě dodací listy tzv. seděly. K dotazu obžalovaného svědkyně vysvětlila, že obchodní zástupci, tj. reprezentanti jejich firmy měli karty, na které si psali, kolik komu dodali zboží a lékař evidenci měl podepsat. Když odevzdávali poukazy, měly údaje vzájemně odpovídat, protože obchodní zástupci byli odpovědní za své sklady. Když začaly problémy s obžalovaným, svědkyně zjistila, že jeho karta nebyla perfektní. Karta měla být vedena na každého lékaře, který pak měl s firmou smlouvu a platbu dostával od firmy převodem z účtu na bankovní účet, který ve smlouvě uvedl.

Svědce J.O., dříve H., vedoucí obchodních zástupců ve společnosti XXXXX, byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 5.11.2012 a potvrdila, že obžalovaný J.J. pracoval jako obchodní zástupce pro region Jižní Moravy při distribuci zdravotnického přípravku SYNOCROM. Obžalovaný byl podřízený svědkyni J.O. také vysvětlila způsob distribuce tohoto přípravku, když uvedla, že lékař mohl buď poslat pacienta do lékárny anebo k odběru přípravku mohlo dojít po domluvě s lékařem a lékárnou přímo v ambulanci. V rámci spolupráce byly poukazy pak přesunuty do lékárny. Firma měla podepsanu obchodní smlouvu s každou lékárnou, která s nimi spolupracovala, v níž byla jasně stanovena pravidla, včetně bonusového systému. K dotazu soudu svědkyně uvedla, že celkem měla na starosti osm až deset obchodních zástupců firmy – reprezentantů, kteří měli písemně specifikovaný region svého působení. Nebylo tedy dovoleno, aby obchodní zástupce zprostředkoval obchod v jiném regionu. Zpočátku se zboží naskladňovalo do lékárny, kde většinou znali lékaře a postupně se začal preparát dodávat přímo k lékaři, přičemž v lékárně bylo vždy zboží pro pacienty, kteří si ho chtěli vyzvednout sami. Zda lékárna inkasovala doplatek od pacienta či nikoliv za preparát SYNOCROM, bylo její záležitostí. Lékárna totiž dostávala v rámci bonusového systému od jejich firmy odměny a sama si nevybrané doplatky z bonusového systému vykrývala. V každém případě mohla lékárna odmítnout distribuci, při které by dostávala preparát SYNOCROM pouze tzv. papírově. V lékárnách, které spolupracovaly s jejich firmou, mohl být doplatek od pacientů vybírán, ale také nemusel.

K dalšímu dotazu soudu svědkyně vysvětlila, že první problémy zachytili v červenci 2008, kdy ze strany lékáren došlo k opakovaným intervencím na účetní oddělení jejich firmy s tím, že jim údaje tzv. nesedí. Obžalovaný J.J. měl v té době dovolenou, proto svědkyně odjela přímo do lékáren a zde zjistila, že částky na poukazech jsou nereálné. Díky tomu pojišťovny

poukazy vrátili a oni vlastně dohledávali rozpory. Nejvíce svědkyně jednala s lékárnou v XXXXX.

Pokud docházelo k distribuci preparátu SYNOCROM přímo do ambulančí, pak obchodní zástupce dostal ve firmě určitý počet balení, o čemž byl ve firmě sepsán zápis. Sám zástupce pak předal tento materiál lékaři, od kterého za to dostal poukazy a ty přinesl do lékárny. V lékárně pak zástupce dostal potvrzený dodací list a ve firmě vystavili fakturu. Kromě regionu, v němž působil obžalovaný, nastaly problémy pouze na Severní Moravě, kdy obchodní zástupce P., předal několik poukazů obžalovanému. Takto se dá teoreticky vysvětlit, jak se poukazy dostaly k obžalovanému J.J..

K dotazu státního zástupce svědkyně vysvětlila, že pokud obchodní zástupce plánoval např. dovolenou, na základě dohody s lékařem, jej zásobil dopředu. V případě akutní potřeby do ambulance zajela např. sama svědkyně, nebo lékař dostal preparát z lékárny. V době pracovního poměru neměl obžalovaný nějakou mimořádně dlouhou pracovní neschopnost. Podle názoru svědkyně šlo o nepřítomnost po dobu řádově jednoho měsíce. Také svědkyně J.O., obdobně jako A.B., potvrdila, že lékaři, kteří pro jejich firmu pracovali, vypracovávali studie, za které získávali finanční odměnu, a to převodem na účet. Svědkyně připustila, že někteří lékaři mohli dostat odměnu v hotovosti.

Podle názoru svědkyně v uvedené době platilo všude stejné pravidlo, tedy možnost využít distribuce preparátu SYNOCROM přes lékárnou, i přes obchodního zástupce. Poukazy se v rámci inventury dávaly pracovníci firmy XXXXX paní D., a to proto, aby bylo jasné prokázáno, že se zboží neztratilo, že byl preparát aplikován. Když obžalovaný před ukončením pracovního poměru byl na dovolené, jeho region objížděla svědkyně sama společně s jednatelkou A.B., a to proto, aby zjistily, co se vlastně stalo a stáhly zboží od lékařů.

K distribuci XXXXX preparátu SYNOCROM se pak u hlavního líčení dne 24.6.2013 v procesním postavení svědka vyjádřil také S.H., XXXXX, který ostatně podal vysvětlení orgánům činným v přípravném řízení (č.l. 1564-1567). Svědek u hlavního líčení především upozornil, že SYNOCROM je registrován jako zdravotnický prostředek, a proto je jeho distribuce řešena v zákoně o zdravotních prostředcích, nikoliv v zákoně o léčivech. Zdravotnický prostředek se vydává na tzv. poukaz, což je analogie receptu, na jehož základě se naopak vydávají léky. Zdravotnické prostředky a tedy i SYNOCROM se vydávají výhradně v registrovaných zdravotnických zařízeních lékárenské péče. Pro tento konkrétní preparát byla v roce 2007 až 2008 stanovena úhrada ze zdravotního pojištění ve výši 75% ceny.

K dotazu soudu svědek u hlavního líčení blíže vysvětlil, že je třeba odlišovat maximální úhradu zdravotnického prostředku ze zdravotního pojištění a maximální cenu tohoto zdravotnického prostředku. V praxi probíhá distribuce tak, že lékárna nakoupí z distribuční sítě zdravotnický prostředek, který prodá pacientovi. Prodejní cena má dvě složky, a to jednu část představuje částka, kterou lékárna dostane proplacenou od zdravotní pojišťovny a druhou složku tvoří doplatek od pacienta. Lékárna distribuční firmě musí zaplatit ještě předtím, než dostane preparát uhrazen od zdravotní pojišťovny. Podle názoru svědka ambulance jako taková není oprávněna přípravek vydat v rámci tzv. zdravotního pojištění, neboť oproti poukazu může být výdej zdravotnických prostředků realizován pouze v zařízeních lékárenské péče. Taková zařízení musí být řádně registrována, tedy teoreticky by lékař musel mít takovéto oprávnění. Je sice pravdou, že pacient by měl svůj souhlas s převzetím této pomůcky potvrdit na poukazu, což by se mělo dít při předávání v lékárně, ale není vyloučeno, že takový poukaz odnese do lékárny např. sestra z ambulance.

Distribuční firma je oprávněna vybavit lékaře novým přípravkem na trhu, a to nejvýše pro tři pacienty a jejich terapii zřejmě na celý rok. Jedná se o tzv. vzorky, jejichž distribuce ve velkém objemu se nepředpokládá. Vzorek však nemůže být součástí plnění ze zdravotního pojištění a musí být jako „neprodejný vzorek“ označen. V závěru své výpovědi svědek vysvětlil, že v případě XXXXX preparátu SYNOCROM měl pacient platit doplatek ve výši 25% ceny a 75% ceny měla hradit zdravotní pojišťovna, částka 75% však nebyla vypočítána z libovolně vysoké ceny stanovené lékárnou, neboť horní hranice této částky hrazené ze zdravotního pojištění, tj. částky 75% byla limitovaná. Pokud však lékárna od pacientů doplatek ve výši 25% nevybírala, neznamená to, že by musela finančně tratit, protože do poukazu na základě, kterého preparát vydávala, bylo vždy ke třem preparátům uvedeno ještě čtvrté balení, které vlastně potřebné doplatky (tj. nevybrané od pacienta) pokrylo. Pacient pochopitelně dostal pouze ty tři čtvrtiny formálně předepsaného množství. Takový postup je, podle interpretace svědka, důvodem toho, proč lékárna netratila na distribuci preparátu SYNOCROM postupem při němž neúčtovala a neinkasovala od pacientů doplatek.

Co se týče tzv. retaxace, pak svědek vysvětlil, že jde o kontrolu předpisu, na jehož základě byla konkrétní věc, tj. lék nebo zdravotnický prostředek, vydán a došlo tak ke kontrole správnosti expedice, tj. toho, jestli lékárník vydal to, co měl vydat, jestli toho vydal tolik, kolik bylo předepsáno, přičemž dříve se na formulář ještě uváděla i cena. Aktuálně se však všechno fakturuje a přenáší elektronicky z informačního systému lékárny do informačního systému pojišťovny.

Další rozsáhlou skupinu důkazů prokazující skutkový děj popsany ve výroku rozsudku, tvořily výpovědi 26 svědků, především lékařů a zdravotnických pracovníků ze zdravotnických ambulancí, kteří od obžalovaného preparát SYNOCROM přebírali.

Svědék L.H. u hlavního líčení dne 17.9.2012 uvedl, že při aplikaci preparátu SYNOCROM byla obvyklá praxe taková, že pacient od něj dostal poukaz, preparát si vyzvedl v lékárně, přinesl jej do ambulance, kde se preparát uskladnil a postupně se jednotlivé injekce aplikovaly pacientovi. Svědek jednoznačně potvrdil, že vždy předepisoval pro jednoho pacienta jedno balení. O problémech se dozvěděl, až od revizních lékařů VZOP, kteří mu ukázali poukazy. Ihned proto požádali o revizi zdravotní pojišťovny.

K dotazu soudu svědek uvedl, že obžalovaný mu byl představen jako obchodní zástupce firmy XXXXX, ale on sám s ním komunikoval velmi spoře, neboť obžalovaný většinou jednal s jeho sestrou. Svědek sám pracoval jako zaměstnanec v ambulanci S. v XXXXX. Preparát SYNOCROM dostávali do ambulance buď od samotného pacienta, který jej vyzvedl v lékárně na základě poukazu, anebo měli tento preparát od obchodního zástupce firmy, který je rovněž vyzvedával v lékárně a oni je v ambulanci uskladovali. Obžalovaný je vyzvedával v lékárně z důvodu zjednodušení provozu. Svědek opakovaně potvrdil, že na každé balení vypisoval zvláštní poukaz. Pokud by byl poukaz po vystavení opraven, tak opravu svědek opatřil svým razítkem a podpisem. U hlavního líčení svědek setrval na své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení (č.l. 1154b), kde uvedl, že v případě dvou poukazů, na nich bylo něco opraveno a opravu jej žádal obžalovaný. Poté, co svědkovi byla předestřena další část jeho výpovědi z přípravného řízení (č.l. 1155), svědek připustil, že si s odstupem času přesně na události nepamatuje, ale domnívá se, že za celou dobu došlo asi ke dvěma opravám z jeho strany. Pokud však byly opravy udělané, musela tam být autorizace opravy. V případě, že obžalovaný přinesl SYNOCROM do ambulance, poukazy se schraňovaly a až se obžalovaný

znovu dostavil, sestra mu poukazy vydala. Řádově mělo být přepsáno několik stovek poukazů pro svědkovy pacienty.

K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že kromě firmy XXXXX jim tento zdravotnický prostředek nikdo jiný nedodával. Poukazy v té době vypisovali ručně tak, že je vypsala sestra a svědek je zkontroloval a podepsal. L.H. jednoznačně potvrdil, že čísla na poukazech nepřepisoval on, ani sestra, se kterou pracoval. Na poukazech byl opraven počet balení, a to směrem nahoru.

Svědék R.Ch., zástupce primáře XXXXX oddělení Nemocnice v XXXXX, vyslechnutý rovněž u hlavního líčení dne 17.9.2012, potvrdil, že koncem roku 2007 jej oslovil obžalovaný, který mu vysvětlil aplikaci SYNOCROMU a svědek tento preparát začal využívat v praxi. Poukazy vypisovala jedna ze sester, výjimečně svědek sám. Pacient si s poukazem pro preparát zašel buď do lékárny, nebo jej dostal v ambulanci. Svědek rovněž potvrdil, že měl uzavřenou smlouvu se společností XXXXX, na základě které sledoval nežádoucí účinky preparátu u pacientů. Za tuto práci byl paušálně finančně ohodnocen. Peníze měl dostávat na účet, ale nikdy mu nic nedošlo. Stejně tak svědek nezískal od firmy XXXXX stáž v zahraničí, kterou mu původně obžalovaný nabízel.

V další části své výpovědi svědek opětovně potvrdil, že poukazy na tento preparát vypsaly a orazítkovaly sestry v ambulanci a svědek ho nejdříve zkontroloval a potom podepsal. Následně se poukazy odložily v ambulanci a až přišel obžalovaný, vyměnily se poukazy oproti injekcím s tímto preparátem. Zda byl nějaký finanční rozdíl v doplatku za preparát, svědek určitě nedokázal s vysvětlením, že to nebyla jeho starost, ale distribuce preparátu v ambulanci byla výhodná pro pacienta i pro ně samotné. Poté, co se začala celá událost vyšetřovat, za přítomnosti vedení nemocnice lékaři přepsali poukazy, znovu se vše orazítkovalo a udělal se o tom zápis. Na těchto poukazech totiž původně byly změněny počty balení předepsaného preparátu, a to směrem nahoru. K provedení oficiální opravy je vyzval XXXXX, lékárník z Kyjova, který chtěl změnit zfalšovaný počet předepsaných balení na řádný, proto celému přepsání bylo přítomno vedení nemocnice. Opravy svědek označil paraťou a razítkem. V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že takové problémy nikdy předtím, ani potom neměli a navíc se tyto problémy týkaly pouze preparátu SYNOCROM.

K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že kromě lékárníka XXXXX, chtěl poukazy opravit i obžalovaný. Z jeho strany se jednalo o desítky poukazů a na všech, které jim předložil, byly zfalšované počty balení. Svědek uvedl, že obžalovaný k jejich dotazu tvrdil, že neví, jak k tomu došlo, že s tím nemá nic společného. I v tomto případě si svědek vyžádal souhlas ředitelky nemocnice, než obžalovanému poukazy opravil. S obžalovaným o této záležitosti svědek jednal dříve než s XXXXX. V závěru své výpovědi svědek zcela vyloučil, že by přepsání poukazů v části, která se týká předepsaného počtu balení, a to přepsání směrem nahoru, provedl on sám. Od obžalovaného žádné peníze v hotovosti nepřijal, tedy ani ty finanční částky, které jsou uvedeny na listinných dokumentech předložených svědkovi ze strany obhajoby. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že bylo běžnou praxí předávat poukazy třetím osobám, tedy obchodním zástupcům. V době, když jejich ambulanci navštěvoval obžalovaný, tam nikdo další z firmy XXXXX nechodil, až po vzniklých problémech jej navštívila B. a několik dalších zástupců.

Také **svědek Z.K.**, pracoval jako XXXXX v ambulanci v XXXXX, XXXXX a také na 20% úvazek v Nemocnici XXXXX a byl vyslechnutý osobně u hlavního líčení dne

17.9.2012. Po zákonném poučení uvedl, že se s obžalovaným setkal asi před čtyřmi lety, i když s odstupem času se domnívá, že mu původně preparát jako první nabídl jiný člověk. Nabídka byla taková, že preparát bude do ambulance dodán přes firemní lékárnu a pacient zaplatí jen částku, která je vlastně hrazena ze zdravotního pojištění. Na zkoušku převzal svědek od distributora asi tři až čtyři balení. Po předestření části výpovědi z přípravného řízení (č.l. 1202-1203) svědek uvedl, že obžalovaného od té doby neviděl a domnívá se, že kromě něj tam figuroval ještě někdo jiný. O tomto jiném člověku na policii původně nemluvil, neboť neví, proč by tak měl vypovídat. Podle jeho domněnky, původní distributor byl štihlejší, ale s odstupem času si na něj svědek skutečně nepamatuje. Pokud na policii uvedl, že se dotyčný jmenoval J., pak u hlavního líčení svědek vysvětlil, že dostal od distributora vizitku. U hlavního líčení je obžalovaný svědkovi, podle jeho vyjádření, sice povědomý, ale nemůže to na 100% říct, že se mu představil jako J. K dotazu soudu však svědek potvrdil, že na policii vypovídal pravdu.

K mechanismu distribuce preparátu SYNOCROM svědek u hlavního líčení uvedl, že poukazy vyplňoval on a preparáty mu nosil právě tento distributor. Na poukazech bylo razítko ambulance a svědek je předával distributorovi, od kterého měl léky, resp. preparát předán.

K dotazu soudu svědek dále uvedl, že sám na předepisování tohoto preparátu nebyl nijak zainteresován, neboť neměl smlouvu s firmou XXXXX. Tento postup, tj. dodávání preparátu distributorem přímo do ambulance, dělal proto, aby ušetřil pacientům finanční prostředky, neboť oni nemuseli hradit doplatek. Řádově preparát SYNOCROM aplikoval asi deseti pacientům, ale vždy vystavil na jeden poukaz jedno balení, ve kterém byly tři injekce. Pokud by musel svědek někdy na poukazu něco opravit nebo přepsat, připojil by k opravě svoje razítko.

Svědka A.M. u hlavního líčení dne 18.9.2012 uvedl, že působil sám v soukromé ambulanci v Olomouci a spolupracoval před lety s firmou XXXXX. Domnívá se, že s obžalovaným J.J. se nesetkal, ale kdo byl zástupcem této firmy, už neví. Preparát SYNOCROM dostával pouze od firmy XXXXX, nikdo jiný jej nedodával. Praxe byla taková, že si u firmy objednal určité množství tohoto preparátu, který mu zástupce firmy dovezl do ordinace, svědek jej aplikoval pacientům v určitém časovém úseku a vždy vystavil poukaz. Zpětně pak poukaz předal obchodním zástupcům firmy XXXXX, kteří mu v případě potřeby dodali další preparát. V roce 2008 jej však revizní lékař upozornil, že na poukaze, který svědek vystavil, bylo v počtu balení místo č. 1 uvedeno č. 4. Svědek A.M. vysvětlil, že v uvedené době vypisoval poukazy ručně, a to tak že hlavičku vypsala sestra, podpis a razítko dával on. Když se při vystavení poukazu v některých údajích spletli, svědek poukaz zrušil a vystavil nový. Rovněž svědek A.M. potvrdil, že vypisoval vždy jeden poukaz na jedno balení preparátu SYNOCROM, neboť byl problém s pojišťovnou, která odmítla proplácet souběžně léčbu dvou kloubů. Tři injekce, které byly v jednom balení, představovaly jakousi jednu léčebnou kúru. Svědek dále uvedl, že od obchodního zástupce v případě potřeby, cca jednou za rok dostával asi pět krabic preparátu SYNOCROM, přičemž mu podepsal doklad o převzetí. Podle tvrzení svědka, musela být aplikace tohoto preparátu předem schválena revizním lékařem. Zda se na tento preparát vztahoval nějaký doplatek od pacienta, svědek, podle svého vyjádření, neví, neboť to nezjišťoval. Preparáty měl v ambulanci proto, že to bylo jednodušší, neboť v takovém případě mohl preparát pacientovi aplikovat a nemusel jej posílat do lékárny. Od revizního lékaře má informaci o jednom poukazu, na němž bylo č. 1 přepsáno na č. 4, a to v části, která se týkala počtu předepsaných balení. S odstupem času si svědek nedokázal vybavit, zda obchodním

zástupcem firmy XXXXX byl muž nebo žena a se jménem obžalovaného se, podle svého tvrzení, setkal až na policii. Problémy, které vznikly s preparátem SYNOCROM, se v průběhu svědkovi praxe s jinými preparáty nestaly. Svědek proto s firmou XXXXX ukončil spolupráci.

Svědkyňe A.M., vyslechnutá rovněž u hlavního líčení dne 18.9.2012, uvedla, že pracovala v XXXXX ambulanci v Nemocnici v XXXXX. Obžalovaného si fyzicky vůbec nepamatuje a jeho jméno zjistila od vyšetřovatele v průběhu svého výslechu v přípravném řízení. Sama měla vytipovanou jednu pacientku, která byla dojíždějící, a proto preparát převzala od zástupce farmaceutické firmy. Nejprve preparát aplikovala do jednoho kloubu, poté do druhého, přičemž jedna kúra představuje tři až pět injekcí. Svědkyně aplikovala tři injekce do každého kolene. Preparát sice, podle svého tvrzení, používá pro pacienty i nadále, získává je však klasickou cestou, a to prostřednictvím lékárny. V prvním konkrétním případě se jednalo o ukázkový preparát a s odstupem času se svědkyně domnívá, že u něj byl právě nulový doplatek. Významné je vyjádření svědkyně o tom, že k ní nechodili dva obchodní zástupci jedné firmy souběžně, praxe je vždy taková, že obchodní zástupce, pokud v regionu končí, např. přechází na vyšší pozici, přijde představit svého nástupce. Po přečtení své výpovědi z přípravného řízení (č.l. 1238), svědkyně potvrdila, že tehdy vypovídala pravdu. Z obsahu této výpovědi bylo mimo jiné zjištěno, že když svědkyně dostala uvedená dvě balení SYNOCROMU od obchodního zástupce společnosti XXXXX, předala mu osobně vystavené poukazy. Šlo zřejmě o jeden nebo dva poukazy, neboť svědkyně získala dvě balení, ale o opravu tohoto poukazu svědkyni nikdy nikdo nežádal. Podle názoru svědkyně nebylo přípustné vyplnit pro jednoho pojištěnce v jeden den více poukazů, což svědkyně vysvětlila tím, že pojišťovny proplácí další aplikaci až s odstupem nejméně šesti měsíců.

Svědke J.M. u hlavního líčení dne 24.9.2012 uvedl, že byl lékařem XXXXX ambulance v Nemocnici v XXXXX. Obžalovaný J.J., jako reprezentant firmy, jim představil preparát SYNOCROM, který začali v praxi aplikovat. Pacientům vystavovali jeden poukaz na jedno balení tohoto preparátu, které obsahovalo tři nebo pět injekcí. Pokud pacient potřeboval aplikaci do dvou kloubů, vystavily se dva poukazy. S odstupem času si svědek neuvědomuje, že by z nějakého důvodu vystavený poukaz opravoval nebo přepisoval. Údaje vypisovala sestra, svědek sám je zkontroloval a podepsal. Zpočátku pacienti vyzvedávali poukaz v lékárně, posléze se svědek domluvil s obžalovaným, že přinesl nějaké balení preparátu do skladu a oni je s ním vlastně vyměňovali zpětně za poukazy. V takovém případě pacient doplatek neplatil, ale zda jej platil v lékárně, nedokázal svědek uvést, stejně jako to, zda měl s firmou XXXXX nějakou smlouvu o sledování účinku preparátu a vyloučil, že by od firmy XXXXX získal nějakou finanční odměnu. Kam předal obžalovaný poukazy na tyto preparáty, které získal u nich v ambulanci, svědek sám neví, stejně jako to, komu pojišťovna poukazy proplácela. Preparát SYNOCROM jim dodával pouze obžalovaný J.J. a svědek sám tedy jiné osobě, než obžalovanému poukazy nepředával. S jiným lékem nebo preparátem problémy neměli. Na problémy je upozornila VZP ČR, která provedla kontrolu, ale přepsané poukazy svědek osobně neviděl.

Rovněž **svědek J.P.** byl vyslechnutý u hlavního líčení dne 24.9.2012 a pracoval jako XXXXX v Nemocnici XXXXX. Svědek sám vysvětlil, že jediná možnost, jak si preparát SYNOCROM vyzvednout v jejich lokalitě, bylo v lékárně u nákupního střediska Tesco, a proto se s obžalovaným domluvil, že preparáty uskladní v ambulanci a budou je vydávat oproti

poukazu, které pak obžalovanému předají, aby pacienti nemuseli do lékárny přes celé město. Byl to vlastně návrh obžalovaného, že v ambulanci preparáty uskladní. Zda svědek podepisoval obžalovanému nějaká dodací list, s odstupem času určit nedokázal. Praxe byla taková, že se vypisoval poukaz, který svědek potvrdil a krabici s injekcemi buď uskladnili v ambulanci, nebo si ji pacient k jednotlivým aplikacím sám nosil. Pacienti při takové distribuci nic nedopláceli, a zda by nějaký doplatek hradili v lékárně, svědek určit nedokázal. K dotazu soudu J.P. vysvětlil, že poukazy v ambulanci vyplňovala sestra, svědek je podepsal a na druhé straně pak převzetí potvrdil i pacient. Svědek sám neví o tom, že by nějaké poukazy přepisoval, ale vždy vystavoval jeden poukaz na jedno balení, tedy na jeden kloub. Pokud pacient potřeboval aplikaci např. do obou kolenou, vypsaly se dva poukazy. V jednom případě došlo k dodatečnému opravení poukazů, a to za přítomnosti zástupců nemocnice a zdravotní pojišťovny. Upraveno bylo množství předepsaných balení a oprava byla vyvolána počátkem roku 2008 na žádost pojišťovny, která provedla kontroly. Před opravami byla provedena kontrola veškeré dokumentace pacientů. Vedle svědka pracoval na XXXXX ambulanci téže nemocnice ještě M., Ch. a S., ale žádný z nich údajně problémy necítil, vše probíhalo standardně. Problémy zjistili až po provedené revizi, jejíž výsledky se řešily i za přítomnosti zástupkyně XXXXX. V závěru své výpovědi J.P. uvedl, že obžalovanému potvrzovali převzetí preparátu předávacím protokolem, v němž bylo uvedeno množství a následně mu dávali jednotlivé poukazy. Doplatky od pacientů nevybírali. Osobně byl svědek přítomen při jedné revizi, kdy byly provedeny kontroly poukazů a na nich bylo zjištěno, že v počtu balení je číslo 1. přepsáno na č. 2 nebo 4, ale ve zdravotnické dokumentaci bylo zjištěno, že bylo předepsáno vždy jedno balení na jeden kloub. J.P. jednoznačně vyloučil, že by takové opravy sám psal a osobně mu není známo, kdo takové opravy provedl.

Svědka P.P., vyslechnutý u hlavního líčení dne 24.9.2012, uvedl, že pracoval v XXXXX ambulanci v Nemocnici v XXXXX. Jezdilo k nim více obchodních zástupců a obžalovaný J.J. byl jedním z nich. U hlavního líčení svědek uvedl, že se osobně domníval, že J.J. je někdo jiný. Následně však popsal standardní praxi při získávání preparátu SYNOCROM. Svědek P.P. uvedl, že zástupce firmy XXXXX jim přivážel krabíčky s preparátem a oni mu předávali poukazy vystavené pro pacienty. Když vznikl problém, spolupráci s firmou XXXXX ukončili. Za významné považuje nalézací soud vyjádření svědka o tom, že k nim vždy jezdil jenom jeden zástupce uvedené firmy a pokud se vystřídal, nahradil ho druhý. Nikdy nejezdili dva současně. Praxe byla taková, že vždy předepisovali na jeden poukaz jenom jedno balení. Hlavičku poukazu vyplnila sestra, svědek sám to zkontroloval a orazítkoval. P.P. rozhodně vyloučil, že by někdy opravoval nějaké údaje na tomto poukazu, neboť v takovém případě by vystavil poukaz nový. Sám poukazy nikdy neopravuje. Co však obžalovaný s poukazy dále dělal, svědek osobně neví, ale poukazy dostával až zpětně, po aplikaci pacientovi, neboť do ambulance dostali původně určitý počet balení tohoto preparátu tzv. na dobré slovo. Svědek dále vysvětlil, že skladování tohoto preparátu v ambulanci bylo praktičtější zejména pro pacienty, kterým ušetřili cestu do lékárny a preparát mu mohli aplikovat ihned po vyšetření. Doplatky za tento preparát v ambulanci nevybírali, neboť tomu se brání. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že měl nějaké dotazníky od firmy XXXXX, v nichž měl sledovat účinky zmíněného preparátu. Údaje však byly anonymní. Preparát SYNOCROM jim dodávala pouze firma XXXXX Když však vznikly problémy s tímto preparátem, resp. s jeho manipulací ukončili s firmou spolupráci a preparát přestali používat.

Svědék M.R., lékař XXXXX ambulance na Poliklinice XXXXX, u hlavního líčení dne 24.9.2012 uvedl, že obžalovaného osobně nezná, na tento preparát vypisoval poukaz, neboť jednotlivá balení získávali od zástupce firmy. V současné době už distribuce probíhá přes lékárnou. Během roku se sice zástupci, kteří přiváželi tento preparát, vystřídali, ale na určité časové období byl určen vždy jeden zástupce. Do ambulance dostali tyto preparáty předem a zpětně obchodnímu zástupci dávali poukazy. Svědek potvrdil, že sám měl s firmou smlouvu o spolupráci a co se týče poukazu, ten vypisoval svědek sám celý. Nikdy se nestalo, že by v poukaze nějaké údaje přepisoval. Praxe byla taková, že jedno balení obsahovalo tři injekce a přesné údaje musely být napsány v poukaze. Pokud se pacientovi aplikoval preparát na dvě kolena, muselo se do počtu balení napsat číslo 2. Podle názoru svědka na jeden poukaz bylo možno napsat maximálně dvě balení po třech injekcích, když by bylo třeba preparát aplikovat do dvou kloubů. Obvykle se však vystavoval jeden poukaz na jedno balení, v případě, že to bylo použito na dva klouby, dala se do počtu balení 2. K dotazu obžalovaného svědek potvrdil, že byl zaměstnancem polikliniky a když prováděl studii tohoto preparátu pro příslušnou firmu, získával peníze převodem na účet. Nálepky nebo lepítka z injekcí rozhodně nesbíral.

Svědék P.S., obdobně jako svědek P.P., pracoval v Nemocnici v XXXXX a osobně byl vyslechnut u hlavního líčení dne 24.9.2012. Zda se osobně setkal s obžalovaným, nedokázal s odstupem času určit. Svědek uvedl, že na konkrétní preparát vždy vypsali příslušný poukaz, který zpětně odevzdali obchodnímu zástupci, neboť v ambulanci měli vždy k dispozici určitý počet balení, které dostali bez toho, že by preparát byl určen konkrétnímu pacientovi. Poukazy vypisovala sestra v ambulanci, svědek sám na ně dal razítko a svůj podpis. V případě, že by došlo při vystavení poukazu k nějakému omylu, pak by svědek, podle svého názoru, poukaz stornoval a vystavil nový. Je velmi nepravděpodobné, že by sám nějaké údaje přepisoval. Preparát SYNOCROM jim dodávala pouze firma XXXXX Svědek P.S. u hlavního líčení uvedl, že tento preparát neaplikoval pacientům současně na dva a více kloubů a také připustil, že měl smlouvu s firmou XXXXX o sledování účinku tohoto preparátu. Za tuto práci byl finančně odměněn a peníze získával na účet. Zdravotní pojišťovna VZP ČR provedla revizi, zda pacienti, kterým byl preparát předepsán, jej skutečně dostali a podle informací svědka, žádné závady zjištěny nebyly. Dodatečně se však dozvěděli, že byl problém s distribucí tohoto preparátu a asi po roce jej proto přestali používat. K dotazu soudu svědek potvrdil, že když předávali poukazy obchodnímu zástupci, získali informaci, že zástupci předávají poukazy nějaké lékárně, přes kterou preparát vlastně odebírají. Poukazy svědek odevzdával i jiné obchodní zástupkyni této firmy M.Š..

Svědék P.S. pracoval jako lékař XXXXX oddělení Nemocnice v XXXXX a osobně byl vyslechnut rovněž u hlavního líčení dne 24.9.2012. Svědek potvrdil, že obžalovaný jako zástupce firmy jim nabídl distribuci preparátu SYNOCROM s tím, že jim bude v ambulanci k dispozici a distribuovat jej budou na základě poukazu. Smyslem takového postupu bylo to, že pacient nemusel chodit do lékárny a cena preparátu pro něj byla nižší. Takový postup fungoval asi jeden rok, možná dva roky. Obžalovaný J.J. přinesl do ambulance injekce s tímto preparátem, svědek jej aplikoval pacientům. K dotazu soudu svědek potvrdil, že osobně jednal s J.J., na jeho předchůdce si nevzpomíná, na jeho následníka ano. Obžalovaný k nim však nechodil souběžně s jiným obchodním zástupcem téže firmy. Tato distribuce preparátu SYNOCROM, kterou svědek popsal, byla provedena právě na návrh obžalovaného, že jim bude preparát dodávat přímo do ambulance. Převzetí jednotlivých balení podepisovala zdravotní

sestra s vědomím svědka, jako lékaře. P.S. také potvrdil, že od společnosti XXXXX nějakou odměnu dostal, a to v hotovosti, zřejmě v jednom případě. Žádné formuláře však nevyplňoval. Praxe byla taková, že na jedno balení byl vypsán vždy jeden poukaz, což bylo možné proto, že svědek nikdy neaplikoval tento preparát souběžně do více kloubů. Rovněž svědek P.S. potvrdil, že se nikdy nestalo, že by údaje na poukazu musel opravovat nebo přepisovat. Pokud by k tomu došlo, tak by poukaz stornoval a vypsál by nový. V průběhu doby byla provedena kontrola ze strany VZP ČR a byl zjištěn problém, nikoliv z hlediska indikace, ale v počtech balení uvedených na poukazech. P.S. u hlavního líčení opakovaně setrval na tom, že na jeden poukaz vypsál vždy jedno balení a když mu při kontrole byly jeho poukazy předloženy, byly na nich změny v počtu balení, a to přepsané směrem nahoru. Při kontrole a vzájemném porovnání se zdravotnickou dokumentací bylo zjištěno, že zdravotnická dokumentace žádné vady nevykazuje. Když svědek přistoupil původně na to, že poukazy bude předávat obžalovanému, tedy že se fakticky obejde lékárna, pak, podle svého tvrzení, nepředpokládal, že by mohl vzniknout nějaký problém.

Svědék Z.Š., který pracoval jako XXXXX v ambulanci Polikliniky v XXXXX, u hlavního líčení dne 24.9.2012 rovněž uvedl, že dealer firmy nabízel SYNOCROM s tím, že poskytne určité množství na sklad, které se bude odebírat oproti poukázkám. SYNOCROM nebyl evidován jako lék, ale jako zdravotnický materiál a měli jej proto v ambulanci uskladněný. Poukazy, kromě osobních údajů pacienta, vypisoval svědek. Z.Š. rovněž výslovně uvedl, že pokud by při vystavení poukazu došlo k nějaké chybě, pak by poukaz nepřepisoval, ale vyhodil by jej a napsal by poukaz znovu. Praxe byla taková, že jeden poukaz se vystavoval pro jedno balení. Vystavené poukazy po aplikaci preparátu pacientům shromažďovala sestra a následně je při návštěvě svědek předal obchodnímu zástupci. Co však obchodní zástupce s poukazy dělal, svědek osobně neví. Vzhledem k tomu, že uvedený preparát svědek předepisoval pacientům poměrně málo, mohl jej aplikovat, podle svého odhadu, asi ve dvaceti případech. Navíc na aplikaci tohoto preparátu přistoupil proto, že u něj nebyl povinný doplatek. V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že při revizi, kterou prováděla zdravotní pojišťovna, byly zjištěny opravy poukazů tak, že zcela primitivním způsobem byl počet balení přepsán z čísla 1 na čísla 2. Z.Š. rozhodně vyloučil, že by osobně poukazy v těchto údajích přepisoval. Po celou dobu, co sám působil jako XXXXX, se s takovým přepisováním poukazů nikdy nesetkal. Zástupcem firmy XXXXX byl nějaký muž, ale s odstupem času svědek nedokázal určit, zda to byl konkrétně obžalovaný.

Svědék Z.Š. u hlavního líčení dne 24.9.2012 uvedl, že pracoval v Nemocnici v XXXXX a zde se setkal s obžalovaným J.J.. Nejprve dostal několik vzorků tohoto preparátu na vyzkoušení, později ho pacientům předepisoval na základě tzv. lékařských poukazů a pacienti si preparát vyzvedávali v lékárně. Z.Š. rozhodně vyloučil, že by někdy předepsal na poukaz více počtů balení, než jedno a to i v případě, že měl pacient nemocné dva klouby. Svůj postup vysvětlil tím, že preparát podával pacientům po záchovné operaci kloubu a bez takové operace preparát doporučoval zcela výjimečně. Poukaz na preparát vypsala sestra a svědek jej podepsal. Nikdy se nestalo, že by v ambulanci poukaz opravoval a pokud by k tomu teoreticky došlo, uvedl by na poukaz vysvětlení, dal by tam svoji parafu a razítko. Vzhledem k tomu, že si s odstupem času svědek nedokázal na podrobnosti distribuce preparátu vzpomenout, byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení (č.l. 1367), na jejímž obsahu svědek setrval s tím, že vypovídal pravdu a události už mu vypadly z paměti. V přípravném řízení svědek uvedl, že

předávání preparátu SYNOCROM docházelo nestandardně tak, že neprobíhalo přes lékárny, ale přímým dovozem léků od J.J. do ordinace. Obžalovaný svědkovi předal v ambulanci určitý počet preparátů, a to bez jakéhokoliv předávacího protokolu. Když svědek preparát aplikoval, vyplnil poukaz, který při další návštěvě předal obžalovanému. Také v přípravném řízení svědek uvedl, že ve všech případech ordinoval na jednoho pacienta jedno balení SYNOCROMU a opravy na těchto poukazech nikdy neprováděl. Podle názoru svědka sice bylo možné v jeden den vyplnit na jednoho pacienta dva poukazy, a to v případě, že preparát byl ordinován pro oba klouby, ale sám osobně toho nikdy nevyužil a na jeden poukaz vždy předepisoval jen jedno balení. V průběhu dodávání preparátu SYNOCROM měl svědek podepsanou smlouvu se společností XXXXX o sledování výzkumu (účinků) tohoto prostředku SYNOCROM. Asi po půl roce z důvodu zjednodušení provozu ambulance přistoupili na to, že si pacient preparát vyzvedával sám v lékárně. U hlavního líčení k dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že k nim chodil pouze obžalovaný J.J., jako obchodní zástupce této firmy.

Svědka V.T. pracoval jako XXXXX Fakultní nemocnice XXXXX a byl vyslechnut u hlavního líčení dne 25.9.2012. Po zákonném poučení svědek uvedl, že na obžalovaného si vůbec nevzpomíná, nevybavuje si jeho tvář ani osobnost. Jediné, na co si odstupem času svědek vzpomněl bylo to, že se distribuoval v jejich ambulanci preparát SYNOCROM, který se píchal do kolene a v souvislosti s tím fungovaly nějaké žádanky typu poukázek na protetickou pomůcku. K dotazu soudu svědek uvedl, že, podle svého odhadu, preparát SYNOCROM předepsal řádově deseti až patnácti pacientům. Hlavičku poukazu většinou vyplňovala sestra, svědek sám poukaz orazítkoval a parafoval. Osobně se domnívá, že nikdy žádné údaje na poukazu nepřepisoval nebo neopravoval např. po zdravotní sestře. Podle výpovědi svědka tyto poukazy dávali pacientům, ale zda jim obžalovaný nebo jiný distributor uvedený preparát přinesl přímo do ambulance, si svědek nevzpomněl, stejně jako to, zda měl s firmou XXXXX nějakou smlouvu o výzkumu nebo sledování účinnosti preparátu, event. zda byl nějak finančně nebo informačně zainteresovaný na výsledcích účinku preparátu. Počet injekcí, pro které poukaz vystavoval, svědek označoval číslicí a, podle jeho názoru, nešlo tedy o počet balení v krabičce, ale o počet konkrétních injekcí. Vzhledem k tomu, že si svědek podrobnosti k této události u hlavního líčení nedokázal vybavit, byla rovněž v jeho případě přečtena výpověď, kterou učinil v přípravném řízení (č.l. 1390). V této výpovědi svědek uvedl, že „asi balení prostředků SYNOCROM oproti poukazům od pana Jedličky přebíral on sám, ale nic bližšího si nepamatuje“. U hlavního líčení se svědek k této výpovědi z přípravného řízení vyjádřit nijak nedokázal.

Svědkyně P.K., vyslechnutá u hlavního líčení dne 25.9.2012, uvedla, že pracovala v XXXXX ambulanci Nemocnice XXXXX a potřebné poukazy pro tento preparát vyplňovala sama, když následně je podepisoval ošetřující lékař. Množství preparátu vypsala svědkyně podle nařízení lékaře. Svědkyně připustila, že se někdy stalo, že musela údaje přepsat, ale v takovém případě musela vlastně přepsat celý recept nebo poukaz. Nikdy nedělali opravu, byť i s razítkem nebo podpisem lékaře, ale chybný formulář vždy vyhodili. Jako zdravotní sestra pracovala v ambulantní ordinaci pro více lékařů. Do kontaktu přišla i s obžalovaným J.J., který se představil jako zástupce firmy. Co se týče preparátu SYNOCROM, ty byly jeden čas v ambulanci skutečně uskladněné, potom však vedení nemocnice takový postup zakázalo a pacienti si preparát museli vyzvedávat v lékárně. Když měli preparát uskladněný v ambulanci, dostávali ho oproti poukazům, které obžalovaný J.J. přinesl. Svědkyně připustila, že v počátku

spolupráce jim možná obžalovaný dal nějaké reprezentativní vzorky preparátu, ale sama to potvrdit nedokázala. Podle názoru svědkyně na tento preparát nebyl žádný doplatek, neboť v ambulanci od pacientů doplatky nevybírali. Vystavené poukazy svědkyně předávala ošetřujícímu lékaři a on je pravděpodobně předával obžalovanému, každý lékař si takto vystavené poukazy dával do své zásuvky. V závěru své výpovědi svědkyně potvrdila, že v průběhu doby vznikly nesrovnalosti v distribuci preparátu SYNOCROM a ona osobně byla přítomna tomu, když opravovali poukazy, které již byly opravené. Přišel obžalovaný J.J., chtěl, aby poukazy opravili s tím, že je někdo tzv. opravil a on to potřebuje dát do pořádku. Takovým opravám byla svědkyně přítomna, neboť probíhaly v ambulanci a opravy dělala ona a Ch. Svědkyně uvedla, že na opravované poukazy dávala razítka a Ch. je podepisoval. Poukazy se opravovaly v počtu balení, a to tentokrát směrem dolů. V průběhu oprav nemuseli provádět kontrolu v kartách pacientů, neboť vždy předepisovali jedno balení do jednoho kloubu na jeden poukaz. Na těch poukazech, které přinesl obžalovaný, však byly opraveny údaje v množství balení. Při dodatečných opravách, které měli provádět jiní lékaři, než Ch., svědkyně osobně přítomna nebyla, ale pouze o tom slyšela. K dotazu státního zástupce svědkyně potvrdila, že když s CH. opravy na žádost obžalovaného prováděla, byly na poukazech v množství balení uvedeny údaje zpravidla č. 4. Obžalovaný se k tomu vyjádřil tak, že v lékárně to někdo zfalšoval a on to potřebuje opravit. Ch. však zpočátku opravu provést nechtěl a udělal ji až poté, co mu ředitelka nemocnice k tomu dala souhlas. Obžalovaný jim k dodatečné opravě předložil desítky poukazů, ale přesné množství svědkyně určit nedokázala.

Svědék P.D. pracoval jako lékař – XXXXX Nemocnice v XXXXX. U hlavního líčení dne 5.11.2012 potvrdil, že jim obžalovaný nabídnul XXXXX pomůcku – SYNOCROM, přičemž praxe probíhala tak, že v nemocnici byl tzv. mezisklad, kdy měli k dispozici cca deset kusů. Když přišel pacient, u něhož bylo vhodné preparát aplikovat, vystavili poukaz, preparát z meziskladu použili a zpětně poukaz předali obžalovanému a on jejích tzv. mezisklad doplnil. Obecně platilo, že jeden poukaz se vystavoval pro jednoho pacienta na jedno balení, které obsahovalo tři až pět injekcí. Svědek potvrdil, že pokud by aplikoval pacientovi tento preparát do dvou kloubů, pak by kvůli zdravotní pojišťovně vystavoval dva poukazy. Při revizi, kterou provedla zdravotní pojišťovna, zjistili, že ačkoliv u pacienta byl preparát aplikován jedenkrát, je na poukazu uveden počet tří kusů. Svědek P.D. také uvedl, že od počátku měl podepsanou smlouvu o sledování pacientů s touto firmou.

K dotazu státního zástupce svědek vysvětlil, že úvodní fázi měla firma XXXXX poukazy předtištěné, potom však obžalovaný J.J. přinesl poukazy jiné s tím, že to nějak nestihl a poukazy mu byly odevzdané ne řádně vyplněné. Svědek připustil, že bylo jeho chybou, že obžalovanému důvěřoval a sám rukou na poukaze vyplnil jméno pacienta, jeho rodné číslo, bydliště, pojišťovnu, diagnózu a datum vystavení poukazu včetně svého podpisu. V dalších kolonkách, totiž na původních poukazech měla firma XXXXX velmi pečlivě rozepsané, zda se jedná o balení se třemi nebo s pěti injekcemi v jednom balení a také počty balení měla na poukaze vytištěny. Ve druhé fázi byly předtištěné poukazy bez počtu balení a obžalovaný J.J. svědkovi řekl, že se to nebude razítkovat, že se to bude vypisovat rukou. Svědek připustil, že ho samotného vůbec nenapadlo, že obžalovaný narazí do poukazu jiná razítka a takovéto poukazy odevzdá. Byl totiž informován o tom, že originálním razítkem bude počet balení do poukazu doplněn, a proto počet balení nevyplňoval. V konečném důsledku však musel sám škodu pojišťovně uhradit. V obecné rovině, pokud by došlo k chybě při vystavení poukazu lékařem, sám by musel tedy chybný údaj škrtnout, přepsat, dát na toto místo nové razítka a svůj podpis.

V opačném případě by lékárna nemusela lék vydat, neboť by byl poukaz nebo recept neplatný. K dotazu obžalovaného svědek potvrdil, že do tzv. meziskladu v ambulanci obžalovaný přivezl krabice s preparátem a svědek mu za to vydal poukazy. Pokud svědek tento preparát odebíral od společnosti XXXXX, s jinou společností na stejném výrobku nespolečupracoval. Pokud spolupracoval s firmou XXXXX, pak je možné, že postup byl stejný, kdy oproti poukazům přebíral produkt do tzv. meziskladu.

Svědka M.M., zdravotní sestra XXXXX ambulance Nemocnice v XXXXX, vyslechnutá u hlavního líčení dne 29.10.2012, rovněž potvrdila, že každý z lékařů si vystavené poukazy uschoval do své zásuvky a následně je předával obžalovanému J.J.. Svědkyně však u toho fyzicky nikdy nebyla přítomna. Uvedla pouze, že vystavený poukaz lékaři nepředávali pacientovi, ale obžalovanému a také existovalo pravidlo, že na jeden poukaz pro běžný preparát SYNOCROM psali číslo 01, tedy jeden počet balení. Na SYNOCROM FORTE pak číslo 03. K dotazu státního zástupce svědkyně potvrdila, že pokud při vystavení poukazu udělali chybu, např. v počtu balení, potom takový poukaz roztrhali a vystavili nový.

Svědka E.S., lékař XXXXX ambulance společnosti XXXXX, u hlavního líčení dne 5.11.2012 především uvedl, že obchodního zástupce společnosti XXXXX znal, neboť se jmenoval J. a byla to totožná osoba s obžalovaným, který je přítomen u hlavního líčení. K věci samotné svědek vypověděl, že obžalovaný prezentoval výrobek SYNOCROM, přinesl jim do ambulance vzorky a předtištěné poukazy, které mu po určité době svědek předal zpět. Po určité době dostal přípis od VZP ČR, že má sám uhradit škodu asi 30 tis. Kč, neboť poukazy byly přepisované. V pojišťovně svědek zjistil, že na předtištěných poukazech bylo propiskou přepsané množství, což nemohl udělat on sám, neboť u přepisu nebylo razítko a jeho podpis. O tom byla sepsána zpráva a svědek v končeném důsledku škodu nemusel hradit. K dotazu soudu E.S. potvrdil, že skutečně byly na předtištěných poukazech údaje přepsány propiskou, bez parafy a razítka. Celá záležitost se týkala preparátu SYNOCROM, který nebylo možné napsat na recept, ale vypisovaly se tzv. poukazy. Tento preparát odebíral svědek pouze od obžalovaného. Od revizní lékařky se pak dozvěděl, že k manipulaci s poukazem došlo od dealera a lékárníka. V průběhu své praxe přepisování poukazů svědek nezažil.

Svědka P.K., XXXXX Nemocnice v XXXXX, vyslechnutý u hlavního líčení 5.11.2012 potvrdil, že měl uzavřenou smlouvu o spolupráci s firmou XXXXX a od roku 2004 pracuje v soukromé ambulanci. Co se týče preparátu SYNOCROM, byla praxe taková, že tento preparát měli v tzv. meziskladu a vydávali jej pacientovi, potom svědek sám vypsál poukaz a předal ho obchodnímu zástupci této firmy. Svědek u hlavního líčení uvedl, že poukaz vypisoval rukou, ale pokud se spletl, tak jej roztrhl a zahodil. Když by bylo nezbytné poukaz opravit, zcela určitě by tam dal parafu a razítko. V přípravném řízení i u hlavního líčení svědek potvrdil, že se sice s obžalovaným J.J. setkal, ale kdo mu osobně preparáty předával, s odstupem času nedokáže určit, neboť k němu jezdilo mnoho zástupců z různých firem.

Nad rámec přípravného řízení byl dne 5.3.2013 u hlavního líčení vyslechnut **svědka J.K.**, který potvrdil, že asi před čtyřmi lety jednal s obžalovaným J.J. o léku, resp. preparátu SYNOCROM. Svědek uvedl, že v osobním styku s obžalovaným byl, neboť dodatečně před svým výsledkem našel i jeho vizitku. V uvedené době měl J.K. vlastní XXXXX ambulanci a s obžalovaným, jako zástupcem firmy XXXXX, také sepsal smlouvu ohledně výzkumu, která

se týkala tohoto preparátu. Svědek však popřel, že by výzkum prováděl, neboť, podle svého vyjádření, injekce pouze aplikoval. V jedné krabici, tj. v jednom balení, byly tři injekce a obžalovaný mu na počátku spolupráce přinesl asi pět těchto balení, z nichž některá svědek vrátil. J.K. u hlavního líčení potvrdil, že preparát SYNOCROM byl vlastně vedený jako XXXXX pomůcka, takže před jeho aplikací musel vystavit poukaz, nikoliv recept. Do poukazu vypsals jméno, kód preparátu a počet balení – 1 ks, potom si poukazy někdo z firmy vyzvedl. S odstupem času už svědek neví, komu poukazy předal. Preparát přestal používat z ekonomických důvodů, neboť to bylo finančně nákladné. Pacienti svědkovi žádný doplatek nehradili a zda jej tehdy platili v lékárně svědek sám neví. K dotazu soudu J.K. vyloučil, že by někdy musel na poukazu něco přepisovat. Jeden poukaz byl vystaven na jedno balení se třemi injekcemi. Pokud by preparát aplikoval do dvou kloubů, napsal by dvě balení, ale musel by prokázat pojišťovně, že to bylo do obou kolen současně. S časovým odstupem asi jednoho až dvou let, svědka navštívil zaměstnanec firmy, který chtěl provést kontrolu předepsaného léčiva a svědkovi vysvětlil, že došlo k podvodům. Revizní lékař, který v ambulanci provedl kontrolu, konstatoval, že u svědka bylo vše v pořádku. J.K. také potvrdil, že revizní zpráva (č.l. 400) i protokol (č.l. 672) jsou dokumenty, které se k tomuto případu vztahují, o kterých tedy mluvil. V závěru své výpovědi svědek prakticky vyloučil, že by jednal s nějakým zástupcem obžalovaného, což vysvětlil tím, že pokud by u něj obžalovaný J.J. nebyl osobně přítomen, nemohla by se svědkovi do rukou dostat jeho navštívenka.

Nad rámec přípravného řízení byl u hlavního líčení dne 24.4.2013 vyslechnut také **svědek V.H.**, lékař soukromé XXXXX ambulance z XXXXX. Po zákonném poučení uvedl, že obličej obžalovaného J.J. si už nepamatuje, a proto nedokáže u hlavního líčení potvrdit, zda to byl on. Zástupci firmy mu poskytli preparáty SYNOCROM a svědek jim po aplikaci preparátu pacientovi předal poukaz. K dotazu soudu svědek uvedl, že celkem mu zástupce firmy nechal asi deset krabiček, ale sám už neví, kolik injekcí tohoto preparátu bylo v jedné krabici. Kromě toho se domnívá, že všechny preparáty nespotřeboval, ale něco také vrátil. Praxe byla taková, že jedno balení, tj. jedna krabice se předepisovala jednomu pacientovi. Vzhledem k tomu, že každý preparát je jiný, nemůže svědek tyto skutečnosti přesně specifikovat. S odstupem času dokáže vyslovit pouze předpoklad o dohodě, že podepsal obchodnímu zástupci počet balení, který převzal, ale dohodu o poskytování informací o účinnosti preparátu s firmou neměl. Nebyl tedy nijak hmotně zainteresován na tom, jaké množství preparátů pro pacienty použije. Aktuálně si vybaví pouze to, že jej kontaktovala zdravotní pojišťovna, která se informovala o počtu balení, která svědek pacientům předepsal. Sám jim poslal nějakou zprávu a vše bylo vyřešeno v jeho prospěch. Nemusel tedy zdravotní pojišťovně nic doplácet. K dotazu státního zástupce pak svědek potvrdil, že to byl zástupce firmy, který navrhl, aby do ambulance preparáty SYNOCROM převzal a zpětně zástupci předal poukazy. Určitě se jednalo o více poukazů, které takto svědek předal, ačkoliv jejich množství s odstupem času rovněž určit nedokáže.

Svědka L.R., lékař soukromé ambulance ve XXXXX a XXXXX, byl vyslechnut u hlavního líčení dne 24.6.2013 a vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Po zákonném poučení uvedl, že preparát SYNOCROM byl na trhu již několik měsíců nebo let předtím a on sám s ním měl zkušenosti z jiných ambulaní, kde v minulosti pracoval. V některých zařízeních byla zavedena taková praxe, že prostředky zdravotnické techniky přivezl zdravotnický reprezentant v určitém množství a zpětně si z ambulance odvážel poukazy. Vzhledem k tomu,

že byl svědek externím pracovníkem této ambulance, o podrobnosti se nezajímal. Takový postup byl ovšem jednoduchý pro pacienty, kteří ušetřili cestu, neboť mu např. mohl být preparát aplikován okamžitě, nebo mu mohla být ihned přiložena ortéza. Vzhledem k tomu, že svědkovi projde ambulancí za rok cca 5000 pacientů a asi 100 různých farmaceutických reprezentantů, pak si pochopitelně na podrobnosti, ani konkrétní osoby nepamatuje. Svědek potvrdil, že praxe byla taková, že sám většinou parafoval poukaz, který vypsal sestra, event. který vypsal dokonce sám. Při kontrole, kterou provedli pracovníci VZP ČR, však na svých poukazech viděl, že je větší množství poukazů přepsané. K podrobnostem se svědek vyjádřil ve své reakci na revizní zprávu, kterou od zdravotní pojišťovny dostal. Kontrola byla zacílena právě na pacienty, kterým byly napsány tyto poukazy, avšak skutečný stav byl zjišťován z počítačové evidence, kde byly informace o tom, jakou injekci konkrétní pacient dostal, v jakém množství apod. V závěru své výpovědi svědek vysvětlil, že v naprosté většině případů neaplikuje tento preparát do obou kolen současně, neboť pochopitelně existuje riziko možných komplikací a pacient by se třeba nepostavil. Navíc takové preparáty nejsou úplně laciné a zatěžují rozpočet ambulance. Svědek sám proto píchal pacientovi zhruba tři aplikace do jednoho kloubu jedenkrát za půl roku. Po přečtení části výpovědi z přípravného řízení (č.l. 1304b) svědek uvedl, že skutečně společnost XXXXX mu nic neříká, pamatuje si pouze preparát SYNOCROM, ale nezajímalo jej, kdo tento preparát vyrábí nebo distribuuje. U hlavního líčení pak svědek potvrdil, že vyjádření (č.l. 1309) je skutečně jeho reakcí na revizní zprávu pojišťovny, o čemž již ve své výpovědi hovořil. Nálezací soud považuje za významné vyjádření svědka u hlavního líčení v rámci jeho úvodní spontánní výpovědi, kdy potvrdil, že pracovníci zdravotní pojišťovny při provádění revize mu ukázali poukazy na tento preparát, které byly napsané svědkem, avšak byly jednoznačně přepsané fixou a zfalšované. Svědek vysvětlil, že v uvedené době poukazy vypisoval ručně proto, že v ambulanci tehdy neměli software pro tisknutí a vyplňování poukazů zdravotnické techniky. Dodatečně po dohodě s pojišťovnou software zlepšili a problém odstranili.

S výpovědí svědka koresponduje i jeho vyjádření ze dne 6.7.2008 (č.l. 1309), které zaslal VZP ČR, Krajské pobočce pro Zlínský kraj, v reakci na revizní zprávu č. 7508/94. Svědek v této zprávě citoval informace uvedené z údajů tří pacientů. V prvním případě z poukazu je zjevné, že počet balení je viditelně přepsán z 1x na 3x, bez nezbytného „corr.+ plný podpis“. Takové údaje neodpovídají zdravotnické dokumentaci pacientky, neboť je zde zaznamenáno, že jí byly aplikovány tři injekce, tj. jedno balení. V případě druhé pacientky je v počtu balení na poukazu přepsána 1 na 2 a je dopsáno (duas) bez „corr.“ a s nečitelným cizím podpisem. Tyto údaje rovněž neodpovídají údajům uvedeným ve zdravotnické dokumentaci, neboť pacientce podle ní byly aplikovány tři injekce, tj. jedno balení. Rovněž v případě třetí pacientky je na poukazu v části počet balení dopsáno na 2 bal., ačkoliv zápis ze zdravotnické dokumentace předpokládá, že se jednalo o jedno balení. V rámci svého vyjádření pak L.R. zdravotní pojišťovně vysvětlil, že za celou dobu používání přípravku SYNOCROM bylo vždy předepsáno na jeden poukaz jen jedno balení, tj. tři nebo pět injekcí příslušných kódů.

Svědka J.G., lékař Nemocnice v XXXXX, byl procesně řádným způsobem vyslechnut u hlavního líčení dne 2.12.2013. Po zákonném poučení svědek uvedl, že neví, kdo je pan J., na podrobnosti při aplikaci preparátu SYNOCROM si nepamatuje, neboť podobných preparátů byla celá řada. K dotazu soudu svědek pouze potvrdil, že preparát SYNOCROM byl předepisován na poukaz, ale zda na jeden poukaz bylo možno napsat tři balení nebo tři injekce, z nichž by každá byla v malých krabičkách, určit nedokázal. S odstupem času se domnívá, že

u tohoto preparátu se poslal pacient do zdravotnických potřeb a preparát si tedy obstarával sám. Je ale možné, že preparát mu v ambulanci nabízel někdo z obchodních zástupců. Firmu XXXXX si svědek rovněž nevybavuje. Po předstření listinných dokumentů svědek připustil, že lékařskou zprávu (č.l. 1150) pravděpodobně vyplňoval on sám, ovšem lékařské zprávy na č.l. 1145-1146 nejsou jeho zprávami. V této souvislosti nalézací soud podotýká, že se jednalo o lékařské zprávy, které, podle jejich obsahu, vytvořil D. v Nemocnici v XXXXX.

U hlavního líčení dne 18.3.2013 byla v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu čtena svědecká výpověď svědkyně D.Š., vyslechnuté v procesně řádné výpovědi v přípravném řízení dne 14.2.2012 (č.l. 1376-1380). Svědkyně potvrdila, že pracuje v XXXXX ve XXXXX. Kdo ji kontaktoval v souvislosti s preparátem SYNOCROM, už s odstupem času určit nedokázala, neboť do ambulance přicházejí reprezentanti různých farmaceutických firem. Dodatečně si svědkyně vybavila, že před obžalovaným J.J. z firmy XXXXX, tento prostředek nabízeli i jiní reprezentanti této firmy. Vždy to bylo ale tak, že když jeden reprezentant firmy skončil, druhý z firmy začal. Praxe byla taková, že obžalovaný jí dal např. 30 balení prostředků SYNOCROM a svědkyně mu dala vyplněné poukazy na počet balení, které naordinovala v určitém období pacientům. Svědkyně potvrdila, že poukazy nebyly předtištěné, ale vyplňovala je ona sama, a to dokonce ručně, neboť jí v té době nefungovala tiskárna. Na poukaz uvedla předepsaný preparát, počet balení a počet injekcí v preparátu, svůj podpis, datum a razítko. Sestra v ambulanci vypsala obecné údaje o pacientovi. Sama svědkyně si není vědoma toho, že by v jeden den vypsala dva poukazy na jednoho pacienta. S odstupem času si D.Š. dokonce vybavila, že ji kontaktovala S. z lékárny XXXXX ve XXXXX s tím, že předpis injekcí na prostředek SYNOCROM se na poukaze při běžné manipulaci smazává, a proto svědkyně do lékárny osobně jela a poukazy před ní opravila. Svědkyně dále uvedla, že po ní nikdy nikdo nechtěl, aby poukazy na SYNOCROM nějak přepisovala. Podle jejího tvrzení se poukaz nebo recept nedá jen tak přepsat. Pouze jednoduchým přeškrtnutím a vyznačením opravy s novým podpisem a razítkem by výjimečně takovou opravu bylo možno provést. Podle jejího názoru není ani možné, že by na jeden poukaz napsala nebo vyplnila údaje o více baleních prostředku SYNOCROM, sama to nikdy nedělala. V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, že balení prostředku SYNOCROM od J.J. přebírala ona sama. Svědkyně měla s firmou XXXXX podepsanou smlouvu o sledování počtu pacientů léčených pro artrózu, přičemž sledovala a srovnávala různé preparáty, různé metody léčby apod. Za to byla také finančně ohodnocena, neboť byla podepsána dohoda o provedení práce.

Cestou trestního dožádání byl vyslechnut u Okresního soudu v Olomouci svědek R.H., jehož svědecká výpověď byla rovněž v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu čtena u hlavního líčení dne 24.4.2013. Svědek uvedl, že si s odstupem času nepamatuje, jestli na jeden poukaz vyplňoval jedno balení prostředku SYNOCROM nebo více balení. Pravidla pro vydávání tohoto prostředku a jeho užívání se totiž často měnila. Osobu jménem J.J. svědek, podle svého vyjádření, vůbec nezná, resp. si jej vůbec nevybavuje, což vysvětlil tím, že měsíčně ošetří až 1200 pacientů. Co se týče společnosti XXXXX, svědek si rovněž nevybavil jejího obchodního zástupce, neboť za ním chodí celá řada obchodních zástupců různých společností, které léčebné prostředky nabízí. Podle názoru svědka by však podrobnosti měly být dohledatelné, a to zejména údaje o tom, kolik pacient dostal injekcí do kolene. Vzhledem k tomu, že si svědek nepamatoval podrobnosti o celé události, avšak na své výpovědi z přípravného řízení v plném rozsahu setrval, byla u hlavního líčení dne 24.4.2013 čtena také

výpověď R.H., kterou učinil v přípravném řízení dne 24.2.2012 (č.l. 1169-1172). I v této výpovědi s poměrně kratším časovým odstupem od celé události, svědek po zákonném poučení v přítomnosti obhájkyne obžalovaného, zcela vyloučil, že by někdy prováděl opravy na poukazech, což vysvětlil tím, že v takovém případě by změnu na poukaze sám parafoval. Podle jeho názoru nebylo možné vyplnit v jeden den pro jednoho pojištěnce více poukazů pro tento preparát. Praxe je taková, že obchodní zástupce jednotlivým lékařům přiveze prostředek SYNOCROM a oni mu vydávají za to poukazy na aplikované množství prostředku. Ani v přípravném řízení si však svědek nedokázal obžalovaného J.J. vybavit.

Další skupinu důkazů tvoří **svědecké výpovědi svědků – pracovníků lékáren, které uplatňovaly od zdravotních pojišťoven nárok na úhradu preparátu SYNOCROM na podkladě poukazů, které byly pozměněny v části týkající se množství předepsaného preparátu.** Toto množství, jak prokázaly shora citované výpovědi svědků – lékařů, kteří preparát pacientům předepsali, bylo na jednotlivých poukazech bez vědomí lékařů a bez reálné indikace pacientovi, pozměněno.

Svědčyně J.B., vyloučená u hlavního líčení dne 18.9.2012 potvrdila, že pracovala jako odborná zástupkyně lékárny XXXXX, jejímž majitelem byla firma XXXXX. V roce 2007 svědkyni kontaktoval majitel lékárny s tím, že jim firma XXXXX bude dodávat tyto preparáty. Odběr trval asi dva roky. K dotazu soudu svědkyně jednoznačně uvedla, že obžalovaného zná, osobně jej viděla dvakrát, neboť se přišel do lékárny představit s tím, že jim přijdou preparáty a potom svědkyni dodal poukazy. Kromě toho obžalovaný svědkyni nabízel, ale nedodal ještě další přípravek. Svědkyně J.B. uvedla, že kromě obžalovaného se s nikým jiným z firmy XXXXX nesetkala. Preparát SYNOCROM byl v balení po jednom, po třech nebo po pěti kusech. S obžalovaným se svědkyně dohodla na tom, že jim bude preparát dodávat a formálně byl proveden i převod preparátu z lékárny XXXXX, která je do jejich lékárny dodala, neboť měla nadstav. Jednalo se však o distribuci v rámci jejich firmy. Svědkyně uvedla, že pacienti si preparát SYNOCROM v jejich lékárně nevyzvedávali, neboť obžalovaný preparáty na základě poukazů zase odvezl. Za nějakou dobu donesl poukazy a ten počet preparátu, co měl na poukazech, si zase vyzvedl. V lékárně tedy oficiálně vyskladnili preparát SYNOCROM na základě těchto poukazů, které jim obžalovaný přivezl. Poukazy přebírala od obžalovaného svědkyně sama a bylo to třikrát až čtyřikrát asi dvacet poukazů. Svědkyně dále potvrdila, že poukazy také kontrolovala, ale nevšimla si, že by na některém z nich bylo něco opravené nebo přepsané, nebo dokonce, že by byla oprava autorizovaná lékařem s jeho razítkem. Pokud však bylo na poukazech něco přepsané, svědkyně to, podle svého vyjádření, považovala za opravu, kterou uvedl lékař. K dotazu soudu J.B. připustila, že v té době poukazy nekontrolovala stránku po stránce, ale pokud by na poukazech uviděla něco přepsaného, brala by to tak, že to přepsal lékař. Za významné považuje nalézací soud vyjádření svědkyně o tom, že obžalovaný J.J. byl jediný, komu tento preparát v lékárně vydávali. I když připustila, že možná tam byli párkrát i pacienti s jednotlivými poukazy. Přebírání poukazů od obžalovaného prováděla svědkyně poté, co jí s tímto požadavkem kontaktoval majitel lékárny. Obžalovaný J.J. byl jediný obchodní zástupce, který k nim do lékárny poukazy nosil a také byl jediný, který tyto poukazy nosil na preparát SYNOCROM. Bylo to vlastně poprvé a naposledy, co vydávali léky oproti poukazu. Svědkyně také potvrdila, že když jim obžalovaný přinesl poukazy, za pacienty nedoplácel částku, kterou by jinak doplatil pacient sám, ale v lékárně to pořizovali formou poukázek a potom se vystavila faktura firmě XXXXX. Svědkyně uvedený postup vysvětlila tak, že když

jim v systému naskočil do evidence doplatek, který by doplácel pacient, vytvořili jakousi poukázku, kterou by pacient jinak platil a tyto poukázky na konci určitého období vyúčtovali právě firmě XXXXX. Jednalo se o interní poukázky nebo spíše fiktivní pojem, který by vytvořen proto, aby to mohlo být firmě vyúčtováno. Poukázky, resp. doplatek se pak započítal při vzájemném fakturování mezi lékárnou a firmou. Uvedené poukázky nebyly vystaveny fyzicky, ale vlastně jenom v počítači. Svědkyně J.B. uvedla, že pokyn k takovému postupu dostala od účetní.

U hlavního líčení dne 25.9.2012 byl vyslechnut **M.L.**, provozovatel lékárny v XXXXX. Svědek uvedl, že jej kontaktoval obžalovaný J.J., jako zástupce společnosti XXXXX, s nabídkou spolupráce. V průběhu jednání podepsal svědek s touto firmou rámcovou smlouvu o spolupráci, která se týkala především podmínek odběru preparátu SYNOCROM. Spolupráce probíhala tak, že jim obžalovaný přípravky dodával, resp. udělal v lékárně objednávku a současně jim přinesl poukazy od lékařů na tento preparát, evidovaný jako zdravotnická pomůcka. Podle počtu poukazů udělali v lékárně objednávku, kterou někdy realizovali tak, že dokonce obžalovaný dovezl přípravky přímo do ordinace lékaře. Svědek dále uvedl, že následně si jménem lékárny nechaly poukazy proplácet od zdravotních pojišťoven. V červnu jim začala pojišťovna vracet poukazy vystavené od měsíce dubna a května, což vysvětlil tím, že poukazy fakturovali jedenkrát měsíčně. Při kontrole zjistili, že poukazy byly pro formální nedostatky vyřazeny počítačovým systémem a při důsledné kontrole zjistili, že na poukazech bylo uváděno více než dvě balení tohoto preparátu SYNOCROM. Zpočátku se sami snažili poukazy opravit a přefakturovat pojišťovně v dalším období, ovšem pojišťovna jim poukazy znovu vrátila, a proto požádali obžalovaného J.J., aby poukazy odvezl zpět k opravě přímo lékařům. Všeobecná zdravotní pojišťovna nakonec rozhodla, že bude proplácet pouze jedno balení na jeden poukaz. Při schůzce s pracovníky pojišťovny v Uherském Hradišti svědek zjistil, že problém se nemusí týkat pouze jejich lékárny, ale mohlo by jít o podvod, resp. o problém, který vznikl i jinde. Z tohoto důvodu jejich lékárna v červnu ukončila s firmou XXXXX spolupráci, preparát přestala objednávat, neboť vznikly velké finanční problémy. Následně svědek obdržel od Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky pobočka Uherské Hradiště oznámení o uplatnění výsledku kontroly, kdy pojišťovna po jeho lékárně vymáhala částku 646.321 Kč za prvé čtvrtletí, ale fakticky se jednalo o období duben, květen, protože jindy preparát SYNOCROM nevydávali. Tuto částku musel svědek zdravotní pojišťovně zpětně uhradit. Od června byly totiž lékaři na základě předchozího opatření zdravotní pojišťovny povinni psát pouze jedno balení a svědkovi bylo do lékárny propláceno také jedno balení, resp. mohli pouze jedno balení fakturovat. Svědek pak spočítal ještě další škodu ve výši 415.000 Kč, takže vysvětlil, že celková částka, o kterou přišli spoluprací s firmou XXXXX je 1.062.000 Kč.

K dotazu soudu pak svědek vysvětlil, že přípravek SYNOCROM neobjednávali tzv. na sklad, stejně jako některé další drahé položky. Zda pacient platil v lékárně za tento preparát nějaký doplatek, si svědek s odstupem času nedokázal vybavit. Na distribuci přes ambulance přistoupili na návrh obžalovaného s tím, že to bude pro pacienty jednodušší. V lékárně však byli i na takovém postupu zainteresováni hmotně, neboť na základě obratu dostávali tzv. bonus – dobropis. Firmě XXXXX faktury řádně proplatili, dostali i dodací list, který vyplnili s obžalovaným J.J. a na základě něho právě fakturu od firmy XXXXX dostali. Obžalovaný vlastně přišel s poukazy a dodacím listem, který se na místě vystavil. Faktura pak přišla dodatečně poštou. Přestože původně neexistovalo žádné omezení, při vyplňování poukazu pro tuto zdravotní pomůcku, pojišťovna dodatečně na základě revize, při které zjistila problémy,

udělala opatření o tom, že na přechodnou dobu musel být vystaven jeden poukaz na jedno balení a také musel být vypsán strojem. Svědek u hlavního líčení uvedl, že od obžalovaného v jejich lékárně přijímal tyto poukazy na preparát SYNOCROM buď on sám nebo zaměstnanci, ale s odstupem času může těžko říct kdo a kdy které poukazy přebíral. Kolik poukazů takto získaných bylo opraveno, se s odstupem času určit nedá, když to navíc v lékárně ani nijak nesledovali. Na poukazech přebíraných od obžalovaného si svědek, podle svého vyjádření, nevšiml, jestli bylo něco psané jinou barvou, ale mohlo to být třeba přepisované nebo obtažené. I v současné době se stává, že poukaz je vypsán jednou rukou a počet je např. doplněn jiným způsobem. Svědék zcela vyloučil, že by on sám osobně někdy na poukazech něco opravoval. Pro vysvětlení dodal, že v lékárně pouze dopisují číslo, pod kterým poukaz v počítačovém systému evidují. Rozhodně však neopravují množství předepsaných preparátů nebo léčiv. Pro vysvětlení svědek dodal, že poté, co jim pojišťovna odmítla větší množství balení na jeden poukaz proplácet, nezbylo jim, než aby na jejich poukazech uvedli opravu s tím, že bylo expedováno pouze jedno balení. Bylo to však až po reklamaci zdravotní pojišťovny. Svědek M.L. dále vysvětlil, že na poukazech byly nalepené čárové kódy, které se tam dostaly tak, že když obžalovaný přinesl do lékárny balení preparátu SYNOCROM, přinesl současně i poukazy a čárové kódy z preparátů na poukazy nalepil buď lékárník, který poukazy od obžalovaného převzal nebo svědek sám. V závěru své výpovědi svědek vysvětlil, že škoda, která jejich firmě vznikla, byla způsobena tím, že oni zaplatili společnosti XXXXX veškeré faktury. Od zdravotní pojišťovny však nedostali proplacené všechny kusy balení preparátu SYNOCROM, které na základě poukazů vydali a požadovali proplatit. Zdravotní pojišťovna udělala totiž revizi a rozhodla, že může být vydáno pouze jedno balení na jeden poukaz. Společnost XXXXX jim sdělila, že obžalovaný už u nich nepracuje a poukazy také nemají k dispozici. Dodatečně jejich lékárnou odkázali právě na toto trestní řízení.

K dotazu státního zástupce svědek uvedl, že když žádali obžalovaného o provedení opravy na těchto poukazech, které pojišťovna nepřijala, obžalovaný jim část poukazů skutečně vrátil s tím, že na nich bylo uvedeno „opravit“ a paraafa, ovšem zda se jednalo o podpis lékaře, svědek s jistotou určit nedokázal.

K dotazu obhájkyne pak svědek vysvětlil, že způsobená škoda se skládá z částky 646.000 Kč, což je částka, kterou jim pojišťovna pokrátila svoje platby na základě zpětné kontrolní zprávy, kdy rozhodla, že neuzná a neproplatí více než jedno balení na jeden poukaz. Druhá část způsobené škody je to, co byli nuceni v lékárně jenom proúčtovat, kdy proúčtovali všechna balení, ale zdravotní pojišťovna jim uznala pouze jedno balení na jeden poukaz. Čárové kódy se na jednotlivá balení dostanou v lékárně, kde vedou skladové hospodářství a vlastně lepší jeden kus čárového kódu na jednu krabičku. Pokud byl poukaz vystaven na tři balení, pak byly na poukaze tři čárové kódy.

K dotazu obžalovaného pak svědek uvedl, že pokud tímto způsobem preparát SYNOCROM distribuovali, nepřijímali tedy žádné doplatky od pacienta, a proto nemohli mít v pokladně žádný rozdíl. Doplatky pak nemohli nijak vykazovat.

Svědék R.R., vyslechnutý rovněž u hlavního líčení dne 25.9.2012, potvrdil, že od roku 2004 je provozovatelem lékárny XXXXX. Preparát SYNOCROM odebírali od společnosti XXXXX už v době, kdy na pozici obchodního zástupce pracoval předchůdce obžalovaného pan K. S touto firmou měli také podepsanou rámcovou smlouvu. Za původního obchodního zástupce docházelo k distribuci tak, že zboží přivážel přímo tento zástupce a pacienti si preparát vyzvedávali v lékárně. Když na pozici obchodního zástupce nastoupil obžalovaný J.J., což bylo

v průběhu roku 2007, přišel s návrhem, že bude do lékárny nosit poukazy od lékařů, na základě kterých lékárna SYNOCROM objedná u společnosti XXXXX a dodatečně jim bude preparát fakturovat. Fyzicky tedy nebyl preparát SYNOCROM k nim do lékárny dodán a obchod probíhal pouze tzv. papírově. Když si původně pacient vyzvedával preparát v lékárně, vybírala od něj lékárna doplatek v řádu několika set korun. Pro lékárny však byla stanovena maximální přírážka, tj. maximální doplatek, který lékárna mohla, ale také nemusela v plném rozsahu od pacienta vyžadovat. Maximální výše přírážky byla stanovena vyhláškou Ministerstva zdravotnictví ČR. U preparátu SYNOCROM tento doplatek činil 25%, který byl příjmem lékárny. Svědek u hlavního líčení uvedl, že preparát SYNOCROM se dal získat i přes jiné distributory, ale od firmy XXXXX to bylo výhodnější díky podepsané rámcové smlouvě, jejíž detaily si však s odstupem času svědek nepamatuje. Výhoda byla zřejmě v tom, že čím více od firmy preparátu odebrali, tím měli lepší provizní podmínky.

I poté, co přistoupili na způsob distribuce, který navrhl obžalovaný, měli nějaké přípravy tzv. skladem, které vydávali v lékárně. Když však obžalovaný přivezl poukazy a na toto množství uvedené v poukazech byl vystaven dodací list a následně faktura, v lékárně žádný doplatek od pacienta neinkasovali. Od společnosti XXXXX však dostali vyšší dobropisy, neboť odebrali větší objem preparátu. Poukazy od obžalovaného přebíral buď svědek sám nebo jeho kolegyně V., a to řádově jednou za týden až za dva týdny. Řádově jich bylo vždy deset nebo dvacet, ale někdy i čtyřicet. Svědek potom fyzicky poukazy poslal do zdravotní pojišťovny, a to poté, co všechno překontroloval a přepočítal. Podle svého vyjádření, neměl žádné podezření, že by na poukazech byly prováděny nějaké opravy. Když však pojišťovna poukazy vrátila, svědek kontaktoval obžalovaného, který přislíbil, že u lékařů zařídí nápravu. Zařídil toho však minimum, neboť většinu poukazů musel svědek řešit sám s jednotlivými lékaři nebo i ve spolupráci s pojišťovnou.

V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že škoda, která mu vznikla, mu byla kompletně zaplacená ze společnosti XXXXX

K dotazu státního zástupce svědek vysvětlil, že u preparátu SYNOCROM byla fixní částka, kterou hradila pojišťovna a potom bylo možné vybírat od pacientů nějakou procentuální přírážku, jejíž horní hranice však byla také limitována. Zdravotní pojišťovně se však vykazovala k úhradě pouze ta částka, kterou měla zaplatit pojišťovna. K dotazu obžalovaného svědek vyloučil, že by získával poukazy také přímo z jednotlivých ambulancí, tedy od lékařů nebo od sester a upřesnil, že poukazy získával jedině od zástupce společnosti XXXXX nebo od pacientů.

Svědce H.S. byla rovněž vyslechnuta u hlavního líčení dne 25.9.2012 a potvrdila, že v roce 2007 byla jednatelkou firmy Lékárna XXXXX. V té době provozovala tři lékárny se stejným názvem, a to v XXXXX, v XXXXX a ve XXXXX. Aktuálně už provozuje pouze jednu lékárnu. Svědkyně sama byla jediným společníkem a jednatelem této firmy.

Asi v roce 2007 ji kontaktoval obžalovaný J.J., jako obchodní zástupce společnosti XXXXX, představil jí produkty a svědkyně nakonec s obžalovaným uzavřela smlouvu o obchodní spolupráci. Zpočátku byl preparát SYNOCROM fyzicky dodáván do jejich lékárny, což probíhalo tak, že obžalovaný dovezl zboží, na základě toho vystavil dodací list, který v lékárně potvrdili s tím, že zboží převzali a následně přišla z firmy XXXXX poštou faktura. Před koncem roku 2007 však obžalovaný přivezl velké množství tohoto XXXXX preparátu SYNOCROM s tím, že další dodávka bude až na jaře roku 2008. Jednalo se o zboží v objemu cca 2.000.000 Kč, a proto svědkyně požadovala po obžalovaném vrácení tohoto zboží, a to aby

společnost XXXXX vystavila dobropis. Obžalovaný jí však sdělil, že XXXXX nechce zboží zpátky, ale on sám, že svědkyni pomůže s odprodejem a zboží odvezl. Další spolupráce s obžalovaným probíhala tak, že obžalovaný nosil do lékárny vyplněné poukazy, svědkyně preparát odepisovala ze skladové evidence. H.S. u hlavního líčení i v přípravném řízení jednoznačně uvedla, že si pořizovala kopie těch poukazů, které obžalovaný do lékárny nosil a postupem času zjistila, že je na poukazech přepsaný počet balení SYNOCROMU. Takové poukazy obžalovanému vrátila s tím, že oprava musí být parafována lékaři, obžalovaný jí dodatečně takto opravené poukazy přivezl. Většinou se jednalo o počet balení tři až čtyři kusy na jeden poukaz. Na přelomu května a června se začal obžalovaný objevovat v lékárně pouze sporadicky, ale dluh za zboží byl stále vysoký cca 500 až 600 tisíc Kč. Když se svědkyně obrátila na společnost XXXXX zjistila od jednatelky, že obžalovaný už ve firmě nepracuje. Podle dohody se společností XXXXX jí byla nakonec uhrazena polovina vyčíslené škody. K dotazu soudu svědkyně vysvětlila, že zpočátku za tento preparát vydávaný v lékárně platil pacient doplatek, později, protože to byl poměrně drahý preparát, řekli ze společnosti XXXXX, že jim to budou dobropisovat. Když tedy pacient doplatek neplatil, protože distribuce neprobíhala přes lékárnu, platila to jejich lékárně firma XXXXX Také svědkyně H.S. vysvětlila, že zdravotní pojišťovna měla stanovenou maximální cenu a z ní se vypočítalo 75%, což byla částka hrazená ze zdravotního pojištění. Zbytek byl doplatek, který měl platit pacient v lékárně. Zpočátku probíhala spolupráce s obžalovaným bez problémů, potom když vznikly problémy, svědkyně potvrdila, že z lékárny kontaktovali jednotlivé lékaře a dohodli se s nimi, že nebudou vydávat více než jeden poukaz na jeden kloub. Do lékárny totiž přicházely poukazy s větším množstvím balení na jednom poukazu až od obžalovaného J.J.. Od pacienta chodily poukazy, kde byl předepsán preparát v jednom, maximálně ve dvou baleních a v takovém případě zde bylo uvedeno, že je to pro dva klouby. Když však byly na jednou předloženy poukazy na čtyři kusy balení, bez jakéhokoliv vysvětlení lékaře, které jí byly předloženy obžalovaným, pojala svědkyně určité podezření. Takové poukazy svědkyně, podle svého tvrzení, obžalovanému vrátila a obžalovaný je přinesl s parafovou lékaře, ovšem bez razítka. I v tomto případě svědkyně některé takto opravené poukazy nepřijala, neboť, jak rovněž potvrdila u hlavního líčení, bylo jim to v lékárně pořád nápadné. Když se obžalovaný delší dobu neozval, začala svědkyně sama objíždět jednotlivé lékaře, u nichž v ordinaci z databáze pacientů zjistila, že jim byl např. předepsán preparát v jednom balení, ale svědkyně měla k dispozici poukazy, na kterých byly třeba tři nebo čtyři kusy balení tohoto preparátu. Lékaři zpravidla udělali svědkyni autorizovanou opravu, aby jí pojišťovna uhradila alespoň jeden kus balení. Svědkyně však jménem své firmy zaplatila společnosti XXXXX větší množství, které však od zdravotní pojišťovny nedostala proplaceno. Ve společnosti XXXXX dlouho na výhrady a žádosti svědkyně nereagovali a nakonec si odvezli z lékárny zbylé zboží, vystavili jí přímo v lékárně dobropis a tuto částku také svědkyni uhradili. Škodu ve výši asi půl milionu korun za zboží, které však svědkyně neměla v ruce a nedostala na ně poukazy, které by mohla požadovat k úhradě od zdravotní pojišťovny, dostala uhrazenou pouze z poloviny od společnosti XXXXX Nakonec smlouvu o spolupráci s touto firmou ukončila.

K dotazu státního zástupce svědkyně H.S. jednoznačně uvedla, že za společnost XXXXX s ní jednal vždy pouze obžalovaný J.J.. Když se však zpočátku pokoušela problémy s obžalovaným řešit, obžalovaný kladal důraz hlavně na to, aby nevolala přímo do společnosti XXXXX s tím, že tam mají nějaké starosti a vždy svědkyni od vedení společnosti vlastně odstavil. Obžalovaný byl prvním obchodním zástupcem společnosti XXXXX, který svědkyni navštívil.

K žádosti obžalovaného byl svědkyni u hlavního líčení předložen i daňový doklad ze dne 6.2.2008 (č.l. 6407) o tom, že měla převzít od obžalovaného „300 kusů poukazů na 5x1 injekci SYNOCROMU = 1 poukaz = 1 balení a 85 kusů poukazů na 3x1 injekci SYNOCROMU = 1 poukaz = 1 balení a současně se měla zavázat, že svůj celkový závazek uhradí dle splátkového kalendáře do 20.3.2008“. Svědkyně uvedla, že její podpis je poněkud jiný a navíc se nikdy nestalo, že by jí obžalovaný současně přinesl tři sta poukazů. H.S. zpochybnila věrohodnost tohoto dokladu, když vysvětlila, že razítka jsou, podle jejího názoru, okopírované a podpis na originále i kopii daňového dokladu, který je ve spodním levém rohu pod černou linkou, není její. Naproti tomu svědkyně potvrdila pravost svého podpisu na **Příloze k uznání závazku pod datem 24.1.2008** (č.l. 6409).

U hlavního líčení dne 5.11.2012 byli vyslechnuti další dva zástupci lékáren, do kterých byl preparát SYNOCROM distribuován, a to **L.B. a J.B.**.

Svědék J.B. uvedl, že byl jednatelem společnosti XXXXX, když přibližně od roku 2005 byl vedoucím lékárny této společnosti v XXXXX. Spolupráce s obžalovaným zpočátku probíhala standardně. Obžalovaný navrhl, že bude preparát dodávat do ordinace a bude nosit poukazy přímo do lékárny. Za takových podmínek sice nedostali doplatek od pacienta, který by vybírali v lékárně, ale od společnosti XXXXX, kterou zastupoval obžalovaný, dostali tzv. bonus. V konečném důsledku vydělali asi 300 Kč. Problémy začaly v okamžiku, když jim zdravotní pojišťovna některé poukazy vrátila jako neproplacené. Svědek tyto poukazy předal obžalovanému, který je přinesl zpět opravené od lékařů. Při opakované fakturaci jim pojišťovna proplatila pouze jedno balení na jeden poukaz. Kolik však bylo poukazů, které pojišťovna vrátila, nedokázal svědek s odstupem cca pěti let určit. Když obžalovaný přinesl opravené poukazy, bylo na nich razítko od lékaře a jeho podpis, počet balení však zůstal stejný. V druhé fázi už svědek s obžalovaným nekomunikoval, ale jednal přímo s firmou, po které požadoval plnou úhradu za zbývající balení, které vydali, ale které jim lékárna neproplatila.

Bylo to asi po jednom měsíci spolupráce s obžalovaným, když přistoupili na jeho návrh spočívající v tom, že SYNOCROM bude dodávat přímo do ordinace lékaře a svědkovi do lékárny přinese pouze poukazy, na základě kterých svědek vystaví objednávku s dodacím listem. Fyzicky tedy SYNOCROM do lékárny naskladněn nebyl a vše probíhalo pouze papírově.

Svědkyně L.B. u hlavního líčení rovněž shodně, jako v přípravném řízení uvedla, že je zaměstnána na pozici lékárnice v lékárně XXXXX v XXXXX, jejíž majitelkou je Š. Jako vedoucí lékárny jednala s obžalovaným J.J., který byl zástupcem společnosti XXXXX S touto firmou byla uzavřena smlouva o spolupráci. Svědkyně L.B. jednoznačně uvedla, že za společnost XXXXX jednala pouze s obžalovaným J.J., když s jiným zástupcem se nesetkala. Distribuce preparátu SYNOCROM probíhala oproti poukazům, které přinesli do lékárny buď sami pacienti, nebo se preparát vydával oproti poukazům obžalovanému J.J.. Když přebíral preparáty z lékárny obžalovaný a v lékárně tedy nemohli získat doplatek, který by zde jinak platil pacient, dostávali smluvní provizi od společnosti XXXXX Také tato svědkyně potvrdila, že byla stanovena cena preparátu, a to maximální částkou, z nichž 75% hradila pojišťovna a zbytek lékárna mohla vybírat jako doplatek od pacienta. Tyto doplatky jim v případě, kdy pacient preparát sám v ambulanci nevyzvedl, kompenzovala společnost XXXXX tzv. dobropisem. Obžalovaný jim přivezl poukazy nejen z Břeclavska, ale v jednom případě i poukazy z Olomouce. V lékárně na poukazech kontrolovali podpis lékaře, zdravotnické razítko, datum vystavení a další náležitosti, včetně předepsaného počtu balení. Na jeden poukaz

vydávali jeden až čtyři kusy balení, podle toho co zde bylo předepsáno. Dodatečně zdravotní pojišťovna, po provedené revizi, určitý počet vydaných preparátů odmítla proplatit s tím, že údaje nekorespondují s počtem preparátů pacientovi předepsaných, který je zaznamenán v jeho zdravotnické dokumentaci. Lékárně vznikla škoda cca 100 až 110 tisíc Kč.

K dotazu státního zástupce svědkyně jednoznačně uvedla, že co se týče preparátu SYNOCROM, jednala jen s obžalovaným J.J. a u jiného prostředku, než SYNOCROMU, u nich podobné či jiné problémy nevznikly.

Další skupinu důkazů, která se vztahuje k první části skutkového děje, tvoří svědecké výpovědi **svědků – zástupců jednotlivých zdravotních pojišťoven** a s nimi související listinné důkazy, které jednotlivé zdravotní pojišťovny poskytly.

U hlavního líčení dne 17.9.2012 byla vyslechnuta jako svědkyně L.G., která pracovala na právním oddělení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, pobočky v Brně. Po zákonném poučení svědkyně uvedla, že s obžalovaným se sama nikdy nesetkala a k celé problematice se dostala z titulu svého pracovního zařazení. V náplni její práce je provádět kontrolu vykazované zdravotní péče, přičemž kontrolu provádí buď namátkově nebo na základě nějakého zjištění. V souvislosti s nyní projednávaným případem svědkyně uvedla, že počátkem roku 2008 jí kontaktovali vedoucí zdravotní péče v Hodoníně a vedoucí zdravotní péče v Břeclavi s tím, že mají problémy s vyúčtováním zdravotního prostředku SYNOCROM, protože zachytili nějaké nesrovnalosti a také došlo k přepisování v poukazech. Na základě pokynu svědkyně provedly obě pracovnice kontrolu ve smluvních zdravotnických zařízeních a lékárnách v okresech Břeclav a Hodonín a dospěly k závěru, že dochází k přepisování poukazů. Svědkyně dále uvedla, že v průběhu roku 2008 byli sami kontaktováni ze strany Policie České republiky s tím, zda v pojišťovně mají informace o tomto přepisování a celou záležitost dále řešili ve spolupráci s policií. Provedli také kontroly lékáren v Brně a v Blansku.

Pro vysvětlení svědkyně v rámci své výpovědi uvedla, že SYNOCROM je roztok, který se vpichuje do kolen a ramen a předepisovat jej na základě poukazu může lékař – XXXXX. Na základě poukazu pak může být SYNOCROM získán v jakékoliv lékárně. Preparát SYNOCROM je zařazen do seznamu zdravotnických prostředků, který je hrazen podle zákona o veřejném zdravotním pojištění. K dotazu soudu svědkyně vysvětlila, že škodu, kterou jejich zdravotní pojišťovna vyčíslila, určila podle počtu balení, které byly přepisovány. Tedy pokud zjistili, že bylo původně napsáno jedno balení a přepsáno na tři, pro výpočet náhrady škody považovali rozhodující rozdíl, tj. dvě balení navíc. Zdravotní pojišťovna akceptuje přepisované nebo opravované poukazy pouze za předpokladu, že ta změna je parafována lékařem. V těchto konkrétních případech tomu však nebylo a změny nebyly autorizované. Kontrolu prováděli pracovníci Všeobecné zdravotní pojišťovny, a to M.B. a s nimi pravděpodobně spolupracovnice K. a K. Při provedené revizi měli k dispozici zdravotní dokumentaci pacienta, protože péči musí indikovat příslušný lékař, který zná jeho zdravotní stav. Padělané poukazy byly zjištěny v regionu Hodonínska, dále v Břeclavi, v Kyjově a okolí města Brna. Svědkyně uvedla, že sama nemá žádné poznatky o tom, že by snad bylo zjištěno obdobné přepisování poukazů v jiných regionech. K dotazu obžalovaného svědkyně uvedla, že na preparát SYNOCROM byla hrazena částka 75% ceny z veřejného zdravotního pojištění, zbytek hradil pacient. V praxi pochopitelně není vyloučeno, že se lékař domluví s distributorem, vypíše mu recept nebo poukaz a ve skutečnosti se pacient k léku ani k přípravku nedostane, i když finanční prostředky ze zdravotní pojišťovny jsou čerpány. Takový postup je nezákonný, protože pacient musí dostat pomůcku

nebo lék, která je mu předepsána. Pokud ve zdravotní pojišťovně zjistí, že lékárnám byly proplaceny nějaké částky neoprávněně, např. že byla zaplacená vyšší částka za prepisované poukazy, potom napíšíu lékárně výzvu a finanční prostředky si vezmou z další faktury. V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, že pojišťovna za preparát SYNOCROM hradila 75% bez ohledu na to, zda lékárna zinkasovala doplatek od pacienta nebo ne.

Svědék M.B., vyslechnutý u hlavního líčení dne 30.10.2012, vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 668), když potvrdil, že pracoval jako vedoucí právního oddělení XXXXX. Prvotní informace o nesrovnalostech v receptech, resp. poukazech týkajících se preparátu SYNOCROM a přeepsaného počtu balení dostali od policie. Na základě toho vybrali z počítačového archivu všechny poukazy na tento léčivý přípravek, dohledali fyzicky papírové recepty (poukazy) a předali policii ty, na kterých byl přepsán počet balení z 1 na 2, příp. na 4. Revizní lékař pak provedl ještě kontrolu zdravotnické dokumentace u lékařů, kteří poukazy vystavili. Revizní zprávy byly rovněž poskytnuty policii. Vyčíslení škody prováděli podle rozdílu mezi počtem balení, které proplatili a počtem balení, které bylo předepsáno. Škoda pak byla vyčíslena podle jednotkové ceny za jeden přípravek, který účtovala lékárna. Zdravotní pojišťovna se připojila s náhradou škody řádově ve výši 116.000 Kč, avšak do dne výsledku svědka jim nebylo nic uhrazeno. Zdravotní pojišťovna lékárnám platby nekrátila, neboť, podle názoru svědka, jsou povinni lékárnám recepty uhradit, pokud nemají prokázáno, že by došlo k chybě ze strany lékárny. K dotazu obžalovaného pak svědek vysvětlil, že výběr doplatků nebo regulačních poplatků ze strany lékárny nikterak nesouvisí s úhradou za vystavený poukaz, kterou provádí zdravotní pojišťovna. Doplatek od pacienta zdravotní pojišťovnu nezajímá, neboť je stanovena nějaká cena, do které se maximálně určitý lék nebo preparát hradí. Nad rámec této ceny je to pak doplatek, který hradí pacient, avšak o ten se zdravotní pojišťovna nezajímá. Lékárný jim poslaly do zdravotní pojišťovny jednotlivé poukazy, které vyúčtovaly a v obecné rovině svědek není schopen určit, zda lékárna nějak pochybila, pokud např. prostředek nebyl vydán v lékárně přímo pacientovi. Pokud lékárna požadovala od zdravotní pojišťovny proplatit menší částku z veřejného zdravotního pojištění, je to, podle názoru svědka, konkurenční boj ve vztahu k pacientovi, který pak hradil např. menší doplatek.

Rovněž **svědkyně H.J.**, vyslechnutá u hlavního líčení dne 30.10.2012, vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 739). Svědkyně pracovala v Revírní bratrské pokladně zdravotní pojišťovně, která získala asi v srpnu 2010 od Policie České republiky žádost o seznam pacientů, kterým byl dodán preparát SYNOCROM. Z archivu pojišťovny získali fyzicky poukazy a při bližší kontrole zjistili, že na nich bylo upravené množství preparátů. Při revizi u lékařů H. a S. zjistili skutečný stav věci. Jednalo se o preparáty vydávané v řetězci pěti lékáren, které měly jednoho majitele. Jejich zdravotní pojišťovna vyčísčila škodu tak, že stanovila rozdíl v počtu kusů předepsaného balení, což zjistili u konkrétního lékaře a počtem balení, které byly uvedeny na poukaze. Výsledek byl pak násoben maximální částkou, která se hradila z veřejného zdravotního pojištění a která byla lékárnám proplacena. U preparátu SYNOCROM hradila pojišťovna 75% ceny léku a 25% byl doplatek od pacienta. Rovněž svědkyně H.J. potvrdila, že ve zdravotní pojišťovně nejsou schopni zjistit, zda lék nebo preparát byl vydán v ordinaci nebo v lékárně. To rozhodující není, neboť pro zdravotní pojišťovnu je partnerem lékárna, která jim léčivo účtuje. Ze škody, která byla zdravotní pojišťovnou vyčíslena na částku cca 256.500 Kč, jim nebylo nic uhrazeno. K dotazu obhájkyne svědkyně potvrdila, že pokud dostanou k proplacení faktury od jednotlivých lékáren, jsou k nim přiloženy i originály poukazů, které

by aktuálně měly být součástí trestního spisu. Svědkyně vyslovila domněnku, že o poukazech, na nichž bylo přepsáno datum, musel lékárník také vědět, neboť opravená data byla zadána do počítačového systému. Svědkyně však sama nemá informace o tom, jestli jejich zdravotní pojišťovna krátila lékárnám tržby.

Svědék L.K., vyslechnutý u hlavního líčení dne 30.10.2012, rovněž vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 777), když potvrdil, že ve zdravotní pojišťovně XXXXX pracoval jako vedoucí úseku zdravotní politiky. Ve spolupráci s revizními lékaři zjistili, že zřejmě došlo k falšování receptů (poukazů), tedy že lékař předepsal pacientovi jedno balení a poukaz byl přepsán na větší počet balení a uplatněn v lékárně. Prvotními informacemi o tom, že něco není v pořádku, bylo to, že výrazně narostla preskripce u některých zařízení tohoto preparátu, a to tak, že u určitých lékáren a zařízení to narůstalo extrémně. Následně byla provedena kontrola a neoprávněná částka byla vyměřena lékárnám. Škoda byla vypočítána tak, že byla provedena kontrola zdravotnické dokumentace, z níž bylo např. zjištěno, že bylo předepsáno jedno balení, zatímco pojišťovnou byla proplacena tři balení, a to na základě poukazu, kde bylo číslo 1 přepsána na číslo 3. Dvě balení byla tedy proplacena neoprávněně. Cena za jedno balení pak byla stanovena vyhláškou v číselníku na tento konkrétní preparát. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že pro zdravotní pojišťovnu není důležité za kolik lékárny lék nebo preparát prodávají, neboť zdravotní pojišťovny hradí jen to, co podle předpisu musí. Preparáty by se měly vydávat přes lékárnou, ale není vyloučeno, že se lékař s lékárnou domluví, aby vyšel pacientům vstříc a vydává je ve své ambulanci. Svědek jednoznačně uvedl, že takový způsob distribuce preparátů nemá vliv na doplatek. Škoda ve výši 139.200 Kč, kterou jejich zdravotní pojišťovna vyčíslila v souvislosti s touto distribucí preparátu SYNOCROM, jim byla uhrazena lékárnami, a proto nepožadují její úhradu od obžalovaného. Lékárny totiž uznaly vlastní pochybení.

K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že nárůst preskripce preparátu SYNOCROM byl zejména na Jižní Moravě a výjimečně i na Prostějovsku.

Svědék P.S., yslechnutý rovněž u hlavního líčení dne 30.10.2012, vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 837), když uvedl, že pracoval na pozici vedoucího odboru metodiky a kontroly zdravotní péče v XXXXX. Svědek sám měl v náplni své práce revizi a post revizi, tedy kontrolu vykazované péče před zaplacením a po zaplacení. Co se týče preparátu SYNOCROM, kontaktovala jejich zdravotní pojišťovnu Policie České republiky s tím, že zřejmě dochází k podvodu a požádala o provedení kontroly jednotlivých poukazů a o zjištění, zda nedochází k přepisům na vystavených poukazech. Svědek u hlavního líčení potvrdil, že v jejich zdravotní pojišťovně z archivu získali veškeré poukazy, které policie označila a provedli jejich kontrolu. Pokud zjistili, že poukaz vykazuje známku manipulace – přepisu, nebo že je zřejmé, že nejde o první psaný projev, takové poukazy vyčlenili a provedli fyzickou revizi ve zdravotnických zařízeních, která poukazy vystavovala. Zde provedli kontrolu zdravotnické dokumentace a vyžádali si stanovisko lékaře. V konečném důsledku vyčíslili škodu přesahující 100.000 Kč. K dotazu soudu svědek jednoznačně uvedl, že kontrolu provedli podle zdravotnické dokumentace jednotlivých pacientů. Při běžném provozu provádí kontrolu pouze namátkově, neboť není technicky možné, aby prošli všechny faktury, které jim lékárny posílají. Měsíčně zpracovávají asi 25.000 faktur. U hlavního líčení svědek setrval na své výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že přepsané poukazy měly vztah k Nemocnici Břeclav, a to k lékařům S., H. a Š. Škoda byla vyčíslena za množství, které bylo uvedeno na poukaze, ale

nebylo lékařem předepsáno, tedy za vzniklý rozdíl. Zdravotní pojišťovna proplácela jednotlivé balení podle číselníku, který vydává zdravotní pojišťovna. Jednotlivé lékárny jim vzniklý rozdíl neuhradily. Svědek také jednoznačně potvrdil, že kontrolu provedli i v jiných zdravotnických zařízeních, ve kterých však konstatovali, že dokumentace odpovídá tomu, co je na poukazu uvedeno a i to bylo v souladu s vyjádřením lékaře. Toto šetření prováděli v Jihomoravském kraji. K dotazu obžalovaného pak svědek potvrdil, že jsou povinni lékárnám platit cenu za preparát či léčivo podle takto stanoveného ceníku.

Svědék J.S., vyslechnutý rovněž u hlavního líčení dne 30.10.2012, vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 932), když uvedl, že pracoval jako právník ve zdravotní pojišťovně XXXXX. Nesrovnalosti zjistili v souvislosti s kontrolou v Nemocnici XXXXX, která v roce 2008 překročila stanovený limit, avšak s výhradami ze strany zdravotní pojišťovny nesouhlasila s odkazem na to, že mají dobře vedený výstup. Při jednání s lékaři a šetřením na místě, kdy byla provedena revize, byly z archivu získány originály poukazů. Revizní lékaři pak zjistili, že dokumentace lékaře neodpovídá hromadnému součtu proplacených preparátů. J.S. uvedl, že na poukazech bylo vizuálně vidět, že dávky byly přepsány z čísla 1 na číslo 2 apod. Kromě toho v roce 2010 získali od policie informace o vyšetřování falšovaných poukazů na preparát SYNOCROM a sami tedy policii poskytli potřebné materiály včetně vystavených poukazů.

K dotazu soudu svědek vysvětlil, že nemocnice má vyhláškou stanovený limit, který může čerpat a v daném případě Nemocnice v XXXXX tento limit překročila, avšak bránila se tím, že pochybení není na její straně. Přitom byla zjištěna velká spotřeba pouze u preparátu SYNOCROM. Škoda byla vyčíslena po provedené fyzické revizi, kdy byly zkontrolovány originály poukazů s množstvím, které bylo skutečně proplaceno a byl vyčíslen rozdíl proplaceného počtu balení v porovnání s tím, které bylo skutečně předepsáno. Cena pak byla stanovena podle ceníku řádově na částku 760.000 Kč. Podle vyjádření svědka ke dni jeho výsledku škoda nebyla jejich zdravotní pojišťovně nijak uhrazena, a to ani ze strany např. Nemocnice XXXXX, neboť ta se obhájila tím, že se na způsobení škody nepodílela. Zdravotní pojišťovna v tomto konkrétním případě nekrátila tržby, ani jednotlivým lékárnám.

Svědecká výpověď **svědkyně B.S.**, vyslechnuté v přípravném řízení dne 31.1.2012 (č.l. 985 a násl.) byla u hlavního líčení dne 24.4.2013 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu. Svědkyně po zákonném poučení potvrdila, že pracovala na pozici právníka v XXXXX od 1.1.2010. Na základě podnětu Policie České republiky z prosince 2010 potvrdili nesrovnalosti s úhradami za prostředek SYNOCROM. Byla provedena kontrola nejdříve v systému zdravotní pojišťovny, který se týkal vystavených poukazů na tento preparát, následně byly vybrány poukazy na preparát SYNOCROM, u nichž bylo pozměněno množství balení a také ty, u nichž bylo předepsáno větší množství balení, než jeden kus. Při fyzické revizi u zdravotnického zařízení XXXXX, v Nemocnici XXXXX, a v XXXXX ambulanci J.S., bylo zjištěno, že existují rozdíly mezi počtem balení, která skutečně předepsal lékař a počtem balení, která byla uvedena na poukazech. Poukazy byly opravené tak, že právě v počtu balení došlo k navýšení množství, avšak zdravotní pojišťovna uhradila toto navýšené množství.

Pro účely trestního řízení byla vyčíslena škoda, a to na základě rozdílu v počtu balení skutečně předepsaného lékařem, tj. toho, které bylo zjištěno ze zdravotnické dokumentace a počtem balení, které bylo uvedeno na pozměněných poukazech a které bylo zdravotní

pojišťovnou uhrazeno. Oborové zdravotní pojišťovně tak vznikla, podle vyjádření svědkyně, škoda ve výši cca 99.417 Kč.

S výpověďmi těchto svědků, zástupců jednotlivých zdravotních pojišťoven pak korespondují i listinné důkazy, které byly rovněž významné, nejen pro prokázání trestného jednání obžalovaného, ale zejména pro prokázání výše způsobené škody. Především bylo v přípravném řízení zajištěno a u hlavního líčení provedeno, jako listinný důkaz, celkem **625 originálů poukazů vystavených jednotlivými lékaři na XXXXX preparát SYNOCROM**. Originál každého z těchto poukazů je systematicky zařazen v příloze č. 1 (č.l. 3792-3810) tohoto vyšetřovacího spisu. Nálezací soud nepovažuje za účelné v odůvodnění tohoto rozsudku detailně rozebírat jednotlivé informace obsažené v každém konkrétním poukazu. Souhrnně totiž lze konstatovat, že po provedení těchto listinných důkazů u hlavního líčení bylo zjištěno, že konkrétní údaje zcela přesně odpovídají jednotlivým údajům systematicky a detailně seřazeným v obžalobě do přehledné tabulky na cca 18 stranách výroku obžaloby. Jedinou výjimku, která však nemá nejmenší vliv na skutkové a právní závěry nálezacího soudu, tvoří údaj uvedený za poukazem č. 454 v řádku, který se týká souhrnných informací ve vztahu k Všeobecné zdravotní pojišťovně. V pátém sloupci, který se týká počtu předepsaných balení je v obžalobě mylně uvedeno číslo 446, ačkoliv z přehledné tabulky je zjevné, že bylo ve Všeobecné zdravotní pojišťovně uplatněno celkem 454 poukazů, z nichž většina měla řádně předepsaný jeden počet balení, pouze ve 14ti případech (poukazy uvedené pod pořadovým číslem 153-157, 160-168) byly předepsány dvě balení, tedy celkem bylo řádně předepsáno nikoliv 446, ale 468 balení (454+14=468). Pak tedy výsledný rozdíl činí nikoliv 819, ale 801 kusů, přesto však nálezací soud konstatuje, že se jedná spíše o písarské pochybení, které nemá žádný vliv na výši závěrečné škody tak, jak ji vyčíslila Všeobecná zdravotní pojišťovna. Ve zbytku neshledal nálezací soud žádné pochybnosti o údajích v tabulce obžaloby uvedených, které by odůvodňovaly další změny. Předmětná část obžaloby byla proto s touto naprosto minimální a takřka bezvýznamnou změnou přenesena i do výroku tohoto rozsudku. Stran jednotlivých konkrétních poukazů zařazených v příloze č. 1 nálezací soud konstatuje, že se jedná o originály poukazů, které byly vydány zpravidla z archivů jednotlivých zdravotních pojišťoven právě pro účely tohoto trestního řízení. Při prověřování poukazů, ať už z podnětu Policie ČR nebo z podnětu vlastního revizního šetření, jednotlivé zdravotní pojišťovny vyčlenily tyto poukazy vystavené v regionu Jižní Moravy, které se týkaly preparátu SYNOCROM, na nichž bylo přepsané množství předepsaného balení preparátu, a to na poukazu v rubrice označující „počet“. Jak je dále uvedeno, tyto poukazy byly orgánům činným v přípravném řízení ostatně poskytnuty na základě revizí, které jednotlivé zdravotní pojišťovny nejdříve provedly v konkrétních zdravotnických zařízeních, při nichž prověřovaly zdravotnickou dokumentaci jednotlivých pacientů. Kromě toho jsou kopie těchto předmětných poukazů připojeny také k těmto jednotlivým Revizním zprávám, které dokumentují právě výsledky kontrol prováděných zpravidla revizními lékaři a dalšími pracovníky zdravotních pojišťoven v konkrétních zdravotnických zařízeních. Uvedené kontroly – revize se týkaly prověřování shodnosti údajů, uvedených na jednotlivých poukazech, vystavených k odběru preparátu SYNOCROM a údajů uvedených ve zdravotnické dokumentaci konkrétních pacientů, na jejichž jméno byl poukaz vystaven. Výsledky jednotlivých kontrol přinesly zjištění o rozdílu právě v počtu předepsaných balení, tj. v navýšení údajů uvedených v jednotlivých poukazech, oproti údajům uvedeným ve zdravotnické dokumentaci jednotlivých pacientů. Konkrétně zjištěné rozdíly u každého jednotlivého poukazu jsou rovněž obsaženy v přehledné

tabulce, zahrnuté do výroku obžaloby, resp. do výroku tohoto rozsudku. Nálezací soud přesto stručně rekapituluje podstatné důkazy, které přispěly k prokázání zejména **následku** trestného jednání obžalovaného J.J..

Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky se týkají originály poukazů založené v příloze č. 1 na č.l. 3792-3804. **Jednotlivá vyjádření Všeobecné zdravotní pojišťovny**, poskytnutá orgánům činným v trestním řízení (č.l. 296, 326, 330, 463, 510, 512, 529, 538, 552, 563, 567, 572, 576, 591, 608, 617, 649, 659) korespondují s původními **kontrolními zprávami** (č.l. 331,344,347,353,357,361,364,368,372,384 a 394), resp. s **revizními zprávami** a jejich přílohami (č.l. 400,414,416,441,465, resp. 474,482,521,543). Tyto listinné materiály, které poskytla Všeobecná zdravotní pojišťovna a na jejichž podkladě byla mimo jiné také sestavena tabulka a přijaty skutkové závěry nálezacího soudu, jsou souhrnně obsaženy ve svazku II. trestního spisu (č.l. 264-662).

Lze tedy učinit dílčí **závěr** o tom, že ve Všeobecné zdravotní pojišťovně byly k proplacení předloženy poukazy na vystavený preparát SYNOCROM, kdy na podkladě poukazů bylo předepsáno 468 balení tohoto preparátu, avšak díky opravám v počtu balení bylo uhrazeno 1269 balení, čímž vznikl rozdíl v počtu 801 kusů. V této souvislosti nálezací soud pokazuje na nutnost odlišovat předepsaný počet balení od předepsaného počtu kusů, neboť jedno balení mohlo obsahovat 3 nebo 5 kusů injekcí. Všeobecná zdravotní pojišťovna vyčíslila škodu ve výši **4.646.664 Kč**.

Rovněž **Vojenská zdravotní pojišťovna** poskytla originály poukazů na preparát SYNOCROM, na kterých byly zjištěny neoprávněné opravy v počtu kusů. Originály poukazů jsou rovněž založeny ve svazku příloh č. 1 (č.l. 3805). Také Vojenská zdravotní pojišťovna provedla u zdravotnických zařízení jednotlivé revize – kontroly, což dokumentují listinné důkazy, a to zejména **Protokoly** (č.l. 672,673,674,677,678,682,695,711). Veškeré tyto listinné důkazy včetně kopií jednotlivých poukazů jsou založeny ve svazku III. trestního spisu (č.l. 672-729).

U XXXXX bylo k proplacení předloženo 13 poukazů, na nichž bylo původně předepsáno 13 balení preparátu SYNOCROM, ale díky opravám bylo předloženo k uhrazení 33 balení, když rozdíl tedy činil 20 kusů. **Škoda** vzniklá Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky činila **115.908,77 Kč**. Tuto škodu také zdravotní pojišťovna přesně vyčíslila a řádně uplatnila jako svůj nárok na náhradu škody (č.l. 714).

Od Revírní bratrské pokladny zdravotní pojišťovny byly rovněž získány originály poukazů na preparát SYNOCROM, které jsou založeny ve svazku příloha č. 1 (č.l. 3806). Kopie poukazů, které sloužily této zdravotní pojišťovně k provedení kontroly – revize u jednotlivých zdravotních pojišťoven, jsou pak založeny ve svazku III. vyšetřovacího spisu. Jedná se především o **Zprávu Revírní bratrské pokladny zdravotní pojišťovny** (č.l. 730), o její **vyjádření** (č.l. 743), ale i o **přípis Suidy** (č.l. 744), **revizní zprávy** (č.l. 744-745) a **závěrečnou zprávu této zdravotní pojišťovny s rozbořem jednotlivých přepsaných poukazů**, které jsou připojeny v kopii (č.l. 750-765).

I v případě Revírní bratrské pokladny zdravotní pojišťovny, Slezská Ostrava, lze konstatovat, že na podkladě 37 poukazů bylo sice původně předepsáno 37 balení SYNOCROMU, ale ve skutečnosti k úhradě byly tyto poukazy předloženy se souhrnným počtem 92 kusům balení (rozdíl 55 kusů). Revírní bratrské pokladně zdravotní pojišťovně tak

vznikla škoda ve výši **256.517,58 Kč**, se kterou se také připojila, jako poškozený, k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody (č.l. 735).

Zdravotní pojišťovna Metal-Aliance předložila **originály poukazů** na preparát SYNOCROM, které jsou rovněž založeny ve svazku příloh č. 1 (č.l. 3807). **Kopie** těchto **poukazů** včetně **Protokolu o provedené kontrole** a včetně **Vyjádření této zdravotní pojišťovny** jsou pak založeny ve svazku III. (č.l. 771-775, 780-830).

V případě Zdravotní pojišťovny Metal-Aliance lze rovněž uzavřít, že na podkladě 20 poukazů bylo původně předepsáno 20 balení SYNOCROMU, ale k úhradě této zdravotní pojišťovně byly poukazy předloženy s celkovým počtem 48 kusů balení (rozdíl činí 28 kusů). Zdravotní pojišťovně Metal-Aliance tak vznikla **škoda ve výši 139.020 Kč**, se kterou se tento subjekt připojil včas a řádně k trestnímu řízení (č.l. 775).

Česká průmyslová zdravotní pojišťovna předložila 8 poukazů, které jsou rovněž v originále založeny ve svazku příloh č. 1 (č.l. 3808). Kromě toho byla předložena **souhrnná revizní zpráva** této zdravotní pojišťovny, včetně **kopíí poukazů, přehledné tabulky a vyjádření Z. Š.**, který byl ostatně vyslechnut jako svědek, jak je shora uvedeno (č.l. 843-847, resp. 867 a následující). **Vyjádření této zdravotní pojišťovny** (č.l. 856, 858-866, 831) jsou v souladu s předloženými poukazy a se zjištěnými údaji, které také v případě tohoto subjektu byly zahrnuty do přehledné tabulky. I v tomto případě lze uzavřít, že u České průmyslové zdravotní pojišťovny bylo předloženo k proplacení 8 poukazů, na nichž bylo původně lékařem předepsáno 8 balení SYNOCROMU, ale k proplacení byly tyto poukazy předloženy se souhrnným počtem 25 kusů balení (rozdíl 17 kusů). XXXXX tak vznikla **škoda ve výši 100.994,31 Kč**, se kterou se připojila k trestnímu řízení a svůj nárok v této výši vyčíslila (č.l. 831). Pro úplnost lze konstatovat, že při revizi prováděné pracovníky této zdravotní pojišťovny bylo vycházeno právě z výše rozebraných originálů poukazů, které jsou připojeny ve vyšetřovacím spise také v kopiích (č.l. 859-919).

Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky předložila orgánům činným v trestním řízení celkem **56 originálů poukazů**, které jsou založeny ve svazku příloh č. 1 (č.l. 3809). Kopie těchto poukazů sloužily rovněž revizi prováděné pracovníky této zdravotní pojišťovny a jsou založeny ve svazku III. (č.l. 937-978) spolu s **přílohami k revizní zprávě**, která je výsledkem provedených kontrol. Příloha pak obsahuje souhrn informací, které byly zjištěny při porovnání zdravotnické dokumentace a poukazů v této zdravotní pojišťovně předložených a byly výsledkem pro vyčíslení škody. I v tomto případě lze uzavřít, že Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky bylo předloženo k proplacení 56 poukazů, na nichž byl počet balení v souhrnu přepsán na 193 balení, ačkoliv poukazy byly původně vystaveny na celkem 56 balení. Rozdíl činí 135 kusů a Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky vyčíslila **škodu ve výši 700.197 Kč** (č.l. 921). S touto škodou se včas a řádně k trestnímu řízení připojila. Jestliže později uplatňovala nárok na náhradu škody ve výši 759.258 Kč (č.l. 930), neshledal soud důkazní podklad pro změnu původního závěru zdravotní pojišťovny o tom, že jí byla způsobena škoda ve výši 700.196,98 Kč, neboť zvýšení uplatněného nároku na náhradu škody o částku cca 60.000 Kč nebylo ze strany tohoto subjektu, na rozdíl od původně uplatněné částky, nikterak zdůvodněno.

Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, rovněž předložila **11 originálů poukazů** vystavených na preparát SYNOCROM, které jsou založeny ve svazku příloh č. 1 (č.l. 3810). Výsledky šetření, které tato zdravotní pojišťovna provedla při revizích v jednotlivých zdravotnických zařízeních, jsou založeny ve svazku III. trestního spisu. Jedná se o **zprávy této zdravotní pojišťovny včetně tabulek** (č.l. 979, 982, 992 a následující), dále o **záznam o provedené kontrole zdravotnického zařízení** (č.l. 994, 996 a 998) včetně **předávacího protokolu** (č.l. 1006). I zde lze uzavřít, že Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví bylo předloženo k proplacení 11 poukazů na preparát SYNOCROM, kterými bylo původně předepsáno 11 balení, ale k proplacení byly předloženy opravené poukazy se souhrnným počtem 32 balení (rozdíl 21 kusů). **Škoda** způsobená Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví tedy činila **104.270,86 Kč**. Tato zdravotní pojišťovna se s uvedeným nárokem na náhradu škody včas a řádně připojila (č.l. 979). Pokud dodatečně svůj nárok zvýšila na částku 140.270,86 Kč, resp. 156.356,77 Kč (č.l. 993) nezbyvá nalézacímu soudu než konstatovat, že zvýšení tohoto nároku nebylo bezpečně a spolehlivě prokázáno a nemá oporu v důkazech shromážděných v původním přípravném řízení, které skýtaly podklad pro skutkové závěry nalézacího soudu uvedené ve výroku tohoto rozsudku.

Pro úplnost pak stran vyčíslených škod jednotlivými zdravotními pojišťovnami lze odkázat i na **odborné vyjádření**, které poskytla firma Pharmis s.r.o. (č.l. 1523, resp. 1525-1545). Jedná se o detailní přehled úkonů jednotlivých lékáren, u nichž docházelo jednak k reálnému nákupu preparátu SYNOCROM, ale také k fiktivnímu výdeji prostřednictvím retaxace. Toto odborné vyjádření pak vedle kódu XXXXX preparátu, detailního rozpisu jednotlivých poukazů, obsahuje přesné údaje o tom, zda byl preparát vydán pacientovi, včetně doplatku, resp. zda byl vydán modulem tzv. retaxace a zejména, zda a jaká částka na podkladě konkrétních poukazů byla čerpána ze zdravotního pojištění. Svoje **stanovisko k úhradě tohoto preparátu poskytlo také Ministerstvo zdravotnictví České republiky** (č.l. 1568). Uvedené stanovisko je ostatně v souladu s ustanovením § 15 odst. 8 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění ve znění předpisů následujících a nalézací soud, shodně jako i státní zástupce ve své závěrečné řeči, se s tímto stanoviskem ztotožňuje, když nad rámec toho lze pouze podotknout, že je také shodně interpretovali zástupci jednotlivých lékáren, resp. zdravotních pojišťoven. Naproti tomu **vyjádření S.H., XXXXX** (č.l. 1564-1567) nemohl soud akceptovat jako podklad pro svoje skutkové a právní závěry. I v tomto směru se soud ztotožnil s právním názorem státního zástupce o tom, že předmětné stanovisko nelze považovat za důkaz, neboť XXXXX se nevyjadřuje k otázkám odborných znalostí, když autoritativní výklad a aplikaci příslušných právních norem v rámci svého rozhodování, provádí pouze soud.

Nalézací soud se plně ztotožnil s právním názorem státního zástupce prezentovaným v jeho závěrečné řeči u hlavního líčení a v nejmenším **neakceptoval obhajobu obžalovaného** spočívající v tom, že pokud lékárníci nevybírali doplatek od pacienta, dopustili se podvodného jednání. V tomto směru lze ovšem odkázat na další část výpovědi obžalovaného, který dokonce sám vysvětluje finanční motivaci lékáren pro postup, který jim sám navrhl, tedy pro tzv. **papírový obchod**, kdy fyzicky distribuce preparátu SYNOCROM neprobíhala v lékárnách do rukou pacienta, ale probíhala v lékárnách pouze fiktivně a fyzicky pacient preparát získal v ambulanci. Obžalovaný totiž sám vysvětluje finanční motivaci lékárníků, která spočívala v tom, že i v případě, že nedoplatek nevybrali od pacienta, byl jim tento kompenzován právě firmou XXXXX. Ostatně státní zástupce poukázal na citované ustanovení § 15 odst. 8 zákona

č. 48/97 Sb., podle něhož se ze zdravotního pojištění hradí 75% ceny pro konečného spotřebitele, z čehož nelze dovodit existenci podmínky, že ze zdravotního pojištění bude hrazeno pouze a výhradně v případě, že část ceny uhradí spotřebitel (pacient). Ostatně vyslechnutí svědkové, jak zástupci zdravotních pojišťoven, tak pracovníci lékáren potvrdili, že doplatek od pacienta je jakýmsi bonusem, který lékárny získávají pro svoji potřebu a je tedy jejich věcí, v jaké výši, byť omezené horní hranicí, tento doplatek vyberou, či zda je dokonce nevyberou a v rámci konkurenčního boje získají pacienty k odběru takového preparátu např. pouze za základní cenu hrazenou zdravotní pojišťovnou. Ostatně farmaceutické firmy, zejména v tomto konkrétním případě firma XXXXX jim tento nevybraný doplatek od pacienta kompenzovala, jak také svědkové potvrdili. Nálezací soud, shodně jako státní zástupce, zastává názor, že provedení úhrady zdravotní pojišťovnou je podmíněnou pouze tím, že lékárna stanoví určitou cenu zdravotnického prostředku pro konečného spotřebitele. Není tedy dále podmíněno tím, že pacient musí fakticky provést úhradu onoho doplatku. Tomu ostatně nasvědčuje i skutečnost, že zdravotní pojišťovny, jak potvrdili jejich zástupci v procesním postavení svědků, také nezkoumaly, zda spotřebitel – pacient doplatek nebo dokonce v jaké výši lékárnám uhradil. Pro zdravotní pojišťovny je rozhodující existence lékařského receptu, v tomto konkrétním případě pak poukazu, a to proto, aby provedly úhradu za lék, resp. zdravotnický prostředek z veřejného zdravotního pojištění. Pojišťovny v konkrétním případě hradí vždy nejvýše tu částku, která je stanovena v číselníku v úhradové vyhlášce, jako horní hranice pro úhradu za daný lék. Nevybíráním doplateků ze strany lékáren, nedošlo k porušení zákona. Byla pouze snížena jejich marže o doplatek, který mohli inkasovat od pacienta. Lze sice připustit, že ze strany lékáren, resp. jejich pracovníků a konkrétních lékařů došlo zřejmě k určitému pochybení tím, že distribuovali preparát způsobem, který navrhoval sám obžalovaný, když velmi často, zejména lékaři byli motivováni tím, že chtěli pacientům jednak ušetřit cestu, čas, ale také peníze. Tímto postupem však ze strany lékařů, ani lékáren majetková škoda zdravotním pojišťovnám nevznikla. Obžalovaný nejen, že tento způsob distribuce navrhl, ale dokonce, zejména lékárníky, ale i lékaře přesvědčil k takové činnosti finanční motivací. Logicky však žádný z těchto svědků, ať už v pozici lékaře, předávajícího v dobré víře obžalovanému vystavený poukaz s tím, že ho odevzdá do lékárny a ostatně ani žádný z lékárníků, důvodně nemohl předpokládat, že obžalovaný pozmění počet balení na těchto poukazech. Ze strany lékárníků lze připustit jisté pochybení, hraničící s nedbalostí, spočívající zejména v tom, že každý konkrétní poukaz, při převzetí od obžalovaného, detailně nekontrolovali, což je však snadno vysvětlitelné administrativní náročností a důvěrou k obžalovanému.

Na základě shora provedeného dokazování dospěl nálezací soud k **závěru, že skutkový děj popsáný v obžalobě pod bodem I. byl bezpečně a spolehlivě prokázán.** Při svém rozhodování vycházel soud z důkazů, které byly provedeny u hlavního líčení v souladu s procesními předpisy a hodnoceny jak jednotlivě, tak ve svém souhrnu. Nálezací soud považuje za nezbytné zdůraznit, že u žádného ze svědků, vyslechnutých k této části skutkového děje, neshledal žádné pochybnosti o jeho věrohodnosti. Souhrnně lze konstatovat, že naprostá většina svědků vypovídala u hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení, resp. ti, kteří nebyli vyslechnuti v přípravném řízení, vypovídali tak, že jejich výpovědi korespondují s dalšími důkazy. Výpovědi svědků, vyslechnutých u hlavního líčení, se shodovaly v popisu jednání obžalovaného, ačkoliv se jedná především o lékaře, ale i lékárníky z různých regionů (Kyjov, Břeclav, Uherské Hradiště, Brno, Boskovice, Vyškov, Olomouc, Přerov, Karviná, Třinec, Třebíčsko), nebo svědky v různých profesních pozicích, jako např. pracovníci firmy

XXXXX (svědkyně B. a O.), zdravotní sestry (svědkyně M. a K.), lékárníci (svědkové B., L., S., R., B., B.), nebo lékaři – XXXXX (svědkové z XXXXX H., Ch., S. z XXXXX Š., z XXXXX S., z XXXXX K., z XXXXX R., z XXXXX Ch., M., P., Š., svědkyně K. a M., z XXXXX M., H., z XXXXX P., S., G., z XXXXX r., T., z XXXXX D., z XXXXX K., z XXXXX Š., a z XXXXX K., M., H.). Většina těchto svědků vypovídala u hlavního líčení věcně a konkrétně, byť s velkým časovým odstupem od celé události. Pokud si někteří z nich nedokázali přesně vzpomenout a popsat, resp. identifikovat osobu obžalovaného, jako obchodního zástupce firmy XXXXX, je to zcela logicky vysvětlitelné, nejen časovým odstupem několika let od jejich vzájemného setkání, ale zejména jejich pracovní vytížeností. Jak potvrdila většina svědků, při své profesi, zejména jako lékaři, se zpravidla denně setkávají s několika desítkami osob, z nichž nezřídka je několik obchodních zástupců různých farmaceutických firem. Přesto např. jednoznačně K. potvrdil, že dostal vizitku od J.J., byť připustil, že obžalovaný byl tehdy stíhlejší, S. obžalovaného dokonce osobně poznal u hlavního líčení, S. rovněž potvrdil, že osobně jednal s J.J. a K. rovněž jeho vizitku osobně dostal.

Při svých závěrech o prokázání **trestného jednání** obžalovaného J.J. vycházel nalézací soud i **z pracovní smlouvy**, ze které bylo zjištěno, že u firmy XXXXX byl obžalovaný v pracovním poměru od 15.7.2007, což ostatně potvrdila i jednatelka této firmy, svědkyně A.B. Tato svědecká výpověď je pak, podle názoru nalézacího soudu, východiskem řetězce důkazů, které vyvrací obhajobu obžalovaného J.J. a naopak jeho trestné jednání spolehlivě prokazují. Svědkyně A.B. jednoznačně uvedla, že preparát SYNOCROM v České republice v uvedené době distribuovala pouze firma XXXXX, jejíž obchodní zástupci měli poměrně striktně vymezeny jednotlivé regiony. V regionu Jižní Morava distribuoval tento preparát v uvedené době pouze obžalovaný J.J., což ostatně vyplývá nejen z jeho pracovní smlouvy, ale prokazuje to i svědkyně O. Obě svědkyně pak shodně vysvětlují, že ojedinělé poukazy předepsané v regionu Severní Morava předal obžalovanému obchodní zástupce P.. Výlučné postavení obžalovaného J.J., jako distributora preparátu SYNOCROM v regionu Jižní Moravy potvrzují také vyslechnutí svědkové – lékaři, kteří od něj tento preparát přebírali. Lze odkázat např. na výpověď svědka M., který uvedl, že preparát SYNOCROM odebíral pouze z firmy XXXXX, což ostatně uvedl také svědek P. Svědek M. uvedl, že SYNOCROM bral pouze od J.J., což potvrdil i svědek S., Š. uvedl, že k nim chodil pouze J.J., nikoliv jiný zástupce, což odpovídá i výpovědi svědkyně M., která uvedla, že nikdy nechodili z jedné firmy dva zástupci současně. Ve shodě s tím je i výpověď svědka P. Pracovnice firmy XXXXX, výše citovaná svědkyně O., jednoznačně uvedla, že obchodním zástupcům nebylo dovoleno zprostředkovávat obchod v jiném regionu, než který jim byl přidělen. Tato svědkyně ostatně vyvrátila i obhajobu obžalovaného o tom, že v inkriminované době byl dlouhodobě v pracovní neschopnosti, když naopak uvedla, že jeho pracovní neschopnost trvala maximálně měsíc a z dokladů dodatečně předložených obžalovaným, pak bylo zjištěno, že byl v pracovní neschopnosti až v závěru svého pracovního poměru. Na podkladě takto provedeného dokazování lze spolehlivě učinit **dílčí závěr** o tom, že v období od 15.7.2007 do konce pracovního poměru obžalovaného byl XXXXX preparát SYNOCROM distribuován v České republice pouze firmou XXXXX, jejímž jediným obchodním zástupcem pro region Jižní Morava byl obžalovaný J.J.

Prvotní podezření o tom, že obžalovaný manipuluje s informacemi o svých pracovních výkonech, pojala svědkyně A.B. V rámci své výpovědi potvrdila, že údaje získala z monitorovacího zařízení, které měli obchodní zástupci jejich firmy ve svých autech. Takto zjistila, že obžalovaný prakticky 60% času tráví v XXXXX, kde nejsou žádní XXXXXi, potažmo obchodní partneři firmy XXXXX, přesto však J.J. vykazuje v regionu Jižní Morava

mimořádně vysoké pracovní výkony. V této souvislosti nalézací soud poukazuje i na skutečnosti zjištěné z výpovědi svědků, zejména lékařů, lékárníků, ale i z ostatních listinných důkazů, především uplatněných poukazů. Poukazy byly vystavené a uplatněné převážně v Kyjově, v Břeclavi, v lékárnách v Brně, Uherském Brodě, Kyjově i Břeclavi a do oblasti Hodonína patřil pouze vyslechnutý svědek B.. Byla to právě svědkyně A.B., která, jak sama potvrdila, od počátku roku 2008 začala získávat informace o poukazech, které zdravotní pojišťovny vrací lékárnám právě v souvislosti s distribucí preparátu SYNOCROM. V této souvislosti je třeba vzít v úvahu i časový průběh skutkových událostí, tedy zejména skutečnost, kdy obžalovaný nastoupil do firmy XXXXX a lze předpokládat, že po určitou, byť krátkou dobu, se tzv. adaptoval, neboli získával důvěru lékařů, lékárníků, než začal sám trestněprávně významným způsobem jednat a zejména jim sám nabídl distribuci tímto způsobem, tj. přes ambulanci, nikoliv lékárnou.

Je třeba vzít v úvahu i skutečnost, že obžalovaný nedostával vystavené poukazy do své dispozice bezprostředně po jejich vystavení v ambulancích, ale jednotlivá zdravotnická zařízení mu je předávala zpravidla v několika týdenních intervalech, když obžalovaný ambulance navštívil. Nelze pak přehlédnout, z hlediska časového, ani skutečnost, že lékárny uplatňovaly tyto poukazy u zdravotních pojišťoven v určitých měsíčních, resp. kvartálních intervalech. Pokud tedy svědkyně A.B. získala prvotní informace od lékárníků počátkem roku 2008, logicky se mohlo jednat o poukazy vystavené v ambulancích s několikaměsíčním časovým předstihem. Významné pro usvědčení obžalovaného J.J. je i vyjádření této svědkyně o tom, že při osobním prověřování viděla ve třech lékárnách přepsané poukazy na XXXXX preparát SYNOCROM a vždy to bylo pouze v regionu Jižní Morava, v němž působil pouze obžalovaný J.J.. Svědkyně navíc uvedla, že J.J. nebyl sice jediným z jejich obchodních zástupců, který distribuoval preparát SYNOCROM přímo do ambulaní, ale byl jediný, se kterým vznikly problémy, a ty se týkaly výhradně preparátu SYNOCROM. I v tomto směru výpověď svědkyně A.B. koresponduje s výpověďmi jiných svědků, s nimiž se ona pracovně nestýkala a kteří zcela spolehlivě obdobné informace sdělili. Jedná se např. o svědky H., který uvedl, že problémy měli pouze s firmou XXXXX, Ch. uvedl, že problémy měli jen s preparátem SYNOCROM a v době, kdy jej distribuoval J.J., neboť dříve ani později obdobné problémy nezaznamenali, rovněž M. potvrdil, že problémy vznikly pouze s firmou XXXXX při distribuci preparátu SYNOCROM i Meindl uvedl, že s jinými preparáty problémy neměli apod. Obdobné skutečnosti pak potvrdili i zástupci jednotlivých zdravotních pojišťoven, kteří popsali způsob zjišťování rozsahu škody vzniklé při úhradách XXXXX preparátu SYNOCROM. Nezávisle na svědkyni A.B. byly v počátku zásadní nesrovnalosti zjištěny také ve Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra, např. svědek S. uvedl, že podnětem k revizi, kterou jejich zdravotní pojišťovna provedla v Nemocnici Břeclav, bylo to, že nárazově byla zjištěna velká spotřeba v této nemocnici pouze u preparátu SYNOCROM. Pojišťovna totiž překročila stanovený limit, ale sama se bránila výhradám zdravotní pojišťovny, při provedené revizi pak nemocnice předložila originály poukazů na tento preparát, z nichž bylo zřetelně vidět, že jsou přepsané v počtu balení, kdy jednička byl např. na dvojku. Nalézací soud podotýká, že Nemocnice XXXXX je opět v regionu Jižní Morava, kde v uvedené době předmětný preparát distribuoval pouze J.J., jak bylo shora rozebranými důkazy prokázáno. Rovněž svědek K. z Pojišťovny Metal-Alliance potvrdil, že nesrovnalosti zjistili v okamžiku, kdy výrazně narostla preskripce u některých zařízení a právě tohoto preparátu na Jižní Moravě, a to u konkrétních lékáren dokonce extrémně. Jednalo se o preparát předepsaný na Jižní Moravě a na Prostějovsku a právě proto byla provedena ze strany jejich zdravotní pojišťovny revize.

Také zástupci ostatních zdravotních pojišťoven, kteří zpravidla reagovali na informace získané od Policie ČR, potvrdili, že při provedených revizích zjistili nesrovnalosti právě týkající se preparátu SYNOCROM, kdy poukazy byly přepisovány a opravovány v počtu předepsaného balení, a to směrem nahoru. Svědek B. z XXXXX, jak je shora uvedeno, potvrdil, že poukazy dohledávali právě na výzvu policie, obdobně se vyjádřila i svědkyně J. z Revírní bratrské zdravotní pojišťovny a svědek Š. z České podnikatelské zdravotní pojišťovny, kteří uvedli, že poukazy měli k dispozici v archivu a poskytli je orgánům policie.

Na tyto důkazy, zejména svědecké výpovědi a listinné důkazy, navazují především výpovědi svědků – lékařů a zdravotních sester, kteří potvrdili další skutečnosti rozhodné pro ustálení skutkového děje. Skutečnost, že vždy předepisovali na jeden poukaz pouze jedno balení SYNOCROMU potvrdili svědkové H., K., M., M., P., P., S., Š., Š., D., K., H., Š. i svědkyně K. a M. Nepřímo se k uvedené skutečnosti vyjádřila i svědkyně M., která uvedla, že bylo nepřipustné v jeden den vystavit pro jednoho pacienta více poukazů, svědkyně Š. uvedla, že nebylo možné na jeden poukaz vystavit více balení, tuto skutečnost potvrdil i svědek H., který uvedl, že na jednoho pacienta nebylo možné vystavit více balení a svědek R. sám uvedl, že nikdy nevypisoval více balení pro jednoho pacienta, neboť, jak medicínsky zdůvodnil, nikdy neaplikoval současně tento preparát do více kloubů, a to z opatrnosti, neboť nebyly vyloučeny negativní následky. Výjimku snad tvoří vyjádření svědka R., který připustil, že na jeden poukaz mohl vystavit maximálně dvě balení, pokud současně preparát aplikoval do obou kloubů. Skutečnost, že v případě omylu na vystaveném poukazu, tj. v případě písařské chyby, vystavili poukaz nový a chybný poukaz zničili, ve svých výpovědích potvrdili svědkové M., P., S., S., Š., H., K. i svědkyně K. a M. Svědek K. zcela vyloučil, že by někdy poukazy přepisoval.

Skutečnost, že v případě chybného vyplnění poukazu opravu autorizovali svým podpisem a razítkem pak připustili svědkové H. a svědek Š., který se vyjádřil spíše v rovině teoretické.

Obě zástupkyně firmy XXXXX svědkyně B. a O. prakticky shodně popsaly způsob distribuce SYNOCROMU ze strany firmy XXXXX. Obě vysvětlily, že obchodní zástupci mohli tento preparát distribuovat buď přímo do lékáren, tedy fyzicky anebo je do lékáren mohli dodávat tzv. papírově, když fyzicky preparát dodali do ambulance. Bylo však na lékárně, aby si sama vybrala. Ostatně i sám obžalovaný uvedl, že lékárník z Nemocnice u XXXXX v XXXXX tuto tzv. papírovou distribuci odmítl s tím, že černotu dělat nebude. Svědkyně A.B. pak vyvrátila obhajobu obžalovaného, když vysvětlila zcela logicky administrativní postup při distribuci tohoto preparátu přímo do ambulancí. Svědkyně uvedla, že obchodní zástupce dodal preparát SYNOCROM do ambulance, od lékaře nebo z ambulance dostal poukaz vystavený na konkrétního pacienta a ten předal do lékárny. Lékárna obchodnímu zástupci potvrdila dodací list (tj. převzetí zboží od firmy XXXXX) a tento dodací list předal obchodní zástupce do firmy XXXXX Zde účetní J.D.vystavila fakturu lékárnám, které ji pak firmě XXXXX uradily.

Většina svědků – lékárníků, vyslechnutých u hlavního líčení, potvrdila, že to byla právě iniciativa obžalovaného J.J., distribuovat preparát SYNOCROM přímo do ambulancí a v jejich lékárnách jej vykazovat pouze tzv. papírově. Byli to např. svědkové L., XXXXX, nebo B., který uvedl, že tento návrh mu obžalovaný učinil asi po měsíci spolupráce. Svědek lékař H. vysvětlil, že na takovou distribuci přistoupil proto, že to bylo zjednodušení, když jim obžalovaný, podle jeho domněnky, SYNOCROM vyzvedával v lékárnách. Nej přesněji a nejpečlivěji však přístup obžalovaného vysvětluje svědek D., který dokonce přesně uvedl, že firma XXXXX měla původně poukazy na tento preparát SYNOCROM pečlivě předtištěné.

Obžalovaný J.J. však přinesl poukazy vlastní, chtěl, aby se v ambulanci poukazy vypsaly rukou s tím, že on sám počet kusů na konkrétním poukazu doplní originálním razítkem.

Výsledkem, prokazatelným především listinnými důkazy, zejména revizními zprávami zdravotních pojišťoven v jednotlivých zdravotnických zařízeních a originály konkrétních poukazů, bylo prokázáno, že došlo k přepisování poukazů na preparát SYNOCROM, přičemž se jednalo o poukazy vystavené v regionu Jižní Morava, kde v uvedené době tento preparát distribuovala pouze firma XXXXX a jejím výhradním zástupcem pro tento region byl pouze obžalovaný J.J.. Při vzájemném porovnání všech poukazů, které byly v originále předloženy pro účely trestního řízení, bylo prokazatelně zjištěno, že přepisování bylo provedeno na všech poukazech shodně pouze v údajích, který se týkal počtu kusů, a to rovněž ve všech případech shodně tak, že počet kusů byl navyšován. Takřka všichni vyslechnutí svědci, zejména v pozici lékařů zcela vyloučili, že by svévolně chybný údaj opravili a poukaz odevzdali do dispozice lékárny. Jak je shora uvedeno, většina z nich vyloučila, že by chybný poukaz dala k dispozici pacientovi nebo konkrétně obžalovanému a někteří připustili, že v teoretické rovině, pokud by nemohli vystavit poukaz nový, pak by opravu autorizovali razítkem ambulance a svým podpisem. Provádění oprav v lékárně vyloučil zcela svědek L..

O zainteresovanosti obžalovaného na přepisování poukazů svědčí i jeho následné jednání za situace, kdy byly poukazy vráceny zdravotními pojišťovnami a kdy bylo zjištěno, že formálně něco není v pořádku. Například lékárník svědek XXXXX potvrdil, že J.J. slíbil, že zajistí opravu na vrácených poukazech, ale ve skutečnosti tak učinil pouze u minima věcí. V Nemocnici v Břeclavi byla oprava provedena po kontrole zdravotnické dokumentace, a to za souhlasu vedení nemocnice, což např. potvrdili svědkové Ch., Pochop nebo svědkyně K. Ch. dokonce uvedl, že obžalovaný jim říkal, že neví, jak k tomu došlo, ale jednalo se o desítky poukazů, na nichž byly údaje přepisovány. Svědek P., jak je shora uvedeno, sám viděl, že na vystavených poukazech bylo v rubrice počet kusů z jedničky toto číslo opraveno na dvojku nebo na čtyřku. Snahu obžalovaného zahladit stopy a minimalizovat způsobenou škodu, potvrzuje i svědkyně S., která uvedla, že když zjistila přepisování na poukazech, nechtěl obžalovaný, aby kontaktovala při jakýchkoliv problémech firmu XXXXX Tato svědkyně rovněž uvedla, že přepisované poukazy byly ty, které se týkaly preparátu SYNOCROM a pocházely jen od obžalovaného J.J.. Svědkyně, na rozdíl od jiných lékárníků, uvedla, že jednoznačně od obžalovaného nepřijala poukazy s větším množstvím balení.

Na základě takto rozsáhlého dokazování dospěl nalézací soud k závěru, že trestné jednání obžalovaného J.J. popsané ve výroku rozsudku pod bodem I. bylo bezpečně a spolehlivě prokázáno. Obžalovaný J.J. jednal tak, že uvedl v omyl především pracovníky lékáren, kterým předložil poukazy na preparát SYNOCROM opravené tak, že byl navýšen počet kusů, který neodpovídal zdravotnické dokumentaci a v konečném důsledku takto uvedl v omyl především zástupce zdravotních pojišťoven, neboť tyto zdravotní pojišťovny poukazy proplácely z prostředků veřejného zdravotního pojištění. Obžalovaný takto jednal, ačkoliv věděl, že převzal od lékařů originály vystavených poukazů, na nichž bylo uvedeno nižší množství předepsaného preparátu. Takto lze spolehlivě učinit závěr, že to byl právě obžalovaný, který poukazy v počtu předepsaného množství přepsal, neboť lékaři, kteří poukazy vystavovali, tyto skutečnosti zcela shodně a kategoricky vyloučili, což vysvětlili jednak medicínským postupem a ostatně to odpovídá i kontrolované zdravotnické dokumentaci. Rovněž lékárníci, ani v jednom případě, nepotvrdili, že by sami poukazy přepisovali, když nad to by byla zcela odůvodněna úvaha, že tak mohli činit v širším spektru zdravotnických prostředků či léčiv,

nikoliv pouze stran preparátu SYNOCROM dodávaného výhradně obžalovaným, mohli tak širším časovém horizontu, neboť lze důvodně předpokládat, že znali kontrolní mechanismy jednotlivých zdravotních pojišťoven a věděli, že informace o okamžitém nárůstu preskripce jednoho jediného preparátu v konkrétní lokalitě zavdává podklad pro provedení revize. Nálezací soud nemůže pochopitelně pominout akademickou úvahu o tom, že snad někteří pracovníci lékáren, kteří poukazy s viditelně opravenými údaji týkajícími se počtu předepsaného množství, od obžalovaného přebírali, plnili své povinnosti pouze formálně. Jednotlivé poukazy zcela důsledně nezkontrolovali, ať už díky tomu, že pojali důvěru vůči obžalovanému, nebo díky tomu, že sami byli nezkušení či nerozhodní a poukazy mu nevrátili. Například svědkyně B. z lékárny XXXXX sama uvedla, že pokud opravu viděla, předpokládala, že je provedl lékař. Proto není vyloučena ani úvaha, že snad někteří z nich mohli na jednání obžalovaného participovat a překročit tak případně hranice trestní odpovědnosti. Nálezací soud je však důsledně vázán zásadou obžalovací a může se zabývat otázkou trestní odpovědnosti pouze té osoby, proti které bylo řádně vedeno trestní řízení a na kterou byla podána obžaloba. Úvahy o překročení hranic trestní odpovědnosti ve formě spolupachatelství či jiné formě trestní součinnosti tak zůstávají skutečně pouze v rovině akademické.

Stejně tak musí nálezací soud důrazně odmítnout tu část obhajoby obžalovaného J.J., kdy poukazuje na porušení právních předpisů jinými osobami, zejména lékaři a lékárníky, tj. osobami které přistoupily na takový způsob distribuce preparátu SYNOCROM, který navrhl a spolu s nimi praktikoval obžalovaný J.J.. Jednalo se tedy o distribuci vykazovanou lékárnami pouze formálně, kdy preparát byl fyzicky dodáván přímo do ambulancí. V tomto směru, jak je shora uvedeno, se nálezací soud plně ztotožňuje se stanoviskem státního zástupce prezentovaným v jeho závěrečné řeči. Lze shrnout, že není sice sporu o tom, že především lékárníci připustili porušení předpisů tím, že byl preparát vydáván v ambulancích, které k tomu neměly oprávnění, naproti tomu však nelze popřít, že lékárny měly nárok na úhradu preparátu řádně předepsaného lékařem a řádně pacientem aplikovaného, pokud, podle platných právních předpisů, zejména podle příslušného ceníku, mohl být takový preparát z veřejného zdravotního pojištění hrazen a výše úhrady byla striktně stanovena. I za předpokladu, který nebyl nikterak vyvrácen, tj. že lékárníci na trestném jednání obžalovaného finančně nikterak neparticipovali, je motiv jednání obžalovaného J.J., k takové distribuci zcela zřetelný. Důkazy provedenými u hlavního líčení, zejména výpověďmi samotných lékárníků, bylo prokázáno, že i na prodeji a distribuci preparátu prostřednictvím ambulancí, tj. bez doplatku hrazeného pacientem v lékárně, mohly být uspokojivě zainteresováni. Svědkyně B. potvrdila, že neuhrazené doplatky od pacienta, v takovém případě fakturovali firmě XXXXX jako jakési fiktivní „poukázky“. Svědék L. potvrdil, že podle obratu dostávali od firmy XXXXX tzv. bonusy, tedy čím více prodali, tím logicky měli větší bonus, neboli příjem, resp. provizi. Svědék XXXXX uvedl, že v případě kdy distribuovali preparát SYNOCROM prostřednictvím ambulancí, dostávali od XXXXXU vyšší dobropisy, rovněž svědkyně S. uvedla, že původní doplatek, který neinkasovali od pacienta, jim firma XXXXX tzv. „dobropisovala“, tedy hradila. Svědék B. vysvětlil, že sice doplatek od pacienta v takovém případě nedostali, ale i on uvedl, že získali bonus od firmy XXXXX. Svědka B. vysvětlila, že nevybrané doplatky od pacienta kompenzovala firma XXXXX tzv. dobropisem. Výpovědi těchto svědků – lékárníků, resp. provozovatelů lékáren plně odpovídají i výpovědi svědkyně O. z firmy XXXXX. I tato svědkyně uvedla, že v případě distribuce preparátu SYNOCROM fyzicky přímo do ambulancí dostávaly lékárny tzv. bonusy, čímž vlastně vykrývaly doplatky nevybrané od pacienta.

Z takto zjištěných a prokázaných skutečností lze dovodit motiv některých lékárníků k tzv. „papírovému obchodu“, event. k „nedbalému“ kontrolování poukazů přijímaných od obžalovaného, resp. k „neprojevení“ snahy o férové chování vůči zdravotním pojišťovnám. Ostatně i svědek S.H., vyslechnutý u hlavního líčení 24.6.2013, jak je shora uvedeno, vysvětlil, že když se do poukazu např. ke třem proplaceným balením z pojišťovny, za něž bylo možno inkasovat 75% ceny připsal preparát čtvrtý, pak 75% ceny vlastně pokrylo potřebné doplatky, které nebyly od pacienta vybrané. To byl, podle jeho úvah, možný důvod, kdy lékárna na distribuci přes ambulance netratila. Obžalovaný však sám v samém počátku dostal dostatečně preventivní informaci o tom, že něco není v pořádku, což potvrdil sám při interpretaci přístupu lékárníka z XXXXX, který mu údajně sdělil, že „černý obchod“ dělat nebude. Motivace obžalovaného však byla zcela zřejmá i bez toho, že by na jeho trestném jednání participovaly lékárny, resp. že by on sám snad od lékárníků měl získat jakési finanční prostředky za takto neoprávněně získané peníze z veřejného zdravotního pojištění. I za předpokladu, že by obžalovaný neměl podíl na těchto neoprávněných příjmech lékárny, snadno svému zaměstnavateli vykazoval vysoké pracovní výkony, tj. prodej zboží, které fakticky neprodal, přičemž od svého zaměstnavatele, kromě základního platu, dostal zvýšenou odměnu. Jak vyplývá z pracovní smlouvy, byl obžalovaný také hmotně zainteresován na množství prodaného zboží, a to stanovením procentuální odměny z objemu prodaného zboží. To ostatně zcela odpovídá prvotnímu podezření, které pojala svědkyně A.B., která po několika měsících práce obžalovaného v této firmě, vyhodnotila a uvedla do vzájemné souvislosti informace získané monitoringem pohybu vozidla obžalovaného a jeho pracovními výkony. Podle jejího zjištění, které je opakovaně interpretováno shora, obžalovaný trávil cca 60% pracovní doby v Hodoníně, kde prakticky žádní smluvní lékaři nebyli, a přesto vykazoval vysoké pracovní výkony, které neodpovídaly jeho pohybu v regionu Jižní Moravy.

Shora rozebrané dokazování k bodu I. obžaloby považoval nalézací soud za zcela vyčerpávající, a proto zamítl návrhy na doplnění dokazování, které byly učiněny obžalovaným, zejména na výslech dalších svědků – lékařů, event. provedení listinných důkazů, které zjevně s projednávanou věcí zásadním způsobem nesouvisely. K obhajobě obžalovaného je třeba podotknout, že pokud namítá nedodržení popisu skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 5.8.2011, resp. 14.2.2012 a skutku tak, jak je popsán v obžalobě, ani tuto námitku neshledal soud důvodnou. V souladu s platnou právní úpravou je totožnost skutku zachována, je-li zachována totožnost jednání nebo totožnost následku. Orgány činné v přípravném řízení tuto zásadu důsledně realizovaly a nalézací soud neshledal žádné procesní pochybnosti, které by spočívaly snad v tom, že obžaloba byla na J.J. podána pro skutek, pro který mu nebylo sděleno obvinění a řádně nebylo vedeno přípravné řízení. Návrhy na doplnění dokazování výslechem pacientů, jako svědků, rovněž nepovažoval nalézací soud za důvodné, neboť žádný z pacientů poukazy na XXXXX preparát SYNOCROM nevyplňoval, fakticky ho nedostal ani do vlastních rukou, neboť předání poukazu probíhalo mezi ošetřujícím lékařem, event. zdravotní sestrou příslušné ambulance a obžalovaným. Takto je vyloučena i snad pouze teoretická úvaha o tom, že by počty balení na vystavených poukazech mohli přepisovat pacienti. Zdravotní pojišťovny provedly důslednou kontrolu, při níž porovnaly údaje uvedené v poukazech s údaji uvedenými ve zdravotnické dokumentaci a vyčíslily příslušný rozdíl, o čemž svědčí výpovědi svědků i předložené listinné důkazy o provedených revizích. Žádný z těchto důkazů nepovažoval soud za důkaz nevěrohodný, o který by snad nemohl opřít svoje skutkové a právní závěry. Listinné důkazy byly rovněž v plném rozsahu provedeny u hlavního

líčení v souladu s ustanovením § 213 trestního řádu, o čemž ostatně svědčí protokoly o hlavním líčení. Právo obžalovaného v nejmenším porušeno nebylo. Nalézací soud nepřijal ani námitku obžalovaného o tom, že lékaři, kteří preparát SYNOCROM vystavovali, byli nevěrohodní proto, že byli finančně zainteresovaní na množství předepsaného preparátu. Ani finanční zainteresovanost lékařů, zpravidla právně ošetřená i příslušnou smlouvou konkrétního lékaře s firmou XXXXX, není ani nepřímým důkazem o tom, že by konkrétní lékař počty balení na poukazu přepsal a takto přepsaný poukaz předal obžalovanému. Naopak důkazy, které jsou shora detailně rozebrané, skýtají nalézacímu soudu podklad pro závěr o bezpečném a spolehlivém prokázání trestného jednání obžalovaného, jak je shora uvedeno. Rovněž postup lékárníků, resp. pracovníků lékáren, při distribuci uvedeného XXXXX preparátu, byť je na hranici právní úpravy, jak ostatně naznačil i státní zástupce ve své závěrečné řeči, není podkladem pro vyloučení trestní odpovědnosti obžalovaného. Nalézací soud v tomto směru opětovně poukazuje na shora rozebrané důkazy, které svědčí o tom, že tzv. papírový obchod byl návrhem obžalovaného a zjevně nebyl jediným obchodním zástupce firmy XXXXX, která takto preparát SYNOCROM distribuovala, byl však jediným, jak potvrdili zástupci zdravotních pojišťoven i svědkyně A.B., u kterého byly zjištěny takto hrubé nedostatky, které zásadně překročily hranici trestní odpovědnosti.

Po zvážení všech rozhodných okolností případu dospěl nalézací soud k následujícím právním závěrům:

Právní kvalifikace bodu I.

Trestné jednání obžalovaného J.J., jak je shora uvedeno, spočívalo v tom, že opakovaně a dlouhodobě přebíral od lékařů poukazy vystavené vždy pro konkrétního pacienta, na XXXXX preparát SYNOCROM, a to ve valné většině pro 1 kus balení tohoto preparátu, s příslibem, že je sám odevzdá do lékáren. Takový postup osobně navrhl a zorganizoval nejen pro lékaře, ale i pro lékárny obžalovaný. Na převzatých poukazech získaných od lékařů, však obžalovaný zcela evidentně přepsal údaj týkající se počtu předepsaného balení, který ve všech případech navýšil oproti počtu, který byl ošetřujícím lékařem pro konkrétního pacienta fakticky předepsán. Takto vystavené a opravené poukazy předal obžalovaný osobně pracovníkům lékáren, kteří je pak jménem lékáren předložili k proplacení do příslušných zdravotních pojišťoven. Obžalovaný J.J. jednal trestněprávně významným způsobem tak, že prostřednictvím pracovníků lékáren v konečném důsledku uvěd v omyl zástupce zdravotních pojišťoven, kteří následně rozhodli o proplacení XXXXX preparátu SYNOCROM podle údajů na poukazech opravených obžalovaným J.J., tj. v nepravdivě navýšeném množství. Obžalovaný J.J. tak opakovaně a dlouhodobě uváděl v omyl zástupce zdravotních pojišťoven prostřednictvím pracovníků lékáren tím, že v několika stovkách případů deklaroval skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. V této souvislosti musí nalézací soud podotknout, že i přesto, že bylo prokázáno, že pracovní poměr obžalovaného u firmy XXXXX byl, podle pracovní smlouvy, zahájen dne 15.7.2007, nevylučuje tato skutečnost úvahy o trestní odpovědnosti obžalovaného u poukazů vystavených před tímto datem. Jedná se o konkrétní poukazy uvedené ve výroku rozsudku pod bodem I. v tabulce pod konkrétními položkami 331, 332, 374, 431, 439, 444 a 446. Nalézací soud dospěl k závěru, že nic nebránilo tomu, aby obžalovaný opravil a uplatnil v lékárnách, potažmo ve zdravotních pojišťovnách tyto poukazy staršího data, tj. vystavené

lékaři v době, kdy v regionu působil jiný zástupce firmy XXXXX, tj. předchůdce obžalovaného, neboť zcela logicky mohla nastat situace, kdy uvedené poukazy nebyly předány předchozímu obchodnímu zástupci, ale byly předány až obžalovanému. O trestní odpovědnosti obžalovaného svědčí typově zcela obdobné jednání jako ve stovkách dalších případů, tj. konkrétní přepisování pouze údajů týkajících se počtu balení, pouze u preparátu SYNOCROM, který distribuoval v daném regionu pouze obžalovaný, navíc údaje byly vždy navýšené směrem nahoru. Nálezací soud proto uznal obžalovaného vinným ze spáchání skutku tak, jak byl popsán pod bodem I. obžaloby s dílčími úpravami, které jsou rozebrány shora a které však ani v nejmenším neměly vliv na trestní odpovědnost obžalovaného.

V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného vznikla zdravotním pojišťovnám škoda. Každá zdravotní pojišťovna vyčíslila škodu podle výsledků revize, při níž pracovníci pojišťovny porovnávali údaje týkající se počtu předepsaného počtu balení preparátu SYNOCROM na konkrétních poukazech s takovými údaji, které jsou uvedeny v konkrétní zdravotnické dokumentaci. Výsledný rozdíl pak byl vždy násoben částkou, kterou zdravotní pojišťovna hradila z veřejného zdravotního pojištění při aplikaci tohoto preparátu, tj. v souladu s platnou právní úpravou. Postup jednotlivých zdravotních pojišťoven je zcela zřejmý z údajů, které jsou uvedeny u skutkových zjištění. Jednotlivé zdravotní pojišťovny podrobně vyčíslily výši škody, která jim byla způsobena, a to Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky v částce 4.446.664,80 Kč, Vojenská zdravotní pojišťovna v částce 115.908,77 Kč, Revírní bratrská pokladna v částce 256.518 Kč, Pojišťovna Metal-Alliance v částce 139.020 Kč, Česká podnikatelská zdravotní pojišťovna v částce 100.994,30 Kč, Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra v částce 700.196,98 Kč a Oborová zdravotní pojišťovna v částce 104.270 Kč. Souhrnně tak vznikla zdravotním pojišťovnám škoda **v celkové výši 6.063.572,80 Kč**, která je kvalifikována jako škoda velkého rozsahu, neboť překročila zákonem požadovanou hranici 5 milionů Kč, jak vyžaduje ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku.

Obžalovaný J.J. svým jednáním poškodil zájem společnosti na ochraně cizího majetku, tj. především majetku uvedených zdravotních pojišťoven před podvodným jednáním. Tento zájem společnosti je chráněn ustanovením § 209 trestního zákoníku jako **objekt** trestného činu podvodu. I v tomto směru se nálezací soud plně ztotožnil s právním názorem státního zástupce, prezentovaným v jeho závěrečné řeči, tj. s názorem o tom, že škoda byla především způsobena zdravotním pojišťovnám, které preparát SYNOCROM podle počtu uvedených na pozměněných poukazech hradily a nevznikla tedy škoda lékárnám. Pokud některé zdravotní pojišťovny následně provedly tzv. zápočet, tedy tuto škodu odčerpaly z prostředků, které měly lékárnám hradit při další fakturaci, jednalo se do značné míry o sporný jednostranný zápočet, na který ostatně i státní zástupce poukázal v tom směru, že pojišťovny jednaly fakticky z pozice síly a nadřazenosti a odpovědnost přenesly na lékárny. Pokud by takový postup byl standardní a právně odůvodněný, pak by nepochybně obdobně jednaly i další pojišťovny, např. Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra, Vojenská zdravotní pojišťovna, Revírní bratrská pokladna apod. Pokud lékárnám vznikla škoda např. jednostranným zápočtem od zdravotních pojišťoven, i v tomto směru lze připustit, že si ji do jisté míry zavinily vlastním pochybením, jak ostatně nálezací soud i výše konstatoval, neboť vedly skladovou evidenci pouze papírově, tedy v rozporu s právními předpisy a připustily situaci, kdy poukazy přebíraly od obžalovaného nikoliv od pacientů a zejména tím, že jejich zaměstnanci poměrně nedbale kontrolovali konkrétní poukazy. Opakovaně však nálezací soud považuje za nezbytné zdůraznit, že ani toto pochybení lékáren nemá nejmenší vliv na trestní odpovědnost obžalovaného.

Z výsledku dokazování jednoznačně vyplynulo, že byly splněny **podmínky pokračování**, jak ve smyslu hmotně-právním, tak i ve smyslu procesně-právním. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že obžalovaný se trestného jednání dopouštěl dlouhodobě, opakovaně, cíleně, od poloviny července 2007 cca do dubna 2008 a uplatnil v lékárnách několik stovek poukazů s přepsanými údaji v počtu balení. Teoreticky není vyloučen procesní postup spočívající v tom, že opakované útoky např. vůči jedné zdravotní pojišťovně, event. poukazy uplatněné v jedné lékárně apod. mohly tvořit samostatný trestný čin. V této souvislosti lze připomenout, že podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku je škoda nikoliv nepatrná, tj. hranice činu soudně trestného vymezena částkou 5.000 Kč. Tato částka je pak nezbytným kvalifikačním znakem pro trestní odpovědnost pachatele za trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku. V konkrétním případě, který je popsán pod bodem I. výroku rozsudku, bylo obvinění J.J. sděleno 2.9.2011 (č.l. 11), a to pro jednání v souvislosti s poukazy uvedenými pod položkami 1 – 614. Pro zbytek uplatněných poukazů (od položky 615) mu pak obvinění bylo sděleno 28.2.2012 (č.l. 88). Lze tedy uzavřít, že obvinění bylo J.J. sděleno až poté, co trestný čin dokonat, čímž byla naplněna procesně právní podmínka pokračování, která je nezbytná proto, aby event. dílčí útoky mohly být považovány za jeden skutek (§12/11 tr. řádu).

Z hlediska hmotně právního je pak ve smyslu ustanovení § 116 trestního zákoníku pokračováním v trestném činu takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu skutkovou podstatu stejného trestného činu a jsou spojené stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou i souvislostí v předmětu útoku. I tyto hmotně právní podmínky pokračování obžalovaný J.J. bezesbýtku splnil svým rozsáhlým jednáním, kterým uváděl v omyl zástupce lékáren potažmo zdravotních pojišťoven, když deklaroval na přepsaných poukazech skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci, uvedeným ve zdravotnické dokumentaci. Mezi jednotlivými dílčími útoky, tj. uplatněním každého jednotlivého poukazu, prakticky neexistovala výraznější časová prodleva. Vzhledem k tomu, že byly splněny podmínky pokračování podle § 116 trestního zákoníku, pak došlo i k součtu škody způsobené jednotlivým poškozeným subjektům – zdravotním pojišťovnám a pro trestní odpovědnost obžalované je rozhodná výsledná škoda, která byla vyčíslena na částku 6.063.572,80 Kč.

Obžalovaný J.J. byl v případě tohoto trestného činu se zřetelem k svému věku (§ 25 trestního zákoníku) i se zřetelem k svému duševnímu stavu (§ 26 trestního zákoníku) pachatelem plně trestně odpovědným, čímž naplnil **znaky subjektu** zločinu podvodu. Žádný důkaz provedený u hlavního líčení neskýtal podklad k úvahám o tom, že by obžalovaný s ohledem ke svému duševnímu stavu snad mohl být pachatelem nepřičetným nebo pachatelem se sníženou přičetností. O duševním stavu obžalovaného nebyly shledány žádné pochybnosti, které by snad vyžadovaly zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.

Posledním ze znaků skutkové podstaty zločinu podvodu je pak **subjektivní stránka**. Jejím obligatorním znakem je zavinění, které je nezbytné pro naplnění podmínek trestní odpovědnosti, konstruované v trestním zákoně jako odpovědnost subjektivní, tj. odpovědnost za vlastní zaviněné jednání. Zavinění je považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce a objektu. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektovou, tj. vědění, vnímání pachatele, i složku volní, která

představuje chtění nebo srozumění, čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. V konkrétním případě, který je popsán pod bodem I., dospěl nalézací soud k závěru, že obžalovaný J.J. naplnil znaky **zavinění v podobě přímého úmyslu** ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Jak je výše uvedeno obžalovaný evidentně věděl, že deklaruje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, věděl, že předkládá zástupcům lékáren potažmo zdravotních pojišťoven poukazy, na nichž jsou opravené údaje týkající se počtu předepsaného balení a věděl tedy, že údaje na poukazech nejsou v souladu s údaji uvedenými ve zdravotnické dokumentaci. Obžalovaný přesto zcela evidentně chtěl tyto poukazy uplatnit, aby tak přinejmenším vykázal zcela neoprávněně vysoké pracovní výkony a minimálně získal finanční ohodnocení od svého zaměstnavatele firmy XXXXX, když je zcela odůvodněna i úvaha o tom, že spolupracoval s některými lékárníky a vzájemně na získaných finančních prostředcích od zdravotních pojišťoven, na podkladě přepsaných poukazů, participovali. Tyto skutečnosti, jak však naznačil nalézací soud výše, jsou však spíše teoretické, bezpečně a spolehlivě prokázány nebyly.

V případě skutku popsaného pod bodem I. výroku rozsudku bylo užito právní kvalifikace podle zákona účinného v době rozhodování. Obžalovaný J.J. trestné jednání dokončil cca v dubnu 2008 a v úvahu by přicházela trestní odpovědnost podle trestního zákona, jako zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009. Od 1.1.2010 nabyla účinnosti novela trestního zákona v podobě tzv. trestního zákoníku, jejíž právní úprava trestného činu podvodu podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, tj. za způsobení škody velkého rozsahu, je pro obžalovaného příznivější, neboť umožňuje pachatele postihnout trestem odnětí svobody v trvání 5 – 10 let. Podle zákona účinného v době spáchání trestného činu, tj. podle trestního zákona účinného do 31.12.2009 by jednání obžalovaného bylo kvalifikované jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 4 trestního zákona a bylo by možno mu uložit trest odnětí svobody v trvání 5 – 12 let. Nalézací soud tedy kvalifikoval jednání obžalovaného podle zákona účinného v době rozhodování, neboť tato právní úprava je pro obžalovaného příznivější.

Podle trestního zákoníku účinného od 1.1.2010 lze ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku odpovědnost pachatele a trestné právní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. V konkrétním případě je však jednání obžalovaného J.J. tak mimořádně společensky škodlivé, že ani v náznaku neodůvodňuje úvahy o uplatnění odpovědnosti podle jiného, než trestné právního předpisu. Je třeba zdůraznit, že v tomto případě obžalovaný J.J. přepsal a v lékárnách, potažmo u zdravotních pojišťoven uplatnil více než 600 ks poukazů na XXXXX preparát SYNOCROM, jednání se dopouštěl v časovém horizontu několika měsíců a způsobil zdravotním pojišťovnám škodu v částce převyšující 6 milionů Kč. Vysokému stupni společenské škodlivosti jeho trestného jednání přispívá i charakter subjektu poškozených, kterými jsou zdravotní pojišťovny, neboť ty poskytovaly na podkladě padělaných poukazů finanční prostředky z veřejného zdravotního pojištění, které zcela logicky mohly být uspořeny a poskytnuty např. účelně na léčbu vážně nemocných pacientů. Jednání obžalovaného je nejen hluboce zavrženíhodné, ale zcela mimořádně překračuje hranice trestní odpovědnosti, a proto soud dospěl k závěru, že J.J. naplnil veškeré znaky zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Z přílohového spisu **Okresního soudu v Hodoníně sp.zn. 1 T 142/2010** bylo zjištěno, že rozsudkem téhož soudu ze dne 4.5.2011 č.j. 1 T 142/2010-3136 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2012 č.j. 8 To 393/2011-3562 byl J.J. uznán vinným ze spáchání pokračujícího trestného činu kvalifikovaného jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku ve znění pozdějších předpisů. Jak vyplývá z výroku těchto rozsudků, obžalovaný J.J. se trestného jednání dopustil v době od 30.9.2008 do 3.8.2009, a to celkem 39 dílčími útoky ve výroku přesně popsány. Trestné jednání obžalovaného J.J. úzce souviselo s jeho postavením jediného člena představenstva společnosti XXXXX, později XXXXX a s jeho postavením jediného jednatele společnosti XXXXX, později XXXXX. Typově se jednalo o analogicky obdobné jednání, pro které byla na J.J. podána obžaloba státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Brně ve věci, která je aktuálně vedena pod sp.zn. 40 T 6/2012. Krajský soud v Brně proto po provedeném dokazování postupoval v souladu s ustanovením **§ 45 odst. 1 trestního zákoníku**. Podle citovaného zákonného ustanovení, odsuzuje-li soud pachatele za dílčí útok u pokračování v trestném činu (§ 116), za jehož ostatní útoky byl odsouzen rozsudkem, který již nabyl právní moci, zruší v tomto dřívějším rozsudku výrok o vině o pokračujícím trestném činu a trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu, při vázanosti skutkovými zjištěními v zrušeném rozsudku, rozhodne o vině pokračujícím trestným činem, včetně nového dílčího útoku, popř. trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, o společném trestu za pokračující trestný čin, který nesmí být mírnější, než trest uložený rozsudkem dřívějším, a případně i o navazujících výrocích, které mají ve výroku o vině svůj podklad.

S odkazem na citované zákonné ustanovení § 45 odst. 1 trestního zákoníku, tedy Krajský soud v Brně **zrušil pravomocný odsuzující výrok z rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 4.5.2011 č.j. 1 T 142/2010-3136 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2012 č.j. 8 To 393/2011-3562.** Znovu pak tímto rozsudkem ze dne 14.4.2014 rozhodl shodně tak, jako je v těchto rozsudcích uvedeno, neboť nebyl oprávněn přezkoumávat skutková zjištění, která učinily soud nalézací i soud odvolací a naopak byl těmito skutkovými zjištěními v plném rozsahu vázán. Předmětných 39 dílčích útoků spolu s nyní projednávanými 50 útoky tvoří jeden pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, a to z důvodů rozvedených v pasáži, která se týká právní kvalifikace. V odůvodnění tohoto rozsudku, která se týká skutkových zjištění, proto nejsou v podrobnostech rozvedeny důkazy a skutkové závěry, které oba soudy učinily ve věci Okresního soudu v Hodoníně sp.zn. 1 T 142/2010, když soud na odůvodnění těchto rozhodnutí, tj. rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 4.5.2011 č.j. 1 T 142/2010-3136 a rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2012 č.j. 8 To 393/2011-3562 v plném rozsahu odkazuje.

Lze tedy shrnout, že pro závěry nalézacího soudu v nyní projednávané věci, byly rozhodující skutkové a právní závěry prokazující, že J.J. byl pravomocně uznán vinným ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, který tvoří celkem 39 dílčích útoků pokračujícího trestného jednání, kterých se dopustil v době od 30.9.2008 do 9.8.2009 a odpovídá za škodu ve výši 2.449.739 Kč.

II./B

V této části skutkového děje (II/B) bylo obžalovanému J.J. kladeno za vinu, že se dopustil podvodného jednání v souvislosti s rozhodčím řízením a dvěma společnostmi, v nichž figuroval ve statutárních orgánech. Dne 12.8.2008 se stal obžalovaný jediným členem představenstva společnosti XXXXX, která se později přejmenovala na XXXXX, IČ: XXXXX. Asi o měsíc později dne 8.9.2008 se obžalovaný stal jediným jednatelem společnosti XXXXX, dnes XXXXX IČ: XXXXX. Obžalovaný sám nebo prostřednictvím proškolených obchodních zástupců a zaměstnanců obou těchto společností jednak nabízel subjektům, které vlastnily pohledávky, tedy poškozeným, že jim tyto pohledávky přizná jako rozhodce společnosti XXXXX (později XXXXX), a to formou rozhodčího nálezu v rámci rozhodčího řízení, které bude zahájené na základě žaloby sepsané právě podle vzoru, který jim obžalovaný dal k dispozici a bude vedeno bez souhlasu žalovaných. Obžalovaný takto předstíral, že bude oprávněn spor rozhodovat, jako rozhodce, podle zákona č. 216/94 Sb. o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, ačkoliv věděl, že poškození se svými dlužníky neměli uzavřenu rozhodčí doložku nebo rozhodčí smlouvu a tedy nelze pravomoc rozhodce, podle tohoto zákona, platně založit. Obžalovaný věděl, že nemůže spor platně rozhodovat, jako rozhodce, avšak poškozené přesvědčoval o opaku. Dále předstíral, že pod hlavičkou společnosti XXXXX (později XXXXX) působí celá řada erudovaných rozhodců, nikoliv pouze obžalovaný sám a současně poškozené ubezpečoval, že jejich pohledávku tímto způsobem vymůže. Pod příslibem provedení řádného rozhodčího řízení, vydání platného rozhodčího nálezu, který bude způsobilý k vymožení jejich pohledávky, neoprávněně vylákal od poškozených finanční částky, jako údajné poplatky související s rozhodčím řízením a také nabízel poškozeným, jako subjektům, které vlastnily pohledávky, že jim za úplatu tyto pohledávky vymůže prostřednictvím společnosti XXXXX do určitého termínu. Současně příslibil, že pokud pohledávky v určitém termínu nevymůže, společnost XXXXX pohledávky od poškozených odkoupí za jejich nominální hodnotu, včetně příslušenství, nebo jim alespoň vrátí část zaplacené odměny. Obžalovaný však neměl v úmyslu svoje závazky dodržet, také je nedodržel a od poškozených neoprávněně vylákal finanční částky, jako údajné poplatky, náklady řízení a odměny. Takto jednal v jednotlivých konkrétních případech, které jsou pak podrobně rozvedeny ve výroku obžaloby i tohoto rozsudku.

Obžalovaný J.J. byl také k tomuto skutkovému ději, popsanému pod bodem II./B vyslechnut především u hlavního líčení dne 4.9.2012. Na svoji obhajobu uvedl, že rozhodčí činnost vykonával po poradě nebo z iniciativy P. Klient měl s jeho firmou podepsanou smlouvu o zajištění služeb rozhodců, mohl využívat rozhodčí doložky ve svých dokumentech a na základě toho mohl podávat žaloby nebo návrhy na zahájení rozhodčího řízení k obžalovanému, jako rozhodci u společnosti XXXXX. Obžalovaný uvedl, že vycházel především z informací, které mu poskytl P., když podle zákona č. 216/94 Sb. nebyly na odbornost rozhodce kladeny nějaké zvláštní požadavky. Z odborné literatury i informací, které získal od P., zjistil, že rozhodčí řízení lze zahájit i bez rozhodčí doložky s tím, že je ale nutné dát možnost jak žalujícímu, tak žalovanému, aby se k žalobě vyjádřili, popř. namítali pravomoc rozhodce. Každý klient, který byl kontaktován prostřednictvím obchodních zástupců firmy, měl povinnost sepsat smlouvu o zajištění služeb rozhodců, kde je mimo jiné uvedeno, že se seznámil se všemi povinnostmi. Obžalovaný na svoji obhajobu jednoznačně uvedl, že vycházel z dokumentů a listin, které mu poskytl P.. Obžalovaný přijímal žaloby s tím, že vykonával funkci rozhodce a rozhodoval v konkrétních sporech. Nesouhlasí však s tím, že měl mít v úmyslu za úplatu

přiznávat rozhodčím nálezem nějaké dluhy. To, co je uvedeno ve skutkové větě pod bodem II./B výslovně popírá. Veškeré služby, které byly společností XXXXX poskytnuty, byly na základě návrhů, které mu P. poskytl. Z jednotlivých dokumentů je zjištělé, že klient, který podával žalobu, se dostatečně dlouho před podáním žaloby seznámil se smlouvou, kterou podepsal a prohlásil, že se seznámil s jednacím řádem i s povinností uvádět rozhodčí doložku např. do uznání dluhu, do faktur nebo do nějakých dohod mezi dlužníkem a věřitelem. Pokud si byl klient vědom toho, že nemá rozhodčí doložku, tak se nemůže ze strany obžalovaného jednat o trestný čin podvodu, neboť obžalovaný ho neuvedl v omyl. Obžalovaný J.J. dále uvedl, že následně postupoval v rozhodčím řízení tak, že vydal buď rozhodčí nálezy, v některých případech rozhodčí řízení pozastavil nebo usnesením dokonce zastavil. Na svoji obhajobu rovněž uvedl, že jeho úmyslem rozhodně nebylo nikdy vytvořit imaginární organizaci nebo někoho podvést a nemohl se tedy dopustit trestného činu podvodu vůči klientům, kteří požadovali, aby v rozhodčím řízení rozhodl. Vzhledem k tomu, že aktuálně nemá k dispozici listinné důkazy k jednotlivým případům, nedokáže u hlavního líčení zpaměti říct, ve kterých jednotlivých bodech byla rozhodčí doložka uzavřena a ve kterých uzavřena nebyla.

Na základě doporučení P., který byl právníkem jejich společnosti, se bavili i o možnosti klientovi nabídnout vymáhání pohledávek cestou uzavření uznání dluhu, popř. možnost řešit nějakým způsobem mediací ten schod, který tam vznikl. Takto vytvořili program a přesně stanovené podmínky, které se měly ve společnosti dodržovat. Obžalovaný připustil, že tuto společnost manažersky nezvládl, neboť zaměstnanci začali jednat jeho jménem, dokonce se za něj vydávali a bez vědomí obviněného podepisovali smlouvy, které on sám neschválil. Fakticky si začali dělat každý, co chtěl. To ostatně konstatoval i Okresní soud v Hodoníně ve svém rozsudku. Bez vědomí obžalovaného často zaměstnanci naslibovali klientovi věci, které nebyly reálné, o čemž se obžalovaný dozvěděl třeba po půl roce nebo po třech měsících s tím, že v té fázi, kdy už J.H. například převzal společnost XXXXX fyzicky a vykonával jak pozici jednatele. Dokonce podepisoval jménem této společnosti smlouvy, vybíral peníze z účtu nebo z pokladny. Když byl obžalovaný vzat do vazby, J.H. a V.H. založili vlastní rozhodčí společnost v XXXXX a v XXXXX a J.H. si založil i vymahačskou firmu s cílem firmu obžalovaného zdiskreditovat. Následně se obžalovaný vyjádřil k jednotlivým bodům obžaloby tak, jak je dále rozvedeno.

Existenci obou firem a právní postavení obžalovaného v těchto firmách prokazují především listinné důkazy.

Výpisem z obchodního rejstříku společnosti XXXXX (č.l. 3422) bylo prokázáno, že společnost byla zapsána dne 10.4.2008 s IČ: XXXXX. Dne 12.12.2008 byl zapsán nový název obchodní firmy jako XXXXX. Od 12.8.2008 byl obžalovaný J.J. členem představenstva a od téhož dne byla jeho matka J.J. členkou dozorčí rady. Obžalovaný byl v uvedené době jediným členem představenstva této společnosti. Pro úplnost je třeba konstatovat, že 10.4.2008 byla jako jediný akcionář zapsána společnost XXXXX, IČ: XXXXX, která byla vymazána 7.7.2009. Obdobný výpis z obchodního rejstříku je na č.l. 3494 a s oběma zápisy koresponduje také **notářský zápis ze dne 12.8.2009** (č.l. 3495) o prohlášení O.M., jediného člena představenstva společnosti XXXXX, o tom, že evropská společnost XXXXX, IČ: 279 53 459, je jediným akcionářem evropské společnosti XXXXX, IČ: XXXXX. Tímto notářským zápisem pak bylo osvědčeno rozhodnutí jediného akcionáře především o změně názvu, kdy dosavadní společnost XXXXX, bude znít XXXXX. Kromě toho došlo i k dalším změnám v předmětu činnosti,

odvolání O.M. z funkce člena představenstva společnosti XXXXX právě ke dni 12.8.2008, kdy k témuž dni byl jmenován členem představenstva obžalovaný J.J..

Ze zprávy peněžního ústavu GE MONEY Bank (č.l. 3345) pak bylo prokázáno, že společnost XXXXX, IČ: 282 80 202, je majitelem běžného korunového účtu číslo XXXXX, k němuž má dispoziční právo J.J. a J.J.. Tomu ostatně odpovídají i podpisové vzory (č.l. 3351, 3352).

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26.1.2011 č.j. KSBR 38 INS 8762/2009 (č.l. 3413) bylo prokázáno, že na majetek dlužníka společnost XXXXX, IČ: 282 80 202, byl prohlášen konkurz, jehož účinky nastávají okamžikem zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku, tj. dnem 26.1.2011 v 07.57 hod. Usnesením Krajského soudu v Brně (č.l. 2417), včetně aktuálního výpisu z obchodního rejstříku (č.l. 3420, resp. 3416) bylo prokázáno, že dne 27.10.2010 bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka firmy XXXXX, IČ: XXXXX, přičemž insolvenčním správcem byl jmenován O.M. a následně se jim stal S.K. (č.l. 3415-3416).

S.K. byl vyslechnut v procesním postavení svědka u hlavního líčení dne 23.10.2012 a potvrdil, že na podzim roku 2010 byl ustanoven insolvenčním správcem společnosti XXXXX. V této pozici fungoval necelý rok. Za dlužníka, tj. společnost XXXXX, s ním nikdo nejednal, neboť J.J. byl v té době ve vazbě nebo ve výkonu trestu a společnost v místě svého sídla se dávno nevyskytovala. Svědek uvedl, že měl k dispozici pouze částečné účetnictví společnosti, které mu vydala policie, avšak na základě toho nebylo možno činit žádné závěry. V několika šanonech byly faktury vydané za období září 2008 až září 2009 povětšinou obsahující správní poplatky, náklady řízení, rozhodčí poplatky apod. Další šanony obsahovaly víceméně neuspořádané pokladní doklady za stejné časové období a nebylo možno celkově získat žádnou relevantní informaci, neboť torzo pokladní knihy běžně obsahovalo záporné zůstatky v řádech statisíců korun, někdy trvající po celý měsíc. Přijaté faktury ani interní doklady, z nichž by bylo možno dovodit nákupy majetku nebo účtování o něm, nebyly v předložených dokladech žádné, stejně jako bankovní výpisy. Svědek nedostal k dispozici ani žádné doklady o pohledávkách dlužníka, účetní výstupy, účetní knihy, závěrky, daňová přiznání apod. Policií byly svědkovi vydány dva počítače, z nichž jeden obsahoval účetní software za rok 2008 a 2009. V účetní agendě XXXXX byly vedeny zápisy do září roku 2009, avšak byly neuspořádané a nebylo možno na jejich podkladě učinit účetní závěrku. Soupis konkurzní podstaty neobsahoval žádnou položku. Jedenkrát svědkovi volala M.M., která tvrdila, že je bývalou zaměstnankyní firmy a podle jejího vědomí firma žádný majetek nemá, stejně jako finanční hotovost, neboť měla prakticky vše pronajaté. Firma tedy neměla, jak svědek zjistil, žádný hmotný ani nehmotný majetek. Protože svědek neměl v podstatě téměř žádné účetnictví firmy, nemohl zjistit vazby nebo finanční toky ve vztahu k propojené společnosti XXXXX Účetnictví dostal pouze ve fyzické podobě. Když kontaktoval účetní, bylo mu sděleno, že žádné materiály k dispozici nemají. K dotazu obžalovaného pak svědek potvrdil, že mu fyzicky nebyla poskytnuta, ručně psaná, pokladní kniha společnosti XXXXX a ani účetní program, který se nacházel v počítači, nesvědčil o řádném vedení účetnictví.

Generální plnou mocí ze dne 1.1.2009 (č.l. 3493) bylo prokázáno, že obžalovaný vystupující jako J.J., člen představenstva a statutární orgán společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, zmocnil M.M. k tomu, aby jej v plném rozsahu zastupovala a bez jakýchkoliv omezení činila veškeré právní úkony za něj jeho jménem, kromě těch, které vyžadují ze zákona nebo z jiných obecně závazných předpisů zvláštní plnou moc nebo souhlas zmocnitele. Podpis obžalovaného, jak vyplývá z ověřovacího razítka, byl ověřen v notářské kanceláři.

Výpisem z obchodního rejstříku společnosti XXXXX (č.l. 3387) bylo prokázáno, že společnost byla zapsána 11.3.2008 s IČ:XXXXX. Jejím statutárním orgánem – jednatelem byl od 8.9.2008 obžalovaný J.J., zde vystupující jako „J.J., rodné číslo XXXXX“. Společníkem této firmy se 100% obchodním podílem byla společnost XXXXX, IČ: XXXXX.

Výpisem z obchodního rejstříku (č.l. 3384) pak bylo prokázáno, že dne 26.5.2009 se jediným jednatelem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, J.H., který se stal současně jediným společníkem vlastním 100% obchodní podíl.

Notářským zápisem ze dne 31.8.2009 (č.l. 3379) bylo prokázáno, že O.M., jednající na základě plné moci za jediného společníka společnosti XXXXX J.H., učinil rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady a **rozhodl o zrušení společnosti likvidací k 1.9.2009** a o jmenování O.M. k tomuto datu do funkce likvidátora. Současně rozhodl o změně obchodní firmy společnosti XXXXX na společnost XXXXX – likvidaci, tj. rozhodl o novém názvu této obchodní společnosti. J.H. byl ke dni 31.8.2009 odvolán z funkce jednatele. Výše citovaná plná moc pro O.M. je zde dne 27.8.2009 (č.l. 3382).

Ze **zprávy peněžního ústavu GE MONEY Bank** (č.l. 3345) pak bylo zjištěno, že majitelem účtu číslo XXXXX, tj. běžného korunového účtu pro právnické osoby, je společnost XXXXX, IČ: XXXXX, tj. dříve XXXXX. Účet byl založen 6.10.2008 J.J., který měl společně s J.J., dispoziční právo k tomuto účtu do 24.7.2009 a následně oba společně až do 30.8.2009 měli toto dispoziční právo i s J.H.. Od 31.8.2009 do dne podání zprávy, tj. do 3.2.2012, měl dispoziční právo k účtu O.M. S touto zprávou pak korespondují i **podpisové vzory pro osob oprávněné s účtem disponovat** a kopie jejich **občanských průkazů** včetně O.M. a J.H. (č.l. 3370-3378).

Situaci v obou firmách a tedy i **trestné jednání obžalovaného J.J.** prokazují především svědecké výpovědi svědků – zaměstnanců a spolupracovníků těchto firem, kteří pracovali především na pozicích manažerů a konzultantů.

Svědék J.H., vyslechnutý u hlavního líčení dne 10.10.2012, vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1615). Svědek potvrdil, že 1.10.2008 nastoupil jako konzultant do společnosti XXXXX a v průběhu roku 2009 byl povýšen na pozici manažera, ale to už ve společnosti XXXXX, neboť společnost XXXXX rozdělila na společnost XXXXX a XXXXX. Úkolem svědka, jako konzultanta, bylo jezdit po firmách, shánět kontakty a **nabízet jednotlivým subjektům možnost řešení jejich pohledávek v rámci arbitráže**. Klienty svědek vyhledával především na internetu. Když se stal manažerem, jeho úkolem bylo školit lidi tedy nové zaměstnance a spolupracovníky o tom, že mají shánět kontakty na jednotlivé subjekty, přivést je do společnosti. Svědek vyloučil, že by sliboval jednotlivým věřitelům získání finančních prostředků, tvrdil, že jim nabízel pouze možnost získání pohledávek přes arbitráž, když arbitrem měl být obžalovaný J.J.. Zda však měl J.J. nějaké oprávnění k takové činnosti, svědek, podle svého vyjádření, nevěděl. Sám také **s klienty žádné dokumenty nepodepisoval** a jejich pohledávky určené k vymožení blíže neprověřoval. Když klient projevil zájem, kontaktoval obžalovaného, který s nimi potom dál jednal. Svědek už se o případ dále nezajímal. Smlouvu o postoupení pohledávky měli k dispozici všichni zaměstnanci vlastně jako učební materiál, který také ukazovali klientům. Princip byl takový, že **pohledávka se postoupila na společnost XXXXX** na dobu asi šesti měsíců a tato firma měla učinit všechny možné kroky k tomu, aby pohledávku za odměnu vymohla. V poslední fázi tedy s klienty jednal buď obžalovaný J.J. nebo

pracovnice firmy paní M., která tvrdila, že měla od obžalovaného zmocnění jednat jménem firmy a uzavírat smlouvy. Jak probíhalo samotné rozhodčí řízení, svědek neví a osobně nebyl ani u podepisování smluv s jednotlivými klienty, neboť popřel, že by obžalovanému do kanceláře nosil např. smlouvy k podpisu. Když se společnost XXXXX rozdělila na dvě společnosti XXXXX, která měla shánět klienty a XXXXX, která měla vymáhat pohledávky, stal se postupem času svědek J.H. sám jednatelem společnosti XXXXX. Bylo mu to údajně nabídnuto jako poděkování za dobrou práci, i když před ním paní G. tuto pozici odmítla. J.H. uvedl, že nebyl vůbec seznámen se situací ve společnosti a až s odstupem několika týdnů zjistil stavy účtů firmy XXXXX. Veškeré platby, které přišly v posledních třech měsících od klientů na účet firmy, byly vybrány buď prostřednictvím platební karty, se kterou disponoval obžalovaný J.J. a jeho matka, anebo byly vybrány na pokladně, přičemž bylo zřetelné, že takto peníze vybral právě obžalovaný J.J.. J.H. dále uvedl, že když byl jednatelem společnosti XXXXX, tak jej v činnosti úkoloval obžalovaný J.J., který působil ve společnosti XXXXX. Přestože svědek zjistil, že na účtech společnosti XXXXX, kterou převzal, nejsou prakticky žádné finanční prostředky a vybral je obžalovaný, sám, podle svého tvrzení, se neptal obžalovaného, proč peníze vybral, eventuálně na co je použil. Společnost XXXXX, měla jeden účet u GE MONEY Bank.

K dotazu státního zástupce svědek uvedl, že neví, kdo vymyslel know how firmy XXXXX, resp. XXXXX a XXXXX, neboť když 1.10.2008 do firmy XXXXX přišel, firma už fungovala. Ve firmě XXXXX byl majitelem obžalovaný a na pozici ředitele působil zpočátku pan A. Později se stal svědek sám jednatelem.

Opakovaně svědek uvedl, že pokud klienti upozorňovali, že nemají s dlužníkem uzavřenu rozhodčí doložku, svědek s nimi tento problém neřešil a doporučil jim, aby se obrátili na obžalovaného J.J.. Obvykle se ale klienti na podrobnosti arbitráže neptali, zájímalo je především to, kdy se jim dlužné peníze vrátí. Když se stal svědek jednatelem společnosti XXXXX, pak podle svého tvrzení, vůbec nevěděl, co taková funkce obnáší, tedy především, že je odpovědný za chod společnosti s ručením omezeným. Informace získal vlastně až při svém výslechu na policii. Domníval se totiž, že společnost je v plném rozkvětu, ale dodatečně, zejména z výpisu z účtu a stížností od nespokojených klientů, získal jiné informace. Sám nemohl účetnictví společnosti XXXXX předat likvidátorovi M., neboť osobně účetnictví nikdy k dispozici nedostal.

Svědek popřel svůj podpis na originálu **Výdajového pokladního dokladu z 1.8.2009,** který zněl na částku 4.500.000 Kč a originálu **Potvrzení ze dne 1.8.2009.** Naproti tomu potvrdil svůj podpis na originálu **Dohody o hmotné odpovědnosti ze dne 6.10.2008,** včetně vnitřní směrnice. V závěru své výpovědi svědek popřel, že by někdy klientům sliboval, že výsledkem rozhodčího řízení bude vymožení pohledávky, tedy to že dostanou hotové peníze. Podle jeho tvrzení výsledkem mělo být rozhodnutí o oprávněnosti či neoprávněnosti jejich pohledávky. Podle názoru svědka se H.M. snažila firmu řídit a svědek také zpovzdálí viděl, že podepisovala smlouvu, kterou jí přinesly A.Š. a paní O. Jako účetní ve společnosti měly působit paní H. i paní D.

Rovněž **svědkyně M.M.,** vyslechnutá u hlavního líčení dne 10.10.2012, vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1624), když potvrdila, že ve společnosti XXXXX působila od 1.9.2008 do konce září 2009. Začínala na pozici obchodní manažerky, později se stala obchodní ředitelkou a následně personalistkou. Na pozici manažerů působili také H., paní G. a paní P. K samotnému rozhodčímu řízení svědkyně uvedla, že obžalovaný tuto činnost

prezentoval jako hlavní náplň činnosti firmy XXXXX, posléze XXXXX s tím, že tato společnost je součástí velkého zahraničního koncernu. Veškeré kauzy, které do společnosti přišly, rozhodoval obžalovaný, jako rozhodce, i když tvrdil, že společnost má více rozhodců a dokonce ve firmě ukazoval jejich seznam a jmenovací dekrety. M.M. uvedla, že s jiným rozhodci však ve firmě nikdy nepřišli do styku, neboť to byly osoby ze zahraničí. Úkolem konzultantů bylo shánět klienty pro rozhodčí řízení, seznámit je s tím, co rozhodčí řízení zahrnuje, poskytnout jim informace o tom, že si do kupních smluv mohou dát rozhodčí doložku, která by je opravňovala v případě sporu předat věc k rozhodčímu řízení. Pokud měl klient nějaké problémy, konzultant od něj převzal podklady a předal je zpravidla obžalovanému J.J., příp. dalším manažerům, čímž si však svědkyně není jistá, neboť u toho sama nebyla. Dohodli se na nejlepším možném postupu, se kterým konzultant klienta seznámil a pokud klient souhlasil včetně úhrady poplatků, byla s ním sepsána rozhodčí žaloba. Konzultanti měli ve svých počítačích pouze vzor, do něhož vyplnili příslušné údaje. Tento vzor byl, podle názoru svědkyně, od počátku daný, a proto jej musel zpracovat obžalovaný.

K dotazu soudu svědkyně potvrdila, že co se týče rozhodčího řízení, tady si smlouvy podepisoval jen obžalovaný J.J., který navíc tvrdil, že s klienty nemůže jednat, neboť s nimi nesmí přijít do styku, aby si zachoval svou nezávislost. Svědkyně sama také s klienty do styku nepřicházela, a proto se k dalším podrobnostem jednotlivých případů nedokázala vyjádřit. Když začala mít firma problémy, často jí však volali nespokojení klienti, dokonce na služební mobil, nebo přicházeli do kanceláře, kde jim museli vysvětlovat, že obžalovaný tam není, že s ním nemohou hovořit apod.

Proškolování konzultantů zpočátku dělal sám obžalovaný J.J., později manažeri, kterými byli H., paní G. nebo slečna P.. Konzultanti především nabízeli klientům vymození pohledávky prostřednictvím společnosti XXXXX, ale svědkyně sama v této společnosti nepůsobila, takže k jejímu fungování se v podrobnostech vyjádřit také nemohla. Pouze uvedla, že konzultanti odeslali zpravidla druhé smluvní straně dopis o tom, že případ převzali a pokud dlužník nebude na jejich dopis reagovat, bude postupováno dále. Poplatek, který klienti zaplatili, měl zůstat v jejich firmě, ale v případě, že se dluh nevymohl, se, podle názoru svědkyně, měl vrátet. V pozdější době firma také klientům nabízela, že jejich pohledávku od klientů odkoupí. V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, že vzor žaloby vypracoval, podle jejího názoru, J.J., ale podepisoval ho také pouze on, pokud došlo k uzavření tohoto obchodního případu. V některých případech se mohlo stát, že byl v záhlaví uvedený obžalovaný J.J., ale na konci byl podpis samotné svědkyně. Svědkyně totiž měla generální plnou moc. Z podpisu však muselo být zřejmé, že nepatří obžalovanému, ale svědkyni. Podle názoru svědkyně, manažeri konzultovali smlouvy s obžalovaným, a proto on musel vědět, co je ve smlouvách uvedeno. To musel vědět předtím, než se smlouvy podepisovaly, protože se s ním musely ve firmě probrat podklady, které konzultanti přinesli od klienta. Konzultant nebo manažer společnosti tedy musel od obžalovaného dostat souhlas, že taková smlouva může být uzavřena. Kromě toho obžalovaný komunikoval s oběma účetními a, podle názoru svědkyně, musel mít také přehled o účetnictví společnosti. Zpočátku ve firmě jako účetní působila paní H., později přibyla paní Davidová, ale obě spolupracovaly a pracovaly současně pro obě firmy, které vznikly ze společnosti XXXXX. Bankovní operace schvaloval výhradně obžalovaný, který měl přístup k účtům. Výhradně on rozhodoval o tom, co se může z účtu zaplatit. V závěru své výpovědi svědkyně vysvětlila, že se vlastně nikdy nestala jednatelkou společnosti XXXXX, i když obžalovaný jí takovou funkci nabízel. Je sice pravdou, že po rozdělení společnosti XXXXX na dvě společnosti došlo k podpisu smluv o jednatelství, ale později svědkyně z výpisu

v obchodním rejstříku zjistila, že změny provedeny nebyly a právník společnosti P. i obžalovaný J.J. jí řekli, že se skutečnosti nějak spletly, tedy společnost XXXXX a vše zůstává při starém. Svědkyně sama tedy ve společnosti XXXXX nijak nefigurovala a ve společnosti XXXXX byla nejvýše asi na pozici obchodní ředitelky. V závěru své výpovědi svědkyně potvrdila, že společnost XXXXX měla webové stránky, na kterých ovšem nebyl seznam rozhodců, ani podmínky rozhodčího řízení. Firma měla asi dvacet zaměstnanců. Mezi manažery byly i paní P. a paní G. a ve zbytku měla asi deset až patnáct konzultantů. Manažeri, podle tvrzení svědkyně, jednali výhradně s obžalovaným J.J.. Svědkyně M.M. uvedla, že kopii generální plné moci k zastupování firmy, ke smlouvám, které podepisovala, nepřipojovala. Na č.l. 2291-2293 je její podpis.

Svědka L. G. byla vyslechnuta rovněž u hlavního líčení dne 10.10.2012 a po zákonném poučení vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1590). Svědkyně uvedla, že do firmy nastoupila na podzim roku 2008 a setrvala v ní přibližně rok. Po nějakou dobu pak už firma nevyvíjela žádnou činnost, neboť v závěru byl dokonce podán návrh na insolvenční řízení. Svědkyně nastoupila na pozici konzultanta a jejím úkolem bylo navštěvovat různé společnosti a nabízet možnost řešení pohledávek formou rozhodčího řízení. Svědkyně uvedla, že klienty si buď vyhledávala sama, anebo jí schůzku s klienty domlouvala slečna, která pracovala v tzv. „call centru“, to byla slečna M. Na schůzkách s klienty jim svědkyně se svojí spolupracovnicí, s níž pracovala ve dvojici, poskytovaly smlouvy s tím, že je mohou zpracovat do svých dokumentů, včetně rozhodčí doložky a pokud měli nějakou pohledávku, něco jim nakopírovali, ony obě to přinesly do firmy. Klientům vlastně nastínily možnost řešit spory ve formě rozhodčího řízení, jehož výsledkem měl být rozhodčí nález, který mohou klienti dále uplatňovat. Svědkyně potvrdila, že šlo i o to, pokud klienti budou mít exekuční titul, tedy rozhodčí nález, mohou pohledávku odepsat z účetnictví. S odstupem času si svědkyně nepamatuje, jestli se klienti domáhali také informací o poplatcích za rozhodčí řízení, ani neví, kdo byl ve skutečnosti rozhodcem s tím, že ve firmě nějaký seznam rozhodců měli, ale určitě neříkali klientům, který rozhodce bude ve věci rozhodovat, nebo že si ho dokonce mohou vybrat sami. Konkrétní věci s klienty neřešily a svědkyně určitě sama neměla žádné zmocnění k tomu, aby např. s klienty podepisovala smlouvu. Měla k dispozici pouze vzor toho, jak má vypadat žaloba, kterou klienti potom sami mohli podat. Když došlo k vydání rozhodčího nálezu, další úkony byly prováděny mimo společnost v XXXXX, ve které svědkyně pracovala a řešilo se to ve společnosti XXXXX, která byla v XXXXX. Zda se s klienty řešila i otázka možného odkoupení jejich pohledávky, svědkyně rovněž neví, neboť, podle svého tvrzení, u toho osobně nebyla. Když spolupracovala s H., nikdy se nesetkala s tím, že by se on představoval jiným jménem. Když byla svědkyně na pozici konzultantky, jejími nadřízenými byla M.M. a H.. Školila je právě M.M., která se později stala ředitelkou společnosti. S H. také svědkyně jezdila za klienty, ale sama neví, co on jim radil, když chtěli např. získat ze svých pohledávek. Určitě se však někdy stalo, že když klient neměl uzavřenu rozhodčí doložku, tak mu svědkyně radila, aby ji uzavřel. Kdo vyhotovoval smlouvy o poskytování služeb rozhodců nebo mandátní smlouvy, příp. další listiny, které k rozhodčímu řízení potřebovali, svědkyně neví, protože, když nastoupila do firmy, už tyto dokumenty existovaly. Obžalovaný všechno konzultoval a dával příkazy M.M., s jednotlivými konzultanty do styku prakticky nepřicházel. Také konzultanti museli všechno řešit přes paní M., která, podle názoru svědkyně, skoro všechno podepisovala. Co konkrétně však M.M. podepsala, svědkyně osobně neviděla.

Také svědkyně K.P., vyslechnutá u hlavního líčení dne 22.10.2012, shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1644), potvrdila, že ve společnosti XXXXX začala pracovat v roce 2008 na pozici konzultanta pro arbitrážní řízení. Jejím úkolem bylo kontaktovat klienty, seznámit je s arbitrážním řízením. Později byla svědkyně povýšena na manažerskou pozici a konzultanty zaučovala a řídila. Na této pozici pracovala přibližně do dubna 2009.

K dotazu soudu svědkyně potvrdila, že když byla na pozici konzultanta, byla proškolená M.M. nebo obžalovaným J.J., od nichž získala informace, které měla sama klientům poskytovat. Svědkyně při této práci spolupracovala s H., který byl později také na manažerské pozici. Klientům nabízeli řešení sporů mimosoudní cestou a vymáhání pohledávek. Z tohoto důvodu od nich získávali podklady týkající se jejich dluhů, které ve firmě předali obžalovanému. Obžalovaný pak vydal rozhodčí nález a za to samozřejmě klienti platili poplatek, který byl zřejmě stanovený podle výše dluhu. K tomu se svědkyně v podrobnostech vyjádřit nedokázala, stejně jako k tomu, jaké dokumenty klienti s jejich firmou podepisovali. Jednalo se zřejmě o mandátní smlouvu a žalobu, na které byl podpis klienta. Svědkyně si s odstupem času vybavuje, že žaloby sepisovali konzultanti firmy, tedy i ona sama, a to podle vzoru, který ve firmě dostali k dispozici od obžalovaného J.J. Mandátní smlouvu za společnost XXXXX, podle názoru svědkyně, podepisoval obžalovaný J.J., svědkyně sama ani H. nikdy nic takového nepodepsali. Když klienti přicházeli na schůzku do kanceláře, jednali s obžalovaným J.J.. Pro případ, že by pohledávka nebyla klientovi vymožena, byla vystavena obžalovaným směnka. Takové úkony nedělal ve firmě nikdo jiný, než obžalovaný, který také, jako jediný rozhodoval o tom, zda lze ve věci podat žaloby a vést rozhodčí řízení. Podle názoru svědkyně, společnost fakticky řídil obžalovaný J.J. zejména tak, že dával pokyny, rozhodoval o platbách apod. V postavení rovnocennému obžalovanému nikdo jiný ve firmě nebyl. Když se v závěru působení svědkyně ve firmě na ni začali obracet nespokojení klienti, snažili se je uklidnit a obžalovaný jim vysvětloval, že je všeho zkrátka hodně. Podle názoru svědkyně M.M. neměla podpisové právo, ale konzultanty školila v otázkách arbitrážní činnosti. M.M. je také, jako konzultanty nebo manažery, řídila po dobu, když obžalovaný nebyl ve firmě přítomen.

Svědka J.A., vyslechnutý u hlavního líčení dne 22.10.2012, shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1578) potvrdil, že působil ve firmě XXXXX, která se zabývala rozhodčí činností, a to cca půl roku. Pro firmu získávali klienty k rozhodčímu řízení. Následně působil svědek ve firmě XXXXX, která se zabývala také řešením pohledávek. I v této firmě pracoval přibližně půl roku a jeho úkolem bylo získávání klientů, kteří měli nějaké dlužníky. Tyto dlužníky obvolávali nebo navštěvovali a domlouvali s nimi splátkové kalendáře, popř. formu úhrady celého dluhu. J.A. uvedl, že věřitelům, tedy klientům firmy, vlastně nabízeli řešení pohledávek formou rozhodčího řízení. Informace klientům poskytovali na základě školení s tím, že v rámci rozhodčího řízení rozhodce vydá k tomuto řízení dokumenty. Jedním z rozhodců byl obžalovaný J.J., ostatní rozhodce svědek nezná. J.A. potvrdil, že obžalovaný J.J. vystupoval nejen jako rozhodce, ale současně také jako majitel společnosti, posléze jako majitel všech tří společností, celkově tedy společnosti XXXXX, která se rozdělila na společnost XXXXX a XXXXX.

K dotazu soudu svědek vysvětlil, že v případě, že klient chtěl uplatit svou pohledávku v rozhodčím řízení, musel na základě ceníku také zaplatit poplatek a předložit příslušné dokumenty. Základem ovšem byla sepsaná smlouva k rozhodčímu řízení, uhrazení zálohy, popř. sumy k rozhodčímu řízení a doložení veškerých dokumentů. O tom, zda pohledávka projde rozhodčím řízením, podle tvrzení svědka, rozhodoval majitel společnosti, tedy

obžalovaný J.J.. Kritéria, podle kterých obžalovaný pohledávky vybíral, však svědek osobně neznal. U jednoho klienta J.A. sám sepisoval také návrh na rozhodčí řízení a dále, jak uvedl, existovala možnost buď smlouvy na vymáhání pohledávek nebo smlouvy na odkoupení pohledávek. Vzory smluv měli ve firmě k dispozici. J.A. také vysvětlil, že nejdříve pracoval v první společnosti na pozici konzultanta, poté ve druhé společnosti byl už na pozici manažera a konzultanti byli jeho podřízenými. Svědkovým nadřízeným byl obžalovaný J.J. a M.M., která byla na pozici nějaké ředitelky společnosti a obžalovaný byl majitelem. Jménem společnosti příslušnou smlouvu s klientem podepisoval obžalovaný J.J. nebo M.M., která dostala nějaké pravomoci od obžalovaného. V praxi to probíhalo tak, že klientovi dali návrh smlouvy, když jej klient potvrdil a podepsal, následně došlo k potvrzení a podpisu smlouvy ve firmě a smlouva se zpětně klientovi doručila. Svědék zcela vyloučil, že by někdy vybíral od klientů poplatky v hotovosti, neboť, podle jeho názoru, všechny platby probíhaly přes účet. Když byl ve firmě proškolen, školení vedl buď obžalovaný J.J. nebo M.M., protože jejich role byly vlastně rovnocenné a oba poskytovali shodné informace. Ve firmě XXXXX zpočátku působil i J.H., který později svědka vystřídal na pozici manažera společnosti. Bylo to zřejmě ke konci května 2009, ale s odstupem času si přesné informace svědek nepamatuje. K dotazu obžalovaného pak svědek potvrdil, že byl přítomen obchodnímu setkání klienta s panem H., nikoliv s panem H. a také připustil, že dával podepisovat nějakou smlouvu paní M. Po předložení listinných důkazů svědek potvrdil svůj podpis na smlouvě o postoupení pohledávky z 25.11.2008 (č.l. 2840-2841), dále na příloze č. 1 (č.l. 2842), na další smlouvě o postoupení pohledávky a její příloze č. 1 (č.l. 2213-2216). Naproti tomu vyloučil, že by byl jeho podpis na smlouvě z 25.11.2008 (č.l. 2833) a příloze č. 1 (č.l. 2836) s vysvětlením, že neví, čím jsou to podpisy. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že měl k dispozici razítko společnosti XXXXX, ale razítko společnosti XXXXX k dispozici neměl. V některých případech dostal oprávnění od J.J., aby tyto smlouvy podepsal. Jednalo se o smlouvy o běžném řešení pohledávek, nikoliv o smlouvy o odkupu. Obžalovaný mu totiž sdělil, že může smlouvy o běžném řešení pohledávek podepisovat. Odkupy si řešil obžalovaný přímo sám. V praxi to probíhalo tak, že v úvodu smlouvy je uvedeno, že firma XXXXX je zastoupena majitelem společnosti, příp. jednatelem, tedy obžalovaným J.J., ale podpis byl v zastoupení vytvořen svědkem. Obžalovaný však v reakci na závěrečnou pasáž výpovědi svědka J.A. popřel, že by mu dal ústní zmocnění k podpisu smlouvy.

Další skupinu svědků, kteří měli vztah k výše uvedeným firmám, tvoří svědkové, kteří pracovali především na pozici konzultantů.

Svědkyně A.Š., vyslechnutá u hlavního líčení dne 22.10.2012, uvedla, že od března do září roku 2009 pracovala jako konzultantka pro společnost XXXXX a její nadřízenou byla L.G.. Svědkyně obvolávala firmy, sjednávala si schůzky s klienty, na kterých je seznamovala s rozhodčím řízením. Některé společnosti totiž podávaly žaloby na jiné společnosti právě prostřednictvím firmy XXXXX. V úvodu své výpovědi svědkyně jednoznačně uvedla, že klienti ve smlouvách neměli rozhodčí doložku, což ale v případě podání žaloby prostřednictvím jejich firmy XXXXX nebylo podmínkou. Jim, jako konzultantům, bylo sděleno, že stačí záležitost vyřešit jiným způsobem. Svědkyně pracovala ve dvojici zpravidla se Z.O. a informace, které předávaly obě klientům, včetně toho, že rozhodčí doložka není nutná, jim poskytovala právě L. G.. Dokumenty, které získaly od klientů, také L.G. předávaly a ona sama pak konkrétní případ dál řešila. K dotazu soudu svědkyně dále vysvětlila, že klientům poskytovaly informace o možnostech vymožení pohledávky v rámci rozhodčího řízení, na

jehož konci dostanou k dispozici rozhodčí nález. Rozhodčí nález měl být vydán v rámci firmy XXXXX, kde jako rozhodce působil J.J., který nálezy vydával. Zda ve firmě působil jako rozhodce někdo jiný, svědkyně určit nedokázala. Dále svědkyně potvrdila, že žalobu pro účely rozhodčího řízení s klientem sepisovali oni, ale není si vědoma toho, že by s klientem podepisovali i nějakou smlouvu. Klient platil poplatky na základě takto sepsané žaloby. Výzvu k úhradě poplatků vystavovala také L.G., nebo nějaká administrativní pracovnice firmy. Společnost XXXXX a společnost XXXXX řídil, podle názoru svědkyně, obžalovaný J.J.. Nadřízeným svědkyně byla L. G., která naopak byla podřízená zřejmě J.H. nebo přímo J.J..

Po predestření své výpovědi z přípravného řízení o tom, že konzultanti dávali klientům pouze doporučení a typy rozhodčích doložek, aby si to sami řešili s dlužníky, svědkyně na této výpovědi setrvala s tím, že to byly vzory rozhodčích doložek a doplnila, že dodatečně je měli klienti se svými dlužníky sjednat. K dotazu obhájkyne pak svědkyně uvedla, že M.M. byla ve vztahu k ostatním konzultantům nebo manažerům jejich vedoucí, ale možná byla také rozhodkyně. Svědkyně ji viděla podepsanou na nějakém dokumentu, který však nedokázala blíže konkretizovat.

Svědkyně Z.O., spolupracovnice svědkyně A.Š., byla vyslechnuta rovněž u hlavního líčení dne 22.10.2012 a také ona vypovídala na úvod shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1672). Svědkyně uvedla, že ve firmě XXXXX pracovala jako konzultant, a to od března roku 2009 přibližně do září téhož roku, kdy sama dala výpověď. I tato svědkyně uvedla, že jejím úkolem bylo vyhledávat firmy, domlouvat schůzky s jejich zástupci a v případě problémů těchto společností s nezaplacenými fakturami, od nich faktury vyzvednout a přinést je do společnosti. Kromě toho do vzoru žalob svědkyně doplňovala i informace o společnostech, protože těmto klientům nabízeli produkty společnosti, jako byla žaloba, smlouva o postoupení pohledávek nebo mandátní smlouva. K dotazu soudu svědkyně potvrdila, že měli k dispozici vzor žaloby, do které doplňovali informace týkající se konkrétní společnosti a dlužné částky. Kdo však jménem firmy XXXXX žalobu podepisoval, svědkyně neví, zřejmě to byl obžalovaný J.J. nebo M.M.. Zástupce klienta takový dokument podepisoval hned na místě a získával jej zpět poté, co byl podepsaný ve firmě. Žaloba se dávala do rozhodčího řízení a rozhodcem byl, podle tvrzení svědkyně Z.O., pouze J.J., neboť ona sama o jiném rozhodci nevěděla. Klienti jim poplatky za rozhodčí řízení fyzicky nepředávali a svědkyně proto předpokládala, že je hradili převodem na účet. Předpokladem takové žaloby byla obvykle faktura. Z.O. uvedla, že v rámci školení jim bylo řečeno, že pokud ve faktuře není dodatek týkající se rozhodčí doložky, pak pokud bude i v jiné dokumentaci zahrnuta rozhodčí doložka, tak to stačí. Konkrétní smlouvu o postoupení pohledávky za jejich firmu podepisoval buď obžalovaný nebo M.M.. Také Z.O. potvrdila, že jejím nadřízeným, stejně jako ostatních konzultantů byla L. G., která jim dávala pokyny a školila je. .G. také předkládali smlouvy. M.M., která ve firmě pracovala zřejmě jako personalistka, svědkyni osobně neukolovala.

K dotazu obhájkyne pak svědkyně uvedla, že smlouvy předkládali obžalovanému k podpisu, nikoliv však přímo, ale přes jeho asistentku. Vzhledem k tomu, že svědkyně po několika měsících dala ve firmě výpověď a odešla, nedokázala se vyjádřit k tomu, zda, když byla smlouva sjednaná na šest měsíců, byla v průběhu této doby pohledávka klientovi vymožena nebo mu byly poskytnuty peníze. Z těchto důvodů ji také žádný klient neurgoval.

Svědkyň H.S., vyslechnutá rovněž u hlavního líčení dne 22.10.2012, shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1650), potvrdila, že pracovala na pozici konzultanta nejdříve ve společnosti XXXXX, později ve společnosti XXXXX. Následně setrvala na své výpovědi z přípravného řízení, kde uvedla, že nastoupila do firmy 1.12.2008 a pracovní poměr ukončila k 30.12.2009. Ve firmě však fakticky působila tři nebo čtyři měsíce, protože byla dlouhodobě v pracovní neschopnosti. H.S. v rámci své svědecké výpovědi dále uvedla, že ze strany obžalovaného jim na školení k rozhodčímu řízení bylo řečeno, že on bude rozhodovat spory, kdy bude uzavřena rozhodčí doložka, ale on takový spor rozhodne, aniž by musela být mezi klienty rozhodčí doložka uzavřena tak, jak vyplývá ze zákona o rozhodčím řízení. Podle jeho tvrzení stačilo, když to bude na faktuře a faktura bude zaslána protistraně, čímž je rozhodčí doložka uzavřena. Svědkyně dále vysvětlila, že ona předjedнала s klientem smlouvu a pokud s ní klient souhlasil, byla smlouva přes pana H. předložena obžalovanému, který ji podepsal a stejnou cestou byla smlouva vrácena klientovi. Svědkyně sama smlouvy nepodepisovala, projednávala pouze s klienty řešení pohledávek, tj. napsání výzvy, připravení žaloby apod. Co se týče smluv, jednalo se o smlouvy o postoupení pohledávky. Svědkyň osobně viděla obžalovaného, když smlouvy týkající se jejich klientů podepisoval. V případě, že nebyl obžalovaný přítomen, měla oprávnění jej zastupovat M.M., která také mohla smlouvy podepisovat. Svědkyně H.S. uvedla, že pracovala obvykle v týmu se svojí kolegyní K.P. Informace o činnosti na školeních získávali především od obžalovaného, M.M., ale také od J.H. a L.G. K dotazu státního zástupce svědkyně uvedla, že obě společnosti, tedy XXXXX i XXXXX řídil obžalovaný J.J., který také rozhodoval o tom, jaké platby budou provedeny, tedy např. i ve vztahu ke klientům, kteří uzavřeli smlouvu se společností XXXXX o postoupení pohledávek. Svědkyně však neví o tom, že by nějaký takový klient dostal podle smlouvy peníze za odkoupení pohledávek. Klienti naopak jezdili do kanceláří, jezdili i ke svědkyni domů, neboť byli nespokojeni a žádali od společnosti XXXXX zaplacení toho, na co měli nárok. Chtěli především, aby jim byla zaplacená jistina podle mandátní smlouvy a také peníze, které sami uhradili jako rozhodčí poplatek. K dotazu obžalovaného pak svědkyně jednoznačně uvedla, že smlouva o poskytování služeb rozhodce byla klientům předložena s podpisem obžalovaného a razítkem, a to jménem společnosti XXXXX.

Na pozici konzultanta v původní společnosti XXXXX později XXXXX nastoupil na podzim roku 2008 také **svědek V.H.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 22.10.2012. Svědek shodně, jako v přípravném řízení (č.l. 1595), potvrdil, že jeho úkolem, jako konzultanta, bylo oslovoval potenciální klienty z řad podnikatelů a přesvědčovat je o nabízených službách. Obžalovaný J.J. jim de facto poskytl školení a na základě toho svědek oslovoval podnikatelské subjekty a nabízel jim služby v rámci rozhodčího řízení. Konzultanti byli totiž přesvědčováni dokonce snad na základě materiálů z Ústavu práva a právní vědy o tom, že rozhodčí řízení lze zahájit i bez podepsané rozhodčí doložky. Svědek získával od klientů materiály, které dodal do firmy na zpracování, získával především smlouvy, faktury, které se týkaly neuhrazených pohledávek. V rámci své pozice pak klientům nabízel řešení pohledávek pomocí rozhodčího řízení, především odkoupení pohledávek společností XXXXX. K dotazu soudu svědek potvrdil, že byla podepsána s klienty smlouva o postoupení pohledávky s následným odkupem po termínu asi šesti měsíců. Tuto smlouvu jménem jejich společnosti podepisoval obvykle majitel – obžalovaný J.J. nebo někdo z vedení firmy. Na jméno této ženy, oprávněné smlouvy podepisovat, si však svědek u hlavního líčení nevzpomněl. Dodatečně si vybavil, že se jednalo o M.M. Po takto získaném podpisu svědek smlouvu odvezl zpět klientovi. K dotazu soudu V.H.

jednoznačně uvedl, že od obžalovaného v rámci školení získal informace, že se takto dají řešit i smlouvy bez podepsaných rozhodčích doložek. Mělo k tomu dojít zahájením rozhodčího řízení a jakýmsi nátlakem na potenciálního dlužníka ke zpětnému podpisu nebo jeho nenamítnutím neexistence rozhodčí doložky. Svědek rovněž nabízel klientům smlouvy o postoupení pohledávky nebo jejího odkoupení, protože měl k dispozici už zpracovaný vzor, který získal ve firmě, nejspíše od obžalovaného. Obžalovaný určitě věděl o tom, že takové informace a materiály klientům nabízí, neboť se sám školení konzultantů účastnil a někdy je i vedl. Spory rozhodoval J.J. a materiály k řízení dávali přímo obžalovanému do jeho kanceláře nebo jeho sekretáře. Podle informací, které měl svědek k dispozici, byl J.J. jediným rozhodcem ve firmě. Dodatečně sice zjistil, že existoval seznam rozhodců, ale nikoho z osob, zde uvedených, jako skutečnou fyzickou osobu ve firmě nenašel. Výše poplatku za rozhodčí řízení byla stanovena podle sazebníku. Pokud však nedošlo k vydání rozhodčího nálezu nebo rozhodčí řízení z nějakých důvodů neproběhlo, klienti, podle názoru svědka, poplatky zpět nedostali, což svědek zjistil od těchto klientů – poškozených. Sám také neví o žádném konkrétním případě, kde by společnost XXXXX pohledávky skutečně odkoupila. Vzhledem k tomu, že svědek takovou službu doporučil i svým známým, pochopitelně jej zajímalo, jak celá věc probíhá, ale ze strany obžalovaného to byly samé výmluvy, kdy tvrdil, že se tam dohodl jinak nebo vystavil směnky avalované jednatelem, jako fyzickou osobou apod. K dotazu soudu svědek zcela vyloučil, že by on sám někdy vystupoval jako obžalovaný J.J., ale připustil, že osobně byl asi ve dvou nebo třech případech přítomen tomu, když se jiný člověk, jako J.J., představoval, a to bylo proto, že si klienti, kteří přišli do firmy, chtěli promluvit přímo s obžalovaným J.J.. V závěru své výpovědi pak svědek vyloučil, že by jménem společnosti XXXXX nebo XXXXX podepisoval nějaké smlouvy, neboť sám podpisové právo neměl. Rovněž nepodepisoval smlouvy jménem obžalovaného J.J.. V jednom případě přijal peníze od klientů, které však předal do účtárny.

Svědka P.P., vyslechnutý u hlavního líčení dne 23.10.2012, shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1678), uvedl, že do firmy nastoupil na pozici konzultanta, přičemž jeho úkolem bylo nabízet klientům využívání rozhodčí doložky, kterou připravila firma pro řešení sporů mezi podnikatelskými subjekty. Současně měl nabízet firmám řešení sporů tam, kde doložka původně v obchodním vztahu nebyla zakomponovaná s tím, že rozhodčí doložka se měla dávat do obchodního vztahu postupně, jak to bude řešit firma. Konzultanti měli jednat s klientem a připravit mu žalobu pro rozhodčí řízení. Svědek byl v pracovním poměru cca jeden a půl měsíce ve vztahu k firmě XXXXX a potom uzavřel jako osoba samostatně výdělečně činná smlouvu o obchodním zastoupení. Také tento svědek uvedl, že byl v XXXXX proškolen paní G. a obžalovaným J.J., kdy získal informace o rozhodčím řízení, rozhodčí doložce i o smlouvách, které firma s podnikatelskými subjekty uzavírá. Kromě toho získal informace o způsobu, jak bude probíhat rozhodčí řízení a jak se budou spory řešit. Svědek P.P. potvrdil, že mohl klient podat žalobu k rozhodčímu soudu přesto, že původně neměl s obchodním partnerem uzavřenu rozhodčí doložku, neboť se rozhodčí doložka měla do obchodního vztahu dostat následně. Podle informací L.G. se měla poslat upomínka na zaplacení s tím, že se do ní dala rozhodčí doložka dolů, tedy rozhodčí doložka se měla připojit v podstatě jakýmkoliv kontaktem a když ji dlužník vyloženě neodmítne, může se řešit spor pomocí rozhodčího řízení. Pokud klient chtěl podat žalobu k rozhodčímu řízení, pomohli mu žalobu připravit a poslali ji na firmu do XXXXX. Vzor žaloby klientovi poskytli, klient do něj získal materiály, které postupoval dále L.G., která se svědkem prováděla konzultaci. Svědek uvedl, že jménem firmy žádné smluvní

vztahy s klientem neuzavíral. Sám se sice ptal L.G. na seznam rozhodců ve firmě, ale pochopil, že jediným rozhodcem byl obžalovaný J.J. Za rozhodčí řízení platil klient poplatek, který byl stanovený nějakou vnitřní směrnicí. Na školení nabyl svědek přesvědčení o tom, že klient dostane takový poplatek celý zpět od firmy v případě, že spor nebude rozhodnut v jeho prospěch a pokud rozhodčí řízení neproběhne. Jeden klient zaplatil poplatek cca 80.000 Kč a až dodatečně, po zjištění, že věc nepůjde řešit v rozhodčím řízení, snad od L.G. svědek získal informaci, že poměrně velká část tohoto poplatku zůstane ve firmě. Po několika dnech však svědkovi L. G. volala, že spor se bude v rozhodčím řízení řešit. Jednalo se o pana B. z XXXXX. V závěru své výpovědi svědek potvrdil svůj podpis na Pracovní smlouvě (č.l. 1692), a to v rubrice zaměstnance, stejně jako v dokumentu – Náplň pracovní činnosti (č.l. 1695). Svůj podpis poznal svědek také v Dohodě o rozvázání pracovního poměru (č.l. 1696) a ve smlouvě o obchodním zastoupení (č.l. 1699), jakož i v Náplni pracovní činnosti (č.l. 1703). Kdo však tyto dokumenty podepisoval za firmu, svědek konkrétní určit nedokázal.

Na pozici konzultanta pracoval cca od roku 2010 také svědek R.P., vyslechnutý u hlavního líčení dne 29.10.2012. Svědek uvedl, že se seznámil s obžalovaným, sepsal s ním smlouvu o externí spolupráci. Náplní svědkovy práce bylo oslovovat firmy a nabízet jim možnost vymáhání pohledávek, nejdříve od společnosti XXXXX později od společnosti XXXXX. Když se však na jaře roku 2010 začaly objevovat nějaké nesrovnalosti s tím, že došlo k vymození pohledávek, resp. pohledávky se nepodařilo převést na klienta, ačkoliv byly ze strany dlužníka uhrazeny, začal se svědek zajímat o to, proč společnost nedostála tomu, co slíbila. Dodatečně se dozvěděl od V.H., že bylo zahájeno vyšetřování, protože ve firmě prakticky nic nefunguje. K dotazu soudu svědek potvrdil, že když podepsal smlouvu o zprostředkovatelské činnosti, podrobil se školení, kdy jej ovšem informoval pouze obžalovaný J.J. a po technické stránce byl přítomen J.H.. Platby, podle informací svědka, šly vždy na účet společnost XXXXX a XXXXX. Následně svědek setrval na své výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že pro společnost XXXXX pracoval od konce roku 2008 do asi srpna roku 2009.

Obžalovaný svědkovi při prvním pohovoru poskytl informace o silném postavení společnosti XXXXX s tím, že za ní stojí silný evropský kapitál. Obžalovaný sám také vystupoval jako rozhodce, který může spory v rozhodčím řízení řešit. Zda však byl ve firmě jiný rozhodce, svědek neví. M.M. byla zástupkyní obžalovaného, která byla oprávněna za něj věci podepisovat. Svědek také potvrdil, že ve smlouvě s klientem bylo výslovně uvedené, že nejdříve půjdou peníze od dlužníka na účet společnosti a teprve potom budou poskytnuty klientovi. Sám ví o tom, že v jednom případě byly peníze od dlužníka vymoženy, skutečně na účet společnosti přišly, ale ke klientovi, jako věřiteli, se nedostaly. Nikdo mu však nebyl schopen ve společnosti celou záležitost vysvětlit. K dotazu obhájkyne svědek potvrdil, že měl předtištěné smlouvy, které pak odevzdával ve společnosti, tedy poté, co sám firmu oslovil. U hlavního líčení už si svědek nedokázal vybavit, kdo mu vystavil doklady o tom, že cca ve dvou případech sám peníze převzal, ale doklady, podle svého tvrzení, může vyhledat, když peníze odnesl do XXXXX, ještě ten samý den a odevzdal je účetní v pokladně. V závěru své výpovědi, k dotazu obžalovaného, svědek uvedl, že když smlouvy zpět klientům přinesl, byly podepsané od obžalovaného, a proto nemá informace o tom, že by od smluv bylo jakkoliv odstoupeno.

Svědkyně M. H., vyslechnutá u hlavního líčení dne 22.10.2012, vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1607). Svědkyně uvedla, že od 1.9.2008 pracovala jako účetní u společnosti XXXXX. Ačkoliv svědkyně nebyla konzultantkou, ani manažerkou, měla

informace o tom, že zaměstnanci firmy zajišťovali klienti, od nichž získávali dokumenty, následně s nimi byly uzavírány smlouvy. Platby byly provedeny obvykle příkazem, svědkyně totiž vystavovala fakturu na základě dohody, kterou zaměstnanci s klienty vyřídili. Potom byla vystavena výzva k úhradě a na základě faktury bylo zaplacen za služby. Kdo však vytvořil tiskopis označený jako výzva k úhradě, svědkyně určit nedokázala s tím, že ona vystavovala až fakturu. Jako rozhodce ve společnosti působil pouze obžalovaný J.J., svědkyně o nikom jiném neví. K dotazu soudu svědkyně vysvětlila, že nejdříve pracovala ve společnosti XXXXX, která se později přejmenovala na XXXXX a přibližně na jaře roku 2009 přišla do firmy i druhá účetní. Tato společnost měla dva účty, ale když firma XXXXX skončila a začala fungovat společnost XXXXX měla každá společnost svůj účet. Na který účet však klienti posílali své poplatky za rozhodčí řízení, už svědkyně s odstupem času určit nedokázala. Jednoznačně však uvedla, že dispoziční právo k účtům měl obžalovaný J.J. a jeho matka. Obžalovaný tedy rozhodoval o tom, co bude z peněz firmy uhrazeno, neboť svědkyně vystavovala příkazy do banky až na podkladě schválení platby obžalovaným. Obžalovaný dával svědkyni příkazy přes M.M. a sám získával přímo výpisy z bankovních účtů, které dokonce svědkyni poskytoval, neboť ona k tomu neměla přístup. Později začaly chodit výpisy poštou přímo k rukám svědkyně. K takto získanému výpisu z účtu svědkyně přiřadila účty a faktury a poskytla je obžalovanému. Obžalovaný takovéto výpisy dostal každý týden nebo jedenkrát za měsíc. Minimálně jednou měsíčně mu tedy muselo být jasné, jak si firma ekonomicky stojí. Obvykle ale svědkyně dávala výpisy a přehledy obžalovanému průběžně, neboť to účetní program dovoloval. Obžalovaný tím, že měl přístup k účtům, věděl, kolik je na účtech peněz, a kromě toho měl k dispozici i faktury přijaté a vydané, takže věděl, které částky jsou zaplacené a které zaplacené nejsou. Faktury procházely rukama obžalovaného, protože on je schvaloval a podepisoval. V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, že společnosti řídil většinou obžalovaný J.J., ale také M.M. měla větší práva, protože řídila zaměstnance pod sebou, kteří vyřizovali zakázky v podnicích, školila je, jak mají jednat se zákazníky apod. Obžalovaný také podepisoval daňové přiznání, se kterým jim pomáhala daňová poradkyně. Co se týče společnosti XXXXX pak, podle názoru svědkyně, ji řídil spíše obžalovaný, ale jakým to bylo stylem, svědkyně popsat nedokázala. Mezi obžalovaným a J.H. vzniklo více nesrovnalostí. Podle názoru svědkyně kolem prázdnin roku 2009 začaly ve firmě velké problémy. Zvyšovaly se náklady, nebyly vypláceny mzdy. Ve firmě nebyly peníze ani na běžný provoz.

V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, že někdy od manažerů nebo konzultantů přijímala platby do pokladny v hotovosti, a to na základě příjmového dokladu a všech ostatních náležitostí. Peníze šly tedy do pokladny, neboť ve firmě měli malou příruční kasu, a poté byly převedeny do banky. Když měli v pokladně třeba přes 50.000 Kč, převáděli peníze na účet. Obžalovaný postupně začal peníze z účtu vybírat a zejména na jaře a v létě roku 2009 účet klesal, všechno bylo ztrátové, protože on vybíral více, než do pokladny vložil.

Asistentka obžalovaného **L.M.** byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 22.10.2012 a rovněž vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1665). Uvedla, že ve firmě měla na starosti korespondenci a domlouvání schůzek, když šéfem společnosti byl obžalovaný J.J. Svědkyně sama nepůsobila na pozici konzultantky nebo manažerky. Také tato svědkyně potvrdila, že jako rozhodce ve firmě působil pouze obžalovaný a nikdo jiný. Svědkyně odešla z firmy z vlastního rozhodnutí, neboť důvodem byla nespokojenost klientů a na svědkyni byl, jako na asistentku obžalovaného, vyvíjen velký tlak. K dotazu státního zástupce svědkyně potvrdila, že obžalovaný věděl o tom, že věřitelé existují, že chodí do firmy a že ho chtějí

kontaktovat, ale vždy říkal, že se jim ozve, že jim zavolá. K dotazu obhájkyne pak svědkyně potvrdila, že předkládala obžalovanému smlouvy k podpisu, ale jak často to bylo, zda jednou měsíčně či jednou za týden, už určit nedokázala, stejně jako to, zda měl ve firmě např. plnou moc k podpisu smluv v nepřítomnosti obžalovaného ještě někdo jiný. Smlouvy, které dávala svědkyně k podpisu obžalovanému, se týkaly rozhodčího řízení a byly to také rozhodčí nálezy.

Z výpovědi obžalovaného i shora vyslechnutých svědků vyplývá, že pozici právníka, nejspíše pro účely činnosti všech tří firem zastával **M.P.** Nálezací soud učinil pokus o výslech tohoto svědka u hlavního líčení dne 4.3.2013, avšak výslech svědka nemohl realizovat. M.P. uvedl, že byl právním zástupcem společnosti XXXXX, nikoliv obžalovaného J. Podle jeho názoru jej tedy k podání svědecké výpovědi nemůže zbavit mlčenlivosti obžalovaný J.J., ale musí tak učinit právnická osoba, tedy společnost XXXXX, která již zanikla. Podle informací, které má svědek k dispozici, je společnost XXXXX po provedeném insolvenčním řízení a zrušeném konkurzu vymazána z obchodního rejstříku.

Podstatná část skutkového děje u jednotlivých dílčích útoků popsaných ve výroku rozsudku pod bodem **II./B/a), tj. útoků 1-50** byla prokazována **listinnými důkazy,** které byly rovněž provedeny v souladu s procesními předpisy u hlavního líčení. S odkazem na skutečnosti prokázané především uvedenými listinnými důkazy, pak nálezací soud v některých případech provedl úpravu popisu skutkové děje tak, aby odrážel především chronologický sled jednotlivých úkonů, které byly při řešení konkrétního obchodního případu obžalovaným, resp. zástupci jeho firmy provedeny a které byly také těmito listinnými důkazy prokázány. Souhrnně lze ke všem dílčím útokům ad 1 – 50 konstatovat, že listinné důkazy jsou obsaženy jednak **ve svazcích č. VI, VII., VIII., IX trestního spisu**. Kromě toho, převážně v podobě originálů, jsou pak listinné důkazy založeny v jednotlivých svazcích, které si vedl zpravidla obžalovaný pro konkrétní tzv. obchodní případy jako „**advokátní spisy**“. Originály listinných důkazů založených v těchto dílčích spisech jsou pak chronologicky založeny **v příloze č. 5 částech 1, 2 a 3 (č.l. 5750-5849).** I v případě těchto rozsáhlých listinných důkazů, které představují několik stovek stran, nálezací soud souhrnně konstatuje, že neshledal důvodu pochybovat o věrohodnosti předložených důkazů už především proto, že ve vlastním vyšetřovacím spise, tj. ve svazcích VI. – IX. jsou založeny kopie listin, když většina jejich originálů je pak k jednotlivým bodům obžaloby, resp. tzv. obchodním případům založena v samostatných svazcích – spise, které si obžalovaný k těmto případům vedl. Pro přehlednost, která logicky přispívá k důslednému prokázání skutkového děje, považuje nálezací soud za nezbytné stručně rekapitulovat rozhodující listinné důkazy i svědecké výpovědi u každého z dílčích skutků jednotlivě. Takovým způsobem lze totiž získat jasnou představu o jednotlivých dílčích úkonech obžalovaného v rámci jednoho tzv. obchodního nebo rozhodčího případu. Rozsáhlé množství úkonů i případů, včetně skutků II./A/1-39 (Okresní soud v Hodoníně) vylučuje jakékoliv, byť jen teoretické, úvahy o náhodném nesplnění závazků nebo o jednání v mezích např. „podnikatelského neúspěchu“. Naopak, podle názoru nálezacího soudu, všechny důkazy ve svém souhrnu svědčí o cíleném, trestněprávně významném jednání obžalovaného, motivovaného získáním mimořádně rozsáhlých finančních prostředků na úkor jiných subjektů. K jednotlivým částem skutkového děje soud zjistil následující skutečnosti:

II./B/a)

Bod 1.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení k tomuto bodu uvedl, že s odstupem času už si nepamatuje, jestli smlouvu s D.B. sám uzavřel. S poškozeným samotným nikdy nejednal, tedy osobně se s ním nesetkal.

Svědka D.B. byl vyslechnutý u hlavního líčení dne 25.9.2012 a vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1712). Svědek shodně jako obžalovaný potvrdil, že se s obžalovaným vůbec nesetkal a neví tedy, jak obžalovaný vypadá. Svědku samotného zkontaktovala paní S. z XXXXX s tím, že pracuje pod takovou agenturou a nabídla mu, že mu může vymoci pohledávky v případě, když je nevymůžou, mohou pohledávku odkoupit. Poplatek 150.000 Kč svědek zaplatil nadvakrát, nejdříve 100.000 Kč a asi za týden nebo za čtrnáct dní 50.000 Kč a smlouvu podepsal v XXXXX za účasti tří lidí. Částku 150.000 Kč dohromady zaplatil za to, že mu firma vymůže od pana D. dluh asi 300.000 Kč a po vymožení dluhu mu vrátí i těch 150.000 Kč, takže o nic nepřijde. Částka 150.000 Kč byla zřejmě záloha na jejich náklady. Podle tvrzení svědka mu mělo být vráceno celkem 300.000 Kč, tedy z původního dluhu pana D. 300.000 Kč a dalších 150.000 Kč, které zaplatil této firmě, jenž měla dluh vymoci. Těch 150.000 Kč měla být jakási záloha za to, že mu těch 300.000 Kč vymůžou. Když svědek smlouvu podepisoval, byla u toho H.S., která bydlí ve stejné vesnici jako svědek, ale ona smlouvu nepodepsala, protože za firmu ji podepsal ten muž, který tam s ní byl. Jeho jméno ani vzhled si svědek u hlavního líčení nedokázal vybavit. V konečném důsledku, jak D.B. potvrdil, mu žádné peníze vráceny nebyly a nedostal ani žádné rozhodnutí. Společnost XXXXX pohledávku ve výši 300.000 Kč neodkoupila.

S výpovědí svědka D.B. pak korespondují i listinné důkazy, které byly provedeny. Ve svazku příloh (č.l. 5752) je předně založena **Smlouva o dílo** mezi svědkem D.B. a jeho dlužníkem T.D. č. 56/96, z níž je patrné, že mezi nimi **žádná rozhodčí doložka sjednána nebyla** (viz rovněž č.l. 1735). **Žalobou o zaplacení částky 294.025 Kč s příslušenstvím** (svazek příloh č.l. 5752) bylo prokázáno, že ji firma XXXXX přijala dne 9.12.2008 od žalobce V.B. na žalovaného T.D. **Mandátní smlouvou** (č.l. 1731,5751) bylo prokázáno, že ji uzavřel dne 11.12.2008 obžalovaný J.J., jako zástupce společnosti XXXXX s D.B. a zavázal se v ní, že za úplatu pro D.B. vymůže jeho pohledávku ve výši 294.025 Kč s příslušenstvím za T.D., když současně přislíbil, že pokud tuto pohledávku nevymůže do pěti měsíců, tj. do 11.5.2009, odkoupí ji společnost XXXXX za nominální hodnotu. Podle článku III. této smlouvy firmě obviněného příslušela odměna ve výši 126.000 Kč bez DPH. Skutečnost, že pro poškozeného D.B. byly vystaveny faktury na úhradu částky 50.000 Kč a 100.000 Kč, jako odměny za veškeré náklady spojené s vyřizováním pohledávky s příslušenstvím, je prokazována těmito **fakturami** (č.l. 1723, 1724). Poškozený D.B. v rámci své svědecké výpovědi potvrdil, že zaplatil celkem částku 150.000 Kč, což koresponduje s tzv. **stvrzenkami č. 9582924, resp. 9582905** (č.l. 1722). Těmito doklady bylo prokázáno, že dne 12.12.2008 zaplatil poškozený částku 100.000 Kč firmě XXXXX a 12.1.2009 další částku ve výši 50.000 Kč. Úhrada výše uvedených poplatků ve výši 100.000 Kč a 50.000 Kč je pak v souladu s **Dodatkem č. 1 k Mandátní smlouvě** (č.l. 5751/005). S výpovědí svědka D.B. pak koresponduje i **Žádost o zprostředkování vypracování žaloby pro arbitrážní řízení ze dne 8.12.2008**, kdy tehdejší firmu XXXXX zastupovala H.S. (č.l. 5752/24). Obžalovaný tentokrát vystupující jako J.J. MBA, LLA byl jmenován rozhodcem pro řešení tohoto sporu dne 11.12.2008 a jmenování přijal

(č.l. 5752/26), což je dokladováno i Usnesením o přijetí pravomoci rozhodce obžalovaným (č.l. 5752/027). Žalovaný T.D. zastoupený svým advokátem vznesl Námítku nedostatku pravomoci rozhodce (č.l. 5752/034), avšak obžalovaný vydal Usnesení, kterým jej vyzval, aby zaplatil částku 15.000 Kč plus DPH za vznesení této námítky (č.l. 5752/037). Jak je shora uvedeno, svědek D.B. v rámci své svědecké výpovědi potvrdil, že mu pohledávka nebyla vymožená, nebyla ani odkoupena a poplatky v celkové výši 150.000 Kč, které uhradil jako náklady řízení, mu rovněž s odkazem na uzavřenou smlouvu vráceny nebyly. Vznikla mu tak škoda v celkové výši 150.000 Kč, se kterou se připojil k trestnímu řízení (č.l. 1718, 1726).

Bod 2.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že poškozenou H.S. vůbec nezná a rovněž s ní žádnou smlouvu neuzavíral. K tomuto případu se sám nedokáže vyjádřit.

Svědkyňě H.S., vyslechnutá u hlavního líčení dne 29.10.2012, vypovídala shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1737) a uvedla, že ji telefonicky kontaktovala nějaká paní, která jí nabídla vymáhání pohledávek. Svědkyně se nakonec setkala s paní G. a panem H., kteří jí popsali způsob vymáhání pohledávek s tím, že svědkyně předložení pohledávky, oni si od ní vezmou zálohu a pokud pohledávky v určitém období nevymůžou, pak je od svědkyně odkoupí. Nakonec jí vystavili smlouvu, pro kterou si přijel pan H. Svědkyně smlouvu podepsala, poplatky zaplatila. V případě jedné faktury, jí L. G. ještě radila, aby na tuto firmu použila rozhodčí doložku, protože ve firmě mají rozhodce. Když svědkyně všechno podepsala a zaplatila, nic se nedělo, ona sama neustále firmu kontaktovala, avšak do firmy se dovolávala jen obtížně. Nakonec firmu navštívila osobně a pan H. i paní G. jí tvrdili, že mění vymahače, pan H. jí ukazoval spis a založené faktury, ale nikdo jí nedokázal říct, zda se v tom jejím případě skutečně něco děje. H.S. potvrdila, že neměla možnost se s obžalovaným J.J. setkat. Když chtěla firmu znovu asi po týdně kontaktovat nebo ji navštívit, do firmy se už nedovolala. V konečném důsledku jí nebylo nic z pohledávek vymoženo, ani zaplacen. K dotazu soudu svědkyně potvrdila, že všechno projednávala s L.G. a J.H. S obžalovaným se vůbec nesetkala, ale neví, kdo smlouvu za jejich firmu podepsal. Na mandátní smlouvě (č.l. 1757 a násl.) je podpis svědkyně v rubrice mandant (č.l. 1761). Kdo však smlouvu podepsal za druhou stranu, svědkyně určit nedokázala. K dotazu obžalovaného pak svědkyně u hlavního líčení potvrdila, že poplatky ve výši 23.800 a 29.800 Kč platila jednou na základě rozhodčího řízení a podruhé na základě mandátní smlouvy. Se společností XXXXX, podle svého názoru, uzavřela dvě smlouvy. Zda uzavřela smlouvu i se společností XXXXX už s odstupem času také určit nedokázala. Když jí byla předložena mandátní smlouva (č.l. 1757) svědkyně, jak je shora uvedeno, uvedla, že smlouvu podepsala s tím, že tato společnost od ní odkoupí pohledávky. V konečném důsledku však svědkyně nedostala nic zaplacen a přitom od belgické firmy získala potvrzení, že skutečně na účet společnosti XXXXX nebo XXXXX zaplatili částku 200 Euro, avšak tato částka jí uhrazena nebyla. Po urgencích dostala svědkyně usnesení o zastavení rozhodčího řízení.

Listinnými doklady založenými v tzv. advokátním spise (č.l. 5755) bylo prokázáno, že obžalovaný dokonce svým podpisem stvrdil, že dne 30.1.2009 přijal uvedenou Žalobu poškozené H.S. na firmu XXXXX o zaplacení částky 22.610 Kč (č.l. 001), dne 9.2.2009 přijal

pravomoc rozhodce (č.l. 008), když předtím byl 3.2.2009 opět **jmenován rozhodcem Evropského arbitrážního centra** (č.l. 007) a poté, co žalovaný prostřednictvím svého právního zástupce vznesl **námítku nedostatku pravomoci rozhodčího soudu a rozhodce** (č.l. 012), jej obžalovaný 26.2.2009 svým **Usnesením**, jako rozhodce, vyzval k zaplacení poplatku za vznesenou námítku (č.l. 019). Dne 1.6.2009 vydal obžalovaný J.J., jako rozhodce, jednak **Usnesení** o tom, že námítka žalovaného pro nepravomoc rozhodce je důvodná a **Usnesení** o tom, že se žalobci vrací dvě třetiny z celkové částky poplatky zaplaceného za rozhodčího řízení a žalovanému poplatek ve výši 17.850 Kč včetně DPH (č.l. 021-022). Obě strany sporu byly dokonce **vyzvány o sdělení čísla účtu**, na který jim mají být poplatky vráceny (č.l. 025,026), avšak jak potvrdila svědkyně H.S. poplatek její firmě vrácen nebyl. Obžalovaný kromě toho dne 13.2.2009 uzavřel s H.S. jménem společnosti XXXXX **Mandátní smlouvu** (č.l. 1757, resp. 5754/001), v níž se zavázal, že za úplatu vymůže pro H.S. pohledávku její firmy specifikované v příloze 1. a také ve výroku tohoto rozsudku v celkové výši 199.619 Kč s příslušenstvím a také přislíbil, že pokud do 13.7.2009 pohledávky nevymůže, pak je společnost XXXXX odkoupí za nominální hodnotu (článek III./8 této Smlouvy). Svědkyně H.S. potvrdila, že pohledávky vymožené nebyly tak, aby jí byly zaplacený na účet, když sama však obdržela informaci od obchodního partnera z Belgie, že částku ve výši 200 Eur skutečně odeslal na účet firmy obžalovaného, avšak poškozená tyto peníze nedostala. Ostatní pohledávky jí rovněž nebyly vymožené a ani touto společností XXXXX odkoupeny, jak je uvedeno shora. Skutečnost, že H.S. oba požadované poplatky za rozhodčí řízení a vymáhání pohledávek uhradila, je prokazována rovněž listinnými důkazy, a to zejména **výpisy z jejího účtu** (č.l. 1745-1746). Bylo prokázáno, že dne 2.2.2009 poškozená uhradila na účet č. XXXXX, který patřil společnosti XXXXX, částku 23.800 Kč. Dne 23.2.2009 pak na stejný účet uhradila částku 29.800 Kč, celkem tedy poškozená H.S. jménem své firmy uhradila částku 53.600 Kč, která jí však vrácena nebyla. Poškozená se **připojila se svým nárokem na náhradu škody** ve výši 53.600 Kč a 200 Eur, který subjekt, tj. belgická firma XXXXX, uhradil na účet firmy XXXXX (č.l. 1734,1750,6202). Pro úplnost pak nalézací soud poukazuje i na **přílohu č. 1** (č.l. 1747), z níž je patrna specifikace předmětné pohledávky vztahující se k uzavřené mandátní smlouvě, tj. jsou zde konkretizovány jednotlivé dílčí pohledávky poškozené H.S. za jejími dlužníky, které měla firma obžalovaného vymáhat.

Bod 3.

Obžalovaný J.J. na svoji obhajobu uvedl, že v případě této pohledávky rozhodl rozhodčím nálezem, který akceptoval i Okresní soud v Hodoníně, který na základě toho vydal usnesení o nařízení exekuce. Obžalovaný sám je překvapen, že po dvou letech se společnost připojila jako poškozený, neboť, podle jeho názoru, byl rozhodčí nález akceptovaný i ze strany soudu a měl to vymáhat exekutor. V závěru výpovědi k tomuto bodu obžalovaný na svoji obhajobu ještě uvedl, že k žádné škodě, podle jeho názoru, v tomto případě nedošlo, neboť podmínky byly splněny. To, co firma požadovala a zaplatila, to také dostala. Navíc garantem jeho činnosti byl P. a obžalovaný byl přesvědčen, že to, co dělá, je zákonné.

Svěděk J.K. u hlavního líčení dne 26.9.2012 využil svého práva a v souladu s ustanovením § 100 odst. 2 trestního řádu ve věci odmítl vypovídat. Jeho svědecká výpověď z přípravného řízení (č.l. 1763) pak byla v souladu s ustanovením § 211 odst. 4 trestního řádu

čtena u hlavního líčení 14.4.2014. Svědek po zákonném poučení v přípravném řízení uvedl, že působil jako jednatel firmy Elektrotechnické produkty s.r.o. a cca před pěti lety jej kontaktoval zástupce společnosti XXXXX, který mu nabízel možnost vymáhat pohledávky od firem, které svědkově firmě dluží peníze za nezaplacené faktury. Při osobní schůzce pak firma XXXXX, resp. její zástupci nabídli svědkovi možnost vymoci pohledávku za nějaký poplatek, s čímž svědek souhlasil. Jednalo se o pohledávku jeho firmy za firmou XXXXX z XXXXX ve výši asi 40.000 Kč. Kopie těchto faktur předal svědek firmě XXXXX v XXXXX a uzavřel s touto firmou smlouvu o vymožení pohledávky. Pokaždé však jednal s jiným zástupcem. J.K. rovněž potvrdil, že podepsal mandátní smlouvu s firmou XXXXX, avšak kdo ji jménem této firmy podepsal, si rovněž s odstupem času nevzpomíná. Rozhodčí doložku se svými dlužníky uzavřenou neměl a neví ani o tom, že by ji měl s jeho dlužníkem uzavřít zástupce firmy XXXXX. Firma, která mu totiž nabídla vymáhání pohledávky, velmi často měnila svůj název na XXXXX nebo XXXXX apod. Správní paušál ve výši 15.000 Kč a vratnou zálohu ve výši 5.000 Kč svědek, podle svého tvrzení, uhradil, avšak společnost XXXXX mu žádnou pohledávku nevymohla a zálohu nevrátila. Rovněž ani jedna z těchto firem pohledávku od svědka neodkoupila. S odstupem času se svědek k podrobnostem vyjádřit nedokázal, ani k předloženým listinným důkazům.

S výpovědi svědka J.K. rovněž korespondují listinné důkazy, založené ve vyšetřovacím spise (č.l. 1772 a násl.), resp. v přílohovém, tzv. advokátním spise (č.l. 5756, res. 5758). **Rozhodčím nálezem ze dne 20.2.2009** (č.l. 5756/014) bylo především prokázáno, že obžalovaný vydal tento rozhodčí nález se státním znakem a označením Česká republika, když vystupoval jako rozhodce J.J. a rozhodl, že žalovaný je povinen žalobci zaplatit nejen žalovanou částku 42.718 Kč, ale i náklady řízení ve výši 20.300 Kč. Následně dne 9.3.2009 uzavřel obžalovaný, jako jednatel společnosti XXXXX **Mandátní smlouvu** s J.K., jako jednatelem společnosti XXXXX (č.l. 1782, resp. 5756/01), v níž se zavázal, že za úplatu zařídí vyřízení těchto záležitostí mandanta vyplývajících z výše uvedeného rozhodčího nálezu, a to nejen zprostředkování exekuce na majetek dlužníka, ale zejména inkaso pohledávky včetně příslušenství a nákladů řízení. Kromě toho přislíbil, že pokud do 30.5.2009 tyto částky nevymůže, vrátí mandantovi část odměny ve výši 5.000 Kč. Dne 10.3.2009 pak byl podán **Návrh na nařízení exekuce této částky u Okresního soudu v Hodoníně** (č.l. 1772, resp. 5756/010). Okresní soud v Hodoníně pak vydal 12.3.2009 **Usnesení o nařízení exekuce** podle vykonatelného rozhodčího nálezu sp.zn. 2008/45/021 ze dne 20.2.2009 (č.l. 1774). Ačkoliv svědek J.K. potvrdil, že rozhodčí doložka s jeho dlužníkem uzavřena nebyla, přesto v rámci pokusu o smír firma XXXXX svým **přípisem ze dne 4.6.2009** (č.l. 5756/016) neoprávněně podsunula do tohoto přípisu formulaci týkající se toho, že smluvní strany se dohodly, že veškeré spory vzniklé z této upomínky nebo v souvislosti s ní budou podle zákona o rozhodčím řízení rozhodovány v rozhodčím řízení ... Již dne 9.3.2009 však firma XXXXX zaslala firmě Elektrotechnické produkty **výzvu k úhradě smluvní odměny za zprostředkování exekuce a inkasa pohledávky ve výši 23.800 Kč** (5756/08) a vystavila i **fakturu** (č.l. 5756/013) k úhradě této částky. Je zcela zjevné, že rozhodčí nález byl vydán 20.2.2009 tedy bez toho, že by smluvní strany měly rozhodčí doložku uzavřenu a bez toho, že by snad akceptovaly formulaci uvedenou v pokusu o smír ze dne 4.6.2009, byť i tato formulace je zcela zavádějící a svědčí o nekorektních praktikách firmy XXXXX, resp. o podvodném úmyslu. Jak je shora uvedeno, svědek J.K. v rámci své svědecké výpovědi potvrdil, že uhradil částky 15.000 Kč, jako správní paušál a 5.000 Kč jako vratnou zálohu. K trestnímu řízení se připojil s částkou 44.100 Kč (č.l. 1779, 1771). Vzhledem k absenci listinných důkazů nalézací soud uzavřel, že svědkovi byla

způsobena škoda ve výši nejméně 20.000 Kč, což ostatně koresponduje i s údaji na vystavené faktuře a na výzvě k úhradě správního paušálu a vratné zálohy, o nichž svědek hovořil (č.l. 5756/08,013), když tyto částky měly být povýšeny ještě o DPH a celkově představovat částku 23.800 Kč. Nálezací soud však neměl k dispozici jiný relevantní důkaz, na podkladě, něhož by mohl učinit závěr o tom, že svědkovi byla způsobena škoda v jiné výši, než ve výši 20.300 Kč, kterou svědek v rámci své výpovědi orientačně potvrdil a která pak vychází z údajů uvedených v rozhodčím nálezku.

Bod 4.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že B.J. zná osobně, a proto také se společností XXXXX on sám smlouvu uzavíral. Společnost XXXXX jim však dala k vymáhání pohledávky, které už byly promlčené nebo nebyly vymahatelné, a proto mezi jejich firmou a firmou XXXXX vznikl spor o vymahatelnosti a řešení těchto pohledávek. Mezitím však společnost XXXXX převzal i se všemi náležitostmi J.H., který dobrovolně slíbil a podepsal to, že peníze bude řešit a v případě, že pohledávky nebudou vymahatelné, peníze té společnosti vrátí. Podle informací obžalovaného za jeho působení nebyly společnosti XXXXX žádné peníze vráceny.

Svědčyně B.J., vyslechnutá u hlavního líčení dne 26.9.2012, uvedla, že je v listopadu 2008 kontaktoval pan H. z firmy XXXXX a nabídl jim kontakt na jejich firmu, která umí vymáhat pohledávky ve spojitosti s Evropskou unií a navíc ve vymáhání mají velkou úspěšnost. Poté navrhl, aby uzavřeli mandátní smlouvu, kde byla svědkyně B.J. společně se svým kolegou H. a smlouvu podepsali před zraky obžalovaného, když on jim podepsal směnku přímo na jeho jméno. Na místě také svědkyně se svým kolegou zaplatili částku 126.140 Kč s tím, že když by jim ve firmě jejich pohledávku nevymohli, tak by ji odkoupili. Když se delší dobu nic nedělo, rozjeli se do firmy, kde s obžalovaným smlouvu podepsali a na místě byla pouze M.M., která je odkázala na obžalovaného J.J., s nímž se však nesetkali. K dotazu soudu svědkyně B.J. jednoznačně uvedla, že směnku jim vystavil osobně obžalovaný a ona sama tomu byla bezprostředně přítomna. Po nahlédnutí na spisový materiál svědkyně potvrdila, že na č.l. 1819 je skutečně kopie směnky, kterou obžalovaný vystavil. Když se delší dobu nic nedělo, podali směnečnou žalobu, která byla úspěšná. Částka 126.140 Kč, kterou uhradili, byla poplatkem za rozhodčí řízení. K dotazu obžalovaného svědkyně uvedla, že i V.H. věděl, že pohledávky, které mu dávají, jsou promlčené, ale sám řekl, že všechny pohledávky jsou platné. Podle názoru svědkyně je to firma obžalovaného a jeho povinností bylo prověřit to, co mu svěřili. Firma obžalovaného pro ně byla firmou, která vymáhá pohledávky, které oni sami nemohou vymoci. V.H. jim řekl, že od obžalovaného nemá žádné pravomoci k tomu, aby s nimi dále jednal.

S výpovědi svědkyně B.J. korespondují následující listinné důkazy založené ve svazku příloh (č.l. 5757), resp. v trestním spise (č.l. 1799 a násl.). **Mandátní smlouvou** (č.l. 1803) bylo prokázáno, že ji uzavřel obžalovaný J.J., jako jednatel společnosti XXXXX s B.J. a jejím společníkem, kteří zastupovali firmu XXXXX. Obžalovaný se ve smlouvě zavázal, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX pohledávky, které jsou uvedené v příloze č. 1 k této Smlouvě v celkové výši 1.408.034 Kč a zejména (článek III./E) se zavázal, že v případě nevymožení sjednané výše pohledávek ze strany dlužníků a připsání na účet mandanta se odměna mandátáře

ve výši 164.000 Kč bez DPH nebo poskytnutá záloha ve výši 106.000 Kč plus DPH vrátí mandantovi. Dále se zavázal, že pokud do 23.7.2009 nedojde ke splnění smlouvy, vyplatí mandantovi předmětnou pohledávku v minimální výši nominální hodnoty, tj. v částce 1.408.034 Kč včetně DPH a příslušenství (článek IV./C Smlouvy). Dne 23.1.2009 pak obžalovaný dostal od firmy XXXXX **plnou moc** k vymáhání pohledávek (č.l. 1807), když jednotlivé pohledávky jsou přesně specifikované v příloze č. 1 k Mandátní smlouvě, označené jako **Protokol o předání pohledávek** (č.l. 1808). Jak potvrdila ve své výpovědi svědkyně B.J. byl to osobně obžalovaný J.J., kterého znala, kdo uzavřel ke smlouvě také **Směnku**, což je prokázáno tímto listinným dokladem – směnkou (č.l. 1819), kterou vystavil J.J. a také vystupoval jako zástupce společnosti XXXXX Tato směnka byla vystavena na částku 126.140 Kč a druhá, takřka shodná **Směnka** (č.l. 1820) byla téhož dne vystavena na částku 1.408.034 Kč.

S výpovědí svědkyně B.J. pak koresponduje i **Návrh na vydání směnečného platebního rozkazu o zaplacení směnečné pohledávky ve výši 126.140 Kč**, který podala firma XXXXX proti žalovaným firmě XXXXX a J.J. (č.l. 1825-1826). **Příjmovým a výdajovým pokladním dokladem ze dne 23.1.2009** (č.l. 1833) pak bylo prokázáno, že firma XXXXX dne 23.1.2009 zaplatila společnosti XXXXX částku 126.140 Kč, jako zálohu na smluvní služby. Služby však této společnosti poskytnuty nebyly, a proto se svědkyně B.J., jako statutární zástupkyně společnosti XXXXX připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 126.140 Kč, a to osobně u hlavního líčení dne 4.9.2012 shodně jako v přípravném řízení (č.l. 1795,1802, resp. 1610).

Bod 5.

Obžalovaný J.J. k tomuto skutku u hlavního líčení uvedl, že na společnost M.G. si nepamatuje. Dál se vyjádřil obecně s tím, že velmi často byl na cestách, protože měl jiné povinnosti a stávalo se, že V.H. nosil do firmy nereálné pohledávky, u nichž se analýzou zjistilo, že jsou neřešitelné, ovšem bez vědomí obžalovaného a L.G. je nechal podepsat M.M. a tvrdil jí, že obžalovaný sám smlouvu schválil. Obžalovaný uvedl, že M.G. si nepamatuje, nikdy s ním nejednal a smlouvu s ním neuzavřel. K dotazu soudu však připustil, že M.M. měla plnou moc od něj samotného k tomu, aby smlouvy podepisovala, ale současně měla také povinnost mu dát smlouvy ke schválení ještě předtím, než je podepsala. Smlouvy mu však nebyly posílané ani ke kontrole, ani ke schválení. V případě nepřítomnosti obžalovaného měla M.M. ke smlouvě dodat plnou moc a také v ní uvést, že ona sama za společnost XXXXX jedná na základě plné moci, což nikdy neudělala.

Svědék M.G. byl vyslechnut u hlavního líčení dne 26.9.2012 a potvrdil, že v roce 2009 za ním přišel nějaký pan H. s tím, že vymáhá pohledávky, že jejich firma je dobrá. Nakonec po vzájemném domlouvání si u něj svědek doma vyzvedl papíry, které také podepsal a přinesl je vymahateli do XXXXX. Zde jej paní v podatelně upozornila, že bude platit zbytečné peníze, neboť firma nemá žádný majetek. Nakonec mu pan H. ve firmě tvrdil, že když složí 20.000 Kč, tak on sám svědkovi garantuje, že do měsíce bude mít dlužné peníze zpátky a 20.000 Kč mu bude vráceno. K dotazu soudu M.G. potvrdil, že jeho dlužníkem byl J.H., který mu dlužil asi 23.000 Kč. Vzhledem k problémům, které u nich ve firmě vznikly, si však svědek detaily nedokázal vybavit. Potvrdil pouze, že poplatek za rozhodčí řízení platil v hotovosti ve firmě

panu H., a to asi 20.000 Kč. Škoda, kterou požaduje uhradit, činila 44.100 Kč a je v ní dluh od J.H. a ještě zaplacený poplatek. Po předestření výpovědi z přípravného řízení (č.l. 1839) svědek uvedl, že na této výpovědi trvá a jediné na co si vzpomíná je, že zaplatil 23.800 Kč firmě XXXXX za služby, jako poplatek za vymáhání. Platbu doložil i výpisem ze svého účtu. S přítomným J.J. se osobně nesetkal.

S výpovědi svědka M.G. korespondují také listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (č.l. 1851 a násl.).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 1851) bylo prokázáno, že ji dne 10.2.2009 uzavřel svědek M.G. s firmou XXXXX, jejíž statutární zástupce však v úvodní pasáži smlouvy jmenovitě uveden není a přesně nelze jméno zjistit, ani ze závěrečné části, tj. z osobního podpisu. Společnost XXXXX se však zavázala zabezpečit pro M.G. rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců, kteří jsou u ní zapsáni, byť z důkazů, které byly u hlavního líčení provedeny, je zcela zřejmé, že jako jediný rozhodce vystupoval pouze obžalovaný J.J.. **V tomto případě přijal obžalovaný dne 23.2.2009 pravomoc rozhodce (usnesení č.l. 1850).** **Žalobou ze dne 11.2.2009** (č.l. 1153) bylo prokázáno, že byla přijata a Evropském arbitrážním centru – firmě XXXXX, o čemž ostatně svědčí i **Usnesení ze dne 23.2.2009** (č.l. 1850), kterým bylo prokázáno, že obžalovaný J.J. přijal pravomoc rozhodce rozhodovat tento spor, a to jako rozhodce firmy XXXXX. Dne 12.5.2009 vydal obžalovaný v tomto sporu **Rozhodčí nález s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem pod sp.zn. 2009/7/016**, jímž podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil mimo jiné zaplatit také náklady řízení ve výši 20.300 Kč (č.l. 1848, resp. 5759/008). Podkladem pro podání žaloby byla ostatně **faktura** (č.l. 5759), z jejíhož textu je zřejmé, že **žádná rozhodčí doložka mezi smluvními stranami uzavřena a sjednána nebyla**, přesto však, obdobně jako v předchozím případě, do **pokusů o smír** (č.l. 5759/010, 011) byly včleněny formulace o tom, že se smluvní strany **dohodly** na rozhodování sporu v rozhodčím řízení ... **Výzvou k úhradě** (č.l. 1847) bylo prokázáno, že firma XXXXX vyzvala M.G. k úhradě **částky 23.800 Kč**, jako správního poplatku v tomto sporu (viz rovněž č.l. 5759/007). Poplatek podle této výzvy měl být uhrazen na účet číslo XXXXX, který je prokazatelně účtem společnosti XXXXX SE. Pro úhradu této částky také společnost XXXXX vystavila M.G. **fakturu** (č.l. 1846), ze které je zřejmé, že částku 23.800 Kč považovala za správní poplatek související s tímto sporem. Skutečnost, že M.G. částku 23.800 Kč uhradil dne 22.6.2009 právě na účet číslo XXXXX, je prokázána **výpisem z jeho účtu** (č.l. 1845). S výše citovanou Mandátní smlouvou ze dne 16.6.2009 (č.l. 1859, resp. 5759/001) souvisí také **plná moc**, kterou dal M.G. společnosti XXXXX zastoupené J.H., ke zprostředkování exekuce na majetek dlužníka (č.l. 1862), resp. obdobná smlouva z téhož dne (č.l. 5759/006) k úkonům potřebným k vyřízení záležitostí vyplývajících z vykonatelného rozhodčího nálezu.

Poškozený M.G. **se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 44.100 Kč**, který sestává z uhrazeného poplatku za vymáhání pohledávek **ve výši 23.800 Kč**, což bylo prokázáno i shora citovaným výpisem z účtu (č.l. 1845) a výzvou k jeho úhradě (č.l. 1847) včetně faktury (č.l. 1846) a **z částky 20.300 Kč**, která představovala náklady řízení za vydaný rozhodčí nález. Úhradu této částky potvrdil sám svědek M.G. v rámci své svědecké výpovědi a úhradu lze dovodit i z rozhodčího nálezu vydaného obžalovaným (č.l. 1848), z něhož je zřejmé, že žalobce tyto náklady rozhodčího řízení uhradil, když povinnost k jejich zaplacení žalobci byla ve výroku uložena žalovanému. Ostatně i z odůvodnění tohoto nálezu (č.l. 1849) lze zjistit,

že náklady v této částce byly žalobcem, tj. M.G. řádně uhrazeny. M.G. se připojil s tímto nárokem na náhradu škody před zahájením dokazování u hlavního líčení (č.l. 1857).

Bod 6.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení pouze připustil, že taková společnost u nich ve firmě figurovala, s odstupem času si však nepamatuje, jestli s ní smlouvu sám uzavíral, ale trvá na tom, že s F.P. nikdy osobně nejednal.

Svědka F.P., vyslechnutý u hlavního líčení dne 26.9.2012, potvrdil, že jej oslovil nějaký muž z této firmy, nabídl mu možnost mandátní smlouvy a ubezpečil jej v tom, že firma má dostatečné množství prostředků, aby dluh vymohla. V mandátní smlouvě je uvedeno, že když po dobu tří měsíců částku nevymůže, bude jim částka proplacena a společnost ji posléze bude vymáhat svojí cestou. F.P. potvrdil, že podle smlouvy uhradili veškeré poplatky, avšak ve lhůtě tří měsíců se stalo pouze to, že tato firma neoprávněným způsobem peníze vymáhala od společnosti XXXXX, a to rozhodčí doložkou, která nebyla platná. Svědek sám dostal přípis o tom, že J.J. k vymáhání dluhu nemá oprávnění a navíc bylo na svědka podáno ještě trestní oznámení za neoprávněné používání nebo rozhodování rozhodčí doložkou. Peníze, které měl ve lhůtě tří měsíců dostat, mu vyplaceny nebyly a nakonec zjistil, že tato společnost zanikla. Dotyčný člověk zastupoval zřejmě společnost XXXXX a pocházel z XXXXX. K podpisu smlouvy však došlo v XXXXX v sídle jejich firmy. Svědek sám smlouvu nejdříve podepsal, potom to šlo na firmu a jemu se smlouva vrátila. Peníze, které zaplatil, měly být poplatkem za rozhodčí řízení. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že fyzicky se s obžalovaným J.J. nikdy nesetkal.

S výpovědi svědka F.P. korespondují listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (č.l. 1866, resp. 1872-1895), resp. ve svazku příloh (č.l. 5761-5763). **Žalobou o zaplacení** (č.l. 5761/001) bylo prokázáno, že ji firma XXXXX, jako Evropské arbitrážní centrum přijala dne 20.4.2009 a F.P. – XXXXX takto žaloval firmu XXXXX o zaplacení částky 583.673,30 Kč. Podkladem pro tuto žalobu byly faktury (č.l. 5167/013-020), z nichž je zcela zřetelné, že mezi oběma smluvními stranami nebyla uzavřena ani rozhodčí doložka, a ostatně nebyla předložena ani žádná rozhodčí smlouva. **Výzvou k úhradě** (č.l. 5761/012) bylo prokázáno, že firma XXXXX vyzvala F.P. k úhradě správního poplatku ve výši 49.800 Kč. Na úhradu tohoto poplatku byla také vystavena firmou XXXXX faktura (č.l. 1877) a poškozený poplatek ve výši 49.800 Kč uhradil dne 20.4.2009, což prokazuje **pokladní doklad** (č.l. 1878) a ostatně i poškozený ve své vlastní výpovědi.

Dne 22.4.2009 byl obžalovaný, jako J.J., jmenován Evropským arbitrážním centrem – XXXXX rozhodcem pro řešení tohoto sporu (č.l. 5761/030) a dne 4.5.2009 vydal **Usnesení**, jímž přijal pravomoc rozhodce (č.l. 5761/031). Dne 20.5.2009 vydal obžalovaný opět jménem „České republiky“ a s jejím státním znakem **Rozhodčí nález**, jímž žalobě vyhověl a žalovanému uložil mimo jiné povinnost, kromě dlužné částky, zaplatit i náklady řízení ve výši 49.800 Kč (č.l. 5761/035). Vzhledem k **námítkám žalovaného** (5761/045), které se týkaly nedostatku pravomoci rozhodce, vydal obžalovaný dne 8.6.2009 **Usnesení**, jímž rozhodčí nález zrušil (č.l. 5761/047).

Dne 7.4.2009 pak obžalovaný jménem společnosti XXXXX, jako její jednatel, podepsal s F.P., jednatelem firmy XXXXX, **Mandátní smlouvu** (č.l. 5763/001), v níž se jeho firma zavázala, že za úplaty provede úkony vedoucí k inkasu pohledávek F.P., které jsou specifikovány v příloze č. 1 této Smlouvy, tedy především, že vymůže pohledávku za společností XXXXX v celkové výši 583.673,30 Kč s příslušenstvím a v opačném případě, pokud ji nevymůže, tak ji společnost XXXXX odkoupí v celkové výši pohledávky včetně veškerého příslušenství. Na základě této mandátní smlouvy F.P. zaplatil čtvrtletní správní poplatek firmě XXXXX, čemuž byl **vyzván** 7.4.2009 (č.l. 5763/011), a to ve výši 29.452 Kč. Na úhradu tohoto poplatku pak byla poškozenému vystavena společnosti XXXXX také **faktura** (č.l. 1880). Poškozený poplatek uhradil převodem ze svého účtu na účet číslo XXXXX, který byl účtem společnosti XXXXX. To je prokázáno **výpisem z účtu poškozeného** (č.l. 1881). Poškozený obviněného, resp. jeho firmu XXXXX opakovaně vyzval jednak k plnění mandátní smlouvy a jednak k vrácení správního poplatku, což dokladují **výzvy** (č.l. 1890-1892), avšak závazkům vyplývajícím z mandátní smlouvy obžalovaný nedostál, pohledávku od poškozenou nevymohl, ani neodkoupil a poplatky nevrátil, což ostatně potvrdil sám svědek F.P. v rámci své výpovědi u hlavního líčení. Celková škoda, která vznikla subjektu F.P. – XXXXX činí 79.250 Kč (správní poplatky ve výši 49.800 Kč a čtvrtletní paušál ve výši 29.452 Kč), přičemž poškozený se se svými nároky v této výši 79.250 Kč včas a řádně připojil (č.l. 1780,1766).

Bod 7.

Obžalovaný J.J. uvedl, že O.S. vůbec nezná, žádnou smlouvu s ním neuzavřel a dokonce si ani nepamatuje, jestli vydal rozhodčí nález.

Svědka O.S., vyslechnutý u hlavního líčení dne 26.9.2012, uvedl, že od svého otce F.P. získal kontakt na firmu obžalovaného, která se zabývala vymáháním pohledávek. O.S. potvrdil, že při podpisu skládali peníze s tím, že do tří měsíců mu firma pohledávky vymůže, jinak je od něj odkoupí. V konečném důsledku nic zaplaceného nedostal. Svědek také potvrdil, že s obžalovaným se osobně nikdy nesetkal a na člověka, který firmu zastupoval, si nepamatuje, neboť vše vyřizoval prakticky jeho otec. Manipulační poplatky, které zaplatil, byly řádově ve výši 25.000 Kč, protože doloženou pohledávku měl ve výši asi 300 až 350.000 Kč.

S výpovědí svědka O.S. pak korespondují i listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (č.l. 1903-1922), resp. v přílohových svazcích (č.l. 5760,5764 a 5765). **Objednávkou** i vystavenou **fakturou** na částku 321.627 Kč pro odběratele společnost XXXXX od poškozeného O.S. (rozeného P., č.l. 5760/06,07) bylo prokázáno, že mezi účastníky původního smluvního vztahu nebyla sjednána žádná rozhodčí doložka, když ostatně nebyla ani jinak uzavřena rozhodčí smlouva.

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 1909) bylo prokázáno, že ji uzavřela s O.P. společnost XXXXX, jako poskytovatel dne 16.3.2009, přičemž tato společnost se zavázala poškozenému zabezpečovat rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu této firmy (článek II./1 této Smlouvy). Téhož dne, tj. 16.3.2009 podal O.P. u společnosti XXXXX, jako Evropského arbitrážního centra **Žalobu na společnost XXXXX** o zaplacení částky 311.627 Kč s příslušenstvím, když v této souvislosti je třeba poukázat **na příjmový pokladní doklad** (č.l. 5760/08), z něhož bylo zjištěno, že dlužník

poškozenému část faktury ve výši 10.000 Kč již uhradil. Výzvou ze dne 16.3.2009 (č.l. 1918, resp. 5760/010) bylo prokázáno, že společnost XXXXX vyzvala poškozeného O.P. k úhradě částky 23.800 Kč včetně DPH, jako rozhodčího poplatku a vystavila dne 18.3.2009 na tuto částku fakturu (č.l. 1916). Poškozený částku 23.800 Kč dne 17.3.2009 zaplatil, což je prokázáno především příjmovým pokladním dokladem (č.l. 1917).

Dne 17.3.2009 uzavřel obžalovaný s poškozeným také Mandátní smlouvu (č.l. 5764/001, resp. 1903), ve které se jako jednatel mandanta – společnosti XXXXX zavázal, že za úplatu zařídí O.P. vyřízení jeho záležitostí vyplývajících z vymáhání pohledávek a především úhradu mandantovy nominální hodnoty pohledávky včetně příslušenství v celkové výši 368.499 Kč. Kromě toho (článek IV./C) se obžalovaný jménem své firmy zavázal, že v případě nevymožení pohledávek, je odkoupí v jejich nominální hodnotě včetně příslušenství. Dne 19.3.2009 byla poškozenému ze strany firmy XXXXX vystavena faktura (č.l. 1914) na úhradu smluvní odměny ve výši 11.900 Kč, kterou O.P. uhradil dne 17.3.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet firmy XXXXX. Tato skutečnost je prokázána výpisem z účtu poškozeného (č.l. 1915). Dne 20.3.2009 byl obžalovaný, jako J.J., M, jmenován Evropským arbitrážním centrem rozhodcem pro tento spor (č.l. 5760/011) a dne 24.3.2009 vydal Usnesení, kterým přijal pravomoc rozhodce pro tento spor (č.l. 5760/012). Následně obžalovaný vyzval žalovaného, aby se vyjádřil k podané žalobě, přičemž žalovaný prostřednictvím své právní zástupkyně dne 9.4.2009 vznesl Námítku nedostatku pravomoci rozhodce v tomto řízení s vysvětlením, že mezi žalobcem a žalovaným nebyla nikdy uzavřena rozhodčí doložka, se kterou by obě smluvní strany souhlasily (č.l. 5760/021 a násl.).

Jak potvrdil svědek O.S. u hlavního líčení, pohledávka nebyla jeho firmě vymožena, nebyla ani odkoupena a poplatky nebyly vráceny. Poškozený O.S. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 35.700 Kč (správní poplatek 23.800 Kč a další poplatek ve výši 11.900 Kč), jak dokladují jeho písemná vyjádření obsažená ve spise (č.l. 1897,1901).

Bod 8.

Také v tomto případě obžalovaný J.J. u hlavního líčení popřel, že by se zástupcem nebo jednatelem firmy XXXXX jednal nebo s ním něco podepsal. Tato společnost sice figurovala v rozhodčím řízení, kde on sám snad měl přijmout nějakou pravomoc k rozhodování sporu, ale jak všechno dopadlo, si s odstupem času nepamatuje.

Svědék J.L., vyslechnutý u hlavního líčení dne 26.9.2012, uvedl, že je nejdříve emailem nebo telefonicky kontaktovala firma, která se zabývala vymáháním pohledávky. Na smluvenou schůzku přišly dvě dámy, z nichž jedna se jmenovala Š. a chtěly informace, které by mohly uplatnit v rozhodčím řízení. Ve firmě jim proto poskytli kopie kupních smluv, faktur a dodacích listů, tedy veškeré věci, které souvisely s těmito obchodními případy. Svědek získal informaci, že tato firma je schopna, po zaplacení správních poplatků, uведенé částky vymoci. J.L. potvrdil, že při jedné z těchto návštěv podepsal smlouvu o postoupení pohledávky a pak ještě jednu smlouvu, kterou už nedokázal přesně specifikovat. Bylo zde však uvedeno, že pokud do určité doby nedojde k vymožení příslušné částky, bude pohledávka vykoupena asi za 70% dluhu. Když dostali do firmy faktury na správní poplatky ve výši cca 8.000 a 4.000 Kč, tak je řádně uhradili. Během krátké doby na základě kontaktu zástupce z jiné firmy, svědek zjistil, že firma

XXXXX prakticky nefunguje, což mu telefonicky potvrdila také její bývalá zástupkyně paní Š. K dotazu soudu potvrdil, že obě ženy vystupovaly jako pracovnice firmy, která pohledávky vymáhala a přesvědčily je o tom, že je třeba opravit kupní smlouvy rozhodčí doložkou. Podle svého názoru se svědek s obžalovaným J.J. nesetkal. Obě ženy poskytly svědkovi informace o tom, že firma XXXXX má svého rozhodce, který rozhodne spor v jejich prospěch a toto rozhodnutí je pak možné uplatnit např. v exekuci. Z částky 32.000 Kč jim nebylo nic uhrazeno a aktuálně věc řeší okresní soud. Společnost XXXXX, ani společnost XXXXX od nich pohledávky neodkoupila. K dotazu obhájkyne svědek potvrdil, že zástupkyní firmy paní Š. mu byl doručen text, který byl jako rozhodčí doložka a s dlužníky se jim podařilo rozhodčí doložky sjednat. Jednoznačně pak svědek uvedl, že tzv. správní poplatky uhradili převodem na účet.

S výpovědi svědka J.L. korespondují i listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (č.l. 1927-1957), resp. ve svazcích příloh (č.l. 5766, 5767). Především původní Kupní smlouvou mezi firmou XXXXX a P.G. (č.l. 5767/011) bylo prokázáno, že smlouva neobsahuje rozhodčí doložku, ale v § 7 odst. 2 ujednání o tom, že případné spory budou strany řešit místně příslušným soudem v místě sídla prodávajícího. Žalobou (č.l. 5767/029) bylo prokázáno, že ji firma XXXXX přijala dne 6.7.2009 a téhož dne byla firma XXXXX vyzvána k úhradě správního poplatku ve výši 8.400 Kč (č.l. 5767/005). K úhradě správního poplatku pak byla firmou XXXXX vystavena i faktura na částku 8.400 Kč (č.l. 1941). Uvedenou částku poškozený zaplatil dne 24.8.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet firmy XXXXX, což dokladuje výpis z jeho účtu (č.l. 1938). Dne 21.8.2009 přijal obžalovaný, jako rozhodce Evropského arbitrážního centra pravomoc rozhodce k rozhodování tohoto sporu (č.l. 5767/026), když dne 18.8.2009 byl obžalovaný, jak J.J., jmenován Evropským arbitrážním centrem, jako rozhodce pro řešení tohoto sporu (viz č.l. 5767/025). Smlouvou o postoupení pohledávky vůči dlužníkovi P.G. (č.l. 1945) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX zastoupená jednatelem J.H. dne 7.7.2009 (č.l. 1945), včetně Přílohy č. 1, která pohledávku specifikuje (č.l. 1948).

Druhou Žalobu podala firma XXXXX na S.B. dne 13.8.2009 u firmy XXXXX (č.l. 5766/001) a domáhala se zaplacení částky 233.932 Kč. Také v tomto sporu byl obžalovaný, jako J.J. jmenován dne 18.8.2009 Evropským arbitrážním centrem – společností XXXXX rozhodcem (č.l. 5766/058). Obžalovaný přijal pravomoc rozhodce, jak vyplývá z usnesení ze dne 21.8.2009 (č.l. 5566/059) a žalovanou stranu vyzval, aby se k žalobě vyjádřila (č.l. 5566/060). Dne 13.8.2009 byla firma XXXXX vyzvána společností XXXXX k úhradě správního poplatku v této věci, a to ve výši 23.800 Kč (č.l. 5766/005), přičemž na tento poplatek byla vystavena i faktura (č.l. 1940). Firma XXXXX částku 23.800 Kč zaplatila dne 13.8.2009 rovněž na účet firmy XXXXX číslo XXXXX, což prokazuje výpis z jejího účtu (č.l. 1939). Dne 14.8.2009 uzavřela společnost XXXXX zastoupená J.H. Smlouvu o postoupení pohledávek s firmou XXXXX, a to pohledávek za S.B. (č.l. 1927-1929), když pohledávka je přesně specifikovaná v Příloze č. 1 (č.l. 1930). I v této souvislosti musí nalézací soud poukázat na původní Kupní smlouvu, kterou firma XXXXX s firmou S.B. uzavřela (č.l. 5766/009), když i z jejího textu v § 7 odst. 3 je zcela zřetelné, že se strany dohodly případné spory řešit místně příslušným soudem v místě sídla prodávajícího a rozhodčí doložka nebyla v kupní smlouvě sjednána. Vyjádřením ing. J.L., jako statutárního zástupce společnosti XXXXX (č.l. 1944) bylo prokázáno, že dne 15.9.2009 J.L., jako jednatel společnosti XXXXX odstoupil od smluv o postoupení pohledávek ze dne 7.7.2009 a 14.8.2009. U hlavního líčení pak J.L., jak je shora uvedeno, potvrdil, že správní poplatky byly řádně uhrazeny, avšak pohledávky jim nebyly

vymoženy, nebyly ani odkoupeny a správní poplatky jim vráceny nebyly. Jménem společnosti XXXXX se pak připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 32.200 Kč, tj. 23.800 + 8.400 (č.l. 1922 a 1639).

Bod 9.

Obžalovaný J.J. uvedl, že už si pana M. nepamatuje, ve vztahu ke společnosti XXXXX zřejmě bylo rozhodčí řízení a je možné, že on sám jednání zastavoval.

Svěděk V.M., vyslechnutý u hlavního líčení dne 1.10.2012, potvrdil shodně jako v přípravném řízení, že se svojí firmou XXXXX zabezpečoval dopravu a některé firmy jim dlužily. Sám zjistil, že v XXXXX existuje firma na vymáhání pohledávek a sjednal si proto schůzku s obžalovaným J.J., který mu slíbil, že mu peníze vymůže do tří dnů. V opačném případě, když by peníze nevymohl, přislíbil vrátit svědkovi finanční prostředky. Svědek dále potvrdil, že předal obžalovanému kopie faktur a dostal od něj také potvrzení na částku kolem 56.000 Kč, kterou zaplatil. Tato částka byla vyměřena osobně obžalovaným. Když se však delší dobu nic nedělo, svědek sám obžalovaného kontaktoval a jednal s ním přímo v jeho kanceláři. Obžalovaný mu sice ukazoval nějaké doklady, oprávnění a certifikáty, že může takovou činnost vykonávat, ale prakticky se nic nedělo. Původně mezi nimi bylo dohodnuto, že pokud firma svědkovi nevymůže pohledávky, celá částka mu bude vrácena. Po uplynutí tří měsíců však firma už v kanceláři nesídlila, obžalovaný nebral telefony. Muž, se kterým svědek jednal, se sice představil jako J.J., avšak u hlavního líčení jej svědek popsal jako muže, který vypadal poněkud jinak, než přítomný obžalovaný. Aktuálně již svědek není vlastníkem původní firmy XXXXX, neboť ji prodal.

Předně je třeba konstatovat, že listinné důkazy k tomuto bodu obžaloby jsou rovněž zařazeny ve vyšetřovacím spise (č.l. 1968-1989), resp. ve svazcích příloh (č.l. 5768,5769). Nalézací soud v souvislosti s tímto obchodním případem rovněž poukazuje na původní **faktury** týkající se obchodního vztahu mezi firmou XXXXX a odběratelem firmou XXXXX (č.l. 5768/015-018), z nichž je zřetelné, že mezi účastníky obchodního vztahu žádná rozhodčí doložka sjednána nebyla.

Žalobou o zaplacení částky 578.104 Kč s příslušenstvím (č.l. 5768/003) bylo prokázáno, že ji žalobce, tj. společnost XXXXX podala na firmu XXXXX u Evropského arbitrážního centra – XXXXX dne 12.1.2009. Dne 12.5.2009 byl obžalovaný, jako J.J. jmenován rozhodcem Evropského arbitrážního centra pro řešení tohoto sporu (č.l. 5768/037) a dne 6.2.2009 vydal **Usnesení**, kterým pravomoc rozhodce pro tento spor přijal (č.l. 5768/038). Firma XXXXX byla **vyzvána** firmou XXXXX k úhradě správního poplatku ve výši 23.200 Kč dne 12.1.2009 (č.l. 5768/017). **Příjmovým pokladním dokladem** (č.l. 1981) bylo prokázáno, že tato částka byla dne 26.1.2009 firmou XXXXX uhrazena společnosti XXXXX. Z podpisu pokladníka je zcela zřetelné příjmení „H.“. Žalovaná společnost XXXXX však podala **Námítku nedostatku pravomoci rozhodce** dne 16.2.2009 (č.l. 5768/043) a obžalovaný dne 1.6.2009 vydal **Usnesení** (č.l. 5768/063), kterým rozhodčí řízení zastavil pro nepravomoc rozhodce rozhodovat v uvedené věci z důvodu, že k projednání sporu nebyla platně uzavřena rozhodčí doložka, ani rozhodčí smlouva. Téhož dne pak **Usnesením** (č.l. 5768/061) rozhodl obžalovaný tak, že se žalobci, tj. společnosti XXXXX vrací dvě třetiny z celkové částky poplatku

zaplaceného za rozhodčí řízení, když tuto firmu současně vyzval ke sdělení účtu, kam jí má být poplatek vrácen (č.l. 5768/065). V této souvislosti lze poukázat i na vyjádření žalovaného, tj. společnosti XXXXX podané prostřednictvím právního zástupce (č.l. 5768/056) poté, co byl vyzván k úhradě poplatku za vznesení námítky nedostatku pravomoci rozhodce. V článku II./2 tohoto vyjádření právní zástupce žalovaného poukázal na skutečnost, že podle platné právní úpravy neexistuje zákon, na základě něhož by obžalovaný jako rozhodce, event. Evropské arbitrážní centrum nebo společnost XXXXX byli oprávněni jednostranným právním úkonem uložit žalovanému povinnost k úhradě jakéhokoliv poplatku za situace, kdy nemají pravomoc k tomu, aby spor mezi žalobcem a žalovaným podle zákona 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení projednali a rozhodli.

I v případě druhé žaloby měl nalézací soud k dispozici faktury, které zakládaly původní pohledávku a odrážely obchodní vztah mezi dodavatelem firmou XXXXX a odběratelem firmou XXXXX, z nichž je zcela zřetelné, že žádná rozhodčí doložka, ani rozhodčí smlouva mezi stranami tohoto obchodního sporu sjednána nebyla (č.l. 5769/06-010). Žalobou o zaplacení (č.l. 5769/001) bylo prokázáno, že ji podala opět společnost XXXXX na firmou XXXXX o zaplacení částky 296.873 Kč s příslušenstvím u Evropského arbitrážního centra společnosti XXXXX, a to dne 26.1.2009. Dne 11.2.2009 vydal obžalovaný Usnesení, kterým přijal pravomoc k rozhodování pro tento spor, tj. pravomoc rozhodce (č.l. 5769/015, resp. 1982). Výzvou k úhradě správního poplatku ve výši 23.800 Kč za tento spor bylo prokázáno, že ji vystavila zástupkyně společnosti XXXXX dne 26.1.2009 pro společnost XXXXX. Žalovaný společnost XXXXX však podal prostřednictvím svého právního zástupce dne 19.2.2009 Námítku nedostatku pravomoci rozhodce (č.l. 5769/029) a obdobným vyjádřením z důvodů, které jsou rozvedeny i u předchozího obchodního případu, žalovaný odmítl uhradit poplatek za vznesenou námítku nedostatku pravomoci ve výši 15.000 Kč plus DPH (č.l. 5769/032). Obžalovaný svým Usnesením ze dne 1.6.2009 (č.l. 5769/036) rozhodčí řízení pro nepravomoc rozhodce rozhodovat uvedené věci a z důvodu, že k projednání sporu nebyla platně uzavřena rozhodčí doložka, ani rozhodčí smlouva, zastavil. Dalším Usnesením ze dne 1.6.2009 (č.l. 5769/037) obžalovaný rozhodl od vrácení dvou třetin z celkové částky poplatku zaplaceného za rozhodčí řízení, když svým přípisem (č.l. 5769/038) se ještě dotázal žalobce na číslo účtu, kam mu má být poplatek vrácen.

Pro úplnost nalézací soud poukazuje na skutečnost, že pro účely úhrady obou poplatků byla firmě XXXXX vystavena faktura (č.l. 1973 a 1979). Úhrada částky 23.200 Kč je prokázána výpisem z bankovního účtu (č.l. 1974), a to dne 12.1.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX. Úhrada druhého poplatku ve výši 23.800 Kč je pak prokázána shora citovaným příjmovým pokladním dokladem. Jak potvrdil svědek V.M. v rámci své výpovědi u hlavního líčení, zaplacené poplatky jim vráceny nebyly a závazky vyplývající ze smlouvy o zajištění služeb rozhodců splněny nebyly. S touto Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 1968) bylo prokázáno, že ji jménem společnosti XXXXX podepsala H.S., opatřila ji razítkem společnosti XXXXX, která se ve smlouvě ze dne 12.1.2009 zavázala zabezpečovat pro společnost XXXXX rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu této firmy (článek II./1). Nalézací soud v souvislosti s obsahem smlouvy považuje za nezbytné upozornit i na článek I./4 Smlouvy, z něhož vyplývá, že pokud se zájemce rozhodne pro rozhodčí řízení podle této Smlouvy, sjedná s druhou stranou rozhodčí doložku uvedeného obsahu. V kontextu s výše rozebranými listinnými důkazy, zejména fakturami, které byly ze strany společnosti XXXXX předloženy firmě XXXXX, lze považovat za prokázané, že rozhodčí doložka nebyla v případě ani jednoho z obou obchodních vztahů

mezi smluvními stranami, tj. dlužníkem a věřitelem sjednána a tento institut rozhodčí doložky či rozhodčí smlouvy nebyl ujednáán ani dodatečně, tj. předtím, než obžalovaný přijal pravomoc rozhodce a jako rozhodce činil úkony a zejména předtím, než přijal poplatky za tzv. rozhodčí řízení. Ani v jednom případě obžalovaný neoprávněně vybrané poplatky nevrátil. Skutečnost, že Smlouvou o zajištění služeb rozhodců uzavřela za společnost XXXXX H.S. nemá vliv na trestní odpovědnost obžalovaného, který prokazatelně věděl, že firma XXXXX, zaplatila oba poplatky, jeden dokonce na účet firmy XXXXX a na základě toho jednal, tj. vydal příslušná rozhodnutí včetně toho, kterým řízení zastavil pro nedostatek pravomoci rozhodce, když ten byl zcela zřetelný již při podání žaloby.

Společnost XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody (č.l. 1984), a to v částce 47.000 Kč (23.200 + 23.800 Kč).

Bod 10.

Obžalovaný J.J. uvedl, že V.P. osobně nezná, k tomuto případu se vyjádřit nedokáže, avšak připustil, že je možné, že žalobu přijal a ve věci rozhodl.

Svědék V.P., vyslechnutý u hlavního líčení dne 5.11.2012, vypovídal shodně jako v přípravném řízení a uvedl, že byl vlastně kontaktován telefonicky s tím, zda nemá nějaké pohledávky k vymáhání. Na smlouvenou schůzku přijely dvě slečny, které se představily jménem firmy, svědek jim poskytl faktury a vzájemně se dohodli. Následně dostal svědek fakturu, neboť si ze dvou variant zvolil tzv. expresní formu vymáhání pohledávek, za kterou zaplatil 46.000 Kč. Když se delší dobu nic nedělo, pokoušel se firmu kontaktovat a nakonec dostal rozhodčí nález. K dotazu soudu svědek potvrdil, že jeho dlužníkem byl pan Štěpánek, ale písemnou smlouvu uzavřenu neměli. Platili si vystavené faktury běžně a rozhodčí doložka mezi nimi sjednána nebyla. Když svědek jednal o vymáhání pohledávek s těmito zástupkyněmi firmy obžalovaného, obě mu řekly, že J.J. se, jako rozhodce, k případu vyjádří a nazná, zda má svědek na dlužnou částku nárok. V případě, že by svědek nemohl vstoupit do rozhodčího řízení, měl svědek poplatek, který zaplatil, získat zpátky. Obě ženy zastupovaly společnost XXXXX a s obžalovaným J.J. svědek osobně nikdy nejednal. V konečném důsledku mu nebyla pohledávka vymožena, ani zaplacená částka 46.000 Kč. K dotazu obžalovaného svědek jednoznačně potvrdil, že peníze měl dostat od jeho firmy, která je měla získat od svědkova dlužníka a potom peníze svědkovi předat. Tyto informace mu poskytla pracovnice firmy obžalovaného, která jednání vedla a také svědkovi dala vizitku.

S výpovědí svědka V.P. rovněž korespondují listinné důkazy, které byly provedeny u hlavního líčení a které jsou založeny jednak ve vyšetřovacím spise (č.l. 2001-2020), resp. ve svazku příloh (č.l. 5770). Předně je třeba poukázat na listinné doklady, které dokumentují původní obchodní vztah mezi V.P. a R.Š., tj. zejména kopie faktur a vzájemné korespondence (č.l. 5770/010-015), z nichž lze zjistit, že žádná rozhodčí doložka, ani rozhodčí smlouva mezi původními obchodními partnery uzavřena nebyla.

Žalobou o zaplacení (č.l. 5770/001) bylo prokázáno, že ji dne 20.5.2009 přijala společnost Evropské arbitrážní centrum – XXXXX, a to dokonce obžalovaný, jako J.J. osobně. Na základě této žaloby zaslala společnost XXXXX žalobci výzvu k úhradě správního poplatku ve výši 47.600 Kč (č.l. 5770/016). V.P. tuto částku ve výši 47.600 Kč zaplatil dne 14.5.2009,

což je prokázáno výpisem z jeho bankovního účtu (č.l. 2005). Poplatek byl zaplacen na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX. Obžalovaný, jako Dr. J.J., byl dne 20.5.2009 jmenován Evropským arbitrážním centrem - XXXXX rozhodcem pro řešení tohoto sporu (č.l. 5770/017) a dne 20.5.2009 vydal Usnesení (č.l. 5770/018), kterým přijal pravomoc rozhodce k rozhodování tohoto sporu. Žalovaný R.Š. svým přípisem ze dne 1.6.2009, doručeným obžalovanému J.J. dne 4.6.2009, (č.l. 5770/024) obžalovaného upozornil na neexistenci rozhodčí doložky v obchodním vztahu s žalobcem. Obžalovaný dne 3.6.2009 vydal Rozhodčí nález (č.l. 5770/022). Tímto rozhodčím nálezem s označením „Česká republika“ a použitým státním znakem obžalovaný nejen, že žalobě vyhověl, ale uložil žalovanému povinnost, aby zaplatil žalobci náklady řízení ve výši 47.600 Kč. I přes upozornění žalovaného o nedostatku pravomoci obžalovaného J.J., jako rozhodce, je na tomto rozhodčím nálezu vyznačena právní moc dnem 8.6.2009. Pro úplnost nalézací soud poukazuje na vyjádření V.P. o tom, že zvolil tzv. expresní formu vymáhání pohledávek, za kterou zaplatil, jak vyplývá z výše citované výzvy (rovněž č.l. 2008), částku 47.600 Kč, když původní výzva (č.l. 2007) byla vystavena pouze k úhradě základního poplatku ve výši 23.800 Kč.

Poškozený V.P. se pak připojil k trestnímu řízení včas a řádně (č.l. 2000, 6191) s částkou 47.600 Kč, kterou uhradil na účet firmy obžalovaného, který ovšem neměl oprávnění poplatek zinkasovat, neboť neměl oprávnění ve věci, jako rozhodce, rozhodovat.

Bod 11.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že se společností XXXXX on sám nikdy nejednal, zástupce této společnosti, ani další osoby, které jsou zde uvedeny, nezná.

Svědék M.T., vyslechnutý u hlavního líčení dne 4.3.2013, uvedl, že působí v rodinné firmě jako společník. Byl to osobně přímo obžalovaný J.J., který je kontaktoval, nabídl jim, že jim pomůže vymoci dlužné částky a přinesl vypracované smlouvy, které oni podepsali. Kromě toho chtěl obžalovaný složit finanční zálohu s tím, že po vymožení částky jim peníze vrátí. K dotazu soudu svědek připustil, že J.J. z minulosti neznal a při jednání se mu tento člověk nelegitimoval. Jednalo se o člověka, kterého svědek u hlavního líčení popsal poněkud jinak, než jak vypadal obžalovaný, tedy jako staršího vyššího pána s tmavošedými vlasy, výšky kolem 180 – 185 cm a věku kolem 50 let. K opakovanému dotazu soudu pak svědek uvedl, že nedokáže přesně určit, jestli se tento člověk představil jako pan J. nebo jako zástupce firmy J.J. S tímto mužem však jednal svědek osobně asi jednou nebo dvakrát a byla u toho i účetní, která však v jejich firmě delší dobu nepracuje. Ten člověk jim skutečně slíbil vrátit vymoženou částku, včetně úroků a poplatek, který měli zaplatit předem s tím, že on tento poplatek získá od dlužníků. Celkem předali k vymáhání čtyři dluhy, z nichž byl jeden zaplacen tím, že dlužník jim poslal peníze přímo na jejich účet. Další tři dluhy, které předali k vymáhání, jim uhrazeny nebyly a poplatek jim také nebyl vrácen. Dotyčný člověk i firma byli prakticky nekontaktní. Veškeré materiály, které měl svědek k dispozici včetně rozhodnutí z rozhodčího řízení, předložil policii k okopírování.

S výpovědí svědka M.T. pak rovněž korespondují listinné důkazy, které jsou založené ve vyšetřovacím spise (č.l. 2031-2060), resp. ve svazku příloh (č.l. 5771,5772).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2058) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX, jako poskytovatel, se společností XXXXX jako zájemcem, a to dne 9.6.2009. Statutární zástupce společnosti XXXXX není uveden v úvodu této smlouvy a ani jeho jméno není zřetelné ze závěrečného podpisu. Přesto se však tato společnost zavázala ve smlouvě zabezpečovat rozhodování majetkových sporů podle zákona č. 216/1994 Sb. prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu, který je u ní veden. **Pod příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a vymožení pohledávek, pak poškozený M.T. podal u společnosti XXXXX celkem čtyři žaloby.**

Bylo prokázáno, že dne 12.6.2009 podala společnost XXXXX u Evropského arbitrážního centra XXXXX **žalobu** o zaplacení částky 12.120 Kč na firmu XXXXX (č.l. 5772/001), přičemž tuto žalobu přijal dokonce osobně obžalovaný J.J.. Ve společnosti XXXXX byla pro žalobce vyhotovena **výzva k úhradě** (č.l. 5772/001), a to na rozhodčí poplatek ve výši 8.400 Kč (viz shodně č.l. 2032). Dne 22.6.2009 byl obžalovaný, jako J.J. jmenován Evropským arbitrážním centrem – společností XXXXX rozhodcem pro tento spor (č.l. 5772) a dne 25.6.2009 vydal jménem Evropského arbitrážního centra **Usnesení** (č.l. 5772/009, resp. 2057), kterým pravomoc rozhodce pro rozhodování tohoto sporu přijal. **Rozhodčím nálezem** (č.l. 5772/019, resp. 2048) bylo prokázáno, že obžalovaný rozhodčí nález vydal jako rozhodce a uložil žalovanému, tj. společnosti XXXXX, jednak povinnost zaplatit dlužnou částku, ale také náklady řízení ve výši 8.400 Kč.

Pro úplnost i k tomuto původnímu obchodnímu případu musí nalézací soud poukázat na **faktury**, na podkladě nichž pohledávka vznikla (č.l. 5772/005,006), z nichž bylo jednoznačně zjištěno, že strany původní obchodního sporu, tj. společnost XXXXX a společnost XXXXX spolu **žádnou rozhodčí doložku uzavřenu neměly**. **Výpisem z účtu** společnosti XXXXX (č.l. 2031) bylo prokázáno, že tento první poplatek ve výši 8.400 Kč společnost uhradila dne 22.6.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX.

Žalobou o zaplacení částky 19.426 Kč s příslušenstvím (č.l. 5771/001, resp. 2041) bylo prokázáno, že ji podala společnost XXXXX na R.Š. dne 12.6.2009 u Evropského arbitrážního centra - XXXXX, přičemž žalobu přijal osobně dne 12.6.2009 obžalovaný J.J.. Společnost XXXXX také v tomto případě **vyzvala** dne 16.6.2009 firmu XXXXX k úhradě rozhodčího poplatku ve výši 8.400 Kč (č.l. 5771/009), přičemž, jak je shora uvedeno, **výpisem z účtu** (č.l. 2031) bylo prokázáno, že dne 22.6.2009 společnost XXXXX také tento poplatek ve výši 8.400 Kč uhradila na shora citovaný účet společnosti XXXXX. Dne 22.6.2009 byl obžalovaný jmenován, jako J.J. Evropským arbitrážním centrem - XXXXX rozhodcem pro řešení tohoto sporu (č.l. 5771/010). Dne 25.6.2009 vydal obžalovaný **Usnesení** (č.l. 2054, resp. 5771), kterým přijal pravomoc k rozhodování tohoto sporu. Právní zástupce žalovaného R.Š. zaslal obžalovanému J.J. **vyjádření k usnesení z 25.6.2009** (č.l. 5771/015), v němž **pravomoc obžalovaného, jako rozhodce, neuznal** s upozorněním, že mezi smluvními stranami nebyla sjednána žádná rozhodčí doložka. Obžalovaný ovšem, jak potvrdil svědek M.T., ani tento poplatek za rozhodčí řízení nevrátil.

Třetí **Žalobu** tentokrát o zaplacení částky 61.761 Kč na J.M. podala společnost XXXXX rovněž u Evropského arbitrážního centra - XXXXX, když tato žaloba je ze dne 12.6.2009 (č.l. 2037). Také v tomto případě byl žalobce vyzván společností XXXXX k úhradě rozhodčího poplatku ve výši 8.400 Kč, což prokazuje **výzva k úhradě** (č.l. 2040). Skutečnost žalobce rozhodčí poplatek ve výši 8.400 Kč uhradil dne 22.6.2009 na účet společnosti XXXXX je prokazována rovněž **výpisem z bankovního účtu** (č.l. 2031). Dne 25.6.2009 přijal obžalovaný pravomoc rozhodce pro tento spor, o čemž vydal **Usnesení** (č.l. 2056), v němž je shodně, jako

ve výzvě k úhradě (č.l. 2044), uvedena shodná spisová značka, která se tohoto sporu týká, a to 2009/24/65. Dne 16.9.2009 pak obžalovaný vydal i v rámci tohoto sporu Rozhodčí nález (č.l. 2050), jímž žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 8.400 Kč.

Čtvrtá Žaloba o zaplacení částky tentokrát 13.043,50 Kč s příslušenstvím byla ze strany společnosti XXXXX podána na M.M. rovněž u Evropského arbitrážního centra - XXXXX (č.l. 2045), když i tato žaloba byla sepsána 12.6.2009. Rovněž pro účely tohoto sporu obžalovaný vydal Usnesení (č.l. 2055) ze dne 25.6.2009, jímž přijal pravomoc rozhodce. Společnost XXXXX zaplatila rozhodčí poplatek ve výši 8.400 Kč i za toto řízení, což je prokazováno rovněž výpisem z účtu (č.l. 2031). Poplatek byl uhrazen 22.6.2009 rovněž na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX. Obžalovaný J.J. pak dne 21.8.2009 vydal Rozhodčí nález tentokrát opět s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem, jímž podané žalobě vyhověl a uložil žalovanému, aby rovněž zaplatil náklady řízení ve výši 8.400 Kč (č.l. 2052). Svědek M.T. u hlavního líčení uvedl, že jeden ze čtyř dlužníků mu dluh uhradil přímo na jeho účet, což je ostatně v kontextu i s poznámkou uvedenou na žalobě proti M.M.(č.l. 2045).

Jak potvrdil svědek M.T. a jak vyplývá z listinných důkazů, zaplatila společnost XXXXX čtyři poplatky za rozhodčí řízení ve výši 8.400 Kč, tedy celkem 33.600 Kč na účet společnosti obžalovaného XXXXX. Před zahájením dokazování u hlavního líčení se společnost XXXXX připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 33.600 Kč (č.l. 2030).

Bod 12.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že na jméno N. si z rozhodčího řízení pamatuje a ví tedy, že zde vydával rozhodnutí buď o zastavení rozhodčího řízení, protože tam nebyla rozhodčí doložka, i když to přesně určit nedokáže. S touto osobou však nejednal, neboť nikdy s klienty osobně nejednal. Rozhodčí nálezy vydával totiž bez slyšení stran, pouze na základě dokumentů a na základě souhlasu, že vše může proběhnout bez slyšení stran. Zda byla škoda vůbec způsobena, sám neví, stejně jako to, zda byl vydaný rozhodčí nález.

Svědčyně L.N., vyslechnutá u hlavního líčení dne 1.10.2012, potvrdila, že s obžalovaným se osobně nikdy nesetkala, ale veškeré záležitosti vyřizovala s panem P., který byl známým jejího manžela a který jim doporučil exekutorskou firmu v Hodoníně s tím, že má dobré výsledky s vymáháním pohledávek. Svědkyně potvrdila, že na základě faktury zaplatila poplatek ve výši cca 25.000 Kč. Původně svědkyně předala panu P. veškeré doklady, on jí potom zpětně poskytl vypracovanou žalobu k podpisu a následně svědkyně tuto částku uhradila. Směnka totiž měla vypršet v prosinci 2009. Poplatek svědkyně platila převodem z osobního účtu na účet, který byl uvedený na faktuře. Fakturu dostala právě od pana P., který jí vlastně nabídl, že bude dělat prostředníka mezi ní a touto firmou z XXXXX. Pan P. jí vlastně vysvětloval, že výsledkem rozhodčího řízení bude to, že se dá vymocit částka, která je na směnce uvedena. V závěru své výpovědi svědkyně potvrdila, že ve věci žádné další úkony zřejmě učiněny nebyly a jí vznikla škoda, neboť jí poplatek vrácen nebyl.

S výpovědi svědkyně korespondují listinné důkazy, které jsou založeny jednak ve vyšetřovacím spise (č.l. 2064-2073), resp. ve svazku příloh (č.l. 5773).

Žalobou o zaplacení částky 515.000 Kč s příslušenstvím, kterou podala L.N. na M.S. dne 17.6.2009 (č.l. 5773, resp. 2065) bylo prokázáno, že ji L.N. podala u Evropského arbitrážního centra XXXXX a 17.6.2009 ji osobně převzal dokonce obžalovaný, jako J.J.. K žalobě pak byla připojena i směnka (č.l. 2064, resp. 5773/003), z níž je rovněž zřejmé, že žádnou rozhodčí doložku neobsahuje. Společnost XXXXX pak vyzvala poškozenou L.N. k úhradě správního poplatku ve výši 24.400 Kč, což je prokázáno výzvou k úhradě (č.l. 5773/004, resp. 2068). K této výzvě byla vystavena i faktura (č.l. 2069). Výpisem z účtu poškozeného (č.l. 2070) pak bylo prokázáno, že dne 18.6.2009 poškozená zaplatila částku 24.400 Kč na účet číslo XXXXX, tj. na účet firmy XXXXX.

Dne 6.7.2009 byl obžalovaný, jako J.J., jmenován Evropským arbitrážním centrem - XXXXX rozhodcem pro tento spor (č.l. 5773/005). Dne 13.7.2009 vydal obžalovaný Usnesení, kterým přijal pravomoc rozhodce (č.l. 5773/006, resp. 2066). Poškozená M.S. podala dne 14.9.2009 Námítku nedostatku pravomoci rozhodce (č.l. 5773/010). Obžalovaný J.J., jako rozhodce, vydal dne 25.8.2009 Rozhodčí nález (č.l. 5773/012, resp. 2067), v němž uložil žalované povinnost zaplatit dlužnou částku ve výši 515.000 Kč s příslušenstvím a také náklady řízení ve výši 24.400 Kč. Poškozená L.N. potvrdila, že ji nejen pohledávka nebyla vymožena, ale zejména poplatek jí vrácen nebyl. Jako poškozená se připojila s částkou 24.400 Kč k trestnímu řízení (č.l. 2073), přičemž výši škody dodatečně specifikovala až na částku 539.400 Kč (č.l. 6198).

Bod 13.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že společnost XXXXX si rovněž pamatuje podle názvu, ale s panem XXXXX se osobně nikdy nesetkal, ani s nikým ze zástupců společnosti XXXXX a XXXXX. Sám rovněž neví, jestli jim byly peníze vráceny.

Svědék V.T., vyslechnutý u hlavního líčení dne 29.10.2012, uvedl, že celou záležitost zprostředkoval člověk, na jehož jméno si s odstupem času nevzpomene. Vybavuje si, že se jednalo o příjmení H., který byl cca 170 cm vysoký a nabízel vymáhání pohledávek formou rozhodčí doložky. Tvrdil jim, že i ze starých smluv dluhy vymůže, že k tomu má prostředky. Tomuto muži předali kopie faktur, včetně dokladů o provedení práce a také podepsali mandátní smlouvu s tím, že jim ji podepsanou vrátí. V.T. u hlavního líčení potvrdil, že mandátní smlouvu nikdy zpátky nedostal, přesto zaplatil poplatek asi 40.000 Kč za vymáhání pohledávek a za celé řízení. Žádná rozhodnutí o výsledku rozhodčího řízení také nedostal. Firmy XXXXX a XXXXX mu nakonec dlužnou částku uhradily, ale to jen díky tomu, že svědek předal vymáhání dluhu jinému člověku, který se vymáháním pohledávek zabývá. Tato firma mu pohledávky vymohla cca do měsíce, a to za poplatek ve výši 8% dlužné částky. Částku ve výši 40.460 Kč svědek považuje za souhrnnou částku, která se týká tří poplatků, které za toto řízení zaplatil.

Listinné důkazy k tomuto skutku jsou obsaženy ve vyšetřovacím spise (č.l. 2075-2102), resp. ve svazku příloh (č.l. 5774).

K prvému obchodnímu případu týkajícímu se žalované firmy XXXXX měl nalézací soud opět k dispozici faktury o obchodním vztahu mezi společností XXXXX, jako dodavatelem, a společností XXXXX, jako odběratelem (č.l. 5774/006-011), z nichž lze rovněž spolehlivě zjistit, že mezi těmito obchodními partnery žádná rozhodčí doložka, ani rozhodčí smlouva

uzavřena nebyla. Žalobou o zaplacení částky 288.412,40 Kč s příslušenstvím (č.l. 5774/001, resp. 2076) bylo prokázáno, že ji společnost XXXXX podala dne 9.7.2009 u Evropského arbitrážního centra – společnosti XXXXX, přičemž dne 10.7.2009 žalobu dokonce převzal obžalovaný J.J.. Výzvou k úhradě (č.l. 5774/005, resp. 2087) a s tím související fakturou (č.l. 2087) bylo prokázáno, že společnost XXXXX vyzvala poškozeného-firmu XXXXX k úhradě správního poplatku ve výši 23.800 Kč. Tato společnost předmětný poplatek uhradila převodem ze svého účtu dne 9.7.2009 na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX, což je prokázáno výpisem z účtu (č.l. 2088). Obžalovaný, jako J.J. byl dne 13.7.2009 jmenován Evropským arbitrážním centrem - XXXXX rozhodcem pro řešení tohoto sporu (č.l. 5774/013) a dne 15.7.2009 vydal Usnesení, kterým pravomoc rozhodce přijal (č.l. 5774/013). Rozhodčím nálezem ze dne 18.9.2009 (č.l. 5774/018, resp. 2092) bylo prokázáno, že obžalovaný vydal rozhodčí nález, kterým žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 288.412,40 Kč s příslušenstvím a především náklady řízení ve výši 23.800 Kč.

Druhou Žalobu podala firma XXXXX na společnost XXXXX, a to o zaplacení částky 53.071,70 Kč s příslušenstvím rovněž u společnosti Evropské arbitrážní centrum - XXXXX. Žaloba je ze dne 2.7.2009 (č.l. 2079). Také v souvislosti s touto žalobou byla společnost XXXXX vyzvána k úhradě správního poplatku, o čemž svědčí faktura (č.l. 2085) na částku 8.330 Kč, jako správního poplatku za toto řízení. Výpisem z účtu (č.l. 2088) bylo prokázáno, že i tento poplatek uhradila společnost XXXXX převodem ze svého účtu dne 9.7.2009 na účet číslo XXXXX, který patřil společnosti XXXXX. Dne 15.7.2009 vydal obžalovaný Usnesení (č.l. 2090), kterým přijal pravomoc rozhodce k rozhodování tohoto sporu. Dne 18.9.2009 pak obžalovaný, jako rozhodce, vydal Rozhodčí nález (č.l. 2094), kterým uložil žalovanému povinnost zaplatit žalovanou částku a také náklady řízení ve výši 8.330 Kč s příslušenstvím.

Třetí Žalobu podala firma XXXXX u Evropského arbitrážního centra XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 18.088 Kč (č.l. 2082), přičemž žaloba je rovněž ze dne 2.7.2009. I v případě této žaloby byl žalobce vyzván, aby uhradil správní poplatek ve výši 8.330 Kč, a to v souladu s fakturou (č.l. 2086). Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č.l. 2088) bylo prokázáno, že rovněž tento poplatek ve výši 8.330 Kč uhradila společnost dne 9.7.2009 na účet firmy XXXXX číslo XXXXX. Obžalovaný dne 15.7.2009 vydal Usnesení (č.l. 2091), jímž přijal pravomoc rozhodce a dne 18.9.2009 vydal Rozhodčí nález (č.l. 2096), jímž žalobě vyhověl a žalovanému uložil mimo jiné zaplatit náklady řízení ve výši 8.330 Kč. Výpisem z účtu (č.l. 2098) pak bylo prokázáno, že dne 5.8.2009 firma XXXXX uhradila věřiteli, společnosti XXXXX, částku ve výši 18.088 Kč. Tato úhrada byla poskytnuta ještě předtím, než obžalovaný dne 18.9.2009 vydal ve věci rozhodčí nález (č.l. 2096), ovšem, jak potvrdil svědek V.T., firma XXXXX, obdobně jako firma XXXXX, dlužné částky uhradily na základě úkonů, které učinil jiný subjekt, než obžalovaný, a to za poplatek ve výši 8% dlužné částky. Společnost XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 40.460 Kč, který se skládá z částek 8.330 Kč, 23.800 Kč a 8.330 Kč (č.l. 2100).

Bod 14.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že R.B. si pamatuje, resp. ví, že v tomto případě byl nějaký rozhodčí nález a že tento člověk na jeho základě získal peníze zpět. Podle názoru obžalovaného, peníze, které zaplatil jeho firmě, ani zpět nežádal, protože měl rozhodčí nález a pohledávku mu na základě tohoto nálezu měla být údajně uhrazena. Škoda ve výši 30.320 Kč

měla být zřejmě poplatek za rozhodčí řízení, které z firmy B. zaplatili s tím, že pokud mu byl vydán rozhodčí nález, ty peníze nepožadovali zpět. V obecné rovině obžalovaný uvedl, že poplatky za rozhodčí řízení vyměřovali podle tabulek, které měli k dispozici např. od rozhodčího soudu Hospodářské a agrární komory nebo od Unie pro rozhodčí řízení. Klient nejdříve uzavřel smlouvu o rozhodci s tím, že měl povinnost nějakým způsobem o tom informovat protistranu. Na základě toho podal žalobu a současně měl uhradit uvedený poplatek. Tedy ještě předtím, než obžalovaný přijal pravomoc rozhodce, nebo mu dal na vědomí, že pravomoc rozhodce rozhodovat tento spor přijímá, tak klient poplatek zaplatil. Poplatky se hradily v hotovosti i na účet. V případě, že by obžalovaný pravomoc rozhodce nepřijal, pak, podle jeho vyjádření, by se poplatek klientovi vrátil, a to zřejmě bezhotovostně. V jednacím řádu měli jasně stanovené, že v případě pokud bude řízení zastavené, nebo nebude přijata pravomoc k rozhodování sporu, zašle se klientovi výzva, na který účet se má poplatek vrátit. Většinou se jednalo o dvě třetiny původního poplatku, neboť jedna třetina zůstávala ve firmě, jako náklady řízení.

Svědka R.B., vyslechnutý u hlavního líčení 1.10.2012, potvrdil, shodně jako v přípravném řízení, že na tuto firmu dostal doporučení od svého obchodního partnera, ale všechno dopadlo katastrofálně. Nejdříve se zkontaktoval se dvěma ženami, které mu nabídly řešení situace, svědek jim poskytl veškeré materiály, včetně úhrady poplatků k vymáhání dluhu pana B. Poštou dostal dokonce dokument „Jménem republiky“, kde mu byly jednotlivé částky vůči dlužníkovi panu B. přiznány. Ve skutečnosti však nikdy žádné peníze neviděl a poplatky mu vráceny nebyly. Na jména těchto žen, které zastupovaly právnickou osobu, si svědek s odstupem času nevzpomněl. U hlavního líčení pouze uvedl, že s obžalovaným J.J. osobně nejednal. Z částky 33.320 Kč, která je uvedena v obžalobě, nebylo svědkovi nic vráceno a on ji s odstupem času jiným způsobem ani nevymáhal. Rovněž mu nebyla uhrazena pohledávka za dlužníkem panem B. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že obě ženy mu slibovaly, že není problém vymoci dlužnou částku, a to velice rychle díky systému rozhodčího soudu. Hovořily o lhůtě tří měsíců, a to i s dovětkem, že když nebude po nich peníze chtít, tak je do tří měsíců zúročí nějakým procentem. Na to však svědek nepřistoupil, neboť chtěl jen svoje peníze. Žalobu o zaplacení tyto ženy do firmy přinesly, svědek zkontroloval údaje a žalobu podepsal. Když se s odstupem času nic nedělo, snažil se kontaktovat firmu, všichni mu slibovali, že to budou řešit, nakonec dostal rozhodčí nález, ale když jej chtěl uplatnit, zjistil, že není kde.

S výpovědí svědka R.B. korespondují i listinné důkazy, které jsou zahrnuty ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2121 – 2126), resp. ve svazku příloh (č.l. 5775).

Žalobou o zaplacení ze dne 29.4.2009, kterou podal žalobce R.B. na P.B. u Evropského arbitrážního centra – XXXXX (č.l. 2116, resp. 5775) bylo prokázáno, že se žalobce domáhal úhrady částky 462.670 Kč s příslušenstvím. Firma XXXXX **vyzvala** žalobce k úhradě správního poplatku ve věci tohoto sporu, a to v celkové výši 33.320 Kč (č.l. 2119). Skutečnost, že žalobce tuto částku 33.320 Kč uhradil dne 30.4.2009 převodem ze svého účtu na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX je prokázána **výpisem z účtu** (č.l. 2123). Obžalovaný dne 7.5.2009 vydal **Usnesení** (č.l. 2124), kterým přijal pravomoc rozhodce. Dne 20.5.2009 pak obžalovaný, jako rozhodce, vydal **Rozhodčí nález** s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem (č.l. 2121, resp. 5775), jímž podané žalobě vyhověl v plném rozsahu a žalovanému P.B. uložil mimo jiné povinnost zaplatit i náklady řízení ve výši 33.320 Kč. Jak potvrdil svědek R.B., dlužná částka mu, přes přísliby pracovníků firmy obžalovaného, vymožena

nebyla, poplatky mu vráceny rovněž nebyly a v konečném důsledku rozhodčí nález, který obdržel, neměl kde uplatnit.

Poškozený R.B. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši uhrazeného poplatku, tj. s částkou 33.320 Kč (č.l. 2114).

Bod 15.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že co se týče firmy XXXXX, zde měla nějaká činnost proběhnout, snad měla přijít nějaká žaloba, ale v době, kdy on měl rozhodovat nebo vydat nějaké rozhodnutí, tak neví, jestli ho vydal nebo nevydal. S M.S. nikdy osobně nejednal a také ho neviděl. S odstupem času neví, zda vydal nějaký nález nebo mu vrátil peníze.

Svědka M.S., vyslechnutý u hlavního líčení dne 1.10.2012, po zákonném poučení uvedl shodně jako v přípravném řízení, že obžalovaného J.J. osobně nikdy neviděl. Byla mu doporučena nějaká pracovnice, která pro obžalovaného pracovala s tím, že pro svědkovi firmu vymůže dlužné částky od firmy XXXXX. Jednalo se o L.G., s níže se svědek setkal v Brně, předal jí veškeré náležitosti a ona jej ujistila o tom, že pohledávka je vymožitelná. M.S. také potvrdil, že požadovaný správní poplatek zaplatil bankovním převodem, následně dostal rozhodčí nálezy o tom, že firma XXXXX je povinna jim dlužné částky zaplatit, avšak nic se nedělo. Když se obrátil na vymahačskou firmu v Brně, tam ho ujistili, že naletěl a on sám, když se nažil firmě obžalovaného dovolat, veškeré jeho pokusy byly bezvýsledné. V konečném důsledku dlužné částky jim firma obžalovaného nevymohla, ani jim nevrátila správní poplatky. K dotazu soudu svědek potvrdil, že L. G. zastupovala firmu XXXXX, dala mu také vizitku. Na schůzce byla společně ještě s jinou ženou, jejíž jméno si však svědek nepamatuje. S odstupem času si už není ani jistý, jestli s touto firmou podepsal nějakou smlouvu, nebo zda před získáním rozhodčího nálezu byla vyhotovena nějaká žaloba.

S výpovědí svědka M.S. korespondují také listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2136-2143). V souvislosti s tímto skutkem nalézací soud poukazuje na přílohový, tzv. advokátní spis (č.l. 5776), který se týká sice firmy XXXXX, avšak žalovaným je společnost XXXXX, když předmětem sporu je částka 55.762 Kč. Tento obchodní případ však není předmětem obžaloby, a proto nalézací soud v kontextu se skutkovým dějem popsáním v obžalobě, vycházel pouze z listinných důkazů, které jsou obsaženy ve vyšetřovacím spise a které se tohoto případu týkají.

Byť je ve skutkové větě uvedeno, že obžalovaný přijal žalobu, tato žaloba nebyla nalézacímu soudu předložena, avšak její existenci lze dovodit především z toho, že obžalovaný vydal dne 21.8.2009 Usnesení (č.l. 2138), kterým přijal pravomoc rozhodce pro tento spor. Také zaplacení správního poplatku na podkladě výzvy (č.l. 2139) je nepochybně podmíněno existencí původně podané žaloby. Správní poplatek ve výši 23.800 Kč vyměřila společnost XXXXX firmě XXXXX, která jej uhradila dne 12.8.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX. Úhrada poplatku byla prokázána výpisem z účtu firmy XXXXX (č.l. 2140) a je v souladu i s fakturou, která byla na tento správní poplatek vystavena (č.l. 2141). Obžalovaný pak jako rozhodce vydal dne 22.9.2009 Rozhodčí nález (č.l. 2136), jímž podané žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnost zaplatit mimo jiné i náklady řízení ve výši 23.800 Kč. Svědek M.S. však u hlavního líčení potvrdil, že dlužná částka jim vymožena nebyla,

správní poplatek jim rovněž vrácen nebyl, a proto se XXXXX připojila jako poškozený k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 23.800 Kč, tj. zaplaceného poplatku (č.l. 2134).

Bod 16.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že ve věci společnosti XXXXX zřejmě vydával rozhodčí nález, a to za poplatek, který mu firma zaplatila. V tomto konkrétním případě zpochybňuje vzniklou škodu, neboť klient předem věděl, že má mít uzavřenou rozhodčí doložku. Ještě předtím, než zaplatil poplatek, měl nastudovaný jednací řád, věděl, do jakého sporu se pouští a jaká je možnost úspěchu nebo neúspěchu. Klient však požadoval vydání rozhodčího nálezu a za to zaplatil poplatek. Podle názoru obžalovaného klient věděl, o co se jedná, protože výzvu k zaplacení rozhodčího poplatku dostal ještě předtím, než poplatek zaplatil a věděl tedy, že je poplatek za rozhodčí řízení, ne za vymožené pohledávky. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že osobně nic nesliboval žádnému z klientů, neboť předtím, než oni podali žalobu, s nimi vůbec nejednal. Byla to povinnost obchodního zástupce nebo konzultanta, aby s klienty uzavřel smlouvu a potom kontaktovat dlužníka formou uznání dluhu s rozhodčí doložkou. Pokud klient podal žalobu předtím, rozhodl se tedy sám, začít rozhodčí řízení i bez rozhodčí doložky. Také P. obžalovaného utvrzoval v tom, že se nejedná o trestný čin, když klient ví, do jakého sporu se pouští.

Svědék M.Š., vyslechnutý osobně u hlavního líčení dne 2.12.2013, potvrdil, že se společností obžalovaného přišli do kontaktu prostřednictvím jeho zástupce, jehož jméno si svědek s odstupem času již nepamatuje. Potom začal klasický, až nepochopitelný kolotoč, kdy museli zaplatit předem za úkony, které jim byly přislíbeny. Svědek u hlavního líčení upozornil na to, že zaplatili částku včetně DPH a částka 94.900 Kč uvedená v obžalobě je, podle něj, právě bez DPH. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že zástupce společnosti XXXXX je vyhledal a nabídl jim služby spojené s vymáháním pohledávek. Svědek jednal s tímto obchodním zástupcem, nikoliv s obžalovaným J.J.. Zástupce mu však předložil doklady, které byly obžalovaným potvrzené, a které navozovaly jakousi důvěru, že tato osoba je oprávněna jménem firmy jednat. Svědek určitě podepsal nějaké dokumenty, zřejmě smlouvu, ale přesně už to specifikovat nedokáže. V konečném důsledku jim nic nevymohli, a když začali služby urgovat a dotazovat se dotyčného zástupce, jak je případ řešen, on údajně z firmy obžalovaného odešel. Zmíněný poplatek ve výši cca 100.000 Kč měl představovat zálohu za služby, které budou provedeny a měl být zúčtován v rámci odměny za vymožení pohledávek. K dotazu státního zástupce svědek uvedl, že si s odstupem času nepamatuje, zda jim tento obchodní zástupce firmy obžalovaného vysvětloval nutnost uzavření rozhodčí doložky ve smlouvě s jejich dodavatelem proto, aby vymáhání pohledávky bylo úspěšné.

S výpovědí svědka M.Š. korespondují rovněž listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2148-2156), resp. ve svazku příloh (č.l. 5777).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2148) bylo prokázáno, že ji dne 10.6.2009 uzavřela společnost XXXXX se společností XXXXX, avšak jméno zástupce společnosti XXXXX není uvedeno ani v záhlaví smlouvy, ani v závěru smlouvy v rubrice poskytovatel u razítka této společnosti. Dne 10.6.2009 však podala společnost XXXXX **Žalobu** o zaplacení

uvedené částky 1.113.741 Kč u Evropského arbitrážního centra - XXXXX (č.l. 5777/01) a, jak vyplývá z originálu této žaloby, převzal ji osobně obžalovaný J.J., což stvrdil nejen svým razítkem, ale také svým podpisem. Ostatně i tato žaloba, jako takřka všechny originály žalob, které jsou založeny ve svazcích příloh, je také na firemním papíře firmy XXXXX. Dne 10.6.2009 pak firma XXXXX vystavila výzvu k úhradě rozhodčího poplatku pro společnost žalobce (č.l. 2150, resp. 5777/007), a to ve výši 94.900 Kč. S touto výzvou pak koresponduje i faktura (č.l. 2151). Skutečnost, že poplatek ve výši 94.900 Kč firma XXXXX uhradila na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX, je prokázána výpisem z jejího účtu (č.l. 2152). Obžalovaný vydal dne 15.9.2009 Usnesení, ve kterém přijal pravomoc rozhodce k rozhodování tohoto sporu (č.l. 2153), když předtím dne 13.7.2009 byl jmenován jako J.J. rozhodcem Evropského arbitrážního centra - XXXXX k rozhodování tohoto sporu (č.l. 5777/026, 027). Jak potvrdil svědek M.Š., závazek vyplývající ze smlouvy o zajištění služeb rozhodců však splněn nebyl, poplatek jejich firmě ve výši 94.900 Kč za rozhodčí řízení rovněž vrácen nebyl a rozhodčí řízení tedy fakticky neproběhlo. V této souvislosti nalézací soud podotýká, že stran předmětné části skutkového děje ostatně nebyl vydán ani rozhodčí náleze, ani jiné usnesení např. o zastavení rozhodčího řízení.

Poškozená firma XXXXX se proto připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 94.900 Kč (č.l. 2146, 6184).

Bod 17.

Obžalovaný J.J. uvedl, že na V.D. si vzpomíná pouze z původního soudního jednání, které proběhlo v XXXXX, neboť on obžalovanému vyhrožoval. Zda obžalovaný v této věci vydával rozhodčí náleze, si nepamatuje, ale je možné, že řízení zastavoval, protože pohledávky byly pochybné. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že pan S. a pan B. byli vyslechnuti u Okresního soudu v Hodoníně a popřeli, že by nějakou pohledávku vůči V.D. měli, a proto nemůže být obžalovaný za tento skutek trestně odpovědný. V.D., podle jeho názoru, požadoval v rozhodčím řízení neexistující pohledávky. Zda obžalovaný osobně vracel V.D. částku 40.600 Kč, si nepamatuje stejně tak, zda mu je vrátila jeho společnost.

Svědka V.D., vyslechnutý u hlavního líčení dne 1.10.2012, po zákonném poučení uvedl, že jej kontaktovala konzultantka z firmy obžalovaného s tím, že mu pomůže vymoci pohledávky za panem S. Následně byly sepsány smlouvy, svědek zaplatil poplatky a kontaktovala jej v této věci až kriminálka z Hodonína. K dotazu soudu V.D. potvrdil, že se s obžalovaným nikdy nesetkal. Žena, která jej kontaktovala, se jmenovala H.S. a svědek ji vlastně osobně znal. Tato konzultantka přinesla svědkovi smlouvy, on je podepsal a konzultantka je následně podepsané z firmy vrátila. Vyhotovila také žalobu o zaplacení dlužné částky, kterou svědek sám jen podepsal.

S výpovědí svědka V.D. korespondují listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2169-2179). Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2174) bylo prokázáno, že ji V.D. uzavřel s firmou XXXXX, kterou zastupovala H.S., jak je uvedeno v závěrečné části smlouvy, kdy pod razítkem firmy v rubrice poskytovatel je zcela čitelný podpis S. Smlouva byla uzavřena dne 11.12.2008 a společnost XXXXX se v ní zavázala,

že bude V.D. zabezpečovat rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu této společnosti.

Dne 12.12.2008 byla podána V.D. Žaloba na manžele B., o zaplacení částky 164.745,50 Kč s příslušenstvím, a to u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX (č.l. 2176). Dne 29.1.2009 vydal obžalovaný, jako rozhodce, Usnesení (č.l. 2173), v němž přijal pravomoc rozhodce, a to již jménem společnosti XXXXX.

Obdobné Usnesení o přijetí pravomoci rozhodce vydal dne 29.1.2009 obžalovaný také ve sporu žalobce V.D. proti společnosti XXXXX o zaplacení částky 271.955 Kč (č.l. 2172). Byť pro účely tohoto řízení není kopie ani originál žaloby V.D. na společnost XXXXX k dispozici, je z tohoto usnesení i z dalších listinných důkazů zřetelné, že žaloba byla podána, neboť obžalovaný jednak přijal pravomoc rozhodce i pro tento spor (č.l. 2172) a pro účely obou sporů pak byl žalobce vyzván, aby uhradil stejné správní poplatky vždy ve výši 20.300 Kč. Tato skutečnost je prokázána výzvami k úhradě (č.l. 2170 a 2171). Výpisem z účtu V.D. (č.l. 2169) pak bylo prokázáno, že oba správní poplatky, každý ve výši 20.300 Kč V.D. uhradil převodem ze svého účtu na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX, a to 15.12.2008 (č.l. 2169).

Svědék V.D. u hlavního líčení potvrdil, že dlužné částky mu vymoženy nebyly, ani správní poplatky mu vráceny nebyly. Přesto, že obžalovaný přijal pravomoc rozhodce, nijak dále ve věci nerozhodl. V.D. se připojil jako poškozený k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 40.600 Kč (č.l. 2168), a to za dva uhrazené správní poplatky, každý ve výši 20.300 Kč, jak bylo shora uvedeno.

Bod 18.

Obžalovaný J.J. také v tomto případě uvedl, že se s P.M. osobně nikdy nesetkal. V této věci snad měl být vydaný nějaký rozhodčí nález a podle informací, které má obžalovaný k dispozici, právě na základě tohoto rozhodčího nálezu dlužník P.M. peníze zaplatil.

Svědék P.M., vyslechnutý u hlavního líčení dne 2.10.2012, shodně jako v přípravném řízení uvedl, že skutečně měli pohledávku za jinou firmou a když byli osloveni panem H., jako zástupcem firmy, která pohledávky vymáhá, podepsali mandátní smlouvu a zaplatili poplatky. Dlužná částka byla uhrazena přímo na jejich účet, což svědek P.M. také V. H. oznámil. Zda jim však zaplatila firma XXXXX z vlastní vůle, svědek posoudit nedokáže. U hlavního líčení P.M. uvedl, že s obžalovaným J.J. nejednal, ani s ním nepřišel do kontaktu, ovšem V.H. se představil jako zástupce této firmy. Svědek s firmou uzavřel mandátní smlouvu, ale kdo ji podepsal za druhou stranu, s odstupem času určit nedokáže. Dohoda byla taková, že proběhne rozhodčí řízení, firma jim uhradí dluh a oni zaplatí náklady řízení. P.M. také potvrdil, že společnosti, kterou V.H. zastupoval, uhradili převodem z účtu požadované poplatky. Ze strany firmy XXXXX jim však poplatky vráceny nebyly. Částku 23.000 Kč v jiném řízení neuplatňoval. K dotazu státního zástupce svědek vyloučil, že by v původním obchodním vztahu mezi jeho firmou a firmou XXXXX byla založena rozhodčí doložka. V závěru své výpovědi svědek vysvětlil, že je jediným jednatelem společnosti XXXXX a náhradu škody žádnou jménem této firmy nepožaduje.

Svědék V.F. byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 24.4.2013 a potvrdil, že je majitelem společnosti XXXXX, avšak s obžalovaným J.J. se nikdy nesetkal a o této záležitosti

nic neví. K dotazu soudu svědek pouze potvrdil, že firma XXXXX pro ně v XXXXX u Prahy dělala zimní zahradu a smlouvu na tuto zakázku zřejmě podepisoval svědek sám. Rozhodčí doložku si však nesjednali, neboť s ní svědek nemá dobré zkušenosti. Nakonec došlo k vyřešení dluhu tak, že firmě XXXXX dlužnou částku poslali. Tyto úkony však dělal ekonom firmy R.P..

Rovněž **svědek R.P.** byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 24.4.2013 a potvrdil, že pracoval jako ekonom ve stavební firmě XXXXX. Po realizaci zakázky zaplatili skutečně firmě XXXXX pouze zálohu, nikoliv zbytek ceny, protože vznikly nějaké problémy ve firmě. Jejich věřitel záležitost předal J.J. k arbitráži, a když dostali výzvu k úhradě správních poplatků, jejich právník jim vysvětlil, že by takový případ měl řešit soud a ne nějaký rozhodce. V tomto okamžiku zaplatili dlužnou částku přímo na účet firmy P.M. a J.J. nic nezaplatili. Také svědek R.P. potvrdil, že neměli ve smlouvě s firmou XXXXX žádné ujednání o tom, že by případný spor měl řešit rozhodce. Proto také jejich právní tento postup prostřednictvím rozhodčího řízení odmítl. Na podklad svého tvrzení o úhradě dluhu firmě XXXXX předložil svědek u hlavního líčení dva doklady o úhradě částek 5.355 a 216.518 Kč.

S výpověďmi svědků také v tomto případě korespondují listinné důkazy založené ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2190-2201), resp. ve svazku příloh (č.l. 5779). Především byly prokázány okolnosti původního obchodního vztahu mezi dlužníkem firmou V.F. a věřitelem XXXXX (č.l. 5779/008-016), z nichž je zřetelné, že ani ve **Smlouvách o dílo,** ani v připojených **fakturách, resp. jiných dokladech** nebyla sjednána mezi smluvními stranami rozhodčí doložka.

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2194) bylo prokázáno, že ji dne 16.3.2009 uzavřel zástupce firmy XXXXX se zástupcem firmy XXXXX, který v záhlaví smlouvy není jmenovitě uveden a jehož podpis v závěru smlouvy je nečitelný. Vědění obžalovaného o tom, že předmětný obchodní případ má být řešen a poplatky byly zaplacený, vyplývá z provedených listinných důkazů. **Žalobou** o zaplacení částky 221.873 Kč (č.l. 5779) bylo prokázáno, že ji podala firma XXXXX dne 17.3.2009 u Evropského arbitrážního centra - firmy XXXXX. Téhož dne žalobu přijal osobně také obžalovaný J.J., což potvrdil svým podpisem. Dne 25.3.2009 byl obžalovaný, jako J.J. jmenován Evropským arbitrážním centrem - XXXXX rozhodcem pro řešení tohoto sporu (č.l. 5779/026) a dne 30.3.2009 vydal **Usnesení** (č.l. 5779/027), jímž pravomoc rozhodce k řešení tohoto sporu přijal. Dne 17.3.2009 také firma XXXXX vystavila **výzvu k úhradě** (č.l. 5779/004), v níž firmu XXXXX vyzvala k úhradě rozhodčího poplatku ve výši 23.800 Kč. Žalovaný V.F. však dne 10.4.2009 podal proti žalobě vyjádření, v němž vznesl **Námítku nedostatku pravomoci rozhodce** a poukázal na to, že dlužná částka již byla uhrazena (č.l. 5779/031).

Skutečnost, že firma XXXXX dne 19.3.2009 uhradila poplatek ve výši 23.800 Kč na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX je prokázána **výpisem z účtu** (č.l. 2201). Jak je shora uvedeno, svědek **V.F.** u hlavního líčení nejen potvrdil, ale také výpisem ze svého účtu (č.l. 7070, resp. 2191) doložil, že firmě XXXXX uhradil dne 24.3.2009 částky 216.518 Kč a 5.355 Kč, tj. celkovou částku 221.873 Kč. Z kontextu listinných důkazů je tedy zcela zřetelné, že uvedené částky uhradil V.F., jako dlužník, dne 24.3.2009, tj. předtím, než byl dne 30.3.2009 obžalován, jako rozhodcem Evropského arbitrážního centra - XXXXX, **vyzván,** aby se písemně k žalobě vyjádřil (č.l. 5779/028). Výzvu přijal až 31.3.2009, jak dokladuje doručenka – zpáteční listek (č.l. 5779/029). Lze tedy uzavřít, že V.F. dlužnou částku uhradil bez ohledu na úkony, které snad obžalovaný jménem firmy XXXXX provedl. P.M. u hlavního líčení potvrdil, že částku 23.800 Kč v jiném řízení neuplatňoval. V rámci přípravného řízení se

připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši právě této částky 23.800 Kč (č.l. 2193) a byť u hlavního líčení a v dalším vyjádření v přípravném řízení uvedl, že žádnou škodu uhradit nepotřebuje, nalézacímu soudu nezbylo, než aby o jeho nároku včas a řádně uplatněném z důvodu procesní opatrnosti rozhodl, neboť poškozený částku 23.800 Kč dne 19.3.2009 uhradil (č.l. 2201).

Bod 19.

Obžalovaný J.J. také v tomto případě vyloučil, že by se Z.G. někdy jednal s tím, že na celý případ si vůbec nepamatuje a tedy neví ani, jestli vydal rozhodčí nález. Obžalovaný dále uvedl, že osobně peníze Z.G. nevracel, neboť v takovém případě by peníze vrátil ekonomky přes účet anebo v hotovosti.

Svědka Z.G., vyslechnutý dne 2.10.2012, u hlavního líčení mimo jiné uvedl, že přímo s obžalovaným skutečně nejednal. Svědka kontaktoval spolupracovník obžalovaného, který o sobě tvrdil, že je doktorem práv. Jeho jméno si však svědek s odstupem času vybavit nedokázal. Dotyčný zástupce firmy jim však přislíbil, že jim vymůže pohledávky, včetně úroků a požadoval uhradit částku asi 20.000 Kč, kterou složili v hotovosti na účet jejich firmy. Poplatek měl svědek zpětně získat od dlužníka. Po přečtení svědecké výpovědi z přípravného řízení (č.l. 2204) svědek v plném rozsahu setrval na jejím obsahu s vysvětlením, že tehdy měl u sebe veškeré doklady, ze kterých také čerpal. K dotazu státního zástupce u hlavního líčení potvrdil, že částka 20.230 Kč mu nebyla vrácena a také částka nebyla vymožena, protože on sám z ní nic nedostal. Pokoušel se sice platbu urgovat, ale z firmy obžalovanému se mu nikdo neozval. Co se týče žaloby o zaplacení částky, tu svědek sám nevyhotovoval, získal ji právě z této firmy.

S výpovědi svědka Z.G. korespondují listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2213-2230), resp. ve svazku příloh (č.l. 5781). **Smlouvou o zajištění služeb rozhodců** (č.l. 5781/001, resp. 2213) bylo prokázáno, že ji se Z.G. jménem společnosti XXXXX uzavřel obžalovaný J.J., jehož jméno je uvedeno v záhlaví smlouvy a ostatně i podpis, byť nečitelný, odpovídá grafice podpisu obžalovaného na jiných dokumentech, které byly v rámci trestního řízení provedeny. Obžalovaný se jménem společnosti XXXXX zavázal pro Z.G. zabezpečovat rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců zapsaných v seznamu společnosti. **Žalobou** o zaplacení částky 40.700 Kč ze dne 20.1.2009 (č.l. 2223) bylo prokázáno, že ji Z.G. podal na XXXXX u Evropského arbitrážního centra - XXXXX. Domáhal se tak úhrady částky ve výši 36.000 Kč s příslušenstvím a částky 4.760 Kč s příslušenstvím, tj. celkem částky 40.700 Kč. **Výzvou k úhradě** ze dne 20.1.2009 (č.l. 2219) pak bylo prokázáno, že společnost XXXXX vyzvala poškozeného k úhradě správního poplatku ve výši 20.230 Kč. Skutečnost, že poplatek byl Z.G. uhrazen, je prokazována **výpisem z jeho účtu**, resp. **bankovním dokladem** z 21.1.2009 (č.l. 2219). Částka 20.230 Kč byla složena ve prospěch účtu XXXXX, tj. účtu firmy XXXXX. Dne 6.2.2009 vydal obžalovaný **Usnesení**, kterým přijal pravomoc rozhodce (č.l. 2220) a dne 12.3.2009 vydal obžalovaný **Rozhodčí nález**, a to opět s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem (č.l. 2221), v němž žalovanému subjektu XXXXX uložil povinnost zaplatit žalobci XXXXX částku 36.000 Kč a částku 4.760 Kč s příslušenstvím a dále náklady řízení ve výši 20.230 Kč. **Smlouvou o splátkovém kalendáři** (č.l. 5781/011) bylo prokázáno, že oba subjekty obchodního vztahu

firma XXXXX a Z.G. se dohodli na postupné splácení dlužné částky v celkové výši 40.760 Kč.

Smlouvou o postoupení pohledávek (č.l. 5781/001, resp. 2213) bylo prokázáno, že firma Z.G., jako postoupitel a firma XXXXX, zastoupená obžalovaným J.J., tuto smlouvu uzavřeli dne 1.4.2009, přičemž za postoupení pohledávky v celkové výši 113.437 Kč vůči subjektu XXXXX se postupník, tj. firma XXXXX zavázala zaplatit úplatu ve výši 82% z veškerých částek, které dlužník z titulu pohledávky nebo jejího příslušenství či jiných práv souvisejících s touto pohledávkou postupníkovi uhradí. Výpovědi svědka Z.G. pak bylo prokázáno, že obžalovaný pohledávku nevymohl a svůj závazek vyplývající ze smlouvy o postoupení pohledávek rovněž nesplnil, přičemž původní poplatek ve výši 20.230 Kč Z.G. nevrátil. Z.G. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 20.230 Kč (č.l. 2218).

Bod 20.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že na společnost XXXXX si vzpomíná, jen s odstupem času neví, zda jednal přímo s L.K.. Na věci týkající se této pohledávky si obžalovaný nevzpomíná a nedokáže se k nim blíže vyjádřit.

Svědka L.K., vyslechnutý u hlavního líčení dne 2.10.2012, potvrdil pouze to, že byl kontaktován telefonicky a se zástupcem firmy se sešel v jejich sídle, a to včetně obžalovaného J.J.. Zde byla sepsána dohoda o postoupení pohledávky a oni převedli peníze na účet. Po představení výpovědi z přípravného řízení (č.l. 2233) svědek uvedl, že tím prvním mužem, který jej kontaktoval, byl V.H., který se představil jako zástupce firmy XXXXX a slíbil svědkovi, že vymůže jeho pohledávku a pokud ji nevymůže, tak ji vykoupí. L.K. u hlavního líčení potvrdil, že za vymození pohledávky zaplatil cca 40 – 44.000 Kč, avšak jaké byly sepsané dokumenty, si už s odstupem času nepamatuje. S obžalovaným se setkal tedy pouze jednou, když podepisovali příslušné dohody. V.H. svědkovi obžalovaného představil s tím, že obžalovaný by měl všechno dořešit. Když se pokoušel svědek vymození pohledávky nebo vrácení poplatku urgovat, V.H. mu vysvětlil, že došlo k podvodu. Společnost XXXXX tedy od svědka pohledávku neodkoupila a nic mu nezaplatila.

S výpovědi svědka L.K. korespondují i listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2241-2247), resp. ve svazku příloh (č.l. 5782, 5783). **Smlouvou o zajištění služeb rozhodců** (č.l. 2241) bylo prokázáno, že ji dne 5.11.2008 uzavřela firma XXXXX s firmou XXXXX, jejíž statutární zástupce však není uveden, ani v záhlaví smlouvy a jeho jméno nelze upřesnit ani podle osobního podpisu v závěru této smlouvy. Společnost XXXXX se však v této smlouvě zavázala zabezpečovat pro zájemce, tj. firmu XXXXX rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců zapsaných ve svém seznamu. Dne 5.11.2009 pak obžalovaný, jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel s firmou XXXXX **Smlouvu o postoupení pohledávek** (č.l. 5783, resp. 2237), v níž se zavázal, že za postoupení pohledávky vůči dlužníkovi firmě XXXXX ve výši 210.195 Kč se podle článku III. smlouvy sjednává úplata, která činí celkem 44.300 Kč. V této smlouvě se také společnost XXXXX zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX citovanou pohledávku a v případě, pokud ji nevymůže, sama společnost XXXXX ji odkoupí za nominální hodnotu.

Společnost XXXXX poplatek ve výši 44.300 Kč uhradila dne 5.11.2008 na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX, což je prokázáno výpisem z účtu (č.l. 2245). Svědek L.K. u hlavního líčení potvrdil, že pohledávka jim nebyla vymožena, nebyla ani společností XXXXX odkoupena a poplatek jim vrácen nebyl. Společnost XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši zaplaceného poplatku, tj. ve výši 44.300 Kč (č.l. 2244).

Bod 21.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že na společnost XXXXX si pamatuje s tím, že s panem F., ale nejednal, neboť ho osobně ani nezná. Informace získal od svého zaměstnance pana A., který jej o tomto obchodním případě nějak informoval, ale podrobnosti už si obžalovaný nepamatuje. Podle svého názoru společnosti XXXXX škoda ve výši 21.568 Kč nevznikla, protože zde byl vydaný nějaký rozhodčí nález, který však obžalovaný nedokázal přesně specifikovat. V rámci výpovědi k tomu skutku se vyjádřil i k osobě svého bývalého zaměstnance A., který byl jednu dobu podřízeným J.H. Posléze byl pan A. propuštěn, neboť údajně ve firmě zjistili, že falšoval smlouvy a nechával si posílat peníze na svůj vlastní účet, a to z vymáhaných pohledávek. Falšoval údajně smlouvy o postoupení pohledávek, o nichž je záznam v původním trestním spise.

Svědka Z.F., vyslechnutý u hlavního líčení dne 5.3.2013, uvedl, že je jediným jednatelem společnosti XXXXX Svědka osobně kontaktoval zástupce firmy XXXXX a následně jej navštívil pan A. s tím, zda nemají nějaké pohledávky, které by nebyly uhrazené. Ve firmě předali J.A. podklady, poté jim byla předložena smlouva a on vše zařídil. Asi po třech nebo po čtyřech měsících jim dokonce volala nějaká paní z firmy XXXXX s tím, že od dlužníka J.H. nějaké peníze vymohli a že jim je pošlou na účet společnosti XXXXX. V konečném důsledku však peníze nedostali, neboť, jak svědek potvrdil u hlavního líčení, pochopili, že žádné peníze neprijdou. K dotazu soudu Z.F. uvedl, že J.A. přislíbil, že peníze vymůže, a proto byla také stanovena odměna pro firmu XXXXX ve výši přibližně 20% z vymožené částky. Podle informací svědka žádný rozhodčí nález nebo usnesení nedostali. Dluhy, které byly určeny k vymáhání, se týkaly částky 46.000 Kč a 50.000 Kč. K dotazu soudu pak svědek potvrdil, že z částky 21.558 Kč jim nebylo nic uhrazeno.

Svědkyně Z.V., která pracovala jako asistentka ve firmě XXXXX, byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 27.11.2012 a potvrdila, že někdy počátkem roku 2009 za nimi přišel zástupce společnosti XXXXX J.A., který jim nabídl vymáhání pohledávek. Ve firmě mu připravili materiály k nahlédnutí a on přijel na druhou schůzku i se smlouvami, které jim předložil k odsouhlasení. Jednu smlouvu uzavřeli v únoru a druhou v březnu, přičemž jim bylo sděleno, že jakmile jim firma peníze vymůže, dá jim vědět a peníze pošle na jejich účet. Rovněž svědkyně Z.V. potvrdila, že jim přibližně v květnu nebo v červnu nějaká žena z této firmy volala s tím, že je jednu pohledávku vymohli, že peníze na jejich účet přijdou, ale ve skutečnosti žádné peníze nedostali a postupem doby přestala být tato firma kontaktní. K dotazu soudu svědkyně uvedla, že byla osobně přítomna u jednání, které vedl Z.F., jako jednatel firmy XXXXX. J.A. se představil jako zástupce společnosti XXXXX a dal jim také svoji vizitku. K vymožení měli dvě pohledávky, jedna byla za manžely H. a právě tato měla být uhrazena, což jim potvrdila pracovnice z firmy XXXXX. Druhá pohledávka byla za I.D., nyní B. V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, že sama osobně se s obžalovaným J.J. nesetkala,

pouze J.A. o něm mluvil jako o jednatelem firmy, který musí smlouvy podepsat. Svědkyně potvrdila, že dosud jim nebyly vráceny ani původní pohledávky, ani poplatek, který zaplatili.

Svědka J.H., vyslechnutá u hlavního líčení dne 24.4.2013, potvrdila, že veškeré písemné materiály předala policii. S odstupem času si vybavuje, že stavěli domek s firmou od pana F. a v závěru spolupráce se nedohodli na částce cca 35.000 Kč za konečné dodělávky. Do firmy jim přišel dopis o tom, že pan F. částku předal k vymáhání společnosti XXXXX, která požadovala uhradit dlužnou částku včetně penále a včetně poplatku za vymáhání, který činil asi 100.000 Kč. V případě neuhrazení vyhrožovali svědkyni sankcí, tedy tím, že bude podána exekuce. K dotazu soudu svědkyně J.H. potvrdila, že peníze skutečně zaslala, tedy dlužnou částku na účet vymahatelské firmy, která jim číslo svého účtu sdělila dopisem.

S výpověďmi svědků korespondují listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2250-2281), resp. ve svazcích příloh (č.l. 5784-5787). **Smlouvou o postoupení pohledávek** (č.l. 5787/001, resp. 2666) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX se společností XXXXX, kterou zastupoval obžalovaný J.J., a to dne 19.2.2009 (společnost XXXXX), resp. 4.3.2009 (společnost XXXXX). Společnost XXXXX, jako postoupitel na základě této smlouvy postoupila firmě XXXXX pohledávky vůči manželům H. ve výši 93.432 Kč za účelem jejich vymáhání. Společnost XXXXX se zavázala tuto pohledávku vymoci za úplaty ve výši 20% (článek III. smlouvy) a současně, pokud dojde k plnění dlužníka zavázala se převést zaplacenou částku na účet postupníka (článek V./1 smlouvy). **Fakturou** (č.l. 2268) bylo prokázáno, že společnost XXXXX fakturovala firmě XXXXX částku 21.568 Kč, jako odměnu sjednanou dohodou, přičemž firma XXXXX tuto částku uhradila dne 2.4.2009 na účet společnosti XXXXX číslo účtu XXXXX, což je prokázáno **výpisem z účtu** (č.l. 2273). Skutečnost, že dlužná částka byla ze strany manželů H. uhrazena, prokázala nejen svědkyně J.H. v rámci své svědecké výpovědi, ale je to zřetelné i ze **záznamu**, který provedl J.A. do spisu týkajícího se tohoto případu (č.l. 5787/020). Záznam svědčí o tom, že 14.4.2009 bylo zaplacen 50.000 Kč a dne 27.4.2009 celkem 48.095 Kč. Poškozený Z.F. však uvedl, že z dlužné částky jim nic uhrazeno nebylo. O tom, že firma XXXXX vyzvala dlužníky manžele H. k tomu, aby dluh, který měli vůči firmě XXXXX, uhradili na její účet číslo XXXXX, pak svědčí i **přípis** označený jako **Předžalobní upomínka** adresovaný J.H. (č.l. 2277) a ostatně i **Smlouva o splátkovém kalendáři** (č.l. 2280, resp. 2282) uzavřená dne 28.4.2009 mezi J.H. a firmou XXXXX, zastoupenou firmou XXXXX, resp. jejím jednatelem J.J..

Mandátní smlouvou (č.l. 5785/001, resp. 2263) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX, zastoupená J.J., jako mandátář, s firmou XXXXX, jako mandantem, dne 19.3.2009. Firma XXXXX se zavázala, že pro společnost XXXXX vymůže její pohledávku za I.B. ve výši 82.382 Kč, a to za odměnu ve výši 18.124 Kč (článek III./A Smlouvy) a v případě, že pohledávku nevymůže do 19.7.2009, pak ji odkoupí za její nominální hodnotu (článek IV./C této Smlouvy).

Svědka Z.F., jako statutární zástupce společnosti XXXXX, u hlavního líčení potvrdil, že z uhrazeného poplatku ve výši 21.568 Kč jim nebylo nic vráceno, když pohledávky nebyly vymoženy. Poškozená firma XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 21.568 Kč (č.l. 2270).

Bod 22.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že určitě nedával panu H. žádný pokyn k uzavření nějaké smlouvy a obžalovaný sám smlouvu s T.B. ani neuzavíral. Vůbec vlastně neví, o jakou smlouvu se jedná. Na svoji obhajobu uvedl, že J.H. neměl vůbec uzavírat nějaké smlouvy, dokud byl zaměstnancem obžalovaného. Pokud už byl samostatný jednatel a měl na sebe firmu přepsanou, byl také jejím jediným společníkem, ale v té době už za něj obžalovaný neodpovídal. K dotazu soudu pak obžalovaný uvedl, že když se J.H. stal jednatelem, on sám, jako jednatel, skončil.

Svědka T.B., vyslechnutý u hlavního líčení dne 29.10.2012, uvedl, že mu společnost XXXXX byla nějakým způsobem doporučena proto, aby mu pomohla vymoci pohledávky, které měl v zahraničí. Svědek sám jednal s několika zástupkyněmi těchto firem, ale protože má ve zvyku vidět toho, s kým smlouvu podepisuje, trval na tom, aby se setkal s J.J. Setkání proběhlo v XXXXX v jejich kanceláři, kde smlouvu podepsali. Když však svědek zjistil, že to byl podvod, snažil se znovu v XXXXX firmu kontaktovat, ale marně. T.B. potvrdil, že zaplatili cca 100.000 Kč, což měla být splátka předem za službu, kterou mu firma poskytne. K dotazu obhájkyne svědek potvrdil, že jako jednatel byl ve smlouvě uveden pan J., který při osobním jednání s obžalovaným mluvil o tom, že má slovenské předky, a také sám měl slovenský nikoliv ruský přízvuk. Skutečně by to mohl být přítomný obžalovaný, i když tehdy, podle vyjádření svědka, byl hubenější, ale výška odpovídá. V průběhu své výpovědi pak svědek potvrdil, že dosud mu nebyly vráceny žádné finanční prostředky.

S výpovědi svědka korespondují i listinné důkazy, které byly provedeny u hlavního líčení a které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2291-2303), resp. ve svazku příloh (č.l. 5788).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2295) bylo prokázáno, že ji uzavřel T.B. s firmou XXXXX, jejíž statutární zástupce v úvodu smlouvy uveden není a jehož jméno rovněž nelze zjistit ze závěrečné pasáže smlouvy u razítka v rubrice poskytovatel. Svědek T.B. však potvrdil, že vždy má ve zvyku osobně jednat s tím, s kým smlouvu podepisuje, a proto trval na setkání s J.J., jak je shora uvedeno. U hlavního líčení svědek dokonce potvrdil, že uvedená osoba, byť tehdy byla štihlejší, tj. obžalovaný J.J. odpovídá tomu muži, se kterým smlouvu podepsal. Nálezací soud nemá důvodu o věrohodnosti výpovědi svědka pochybovat. V této smlouvě se společnost XXXXX zavázala zabezpečovat pro T.B. rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců, zapsaných ve svém seznamu.

Rozhodujícím listinným důkazem je potom **Smlouva o postoupení pohledávek** (č.l. 2291, resp. 5788/001), kterou uzavřel dne 2.6.2009 obžalovaný J.J., jako zástupce společnosti XXXXX. Jméno obžalovaného je uvedeno, jak v úvodní pasáži smlouvy, jako statutárního zástupce společnosti XXXXX, ale také jeho podpis je zřetelný ze závěrečné pasáže smlouvy v rubrice postupník. Na základě této smlouvy T.B. postoupil firmě XXXXX své pohledávky uvedené v **Příloze** této smlouvy (Příloha č. 1 č.l. 2294). Jednalo se o pohledávky za zahraničními subjekty v celkové částce 502.130 Kč, přičemž podle článku III. mu byl vyměřen poplatek, tj. odměna pro postupníka, jako firmu XXXXX, ve výši 105.180 Kč. V souladu s touto smlouvou také T.B. uvedený poplatek uhradil, k čemuž byl vyzván firmou XXXXX dne 2.6.2009 – **Výzva k úhradě** (č.l. 2300) a také mu byla zaslána **faktura** na částku 105.200 Kč v souladu s uvedenou výzvou (č.l. 2301). **Výpisem z účtu** (č.l. 2302) bylo prokázáno, že částku 105.200 Kč odeslal dne 3.6.2009 T.B. na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX. Jak vyplývá z výše uvedené Smlouvy o postoupení pohledávek, zejména z jejího článku V.,

obžalovaný se jménem společnosti, kterou zastupoval, zavázal k uhrazení této pohledávky do šesti měsíců, tj. do 2.12.2009 a pro případ, že pohledávku nevymůže, se jménem společnosti XXXXX zavázal pohledávku odkoupit za nominální hodnotu. T.B. potvrdil, že pohledávka jim nebyla vymožena, nebyla ani odkoupena a poplatek ve výši 105.200 Kč, který uhradili, jim rovněž vrácen nebyl. Pro úplnost nalézací soud poukazuje na určitý rozpor v údajích týkajících se zaplaceného poplatku. Podle smlouvy byl poplatek sjednán sice ve výši 105.180 Kč, avšak, jak vyplývá z výzvy k úhradě (č.l. 2300, resp. 5788/009) a z vystavené faktury (č.l. 2301), byl T.B. vyzván k úhradě správního poplatku po zaokrouhlení ve výši 105.200 Kč a v této konkrétní částce také poplatek uhradil. Jako poškozený se T.B. připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody v částce 105.200 Kč, kterou prokazatelně zaplatil (č.l. 2290).

Bod 23.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že poškozeného L.D. osobně nezná a smlouvu s ním on sám také oficiálně nepodepisoval. Podle informací obžalovaného měla souhlas s uzavřením této smlouvy M.M.. Některé pohledávky se pro poškozeného podařilo vymocit a byly dokonce uhrazeny na účet poškozeného L.D. Částka 120.558 Kč je, podle názoru obžalovaného, poplatek, který byl zaplacen s tím, že se smlouva prodlužovala vždy o tři nebo o šest měsíců, pokud v původním období nebyly pohledávky vymoženy. Za takové situace poškozený souhlasil s prodloužením smlouvy. V závěru své výpovědi k tomuto bodu obžaloby J.J. trval na tom, že na jeho pokyn peníze byly odeslány poškozenému L.D. okamžitě poté, co přišly na účet firmy od jeho dlužníků.

Svědék L.D. byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 2.10.2012 a shodně, jako v přípravném řízení (č.l. 2306), potvrdil, že s obžalovaný se osobně nesetkal, neboť celý obchod zprostředkovával pan P., s nímž bylo domluveno, že pokud firma pohledávky nevymůže, tak je odkoupí. Pan P. zastupoval firmu XXXXX. U hlavního líčení svědek potvrdil, že smlouvu zřejmě podepsal obžalovaný J.J., ale on u toho nebyl, což lze dovodit z toho, když vypověděl, že pan P. si smlouvu vzal a podepsanou ji přinesl zpět. Svědek dále potvrdil, že na účet společnosti XXXXX zaplatil dne 27.2.2009 částku 148.750 Kč bankovním převodem, a to jako poplatek za vymáhání pohledávek. Z celkového objemu pohledávek, které předal k vymáhání, mu byly uhrazeny dvě, a to jedna ve výši 11.425 Kč a druhá ve výši 16.767 Kč. Když se svědek domáhal odkoupení zbytku svých pohledávek firmou XXXXX, pan P. mu sdělil, že firma je na tom špatně a J.J. je nekontaktní. U hlavního líčení svědek jednoznačně uvedl, že tyto pohledávky od něj odkoupeny nebyly.

S výpovědí svědka L.D. pak korespondují také listinné důkazy, které jsou rovněž založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2311-2326), resp. ve svazku příloh (č.l. 5796, 5795).

Mandátní smlouvou (č.l. 2316) bylo prokázáno, že ji dne 27.2.2009 uzavřel svědek L.D. s firmou XXXXX, zastoupenou obžalovaným J.J.. Obžalovaný se v této smlouvě zavázal, že jeho společnost za úplatu vymůže pro L.D. jeho pohledávky za konkrétními subjekty, které jsou specifikované v **Příloze č. 1** (č.l. 2321). Za to firmě XXXXX příslušel roční správní paušál ve výši 125.000 Kč bez DPH. Podle článku III./8 Smlouvy se obžalovaný jménem firmy XXXXX zavázal odkoupit od mandanta, tj. L.D., na základě Smlouvy o postoupení pohledávek

předmětnou pohledávku za úplatu rovnající se celkové výši pohledávky včetně veškerého příslušenství. **Plnou mocí** (č.l. 2322) pak bylo prokázáno, že ji L.D. udělil společnosti XXXXX, zastoupené J.J., a to ke všem právním úkonům potřebným k mimosoudnímu inkasu pohledávek a úkonům, které jsou zde přesně specifikovány. Na správní poplatek ve výši 125.000 Kč plus DPH, tj. celkem 148.750 Kč byla L.D. ze strany firmy XXXXX vystavena **faktura** (č.l. 2312). **Výpisem z účtu** (č.l. 2313) pak bylo prokázáno, že dne 27.2.2009 L.D. uhradil částku 148.750 Kč na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX. Jak potvrdil svědek L.D. v přípravném řízení a ostatně i u hlavního líčení, pak mu byly uhrazeny pouze dvě pohledávky, a to ve výši 11.428 Kč dne 23.3.2009 a ve výši 16.767 Kč dne 3.4.2009. Úhrada obou pohledávek je prokázána **výpisem z účtu** (č.l. 2314-2315), když první platba byla uhrazena z účtu XXXXX, který patřil společnosti XXXXX. Druhá platba pak byla uhrazena z účtu číslo XXXXX.

Jak potvrdil svědek L.D. u hlavního líčení, ostatní pohledávky mu nebyly ani vymoženy, nebyly ani odkoupeny a v přípravném řízení se proto připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 148.750 Kč (č.l. 2324), tj. ve výši uhrazeného správního ročního paušálu na účet firmy obžalovaného. Soud shledal jeho nárok oprávněným pouze ve výši 120.555 Kč, neboť pohledávky ve výši 28.195 Kč (11.428 Kč + 16.767 Kč) mu byly uhrazeny.

Bod 24.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že tento případ byl obdobný, jako případ pod bodem 23., kdy se rovněž uzavřela smlouva a pohledávky byly vymáhané, když část pohledávek byla skutečně vymožena, byly peníze zaplacený na účet společnost XXXXX. Ani v tomto případě, podle názoru obžalovaného, nedošlo k trestnému činu podvodu, neboť škodu ve výši 76.500 Kč této společnosti nezpůsobili.

Svědkyň B.Z., vyslechnutá u hlavního líčení dne 27.11.2012, potvrdila, že byla jedinou jednatelkou společnosti XXXXX a H., jménem firmy XXXXX, jim nabídl vymáhání pohledávek. Následně uzavřeli s touto firmou smlouvu, která se týkala toho, že firma XXXXX bude pro ně pohledávky vymáhat, ale ještě předtím museli zaplatit veškeré poplatky, které firma XXXXX požadovala. Jedinou pohledávkou, která jim byla vymožena, byla pohledávka od slovenského dlužníka T.Š. Dlužnou částku T.Š. údajně na účet společnosti XXXXX, což jim potvrdil H., ale peníze nebyly firmě XXXXX poukázány. Svědkyně uvedla, že jí H. vysvětlil, že k převodu peněz na jejich účet musí dát souhlas obžalovaný J.J.. S určitým časovým odstupem po opakovaném nátlaku svědkyně, H. peníze k nim do firmy přivezl osobně. Ostatní pohledávky vymoženy nebyly a H. jim nakonec sdělil, že tato firma má problémy, že on sám už nemůže o ničem rozhodovat. K dotazu soudu svědkyně potvrdila, že s obžalovaným J.J. se sama osobně nesetkala. Zástupci firmy XXXXX H. a slečna P., mluvili o J.J., jako o majiteli firmy. V rámci své výpovědi svědkyně dále uvedla, že veškeré poplatky, které od nich firma XXXXX požadovala, tak zaplatili, ale peníze zůstaly v této firmě, i když bylo řečeno, že po vymožení pohledávek jim bude poplatek vrácen, v opačném případě nebudou-li pohledávky vymoženy, pak tato firma od nich pohledávky odkoupí. To se však stalo pouze u jedné z pohledávek, kde byla uzavřena smlouva o odkoupení pohledávky, ale stejně jejich firmě zaplacené nebylo.

K dotazu státního zástupce svědkyně vysvětlila, že jim bylo původně řečeno, že všechny tyto správní poplatky jim budou vráceny, avšak přesně už škodu nedokázala specifikovat. V závěru své výpovědi pak svědkyně potvrdila, že obsahem výzev původním dlužníkům, aby dluh uhradili, rozhodčí doložka nebyla. S odstupem času se nedokáže vyjádřit ani k tomu, zda jim ve firmě H. nebo slečna P. vysvětlili rozdíl mezi rozhodčím řízením a vymáháním pohledávek.

S výpovědí svědkyně B.Z. korespondují listinné důkazy, které v podstatném rozsahu přispěly k prokázání skutkového děje. Listinné důkazy jsou zařazeny rovněž ve vyšetřovacím spise (svazek VII. č.l. 2330-2390), resp. ve svazku příloh (č.l. 5790-5794).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2385) bylo prokázáno, že ji uzavřela firma XXXXX, jako zájemce, s firmou XXXXX, jako poskytovatelem dne 16.10.2008. Přesto, že statutární zástupce firmy XXXXX není uveden v úvodu této smlouvy, ani v závěru vedle otisku firemního razítka, lze s odkazem na vyjádření obžalovaného, konstatovat, že obžalovaný věděl o uzavření této smlouvy, v níž se jeho společnost XXXXX zavázala zabezpečovat pro společnost XXXXX rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců zapsaných ve svém seznamu.

Žalobou o zaplacení částky 163.000 Kč (č.l. 2347) bylo prokázáno, že ji společnost XXXXX podala na žalovaného firmu XXXXX dne 17.10.2008 u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX. Téhož dne, tj. 17.10.2008 byl žalobce vyzván k úhradě správního poplatku ve výši 20.300 Kč, což prokazuje **Výzva k úhradě** (č.l. 2349). Obžalovaný J.J. vydal dne 6.11.2008 **Usnesení** (č.l. 2344), kterým přijal pravomoc rozhodce v tomto sporu a dne 20.2.2009 pak vydal **Rozhodčí nález** s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem (č.l. 2345), jímž podané žalobě vyhověl a žalovanému mimo jiné uložil povinnost zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 20.230 Kč. Na originále tohoto rozhodčího nálezu (č.l. 5791/011) je dokonce vyznačena doložka právní moci dnem 25.2.2009.

Druhou **Žalobu** o zaplacení částky 31.966 Sk, resp. 1.050 Eur s příslušenstvím, podala společnost XXXXX na firmu XXXXX, rovněž u Evropského arbitrážního centra – společnosti XXXXX, a to dne 23.10.2008 (č.l. 2354). Dne 12.11.2008 vydal obžalovaný J.J. **Usnesení** (č.l. 2353), jímž přijal pravomoc rozhodce pro rozhodování tohoto sporu. Krátce po podání žaloby, dne 24.10.2008, byla firmou XXXXX učiněna **Výzva k úhradě** správního poplatku ve výši 20.300 Kč firmou XXXXX (č.l. 2056). Obžalovaný J.J. v tomto sporu vydal dne 20.2.2009 **Rozhodčí nález** opět s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem (č.l. 2351), v němž podané žalobě vyhověl. Na tomto rozhodčím nálezu je rovněž vyznačena doložka právní moci dnem 25.2.2009.

Třetí **Žaloba**, kterou společnost XXXXX podala opět u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX, je ze dne 23.10.2008 (č.l. 2362) a žalovaným je T.Š. – XXXXX. Také v tomto sporu přijal obžalovaný J.J. pravomoc rozhodce, o čemž vydal 12.11.2008 **Usnesení** (č.l. 2360). Dne 24.2.2009 pak vydal obžalovaný opět **Rozhodčí nález** s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem (č.l. 2358), jímž podané žalobě vyhověl. I v případě tohoto řízení byla firma XXXXX **vyzvána k úhradě** poplatku ve výši 20.300 Kč (č.l. 2370).

Skutečnost, že firma XXXXX všechny tři vyměřené poplatky ve výši 60.900 Kč (3 x 20.300 Kč) uhradila dne 27.10.2008 je prokazována **výpisem z jejího účtu** (č.l. 2371). Předmětná částka byla uhrazena na účet XXXXX, který byl účtem společnosti XXXXX, dříve XXXXX.

Pro úplnost nalézací soud poukazuje na skutečnost, že ve skutkové větě obžaloby je citována i žaloba firmy XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 119.000 Kč s příslušenstvím, avšak z listinných důkazů, zejména pak i z vyjádření firmy XXXXX (č.l. 2330) bylo zjištěno, že tato pohledávka byla žalobci uhrazena ještě před započítáním vymáhání a obdobný rozhodčí poplatek, jako v případech předchozích tří sporů, tedy nebyl z jejich strany hrazen. Nalézací soud proto údaje týkající se předmětné žaloby do skutkové větě nezahrnul.

Mandátní smlouvou (č.l. 2337, resp. 5794/001) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX, zastoupená B.Z., jako mandant, se společností XXXXX, zastoupenou obžalovaným J.J., jako mandatářem. Jméno obžalovaného je výslovně uvedeno v úvodním ustanovení této smlouvy a ostatně i jeho podpis je typově zcela shodný, jako jsou jeho podpisy na dalších dokumentech. Na základě této smlouvy se společnost obžalovaného, tj. XXXXX zavázala, mimo jiné, zařídit za úplatu vyřízení záležitostí týkajících se společnosti XXXXX vyplývajících z vykonatelného rozhodnutí – rozhodčích nálezů č. 2008/42/011 a 2008/43/014 a zprostředkovat exekuci na majetek dlužníka a inkaso pohledávky ve výši 163.000 Kč včetně příslušenství a nákladů řízení, a dále zprostředkovat exekuci na majetek dlužníka, kdy povinnými jsou firma XXXXX, společnost XXXXX. Významné je ustanovení článku II./a smlouvy, kdy se obžalovaný jménem firmy XXXXX zavázal, že v případě nevymožení uvedených pohledávek ve smluveném termínu, tyto odkoupí, včetně příslušenství, a to za prodejní cenu ve výši 220.226 Kč plus 30.700 Kč. Článek III. smlouvy pak obsahuje ustanovení smluvních stran o odměně mandátáře. Pro účely jednotlivých úkonů pak firma XXXXX udělila firmě XXXXX, zastoupené J.J., **plnou moc** (č.l. 2341) a bylo také sepsáno tzv. **Označení majetku povinného** firmou XXXXX (č.l. 2342). Společnost XXXXX pak byla **vyzvána** firmou XXXXX k úhradě správního poplatku ve věci exekuce ve výši 23.800 Kč (č.l. 5794/007). Uhrazení této částky ve výši 23.800 Kč je prokázáno **Výpisem z účtu** společnosti XXXXX, a to dne 27.4.2009 na účet XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX.

Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 23.4.2009 (č.l. 2380, resp. 5792/001) bylo prokázáno, že společnost XXXXX, zastoupená obžalovaným J.J., což je zřetelné z úvodního textu smlouvy i ze závěrečného podpisu obžalovaného, se zavázala, že vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX ve výši 62.873 Kč včetně příslušenství, za což byla sjednána úplata ve výši 12.087 Kč. V případě, že nebude dlužníkem pohledávka uhrazena (článek V./7 Smlouvy), zavázala se společnost XXXXX pohledávku odkoupit v plné výši nebo ve výši jejího neuhrazeného zbytku. Skutečnost, že částku 12.100 Kč firma XXXXX uhradila dne 27.4.2009 je prokázána **Výpisem z jejího účtu** (č.l. 2389). Částka byla opět uhrazena na účet 18932165/0600, tj. na účet společnosti XXXXX.

Jak potvrdila svědkyně B.Z. a zejména samotná poškozená firma XXXXX (č.l. 2330) byla jí vymožena pouze pohledávka za T.Š. ve výši 2.150 Eur. Ostatní pohledávky nebyly ani vymoženy, ani odkoupeny.

Poškozená společnost XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 22.750 Kč (č.l. 2332) a dodatečně pak svůj nárok konkretizovala na částku 76.500 Kč (č.l. 2333). Pro účely trestní odpovědnosti obžalovaného považuje nalézací soud za rozhodující způsobení škody ve výši 96.800 Kč, tj. 60.900 Kč (3x 20.300 Kč) + 23.800 Kč + 12.100 Kč. Poškozenému subjektu však nebylo možno přiznat více, než sám požadoval.

Obžalovaný J.J. uvedl, že v této věci vydal rozhodčí nález. S T.F. jednou sice telefonicky mluvil, ale osobně se nikdy nesetkali. Podle názoru obžalovaného nemohlo dojít k trestnému činu podvodu, neboť T.F. si zaplatil za to, aby byl vydán rozhodčí nález a k tomu skutečně došlo, neboť obžalovaný jako rozhodce považoval pohledávku T.F. za oprávněnou a takto rozhodčím nálezem také rozhodl.

Svědecká výpověď **svědka T.F.**, vyslechnutého prostřednictvím dožádaného Okresního soudu v Liberci dne 27.3.2013, byla u hlavního líčení dne 24.4.2013 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu. Svědek uvedl, že přes internetové informace získal kontakt na firmu obžalovaného s tím, že avizovali, jak získat peníze od věřitele pomocí arbitrážního řízení. Svědek se zkontaktoval s paní G., která mu nabídla sepsání žaloby, a to za 23.800 Kč arbitrážního poplatku. Tuto částku svědek zaslal na účet číslo XXXXX, následně byla sepsána žaloba a poté dostal svědek také rozhodčí nález. Od paní M. z firmy XXXXX získal informaci, že vymohli celkem 853 Eur, avšak svědkovi žádné peníze poskytnuty nebyly. Rovněž insolvenční správce M. svědkovi potvrdil, že celý dluh ve výši 98.617 Kč dlužník uhradil, ale svědkovi, jako poškozenému, rovněž žádná částka uhrazena nebyla. T.F. ve své výpovědi potvrdil, že smlouvu o postoupení pohledávky podepsal J.J., ale svědek sám ho nikdy neviděl a u podpisu smlouvy se nesetkali. Částku 23.800 Kč zaslal na výše uvedený účet 18.3.2009.

Svědce V.B., vyslechnutá u hlavního líčení dne 24.4.2013, uvedla, že s poškozeným T.F. její firma XXXXX skutečně žádnou rozhodčí doložku sepsanu neměla. Navštívili ji dva muži, zřejmě M.O. a M.D., kteří měli právní moc od nějaké firmy a svědkyně jim dlužnou částku splácela hotově. Tito muži jí vždy vystavili příjmový pokladní doklad, ale závěrečnou fakturu s vyúčtováním svědkyně nikdy nedostala. Na závěr přišel ke svědkyni obžalovaný J.J., který jí ukázal občanský průkaz. U hlavního líčení svědkyně dokonce potvrdila, že tento muž, je jí skutečně povědomý. V souhrnu, podle vyjádření svědkyně, zaplatili 94.608 Kč (č.l. 3306).

S výpověďmi svědků korespondují následující listinné důkazy, které jsou založeny především ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2392-2432).

Žalobou o zaplacení částky 66.000 Kč (č.l. 2411) bylo prokázáno, že ji podal žalobce XXXXX u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX na žalovaného firmu XXXXX dne 5.3.2009. **Výzvou** z téhož dne (č.l. 2409) pak bylo prokázáno, že firma XXXXX vyzvala žalobce k úhradě správního poplatku ve výši 23.800 Kč. Obžalovaný J.J. vydal dne 24.3.2009 **Usnesení** (č.l. 2406), kterým přijal pravomoc rozhodce k rozhodování tohoto sporu a dne 22.4.2009 vydal **Rozhodčí nález** (č.l. 2407) s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem. Žalobě bylo v plném rozsahu vyhověno a kromě jiného byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 23.800 Kč. Skutečnost, že žalobce správní poplatek ve výši 23.800 Kč podle výzvy uhradil dne 18.3.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX, byla prokázána především výpovědí svědka T.F., která ostatně koresponduje i s vydaným rozhodčím nálezem, z něhož lze dovodit, že bez úhrady poplatku by obžalovaný úkony ve věci nečinil. Dne 29.4.2009 obžalovaný, jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel s T.F. **Smlouvu o postoupení pohledávek** (č.l. 2413), když jméno obžalovaného je označeno v úvodní pasáži smlouvy a jeho podpis je pak shodný s podpisy, kterými sám autorizoval jménem společnosti XXXXX, resp. XXXXX potřebné dokumenty, zejména smlouvy. Na základě této Smlouvy o postoupení pohledávek se společnost XXXXX,

zastoupená obžalovaný, jako postupník zavázala zaplatit firmě T.F. za postoupení pohledávky za firmou XXXXX úplatu ve výši 90% z vymožené částky (článek III./1 Smlouvy). Touto smlouvou byla postupována pohledávka ve výši 98.617 Kč.

Jak potvrdil svědek T.F., pohledávka jim vymožena nebyla, ani původně uhrazený poplatek ve výši 23.800 Kč jim vrácen nebyl. Z výpovědi svědkyně V.B., která je rovněž rozebrána shoda, však jednoznačně vyplývá, že pohledávku v požadované výši 94.608 Kč její firma zaplatila, avšak poškozenému T.F. peníze poskytnuty nebyly. Pro úplnost nalézací soud konstatuje, že s výpovědí svědkyně V.B. o neexistenci rozhodčí doložky mezi firmou XXXXX a poškozeným T.F., plně koresponduje původní **Smlouva o dílo** (č.l. 2397), která byla mezi oběma smluvními stranami sepsána dne 13.8.2009. Předmět plnění pak byl specifikován v **Příloze č. 1** k této Smlouvě (č.l. 2400), resp. v **Příloze č. 2** (č.l. 2402).

Poškozený T.F. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 98.617 Kč, tj. v částce, která představuje 100% postupované pohledávky (č.l. 2396), avšak soud shledal jeho nárok důvodným jen ve výši zaplaceného správního poplatku, tj. ve výši 23.800 Kč.

Bod 26.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že skutečně s poškozeným S.S.jednal za přítomnosti své spolupracovnice paní H. a také s ním smlouvu skutečně podepsal. Za poplatek, který S. uhradil, mu obžalovaný vystavil směnku, která měla představovat jakési ručení za splnění smlouvy. Nakonec se však zjistilo, že společnost XXXXX, resp. jeho firmě XXXXX, žádnou částku nedluží. Škodu ve výši 119.000 Kč obžalovaný neuznává, neboť poškozený má k dispozici cenný papír – směnku, která byla za společnost XXXXX vystavena obžalovaným, jako jednatelem a členem představenstva. S. jim na výzvu odmítl směnku vrátit.

Svědék S.S., vyslechnutý u hlavního líčení dne 29.10.2012, vypovídal rovněž shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2434 a násl.), když potvrdil, že jej navštívila obchodní zástupkyně z firmy obžalovaného, která mu vysvětlila, jak bude vše probíhat a ukázala mu návrh smlouvy. Potom se svědek setkal osobně s J. a následně zaplatil částku cca 100.000 Kč plus daň. Pohledávka měla být vymožena za půl roku. Kromě toho byla podepsaná směnka na celou částku pro případ, že by dlužnou částku nevymohli. Vzhledem k tomu, že svědek neměl žádné informace a blížil se termín, snažil se provedení úkonu urychlovat. Nakonec byla napsána rozhodčí žaloba a tím všechno skončilo.

K dotazu soudu svědek vysvětlil, že zástupkyně firmy obžalovaného byla A.H., která přišla ještě s nějakou spolupracovnicí a vysvětlily mu, že se zabývají rozhodčím řízením. Smlouvu pak svědkovi vysvětlovala nejen obchodní zástupkyně, ale i obžalovaný sám s tím, že by na základě rozhodčího nálezu mělo dojít k vydání peněz. Podle názoru svědka byla smlouva podepsána obžalovaným, i když fyzicky neviděl, jak ji obžalovaný přímo podepisuje. Náklady řízení měly být stanoveny ve výši 200.000 Kč a částka 100.000 Kč, kterou svědek uhradil, byla 50% záloha. Pohledávka byla ve výši 1.200.000 Kč, avšak svědkovi nebyla vymožena, ani poplatek mu vrácen nebyl. Uvedenou částku, jako zálohu na nákladech řízení, svědek uhradil osobně paní H., k čemuž má také doklad.

S výpovědí svědka S.S. pak korespondují i listinné důkazy, které se vztahují k tomuto skutku, a které jsou zařazeny jednak v trestním spise (svazek VIII. č.l. 2445-2452), resp. v podrobnostech pak ve svazku příloh (č.l. 5789, 5804).

Mandátní smlouvou ze dne 12.12.2008 (č.l. 2488) bylo prokázáno, že ji uzavřel J.J., jako jednatel společnosti XXXXX, byť je smlouva sepsána na hlavičkovém papíře firmy XXXXX. Obžalovaný tuto smlouvu uzavřel se společností XXXXX a vystupoval na straně mandátáře. Ve smlouvě se zavázal, že za úplaty vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX ve výši 1.270.171 Kč s příslušenstvím a v případě, že pohledávku nevymůže, odkoupí ji v nominální hodnotě, včetně veškerého příslušenství (článek IV. této Smlouvy). Současně byla ve smlouvě sjednána pro firmu obžalovaného odměna ve výši 200.000 Kč, jejíž prvá záloha představovala částku 100.000 Kč plus DPH a byla splatná při podpisu smlouvy. **Fakturou** (č.l. 2447) bylo prokázáno, že předmětná částka v celkové výši 119.000 Kč, jako první část odměny na šetření a náklady řízení podle smlouvy, byla uhrazena v hotovosti. Tato skutečnost ostatně koresponduje i s výpovědí svědka ing. S.S., který potvrdil, že předmětnou částku 100.000 Kč (bez DPH) uhradil a jednalo se v podstatě o zálohu ve výši 50%.

Svůj závazek vyplývající ze smlouvy však obžalovaný nesplnil, neboť pohledávku pro společnost XXXXX nevymohl, ale ani neodkoupil a uhrazený poplatek v celkové výši 119.000 Kč této společnosti nevrátil. Poškozená společnost XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 119.000 Kč (č.l. 2440, 2444). Pro úplnost je třeba poukázat i na **Přílohu č. 2** k výše uvedené Smlouvě, kdy společnost XXXXX zplnomocnila firmu XXXXX, zastoupenou právě obžalovaným, k úkonům potřebným k mimosoudnímu vymáhání všech pohledávek a především s výpovědí svědka ing. S.S. koresponduje i kopie **Směnky** (č.l. 2445), kterou dne 16.12.2008 vystavil obžalovaný J.J., byť na smlouvě je uveden otisk razítka firmy „XXXXX, XXXXX“. Směnka byla vystavena 16.12.2008 a obžalovaný se zavázal 1.7.2009 firmě XXXXX zaplatit částku 1.351.030 Kč.

Bod 27.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že na společnost XXXXX si vůbec nevzpomíná, a proto se k tomuto skutku nedokáže nijak vyjádřit.

Svědecká výpověď **svědka J.D.**, vyslechnutého v přípravném řízení 29.2.2012 (č.l. 2454) byla u hlavního líčení dne 24.4.2013 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu. Svědek po zákonném poučení v přítomnosti tehdejší obhájkyne obžalovaného k věci uvedl, že je jedním z jednatelů společnosti XXXXX. Počátkem listopadu roku 2008 jejich společnost kontaktoval J.A., jako zástupce společnosti XXXXX, která se zabývala vymáháním pohledávek. Na základě jednání svědek předal J.A. doklady k dlužníkům XXXXX, XXXXX, XXXXX. Dne 14.11.2008 byla mezi jejich společností a firmou XXXXX uzavřena smlouva o zajištění služeb rozhodců, kterou podepsal svědek a za pozdější společnost XXXXX. K podpisu smlouvy došlo ve XXXXX. Dne 14.11.2008 ještě uzavřeli se společností XXXXX smlouvu o postoupení pohledávek, na základě které jejich pohledávku vůči dlužníkovi XXXXX ve výši 274.375 Kč postoupili na společnost XXXXX. Dne 3.9.2009 uzavřeli smlouvu o postoupení pohledávek, kdy na společnost XXXXX postoupili pohledávku vůči dlužníkovi společnosti XXXXX ve výši 141.472 Kč. Téhož dne, tj. 9.3.2009 pak postoupili ještě

pohledávku vůči svému dlužníkovi firmě XXXXX ve výši 23.781 Kč. Tyto smlouvy podepisoval svědek a zřejmě J.A. za firmu XXXXX. Žádný ze zástupců společnosti XXXXX, XXXXX, tedy ani obžalovaný J.J., ani kdokoliv jiný svědka nebo jeho spolupracovníky neinformoval o žádné rozhodčí doložce. Svědkova společnost pak 19.11.2008 uhradila společnosti XXXXX 43.200 Kč převodem na účet, jako správní poplatek, a to na základě výzvy a faktury, kterou od společnosti XXXXX dostali. Svědek J.D. potvrdil, že žádný rozhodčí nález nebo rozhodčí doložku neobdrželi. Dostali pouze usnesení ze dne 19.1.2009 o přijetí pravomoci rozhodce a dále usnesení o zastavení rozhodčího řízení ze dne 1.6.2009 a usnesení o vrácení dvou třetin uhrazených poplatků rovněž ze dne 1.6.2009. Žádnou, byť minimální část, zaplaceného poplatku však nedostali. Svědek dodatečně zjistil, že žalovaný podal námitku na nedostatek pravomoci rozhodce, ale když vznikly další problémy, snažil se sám kontaktovat jakkoliv obžalovaného J.J., což se mu však nepodařilo, neboť jeho spolupracovníci mu nedali kontakt. H. pak svědkovi sliboval urychlené vyřízení těchto žádostí, k čemuž však nedošlo.

S výpovědí svědka J.D. pak korespondují listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2465-2519), resp. v přílohových svazcích (č.l. 5798-5803).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2477) bylo prokázáno, že ji uzavřela firma XXXXX dne 14.11.2008 s firmou XXXXX, jejíž statutární zástupce v úvodu smlouvy není jmenovitě uveden a jehož jméno nelze zjistit ani z osobního podpisu v závěrečné pasáži smlouvy u razítka „XXXXX“. Svědek J.D. v rámci své výpovědi potvrdil, že smlouvu podepsal J.A.. V této smlouvě se společnost XXXXX (pozdější XXXXX) zavázala zabezpečit firmě J.D. rozhodování majetkových sporů prostřednictvím svých rozhodců, a to pod nepravdivým příslibem provedení řádného rozhodčího řízení a pod příslibem vymožení pohledávky. Téhož dne, tj. 14.11.2008 pak firma XXXXX podala u Evropského arbitrážního centra – společnosti XXXXX **Žalobu** o zaplacení částky 177.623 Kč s příslušenstvím na společnost XXXXX (č.l. 2475). Téhož dne vystavila firma XXXXX pro firmu XXXXX **výzvu k úhradě** správního poplatku ve výši 43.200 Kč (č.l. 2474), obdobně jako **fakturu** na shodnou částku (č.l. 2473). Skutečnost, že firma XXXXX uvedenou částku 43.200 Kč uhradila převodem ze svého účtu na účet číslo XXXXX, tj. na účet firmy XXXXX je prokázána **výpisem z účtu** (č.l. 2467). Dne 19.1.2009 vydal obžalovaný **Usnesení** (č.l. 2487), kterým přijal pravomoc rozhodce pro tento spor a poté, co žalovaný vznesl námitku nepravomoci rozhodce, vydal obžalovaný dne 1.6.2009 další **Usnesení** Evropského arbitrážního centra (č.l. 2502), kterým označil námitku žalovaného pro nepravomoc rozhodce v předmětném sporu za důvodnou, rozhodčí řízení pro nepravomoc rozhodce zastavil. Dne 1.6.2009 pak obžalovaný vydal i druhé **Usnesení** (č.l. 2501), jímž rozhodl, že žalobci, tj. společnosti XXXXX se vrací dvě třetiny z celkové částky poplatku zaplaceného za rozhodčí řízení a žalovanému dokonce se vrací poplatek ve výši 17.850 Kč s DPH za vznesení námítky nedostatku pravomoci rozhodce. Širší okolnosti celého skutkového děje pak prokazuje i **Smlouva o postoupení pohledávek** rovněž ze dne 14.11.2008 uzavřená mezi společnostmi XXXXX a společností XXXXX, za níž, podle úvodní pasáže smlouvy, měl jednat obžalovaný J.J., avšak podpis statutárního zástupce, uvedený v závěru smlouvy, není čitelný. Na základě této smlouvy firma XXXXX postoupila na společnost XXXXX pohledávky vůči svému dlužníkovi firmě XXXXX v celkové částce 274.375 Kč, a to za úplatu ve výši 22% z veškerých částek, které budou dlužníkem uhrazeny (článek III. Smlouvy). Jak potvrdil svědek J.D. u hlavního líčení, pohledávka jim nebyla vymožena, poplatek jim vrácen nebyl, takže

závazky vyplývající ze smlouvy splněny nebyly. S částkou 43.200 Kč se firma XXXXX připojila k trestnímu řízení (č.l. 2461, resp. 6174).

Nad rámec rozhodných skutečností uvedených v obžalobě i ve výroku rozsudku, nalézací soud poukazuje i na další listinné materiály, z nichž je patrné, že společnost XXXXX postoupila společnosti XXXXX i další pohledávky, např. vůči společnosti XXXXX ve výši 141.472 Kč, resp. za firmou XXXXX ve výši 23.781 Kč. Tyto pohledávky však nejsou předmětem obžaloby, a proto nebyly ani zahrnuty do skutkové věty výroku rozsudku.

Bod 28.

Obžalovaný J.J. také v tomto případě uvedl, že s J.J., zástupcem společnosti XXXXX osobně nikdy nejednal. Vůbec si nepamatuje, o jakou pohledávku se mělo jednat, a proto se k tomu v podrobnostech vyjádřit nedokáže. Neví totiž, jak smlouva vypadala, jestli byla zrušená nebo byly vráceny peníze.

Svědka J.J. vyslechnutý osobně u hlavního líčení dne 3.10.2012 potvrdil, že společnost XXXXX jim dlužila nějaké peníze a on sám našel na internetu firmu, které společnost XXXXX také peníze dlužila. Svědek se spojil se zástupcem této společnosti, který mu poradil, že existuje firma XXXXX, byť přesný název si svědek už u hlavního líčení nedokázal vybavit, která se takovými problémy zabývá. Svědek J.J. uvedl, že získal spojení na V.H., který mu zprostředkoval veškerá jednání a učinil mu nabídky případného odkupu pohledávek apod. Veškeré tzv. papíry tedy smlouvy a dokumenty byly podepsány V.H. Svědek jednoznačně potvrdil, že nikdy žádné peníze do firmy nedostali a ještě uhradili částku cca 36.000 Kč jako zálohu za práci, kterou jim měla firma odvést. Tento poplatek platil svědek převodním příkazem. S odstupem času si pak svědek vybavil, že jim bylo přislíbeno vrácení určité částky uhrazeného poplatku, a to po vymození dlužné částky. V konečném důsledku jim tedy nebyla uhrazena ani pohledávka, ani peníze, které zaplatili jako poplatek a firma XXXXX, jejich pohledávku neodkoupila.

S výpovědi svědka Jiřího Jindry korespondují listinné důkazy založené ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2521-2547), resp. ve svazku příloh (č.l. 5797, 5805).

Mandátní smlouvou (č.l. 2522) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX s firmou XXXXX dne 29.1.2009, přičemž společnost XXXXX měl, podle úvodní části smlouvy, zastupoval J.J., jehož podpis však v závěrečné části smlouvy je neidentifikovatelný. Svědek J.J., v rámci své výpovědi, uvedl, že smlouvy a dokumenty byly podepsány pracovníkem firmy V.H., se kterým on sám osobně jednal. Podle názoru nalézacího soudu ani v tomto případě, shodně jako v případě obdobných částí skutkového děje, kdy nebylo prokázáno, že by obžalovaný smlouvy podepisoval, nemá tato skutečnost vliv na trestní odpovědnost obžalovaného J.J., a to z důvodů, které jsou níže rozvedeny, a které spočívají především v prokázaném vědění obžalovaného o tom, že pracovníci jeho firmy jménem společnosti jednali, eventuálně potřebné dokumenty podepisovali. Z textu mandátní smlouvy bylo zjištěno, že firma obžalovaného se zavázala, že za úplaty vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku ve výši 121.094 Kč za společnost XXXXX, a to za odměnu ve výši 37.235 Kč bez DPH. Z článku IV. této Smlouvy pak vyplývá, že firma obžalovaného se zavázala v případě nevymození pohledávky tuto odkoupit v její nominální hodnotě, včetně veškerého

příslušenství, a to ve lhůtě, která je ve smlouvě rovněž uvedena. Vlastní žalobu neměl nalézací soud k dispozici, avšak skutečnost, že žaloba byla podána, vyplývá z následující listinných důkazů. Obžalovaný J.J. dne 17.6.2009 vydal Usnesení (č.l. 2532), kterým přijal pravomoc rozhodce ve sporu žalobce firmy XXXXX proti žalovanému firmě XXXXX o zaplacení částky 121.094 Kč. Dne 16.9.2009 pak obžalovaný v tomto sporu, jako rozhodce, vydal Rozhodčí nález (č.l. 2533), v němž podané žalobě vyhověl a žalovanému kromě dlužné částky uložil také povinnost zaplatit náklady rozhodčího řízení ve výši 23.800 Kč. Skutečnost, že žalobce, tj. firma XXXXX zaplatila, podle mandátní smlouvy, příslušný poplatek ve výši 44.300 Kč (37.235 Kč + DPH) je prokázána především výpisem z jejího účtu (č.l. 2531). Částka 44.300 Kč byla uhrazena dne 28.1.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX. Tímto výpisem z účtu i s výpovědi svědka J.J. pak koresponduje i Směnka vystavená obžalovaným J.J. pro společnost XXXXX (č.l. 2527) právě na uvedenou částku 44.310 Kč, kterou se zavázal zaplatit do 16.7.2009. Jak potvrdil svědek J.J., poplatek jim vrácen nebyl, pohledávka nebyla vymožena, ani odkoupena. Společnost XXXXX se proto připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 44.300 Kč (č.l. 2535b).

Bod 29.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že P.B. vůbec nezná, nikdy s ním nejednal, pouze krátce před svým výsledkem u hlavního líčení dostal obžalovaný od tohoto svědka výhrůžný dopis. Obžalovaný J.J. potvrdil, že v této věci vydal rozhodčí nález, protože dostali zaplacené za to, aby zahájili rozhodčí řízení. P.B. byl rozhodčí nález doručen a v ten okamžik, podle názoru obžalovaného, odpadla jejich povinnost poplatky vracet, neboť dohodnutou a zaplacenou službu P.B. poskytli. Smlouvu s P.B. uzavíral externí spolupracovník firmy obžalovaného pan P..

Svědecká výpověď svědka P.B., vyslechnutého prostřednictvím trestního dožádání, byla čtena u hlavního líčení dne 2.12.2013. Svědek P.B. u dožádaného soudu dne 14.6.2013 po zákonném poučení uvedl, že obžalovaného J.J. nezná a osobně se s ním nikdy neviděl. S firmou měl kontakt prostřednictvím P. z Děčína, který dělal obchodního zástupce pro Ústecký kraj. Svědek dále uvedl, že o celé trestné činnosti obžalovaného se v podrobnostech dozvěděl z obžaloby, kdy ho samotného se týká právě bod 29. obžaloby. Svědek sám měl pohledávku, která byla neuhrazena a s P. se dohodl, že J.J. může ve věci provést rozhodčí řízení a rozhodnout. Pohledávka byla ve výši cca 2.500.000 Kč. Částku 86.600 Kč svědek, podle svého tvrzení, převvedl na účet obžalovaného. Žalobu na jeho dlužníka, zřejmě vyhotovil sám obžalovaný J.J., když svědek od něj očekával, že jako samorozhodce vydá rozhodnutí o zaplacení dlužné částky. Usnesení o přijetí pravomoci rozhodce udělal rovněž obžalovaný J.J. a dodatečně svědek zjistil, že obžalovaný k tomu neměl oprávnění. Svědek byl tedy obžalovaným uveden v omyl. Částka 86.600 Kč svědkovi dosud uhrazena nebyla a společnost XXXXX mu také nepředala ani nezaslala žádnou další finanční částku.

S výpovědi svědka P.B. korespondují i listinné důkazy, které jsou založeny především ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2552-2563).

Žalobou o zaplacení částky 2.258.790,50 Kč s příslušenstvím (č.l. 2557) bylo prokázáno, že ji P.B., jako žalobce, podal na firmu XXXXX u Evropského arbitrážního centra - XXXXX.

Žaloba je ze dne 4.6.2009. Firma XXXXX vystavila pro P.B. Výzvu k úhradě správního poplatku ve výši 86.600 Kč (č.l. 2553), kterou P.B. převzal 4.6.2009. S touto výzvou pak koresponduje i faktura na předmětnou částku 86.600 Kč (č.l. 2555). Skutečnost, že P.B. částku 86.600 Kč uhradil 4.6.2009 na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX, je prokázána výpisem z jeho účtu (č.l. 2554). Obžalovaný J.J. vydal dne 18.6.2009 Usnesení (č.l. 2556), kterým přijal pravomoc rozhodce rozhodovat tento spor.

Rozhodčím nálezem ze dne 25.8.2009 (č.l. 2561) pak bylo prokázáno, že jej obžalovaný J.J. vydal dne 25.8.2009 a žalovanému společnosti XXXXX uložil povinnost zaplatit jednak dlužnou částku a jednak náklady řízení ve výši 86.600 Kč. P.B. však svým přípisem, doručeným společnosti XXXXX 3.9.2009 vzal žalobu v plném rozsahu zpět (č.l. 2560).

Sám svědek P.B. potvrdil, že mu obžalovaný pohledávku nevymohl a poplatek ve výši 86.600 Kč také nevrátil, proto se jako poškozený připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši této částky (č.l. 2551, 2611).

Bod 30.

Obžalovaný J.J. uvedl, že poškozeného L.M. velmi dobře zná, přesto tento případ zcela popírá. S L.M. ohledně těchto dvou dlužníků pana P. a Ch. neuzavřel žádnou smlouvu o vymáhání a podle informací, které obžalovaný získal, poplatky nebyly ze strany pana M. vůbec zaplacený. Částka 75.200 Kč určitě na účet ani jedné společnosti nepřišlo a nebylo to zaplacené ani v hotovosti. Obžalovaný připustil, že smlouvu za jeho společnost měla uzavřít paní H., avšak na svoji obhajobu uvedl, že to bylo bez jeho vědomí. Paní H. byla účetní ve firmě, ale ona také popřela, že by takovou smlouvu uzavřela. Podpis však na smlouvě je a dluh na základě smlouvy s L.M. se začal u pana P. skutečně vymáhat. Pan P. uzavřel splátkový kalendář a zaplatil částku 2.000 Kč. Podle názoru obžalovaného tedy určitě nespáchali trestný čin podvodu, protože to, co L.M. chtěl, to tedy udělali, když pohledávku vymáhali, dosáhli uznání dluhu i splátkového kalendáře a L.M. dostal dokonce splátku dluhu ve výši 2.000 Kč.

Svědék L.M. byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 2.10.2012 a vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2565). Svědek uvedl, že je zkontaktovala paní P., která pracovala pro obžalovaného. V roce 2008, když jeho kancelář navštívili, bylo jim nabídnuto, že když budou mít pohledávky, je možné je vymáhat a pokud se to nepodaří, budou se vykupovat. Paní P. byla svědkova kamarádka, a proto svědek pojal důvěru. Jednalo se o vymáhání dvou jeho pohledávek za panem P. a panem K. U pana P. byl domluven splátkový kalendář, který však nebyl dodržen. V případě druhé pohledávky se nic nedělo. Pohledávky měl svědek u pana P. a i pan K., jako soukromá osoba. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že si sice není jistý, zda se s obžalovaným J.J. setkal hned poprvé, když k němu do kanceláře přišli, ale několikrát se viděli a měli smlouvu o odkupu pohledávek a o rozhodčích nálezích. Podmínky smlouvy a spolupráce svědkovi zpočátku vysvětlovala slečna P., později obžalovaný sám. K dotazu soudu svědek potvrdil, obžalovaný, přítomný u hlavního líčení je skutečně pan J., se kterým se setkal.

K dotazu státního zástupce pak svědek L.M. potvrdil, že celkově předal částky 74.000, 64.000 a 350.000 Kč. Vraceno mu bylo pouze 2.000 Kč od pana P. Finanční prostředky svědek předával slečně P. Jeden příjmový doklad mu přišel hned a potom dostal poštou ještě další.

S výpovědí svědka L.M. korespondují listinné důkazy založené jednak ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2579-2604), i ve svazku příloh (č.l. 5806-5807). Především bylo prokázáno, že L.M. podal u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX **Žalobu** na J.P. o zaplacení částky 140.000 Kč s příslušenstvím, přičemž žaloba byla přijata ve firmě XXXXX dne 30.10.2008 (č.l. 2589, resp. 5806/10). Podkladem pro žalobu byla **Smlouva o půjčce** sjednaná L.M. s J.P. (č.l. 5806/008), přičemž z článku IV. této Smlouvy lze jednoznačně zjistit rozhodčí doložku o tom, že obě strany se zavázaly řešit případný spor sice v rozhodčím řízení, avšak u Sdružení rozhodců Brno, Příkop 8, tj. nikoliv u obžalovaného J.J., resp. Evropského arbitrážního centra a firmy XXXXX, případně XXXXX. Za podání této žaloby byl vyměřen poplatek ve výši 64.700 Kč, o němž obžalovaný, jako rozhodce, také rozhodl. **Rozhodčím nálezem** ze dne 20.2.2009 (č.l. 2591) bylo prokázáno, že jej vydal obžalovaný J.J. opět pod názvem „Česká republika“ a s jejím státním znakem, přiznal L.M. žalovanou částku ve výši 140.000 Kč a náklady řízení ve výši 64.700 Kč. Náklady řízení ve výši 64.700 Kč zaplatil L.M. hotově dne 30.10.2008, což prokazuje **příjmový pokladní doklad** (č.l. 2602), který je v souladu s **výzvou k úhradě** správního poplatku ve výši 64.700 Kč, který vydala firma XXXXX pro L.M. dne 30.10.2008 (č.l. 2603).

Druhou žalobu, a to o zaplacení částky 250.630 Kč podal L.M., jako zástupce žalobce J.K., na D.Ch., a to opět u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX dne 20.11.2008. Tato skutečnost je prokázána **Žalobou o zaplacení** (č.l. 2586). V souvislosti s touto žalobou vydala firma XXXXX **výzvu k úhradě** správního poplatku ve výši 75.200 Kč (č.l. 2588). K podané žalobě se vztahuje **Generální plná moc** (č.l. 2584), kterou, jak vyplývá z ověřovací doložky, dne 21.11.2008 J.K. zmocnil L.M., aby ho zastupoval ve všech věcech, které se týkají postoupení pohledávky za dlužníkem D.Ch. včetně uzavření smlouvy o postoupení pohledávek. Tato **Smlouva o postoupení pohledávek** byla uzavřena mezi J.K., zastoupeným L.M. a firmou XXXXX dne 21.11.2008 (č.l. 2579). Firmu XXXXX zastupoval obžalovaný J.J., což je uvedeno v úvodu této smlouvy, avšak zda skutečně smlouvu jménem společnosti XXXXX, jejíž razítko je uvedeno v závěru smlouvy, podepsal, určit nelze. V této smlouvě, jakož i ve druhé smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 31.10.2008 (č.l. 2596 – týkající se pohledávky L.M. vůči J.P.) bylo zjištěno, že společnost XXXXX se zavázala, že vymůže tyto pohledávky včetně příslušenství a pokud pohledávky nevymůže, sama je odkoupí za nominální hodnotu. Pohledávky ani v jednom případě vymoženy nebyly, což potvrdil svědek L.M.. Pro úplnost je třeba konstatovat, že žádným z důkazů nebylo bezpečně a spolehlivě prokázáno, že byl uhrazen poplatek ve výši 75.200 Kč v souvislosti s žalobou na D.Ch., a proto tato část skutkového děje nebyla ani jako škoda způsobená L.M. zahrnuta do výroku rozsudku. Kromě toho ani potenciální škoda nemohla vzniknout L.M., neboť on pouze zastupoval J.K. Okolnosti týkající se této žaloby, však dokreslují celkovou trestnou činnost obžalovaného. Prokázáno tedy bylo, že L.M. uhradil poplatek ve výši 64.700 Kč, který mu nebyl ani částečně vrácen (viz **stvrzenka** č.l. 6202, resp. příjmový **pokladní doklad** č.l. 5807/023).

Poškozený L.M. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 139.900 Kč (č.l. 2573), který považoval nalézací soud za rozhodující, byť dodatečně byla provedena oprava a částka představující způsobenou škodu upravena na 64.700 Kč (č.l. 2578, resp. 2576). L.M. byl proto přiznán nárok na náhradu prokazatelně způsobené škody ve výši 64.700 Kč. Z důvodu procesní opatrnosti byl poškozený se **zbytkem** svého nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Bod 31.

Obžalovaný J.J. ve své výpovědi u hlavního líčení popřel, že by uzavíral smlouvu s firmou XXXXX, což vysvětlil tím, že s J.F. vůbec nejednal a osobně ho nezná.

Svěděk J.F., vyslechnutý u hlavního líčení dne 3.10.2012, nejdříve vysvětlil, že firma XXXXX, která od nich odebírala vyrobené zboží, měla neuhrazené faktury. Svědkův kolega získal kontakt na firmu, ve které figuroval obžalovaný J.J. a svědek si s ním osobně dohodl schůzku, která se týkala vymáhání pohledávek. J.F. uvedl, že na schůzce byl ze strany J.J. obrovský tlak na podepsání smlouvy, na složení hotovosti ze svědkovy strany. Vzhledem k tomu, že J.J. vystupoval velice seriózně, asi po dvou hodinách jeho tlaku a pod vlivem jeho dalších telefonátů, svědek podlehl, smlouvu podepsal a zálohu složil. Vzhledem k tomu, že tohoto člověka viděl pouze jednou v životě, s odstupem času ho nedokáže blíže identifikovat. K dotazu soudu svědek uvedl, že dotyčný muž byl poměrně urostlý, měl přibližně 190 cm, jako svědek sám a snad nosil i brýle. Dotyčný slíbil svědkovi všechno, co vyplývalo z té smlouvy, tedy především, že tu pohledávku určitě odkoupí, že si firmu XXXXX určitě prověřil. K dotazu soudu svědek dále uvedl, že v podstatě neměl příliš velký čas a prostor, aby si všechno promyslel. Sám osobně ví, že podlehl tlaku, neboť dotyčný člověk mu dokázal tzv. vymýt hlavu s vysvětlením, že firma má daleko větší dluhy a oni by se se svým dluhem nemuseli do tohoto objemu vejít. Poplatek svědek uhradil hotově, ale zřejmě nikoliv tomuto člověku, který s ním jednal, ale někomu jinému v kancelářích jiného oddělení. Od zaplacení dostal určitě doklad. V konečném důsledku to však dopadlo tak, že jim nebyla pohledávka vymožena, nebyla ani odkoupena a poplatek nebyl vrácen.

S výpovědí svědka J.F. korespondují listinné důkazy, které jsou založené ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2615-2626), resp. ve svazku příloh (č.l. 5808-5809).

Mandátní smlouvou ze dne 24.3.2009 (č.l. 2617) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX, zastoupená, jak je uvedeno v úvodní části smlouvy, J.J., jako jednatel, s firmou XXXXX. Byť obžalovaný zpochybnil svůj podpis na této smlouvě a svědek J.F. uvedl, že člověk, který se svědkem smlouvu dojednával, vypadal poněkud jinak, než přítomný obžalovaný u hlavního líčení, nalézací soud v této souvislosti poukazuje na podpis v závěru smlouvy vedle razítka firmy „XXXXX“, tj. v rubrice mandátáře (č.l. 2620) i podpis, resp. znovu parafru uvedenou na úvodní straně smlouvy v levém horním rohu (č.l. 2617), které jsou na pohled identické s podpisy, kterými obžalovaný osobně parafoval jiné důležité důkazy. Tyto podpisy svědčí o tom, že obžalovaný, byť smlouvu osobně nesjednal, o její existenci věděl a sám ji podepsal. V této mandátní smlouvě se společnost XXXXX zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX její pohledávku za společností XXXXX ve výši 1.072.520 Kč s příslušenstvím (článek I. této Smlouvy) a současně se zavázala, že v případě nevymožení této pohledávky ji odkoupí za cenu odpovídající její nominální hodnotě, včetně veškerého příslušenství (článek IV./c této Smlouvy). Za to příslušela firmě obžalovaného odměna (článek III. této Smlouvy) ve výši 173.264 Kč bez DPH, která vcelku činila 206.200 Kč včetně DPH. Pro úhradu odměny vystavila firma XXXXX pro firmu XXXXX **fakturu** (č.l. 2615), a to na celkovou částku 206.200 Kč. Skutečnost, že tato částka byla uhrazena v hotovosti firmou XXXXX dne 25.3.2009 k rukám pokladníka firmy XXXXX je prokázána **příjmovým pokladním dokladem** (č.l. 2616). S předmětnou mandátní smlouvou pak souvisí i **protokol o předání pohledávek** (č.l. 2621) a **plná moc** (č.l. 2622), na nichž jsou rovněž ve spodní části u

razítka společnosti „XXXXX“ parafoy podpisu, které jsou shodné s parafoy tak, jak se podepisoval obžalovaný J.J.. Pro úplnost pak v souvislosti s tímto skutkem nalézací soud poukazuje i na Smlouvu o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2623), kterou dne 24.3.2009 uzavřela firma XXXXX s firmou XXXXX, jejíž statutární zástupce však v úvodu smlouvy není uveden a ze závěrečné pasáže smlouvy pak vyplývá, že firma XXXXX jednala v zastoupení jinou osobou, jejíž podpis podle parafoy není čitelný. Žádným listinným důkazem, ani výpovědí svědka J.F. však nebylo prokázáno, že by jakékoliv úkony související s rozhodčím řízením byly ze strany obžalovaného, resp. jeho firem pro firmu XXXXX učiněny. Svědek J.F. naproti tomu potvrdil, že pohledávka jim nebyla vymožena, nebyla odkoupena a poplatek jim ani nebyl vrácen. Firma XXXXX se připojila jako poškozený k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 206.200 Kč (č.l. 2611), tj. ve výši poplatku, který uhradila.

Bod 32.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že s jednatelem firmy XXXXX P.L. osobně nikdy nejednal. S odstupem času si pamatuje, že vydával pro tuto společnost nějaké rozhodčí nálezy, tedy poskytl jim službu, za kterou si zaplatili. Finanční částky však nedokáže přesně specifikovat. Podle jeho názoru však k žádné škodě nedošlo, zejména pokud tato firma dostala rozhodčí nálezy, za které si zaplatila.

Svědka P.L., vyslechnutý u hlavního líčení dne 2.10.2012, uvedl, že jednal osobně s V.H., který jej navštívil s tím, zda mají nějaké pohledávky. V.H. mu slíbil, že udělají všechno proto, aby byla pohledávka zajištěna, že jsou schopni vymoci pohledávku včetně penále a úroků z prodlení a také náklady spojené s vymáháním. Pan H. mluvil i o tom, že jsou schopni vymoci pohledávky a že se dá dluh převést na něho, což svědka zaujalo s tím, že začal návrhu věřit. P.L. k dotazu soudu potvrdil, že s obžalovaným J.J. se nesetkal, jednal vždy pouze s V.H.. V konečném důsledku však nic uhrazeno nebylo, ani pohledávka, ani zaplacený poplatek. V.H. nakonec svědkovi řekl, že v této věci jedná policie. K dotazu obžalovaného pak svědek uvedl, že smlouvy sice v přítomnosti pana H. podepisoval, ale sám si není jistý, zda smlouvy již nebyly podepsané, tedy nemůže potvrdit, že osobně viděl, jak před ním smlouvy také podepisuje V.H..

S výpověďmi výše uvedených svědků korespondují také listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2635 a násl.), resp. ve svazku příloh (č.l. 5810, 5811).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2656), která dokresluje širší souvislosti skutkového děje, bylo prokázáno, že firma XXXXX uzavřela dne 21.11.2008 tuto Smlouvu s firmou XXXXX, jejíž statutární zástupce, který smlouvu podepsal, však není uvedený v úvodu této Smlouvy a nelze ho identifikovat ani podle parafoy u razítka v závěru smlouvy. Na základě této Smlouvy se společnost XXXXX zavázala zajišťovat pro společnost XXXXX rozhodování a řešení obchodních sporů prostřednictvím svých rozhodců. Dne 25.11.2008 podala společnost XXXXX žalobu o zaplacení částky 84.484 Kč s příslušenstvím na firmu XXXXX, a to u Evropského arbitrážního centra firmy XXXXX (č.l. 2652). Na základě takto podané žaloby vydal obžalovaný J.J. dne 15.12.2008 Usnesení (č.l. 2633), kterým přijal pravomoc rozhodce pro řešení tohoto sporu. Fakturou (č.l. 2645) pak bylo prokázáno, že ji

vystavila firma XXXXX pro společnost XXXXX pro úhradu správního a jiného poplatku ve výši 22.400 Kč. Skutečnost, že firma XXXXX částku 22.400 Kč zaplatila na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX je prokázána výpisem z jejího účtu (č.l. 2643). Dne 18.2.2009 pak obžalovaný vydal Rozhodčí nález (č.l. 5810/009, 5811/009) s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem, jímž žalobě v plném rozsahu vyhověl a uložil žalovanému firmě XXXXX zaplatit žalobci firmě XXXXX, kromě žalované částky 84.484 Kč s příslušenstvím, také povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 22.400 Kč.

Mandátní smlouvou ze dne 19.3.2009 (č.l. 2643, 5811/001) pak bylo prokázáno, že ji uzavřela firma XXXXX, jako mandant, s firmou XXXXX, zastoupenou J.J., jako jednatelem, a to na straně mandatáře. Jméno obžalovaného je uvedeno jednak v úvodní části smlouvy a také jeho parafa (č.l. 2649) vedle razítka firmy, kterou zastupoval, odpovídá jeho standardnímu osobnímu podpisu. Na základě této mandátní smlouvy se firma obžalovaného zavázala, že za úplatu vymůže pro společnost XXXXX tuto její pohledávku ve výši 84.484 Kč s příslušenstvím a v případě, pokud ji nevymůže, odkoupí ji za cenu ve výši minimálně 80% její nominální hodnoty (článek II. této Smlouvy). Firma XXXXX pak za tyto úkony zaplatila další poplatek ve výši 23.800 Kč, k čemuž jí byla firmou XXXXX vystavena faktura (č.l. 2644, 5811/007). Faktická úhrada částky 23.800 Kč firmou XXXXX na účet číslo XXXXX, tj. na účet firmy XXXXX je prokázána výpisem z účtu (č.l. 2641). Jak potvrdil svědek P.L., pohledávka jim nebyla ani vymožená, ani odkoupena a poplatek jim rovněž ani v jednom případě vrácen nebyl. Společnost XXXXX se připojila jako poškozený k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši obou zaplacených poplatků, tj. 22.400 Kč + 23.800 Kč, tj. s částkou celkem 46.200 Kč (č.l. 2635).

Bod 33.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že s F.M. nikdy osobně nejednal, ale zřejmě v případě tohoto sporu vydával rozhodčí nález. S odstupem času se domnívá, že se společností XXXXX byla uzavřena rozhodčí doložka ještě předtím, než XXXXX s nimi, jako s rozhodci, začal jednat. Smluvně bylo dohodnuto tak, že, jako rozhodce, bude působit nikoliv konkrétně obžalovaný J.J., ale spor se bude rozhodovat pod organizací XXXXX, které si svého konkrétního rozhodce zvolí. K dotazu státního zástupce obžalovaný potvrdil, že ve skutečnosti vydával rozhodčí nálezy, za dobu působení firmy, pouze on sám a nikdo jiný.

Svědka F.M., vyslechnutý u hlavního líčení dne 8.10.2012, vypovídal shodně, jako v přípravném řízení (č.l. 2661) když potvrdil, že je ve firmě navštívili zástupci firmy obžalovaného, která se zabývala vymáháním pohledávek. Při této schůzce jim nabídli dávat doložky, které byly podkladem pro toto vymáhání. Nejdříve byly podepsány smlouvy, potom tito zástupci chtěli zálohu a v konečném důsledku nebylo vymoženo nic, zálohy jim nebyly vráceny a oni nevykonali žádnou službu, kterou se zavázali vykonat. K dotazu soudu svědek potvrdil, že zástupcem firmy obžalovaného byla L. G. a ještě nějaký muž, kterého už s odstupem času nedokáže ani popsat. Smlouva byla podepsána u nich v kanceláři a jménem firmy XXXXX ji podepsal svědek sám. S odstupem času si vybavuje, že za druhou smluvní stranu už byla smlouva zřejmě podepsaná. Na poplatcích zaplatili převodem přes účet kolem 30.000 Kč. U první pohledávky za firmou XXXXX rozhodčí doložka sjednána nebyla. Po návštěvě jim zástupci firmy obžalovaného dali vzor doložky, která pak byla přílohou faktury

pro nějaký soukromý subjekt z Ostravy. Tam už tedy doložka byla doložená. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že firma obžalovaného J.J. od nich žádnou pohledávku neodkoupila a s odstupem času je navštívil jeden člověk, který byl zaměstnancem firmy obžalovaného a informoval je o tom, že J.J. je podvodník, ale on by s nimi rád spolupracoval dál, aniž by požadoval nějaké zálohy. Takovou spolupráci však svědek odmítl.

Svědék R.K., vyslechnutý u hlavního líčení dne 29.10.2012, k tomuto skutku uvedl, že firma XXXXX prováděla servis nebo opravu nějaké součástky týkající se bagru. Prvou opravu však provedli tak, že se stroj pokazil znovu, a proto se jejich firma domáhala, aby opravu na svoje náklady opakovali. Firma XXXXX s tím však nesouhlasila a tím vlastně vznikl spor mezi firmami XXXXX a XXXXX. Svědek R.K. sám byl jednatelem společnosti XXXXX. K dotazu soudu potvrdil, že na provedení opravy neměli sepsanou smlouvu, ale pouze objednávku a když měla být provedena druhá oprava, svědek se s mistrem jejich firmy dohodl, že opravu provedou, ale vedení firmy s tím nesouhlasilo a vystavilo jim novou fakturu na cca 30 – 40.000 Kč. Jednalo se však pouze o čistou fakturu a rozhodčí doložka v ní obsažena nebyla. Po předstření listinného dokladu na č.l. 2678 svědek uvedl, že zde není rozhodně jeho podpis a jemu osobně takový dokument nikdo nepředložil.

S výpověďmi výše uvedených svědků korespondují také listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2669-2694), resp. ve svazku příloh (č.l. 5813,5814).

Žalobou o zaplacení ze dne 30.4.2009 (č.l. 2681) bylo prokázáno, že ji firma XXXXX podala u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX na žalovaného společnost XXXXX o zaplacení částky 52.598 Kč. V souvislosti s touto žalobou je třeba poukázat i na původní fakturu mezi oběma smluvními stranami (č.l. 2669), z níž je patrné, že žádná rozhodčí doložka v ní obsažena nebyla, což ostatně potvrdil také svědek R.K. ve své svědecké výpovědi. Na podkladě podané žaloby vydal obžalovaný dne 12.5.2009 **Usnesení** (č.l. 2685), kdy přijal pravomoc rozhodce pro rozhodování tohoto sporu. Firma XXXXX dne 30.4.2009 vydala **výzvu k úhradě** (č.l. 2686), kterou vyzvala společnost XXXXX k zaplacení správního poplatku ve výši 23.800 Kč. Skutečnost, že firma XXXXX tuto částku zaplatila dne 6.5.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX je prokázána **výpisem z jejího účtu** (č.l. 2687). Dne 7.9.2009 vydal obžalovaný **Rozhodčí nález** (č.l. 2683), kterým firmě XXXXX přiznal nárok na úhradu dluhu ve výši 52.958 Kč s příslušenstvím a na úhradu nákladů řízení ve výši 23.800 Kč. Pro úplnost musí nalézací soud poukázat i na listinný důkaz, kterým je **Rozhodčí doložka** ze dne 7.11.2008 (č.l. 2678), kdy svědek R.K. u hlavního líčení popřel, že by na této rozhodčí doložce byl jeho podpis v rubrice odběratele. Předmětná rozhodčí doložka měla být vystavena 7.11.2008, zatímco faktura, na základě které vznikl obchodní vztah mezi dodavatelem firmou XXXXX a odběratelem firmou XXXXX byla vystavena už dne 24.7.2008 a splatná byla 3.8.2008. Z **faktury** (č.l. 5813/006) je pak zcela zřetelné, že zdanitelné plnění bylo uskutečněno 11.7.2008. Předmětná rozhodčí doložka je pak důkazem, který nalézací soud hodnotil jako zcela nevěrohodný.

Smlouvou o postoupení pohledávek (č.l. 2671, resp. 5813/001) bylo prokázáno, že ji uzavřela dne 4.5.2009 firma XXXXX s firmou XXXXX, zastoupenou jednatelem J.J., jehož podpis odpovídá parafráze uvedené v závěru této smlouvy (č.l. 2673). Na základě této smlouvy se firma obžalovaného, tj. XXXXX zavázala, že za úplaty vymůže pro společnost XXXXX její

pohledávku za společností XXXXX včetně příslušenství a pokud pohledávku nevymůže v plném rozsahu nebo částečně, odkoupí sama tuto pohledávku v plném rozsahu nebo v její neuhrazené výši za nominální hodnotu (článek V./7 Smlouvy). Za tyto úkony pak podle článku III. Smlouvy byla sjednána odměna pro firmu XXXXX ve výši 20.359 Kč. Firma XXXXX vystavila dne 30.4.2009 pro firmu XXXXX výzvu k úhradě správního poplatku (č.l. 2670), a to částky 20.400 Kč. Skutečnost, že firma XXXXX tuto částku 20.400 Kč uhradila na účet číslo XXXXX, tj. na účet firmy XXXXX je prokázána výpisem z jejího účtu (č.l. 2677). Částka byla uhrazena dne 12.5.2009. Jak potvrdil svědek F.M., firma obžalovaného od nich žádnou pohledávku neodkoupila, poté co ji sama nevymohla a poplatky jim nevrátila.

Firma XXXXX se připojila, jako poškozený, k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 44.200 Kč (tj. 23.800 Kč + 20.400 Kč), a to ve svých vyjádřeních obsažených ve vyšetřovacím spise (č.l. 2666, 6158).

Bod 34.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že na společnost XXXXX si nevzpomíná, i když název firmy zná, nikoliv však zřejmě z rozhodčího řízení. Vzhledem k tomu, že sám smlouvu s touto společností nikdy neuzavřel, nemohl jim způsobit ani škodu.

Svědka M.S. u hlavního líčení dne 8.10.2012 vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2695) když potvrdil, že jej nejdříve telefonicky kontaktoval J.H. s tím, že mu nabídl vymáhání pohledávek. Na schůzku se dostavil V.H. a jeho spolupracovnice L.G., kteří nabídli opětovně svědkovi vymáhání pohledávek s tím, že svědek nejdříve zaplatí určitou částku, ovšem v případě, když by pohledávku nevymohli, zaplatili by mu 90% hodnoty vymáhané částky. Nakonec svědek sepsal smlouvu, zaplatil požadovaný poplatek 26.100 Kč s jejich příslibem, že se budou snažit pohledávku vymocit, když ne, zaplatí mu 90% vymáhané částky. Během následující doby svědek kontaktoval J.H., který mu potvrdil, že se na věci pracuje. S určitým časovým odstupem pak svědkovi vysvětlil, že byl povýšen, že se záležitostmi zabývá L.G. a nakonec J.H. svědkovi řekl, že sám byl J.J. podveden a nechce s těmito věcmi mít nic společného. Paradoxně však druhý den svědka kontaktovala L.G., která mu nabídla vymáhání dalších pohledávek a tvrdila, že sama o žádných problémech ve firmě nic neví. K dotazu soudu svědek potvrdil, že mu nebylo z dlužné částky nic uhrazeno, tedy nebyla vymožena pohledávka, ani vrácen poplatek ve výši 26.100 Kč. S obžalovaným J.J. se však svědek osobně nesetkal.

S výpovědí svědka korespondují listinné důkazy, které jsou obsaženy ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2702-2715), resp. ve svazku příloh (č.l. 5815, 5816).

Mandátní smlouvou ze dne 30.3.2009 (č.l. 2702, resp. 5815/001) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX, zastoupená J.J., jako jednatelem, s firmou XXXXX Obžalovaný je uveden jako statutární zástupce v úvodu smlouvy a jeho parafa v závěru smlouvy vedle razítka firmy, kterou zastupoval je obdobná jako jeho obvyklý podpis. Společnost XXXXX, zastoupená obžalovaným, se v této mandátní smlouvě zavázala, že pro společnost XXXXX za úplatu vymůže její pohledávku za společností XXXXX ve výši 47.600 Kč a v případě, že pohledávku nevymůže, odkoupí ji za cenu její nominální hodnoty včetně veškerého příslušenství (článek IV./c Smlouvy). Mezi smluvními stranami pak byla dohodnuta i odměna pro mandátáře, tj. firmu XXXXX ve výši 21.865 Kč bez DPH. S touto smlouvou souvisí i

protokol o předání pohledávek (č.l. 2704) a **plná moc** pro společnost XXXXX zastoupenou obžalovaným J.J., jako jednatelem (č.l. 2705), přičemž na obou listinných dokladech vedle razítka společnosti „XXXXX“ jsou shodné parafy obžalovaného odpovídající jeho obvyklým podpisům. Společnost XXXXX dne 30.3.2009 vydala **výzvu k úhradě** částky 26.100 Kč (č.l. 2706), a to jako správního poplatku v tomto sporu. S touto výzvou koresponduje i **faktura** (č.l. 2707). Je třeba podotknout, že správní poplatek byl vyměřen v základu v částce 21.865 Kč, včetně daně pak v částce 26.019 Kč a zaokrouhlen byl na částku 26.100 Kč. Skutečnost, že firma XXXXX částku 26.100 Kč uhradila na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX je prokázána **výpisem z jejího účtu** (č.l. 2708).

Svědék M.S. sice potvrdil, že jednal především s J.H. a L.G., nicméně podpisy obžalovaného, jak na mandátní smlouvě, tak i na obou listinných dokladech (č.l. 2704, 2705) odpovídají podpisům obžalovaného a je tedy zcela důvodná úvaha pro závěr o tom, že doklady byly podepsány obžalovaným předtím, než byly svědkovi předloženy k závěrečnému podpisu. Ostatně taková praxe ve firmách, řízených obžalovaným byla zcela standardní a byla prokázána i jinými důkazy, které jsou v odůvodnění rozsudku rozvedeny. Svědek M.S. dále potvrdil, že mu z dlužné částky nebylo nic uhrazeno, pohledávka nebyla odkoupena a poplatek jeho firmě rovněž vrácen nebyl. Společnost XXXXX se proto připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 26.100 Kč (č.l. 2697, 2701, 2621).

Bod 35.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že s jednatelem firmy XXXXX osobně nejednal, ale pro tuto společnost vydal rozhodčí nálezy. Bylo to v těch věcech, které jsou popsány v obžalobě a podle jeho názoru škoda této firmě způsobena nebyla. Poplatek, který firma zaplatila, byl za vydání rozhodčích nálezů. K dotazu soudu obžalovaný vysvětlil, že klient měl vždy možnost, zda chce, aby jednání proběhlo standardním způsobem, tj. po úhradě základního paušálu, nebo aby byl poplatek hrazen procentuálně zřejmě ve výši 3% z částky, které se spor týká. Klientovi byla zaslána výzva k úhradě poplatku s tím, že podal žalobu a má zaplatit poplatek za průběh rozhodčího řízení. Obžalovaný upozornil, že poplatek představoval úhradu rozhodčího řízení, nikoliv úhradu za vymáhání pohledávky.

Svědék P.P., vyslechnutý u hlavního líčení dne 8.10.2012, vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2717) a potvrdil, že v březnu roku 2009 je navštívil zástupce firmy XXXXX V.H., který jim přislíbil pomoc při vymáhání pohledávek. Asi po měsíci jim zástupci této firmy poskytli vypracovanou mandátní smlouvu na podkladě materiálů, které jim dal k dispozici svědek a tvrdili, že pohledávku bez problémů vymůžou. P.P. uvedl, že podepsali mandátní smlouvu, kterou jménem firmy XXXXX podepsala svědkova manželka, jako jednatelka. Kromě toho zaplatili poplatky, ale po určitém čase firma přestala komunikovat a v konečném důsledku jim nebyla ani vymožena pohledávka, ani vráceny poplatky. K dotazu soudu svědek potvrdil, že jednal s V.H., který smlouvu již přinesl podepsanou a ve firmě ji podepisovala pouze svědkova manželka. V.H. sliboval, že firma odkoupí od jejich firmy 80% část pohledávky, a to i za situace, kdy s dlužníkem firma XXXXX neměla uzavřenu rozhodčí doložku. Nakonec jim V.H. napsal omluvný dopis a navrhl, že jim pomůže peníze dál vymáhat. K dotazu státního zástupce pak svědek dále uvedl, že za firmu XXXXX jednal obvykle s V.H., ale telefonoval také opakovaně s J.J..

S výpovědí svědka korespondují listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (č. VIII. č.l. 2725-2744), resp. ve svazku příloh (č.l. 5819, 5820).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2725) bylo prokázáno, že ji uzavřela firma XXXXX s firmou XXXXX dne 1.10.2008. Jméno statutárního zástupce, který jednal jménem společnosti XXXXX není v úvodu smlouvy uvedeno a nelze je odlišit ani podle rukou psaného podpisu v závěru smlouvy. Firma XXXXX se však v této smlouvě zavázala, že bude pro společnost XXXXX zabezpečovat rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců, kteří jsou zapsaní v jejím seznamu.

Žalobou o zaplacení částky 17.804 Kč (č.l. 2743) bylo prokázáno, že ji firma XXXXX podala u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX, a to na společnost XXXXX. Obžalovaný J.J. vydal dne 24.10.2008 **Usnesení** (č.l. 2741), jímž přijal pravomoc rozhodce pro tento spor. Firma XXXXX vydala dne 8.10.2008 **výzvu k úhradě**, kterou vyzvala firmu XXXXX k zaplacení správního poplatku ve výši 17.800 Kč (č.l. 2733), což koresponduje i s fakturou, která byla na tuto částku vystavena (č.l. 2732). Skutečnost, že firma XXXXX částku 17.800 Kč uhradila dne 8.10.2008 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX je prokázána **výpisem z jejího účtu** (č.l. 2734). Obžalovaný J.J., jako rozhodce, vydal pak dne 19.2.2009 v této věci **Rozhodčí nález** s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem (č.l. 2739, resp. 5819/001), kterým žalobě vyhověl a žalovanému uložil také povinnost, kromě dlužné částky, uhradit náklady řízení ve výši 17.800 Kč. Žalovaná firma XXXXX však svým **přípisem** reagovala na upomínku firmy XXXXX ze dne 5.5.2009 k zaplacení dlužné částky (č.l. 5819/017), kde poukázala na to, že žádnou rozhodčí doložku s věřitelem sjednánu neměla.

Druhou **žalobu** ze dne 8.10.2008 podala firma XXXXX opět u Evropského arbitrážního centra – společnosti XXXXX, a to tentokrát na firmu XXXXX o zaplacení částky 60.117,50 Kč s příslušenstvím (č.l. 2742). Také v případě této žaloby vydal obžalovaný dne 24.10.2008 **Usnesení** jménem Evropského arbitrážního centra, kterým přijal pravomoc k rozhodování tohoto sporu (č.l. 2740). Dne 8.10.2008 pak firma XXXXX vydala opět **výzvu k úhradě** správního poplatku ve výši 17.800 Kč (č.l. 2733), která koresponduje i s vystavenou **fakturou** (č.l. 2732). Skutečnost, že firma XXXXX také druhou částku 17.800 Kč uhradila dne 8.10.2008 na účet společnosti XXXXX je prokázána výpisem z jejího účtu (č.l. 2734), z něhož lze zjistit, že také druhá platba ve výši 17.800 Kč odešla na účet číslo XXXXX. Dne 18.2.2009 pak obžalovaný vydal rozhodčí nález s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem (č.l. 2738, resp. 5819/015), kterým uložil žalované společnosti XXXXX povinnost zaplatit nejen částku 60.117,50 Kč s příslušenstvím, ale i náklady řízení ve výši 17.800 Kč.

Mandátní smlouvou ze dne 16.4.2009 (č.l. 2726, resp. 5819/001) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX, zastoupená obžalovaným J.J., s firmou XXXXX. Firma obžalovaného se v ní zavázala za úplatu vymoci pro společnost XXXXX výše uvedené pohledávky a také ji poskytnout vratnou zálohu ve výši 10.000 Kč plus DPH při nesplnění předmětu smlouvy, ale i v případě splnění předmětu smlouvy. Společnost XXXXX pak zaplatila dne 2.4.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX částku 20.000 Kč, což je prokázáno **výpisem z jejího účtu** (č.l. 2737) a dne 16.4.2009 zaplatila částku 3.800 Kč, což je prokázáno **příjmovým pokladním dokladem a výdajovým pokladním dokladem** (č.l. 2736). Obviněný však své závazky vyplývající z výše uvedených smluv nesplnil, pohledávky nevymohl ani částečně, poskytnuté poplatky nevrátil, což potvrdil ostatně i zástupce firmy XXXXX svědek P.P.. Firma XXXXX se **připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši shora uvedených poplatků**, tj. s částkou 59.400 Kč (č.l. 2724, 6147).

Požadovaná náhrada škody se skládá z částek 2x17.800 Kč, tj. 35.600 Kč + 20.000 Kč + 3.800 Kč.

Bod 36.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že s P.K., jako zástupcem společnosti XXXXX, osobně nejednal, ale jednal s nějakým jeho zástupcem nebo pověřeným pracovníkem. Jednalo se o pohledávku za společností XXXXX V tomto konkrétním případě obžalovaný doznal, že smlouvu se společností XXXXX podepsal, ale následně zjistil, že dlužník, tj. firma XXXXX, měla být v insolvenční nebo mít jiné problémy, a proto odstoupili od smlouvy se společností XXXXX Zda však této společnosti vrátili uhrazený poplatek, obžalovaný potvrdit nedokázal. Jednalo se o částku 128.000 Kč.

Svědka P.K., vyslechnutý u hlavního líčení dne 30.10.2012, vypovídal shodně, jako v přípravném řízení (č.l. 2746). Svědek mimo jiné uvedl, že je kontaktoval zaměstnanec firmy obžalovaného V.H., který jim nabídl vymožení pohledávky za odměnu asi 130.000 Kč. Důvodem souhlasu ze strany firmy obžalovaného bylo také to, že jim byla nabídnuta směnka, která se týkala celé vymáhané částky. Svědek potvrdil, že obžalovaného J.J. osobně neviděl, přímo s ním nejednal, neboť jednal s V.H.. Když podepisoval dokumenty, byly už předem podepsané J.J. Ve smlouvě, kterou jim V.H. poskytl, bylo ujednáno, že proběhne rozhodčí řízení a poté bude následovat vymáhání pohledávky, která měla být vymožena přibližně do půl roku, když v opačném případě měli nárok na celou částku pohledávky, neboť to bylo podloženo směnkou. P.K., jako svědek, uvedl, že obdrželi rozhodčí nález a usnesení, ale pohledávka jim vymožena nebyla a žádné poplatky jim vráceny nebyly. Kromě toho nedostali ani návrh na odstoupení od smlouvy ze strany společnosti XXXXX nebo XXXXX.

S výpovědi svědka korespondují listinné důkazy, které jsou založené ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2754-2769), resp. ve svazku příloh (č.l. 5821, 5822).

Mandátní smlouvu ze dne 16.12.2009 (č.l. 2757, resp. 5822/001A) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX, zastoupená obžalovaným J.J. jako jednatelem, s firmou XXXXX Firma obžalovaného se zavázala provést pro firmu XXXXX úkony vedoucí k inkasu pohledávky této společnosti, které jsou specifikované v příloze č. 1 Smlouvy. Z **Přílohy č. 1** k této mandátní smlouvě (č.l. 2767) bylo zjištěno, že obsahem smlouvy je mimo jiné pohledávka firmy XXXXX za společností XXXXX ve výši 1.170.000 Kč s příslušenstvím. Podle textu mandátní smlouvy (zejména článek III./8) se společnost XXXXX zavázala, že v případě, že pohledávku nevymůže do 30.6.2009, odkoupí ji za částku odpovídající nominální hodnotě této pohledávky. Za smluvené úkony pak byla sjednána odměna mandátáře, tj. společnosti XXXXX ve výši 165.175 Kč bez DPH. Dne 16.12.2008 také společnost XXXXX udělila společnosti XXXXX, zastoupené obžalovaným, **plnou moc** k potřebným úkonům týkajícím se vymáhání pohledávek (č.l. 2763) a obžalovaný vystavil 16.12.2008 pro společnost XXXXX také **směnku** (č.l. 2764), ve které se zavázal, že dne 30.6.2009 zaplatí společnosti XXXXX částku 1.361.468 Kč. Úhrada části smluvené odměny ve výši 128.000 Kč firmou XXXXX na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX, je prokázána **výpisem z účtu** společnosti XXXXX (č.l. 2765). Částka byla uhrazena 16.12.2008.

Přesto, že ve vyšetřovacím spise, ani ve svazcích příloh, nebyla zahrnuta žaloba podaná firmou XXXXX na společnost XXXXX o zaplacení částky 1.170.000 Kč s příslušenstvím, považuje nalézací soud za nezbytné poukázat také na **Rozhodčí nález** (č.l. 2766), který vydal obžalovaný dne 6.3.2009 opět s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem, v němž jako rozhodce uložil firmě XXXXX zaplatit společnosti XXXXX částku 1.170.000 Kč s příslušenstvím a náklady řízení ve výši 48.100 Kč. Úhrada těchto nákladů řízení ve výši 48.000 Kč společností XXXXX ve prospěch firmy obžalovaného žádným relevantním důkazem prokázána nebyla. Uvedená částka proto nebyla zahrnuta do popisu skutkového děje a způsobení další škody v této výši 48.100 Kč nebylo přičítáno obžalovanému. Poškozená společnost XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 128.000 Kč (č.l. 2756).

Bod 37.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že se společností XXXXX on osobně nikdy nejednal. S odstupem času si vybavuje, že tato společnost po nich chtěla, aby jim poskytli rozhodčí doložky v češtině, slovenštině, maďarštině a dalších jazycích, že si to budou dávat rovnou do faktur. Když přišly dvě žaloby od společnosti XXXXX ve věcech, kde byla rozhodčí doložka, byl obžalovaný bohužel vzat do vazby a ve věci už nemohl dále rozhodovat. Vracení peněz po nich nikdo nepožadoval a bylo to ve stádiu zahájeného rozhodčího řízení.

Svědka R.K., vyslechnutý u hlavního líčení dne 29.10.2012, potvrdil, že pracoval jako ředitel společnosti XXXXX a jeho osobně kontaktovaly dvě mladší ženy, které nabídly jeho firmě smlouvu a rozhodčí doložku s tím, že jim vyřeší problémy s neplatiči. K dotazu soudu svědek jednoznačně uvedl, že tyto ženy nabídly jeho firmě rozhodčí doložku do budoucích smluv, a to proto, aby v případě nezaplacení, bylo možno peníze vymoci. Poskytli jim k řešení řádově dva až čtyři případy, přičemž na každý obchodní případ byla kupní smlouva, kde byla rozhodčí doložka. Nové smlouvy uzavírali už s rozhodčí doložkou, které jim zřejmě přišly emailem od firmy XXXXX. Svědek sám se domnívá, že tyto zástupkyně společnosti XXXXX od nic převzaly k vyřízení starší obchodní případy, ve kterých rozhodčí doložka nebyla, neboť doložku dávali do smluv až na základě jejich doporučení. Nakonec s těmito pracovníky svědek nebo jeho kolega M. sepsali smlouvu a zaplatili celkem asi 30 až 40.000 Kč. Výši poplatku stanovila firma XXXXX a oni uhradili poplatek převodem z účtu. K dotazu soudu svědek potvrdil, že na smlouvách byl sice uveden J.J., ale svědek se s ním osobně nikdy nesetkal.

S výpovědí svědka R.K. korespondují i listinné důkazy, týkající se tohoto skutku, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2775-2795), resp. ve svazcích příloh (č.l. 5823-5825).

Úplným výpisem z obchodního rejstříku (č.l. 2793, resp. 2795) bylo prokázáno, že společnost XXXXX má aktuálně nový název – XXXXX

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 2775) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX s firmou XXXXX dne 19.1.2009. Statutární zástupce firmy XXXXX není v úvodu smlouvy uveden. Z podpisu vedle razítka společnosti XXXXX v závěru smlouvy lze dovodit, že smlouvu podepsala L.G., o níž ostatně také mluvil svědek R.K. V této smlouvě, o

jejímž uzavření obžalovaný nepochybně věděl, neboť následně činil úkony a přijímal na účet své společnosti platby, se firma XXXXX zavázala zabezpečovat pro společnost XXXXX rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců, kteří jsou zapsáni v seznamu této společnosti.

Žalobou o zaplacení částky 6.623,66 Kč (č.l. 5825/001) bylo prokázáno, že ji podal žalobce firma XXXXX na firmu XXXXX dne 1.9.2009 u společnosti XXXXX, přičemž obžalobu přijal 1.9.2009 osobně obžalovaný J.J., což stvrdil také svým podpisem. Dne 1.9.2009 byl obžalovaný, jak J.J. jmenován Evropským arbitrážním centrem rozhodcem pro řešení tohoto sporu a dne 3.9.2009 vydal **Usnesení** (č.l. 5825/016, resp. 2784), jímž přijal pravomoc rozhodce pro řešení tohoto sporu. V souvislosti s tímto případem musí nalézací soud poukázat také na původní **kupní smlouvu** uzavřenou mezi společnostmi XXXXX a L.H. (č.l. 5825/010), z níž je zcela zřetelné, že žádná rozhodčí doložka mezi oběma obchodními partnery uzavřena nebyla.

Žalobou o zaplacení částky 968.814 Kč s příslušenstvím (č.l. 5824/185) bylo prokázáno, že ji podala společnost XXXXX na firmu XXXXXT dne 1.9.2009 opět u firmy XXXXX. Obžalovaný svým razítkem a podpisem také v tomto případě potvrdil přijetí žaloby. Dne 1.9.2009 byl obžalovaný jmenován Evropským arbitrážním centrem rozhodcem pro řešení tohoto sporu, opět jako J.J. (č.l. 5824/176) a dne 3.9.2009 vydal **Usnesení** (č.l. 5824/177), jímž přijal pravomoc rozhodce k rozhodování tohoto sporu. Firma XXXXX pak dne 31.8.2009 vydala **výzvu k úhradě** správního poplatku ve výši **23.800 Kč** (č.l. 5824/004), s čímž koresponduje i **faktura** k úhradě této částky (č.l. 2780).

Žalobou o zaplacení částky 29.174,77 Kč s příslušenstvím bylo prokázáno, že ji společnost XXXXX podala dne 1.9.2009 na firmu XXXXX u firmy XXXXX, přičemž žalobu osobně přijal obžalovaný, což stvrdil svým razítkem a podpisem (přílohový svazek 001). Dne 1.9.2009 byl obžalovaný, jako J.J., jmenován Evropským arbitrážním centrem rozhodcem pro řešení tohoto sporu (přílohový svazek č.l. 016) a dne 3.9.2009 vydal **Usnesení**, kterým přijal pravomoc rozhodce pro řešení tohoto sporu (přílohový svazek č.l. 017). Firma XXXXX vystavila pro firmu XXXXX pro tento obchodní případ **fakturu** na úhradu **poplatku za rozhodčí řízení ve výši 1.428 Kč** (č.l. 2781, resp. přílohový svazek č.l. 004).

Žalobou o zaplacení částky 87.441 Kč s příslušenstvím bylo prokázáno, že ji firma XXXXX podala na firmu XXXXX 5.10.2009 u firmy XXXXX a přijetí žaloby dne 12.10.2009 osobně potvrdil obžalovaný svým razítkem a podpisem (přílohový svazek č.l. 001). Tohoto obchodního případu se pak týká i **výzva k úhradě** ze strany firmy XXXXX (přílohový svazek č.l. 019), kdy společnost XXXXX byla vyzvána k úhradě správního poplatku **ve výši 952 Kč.**

Žalobou ze dne 1.9.2009 (č.l. 5823/001) bylo prokázáno, že ji firma XXXXX podala na R.R. opět u firmy XXXXX a obžalovaný přijetí této žaloby potvrdil 1.9.2009 svým razítkem a podpisem. Dne 3.9.2009 byl obžalovaný, jako J.J. jmenován rozhodcem pro řešení tohoto sporu ze strany Evropského arbitrážního centra (č.l. 5823/015), přičemž dne 3.9.2009 vydal **usnesení**, kterým, jako rozhodce Evropského arbitrážního centra, přijal pravomoc rozhodce (č.l. 2785, 5823/016).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č.l. 2782) bylo prokázáno, že dne 2.9.2009 uhradila tato firma na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX celkovou částku **27.608 Kč** (952 Kč + 23.800 Kč + 1.428 Kč + 1.428 Kč). Jedná se o poplatky ve vztahu k žalobám na firmu XXXXX, XXXXX, R.R. a XXXXX. Dalším **výpisem z účtu** společnosti XXXXX (č.l. 2787) pak bylo prokázáno, že dne 7.10.2009 uhradila tato společnost opět na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX celkovou částku **3.856 Kč**, jako správní poplatky (3x952 Kč). Svědek

R.K. u hlavního líčení potvrdil, že pohledávky jim vymoženy nebyly, poplatky nebyly vráceny ani částečně. Společnost XXXXX, nyní XXXXX se pak připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody 30.464 Kč (27.608 Kč + 2.856 Kč). Její vyjádření jsou obsažena ve vyšetřovacím spise (č.l. 2790, 6178).

Bod 38.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že jednal s G.Š., jako zástupkyní společnosti XXXXX, která jim postoupila pohledávku za společností XXXXX. Jednalo se o smlouvu o postoupení pohledávky, na základě které se firma obžalovaného stala na určitou dobu vlastníkem pohledávky. K vymožení pohledávky a zaplacení sumy mělo dojít snad v září 2009 ze strany společnosti XXXXX. V té době už byl majitelem společnosti a jejím jednatelem J.H., který také pohledávku převzal. Podle informací, které měl obžalovaný k dispozici, J.H. peníze od dlužníka sice vybral, ale do společnosti je nikdy nevložil, takže firma obžalovaného peníze neměla k dispozici. J.H., když přebíral společnost, vyseletoval pohledávky, které chce a které už byly skončené a řekl, že to převezme, jenže mezitím s dlužníkem uzavřel uznání dluhu a na základě uznání dluhu peníze vybíral. Smlouvu měla však uzavřenu společnost XXXXX, čímž došlo k určitému zmatku, neboť společnost XXXXX platila peníze J.H. namísto toho, aby je platila na účet společnosti, když náklady společnosti vznikly vlastně ještě společnosti XXXXX, jako jedinému akcionáři, nebo jedinému společníkovi té společnosti. K narovnání nakonec nedošlo. Obžalovaný v závěru své výpovědi k tomuto skutku popřel, že by způsobil firmě škodu ve výši 378.150 Kč nebo další škodu ve výši 1.500.000 Kč, kterou snad tato firma uplatňuje.

Svědka G.Š., vyslechnutá u hlavního líčení dne 8.10.2012, potvrdila, že zastupovala firmu XXXXX, která měla sídlo v Rakousku a poskytovala služby v oblasti logistiky i některým zákazníkům na Slovensku. Některé pohledávky měly neuhrazené a vymáhali je neúspěšně. Když je navštívili zástupci společnosti, která se zabývala vymáháním dluhu v rámci Evropy, začali s nimi jednat a nakonec se rozhodli, že jim pohledávky postoupí, aby je za ně vymáhali. Svědkyně potvrdila, že jejich firma nakonec dodané smlouvy podepsala, zaplatila administrativní poplatky a sama dokonce s jedním dlužníkem uzavřela splátkový kalendář. K dotazu soudu svědkyně vysvětlila, že označení firmy tak, jak je uvedeno v obžalobě, je určité nedorozumění, neboť skutečným poškozeným je firma XXXXX, která má sídlo v Rakousku. Svědkyně byla oslovena jako zástupkyně České společnosti, ale pohledávka začala být vymáhána pro rakouskou společnost, neboť smlouvy byly uzavřeny pod rakouskou firmou a svědkyně tedy v konečném důsledku jednala jako zástupkyně rakouské společnosti. G.Š. dále uvedla, že prvotní kontakty měla s L.G., se kterou i nadále komunikovala, včetně jedné její kolegyně. Na všech dokumentech však byl uveden J.J., se kterým se svědkyně také jednou setkala. Jednoznačně u hlavního líčení G.Š. uvedla, že poškozená firma nárokuje částku 1.592.435,85 Kč s příslušenstvím a dále 10.020,38 Euro rovněž s příslušenstvím. Tyto částky neuplatňovali v žádném jiném řízení. Firma XXXXX se s jejich firmou dohodla na postoupení pohledávky za účelem vymáhání, avšak firma, kterou svědkyně zastupovala, zaplatila společnosti XXXXX na poplatcích řádově 16 až 17 % vymáhané pohledávky. Ze strany společnosti XXXXX jim nebyla žádná část vymáhané částky, ani uhrazených poplatků vrácena. K dotazu obhájkyně svědkyně vysvětlila, že došlo ke splacení části pohledávky na účet jejich

firmy, ale oni to postoupili na účet společnosti XXXXX, což bylo sice nelogické, ale bylo to takto ujednané ve smlouvě.

S výpovědí svědkyně G.Š. korespondují listinné důkazy, které se týkají této části skutkového děje a jsou seřazeny ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2802-2822), resp. ve svazcích příloh (č.l. 5812, 5826-5829).

Především byly ve všech třech případech uzavřeny takřka identické **Smlouvy o postoupení pohledávek** mezi společností XXXXX GmbH., kterou zastupovala G.Š., na straně postupitele a společností XXXXX, kterou, jak vyplývá z úvodu smluv, zastupoval obžalovaný J.J.. Prvá smlouva o postoupení pohledávek byla uzavřena **dne 2.12.2008** mezi oběma smluvními stranami. Jméno obžalovaného je uvedeno v úvodu a jeho podpis je zřetelný ze závěru této smlouvy, která je v originále založena ve svazku příloh (č.l. 5828/001, resp. č.l. 2802). Jednalo se o pohledávku za XXXXX v celkové částce 214.987, 85 Kč. Mezi smluvními stranami byla sjednána odměna v celkové výši 75.700 Kč (článek III. Smlouvy) pro firmu XXXXX

Druhá smlouva o postoupení pohledávek byla mezi oběma smluvními stranami uzavřena dne 17.3.2009 a týkala se pohledávky za firmou XXXXX v celkové výši 1.412.270 Kč (č.l. 2805, resp. 5826/001). Za úkony v této smlouvě sjednané byla dohodnuta odměna pro firmu XXXXX, jako postupníka, v celkové výši 249.900 Kč (článek III. této Smlouvy). Rovněž u této smlouvy je obžalovaný v úvodu uveden jako statutární zástupce firmy XXXXX

Časově třetí smlouva o postoupení pohledávek byla mezi smluvními stranami uzavřena 13.5.2009 (č.l. 2808, resp. 5827/005) a týkala se pohledávky za firmou XXXXX v celkové částce 9.887,39 Eur. I v této smlouvě je v jejím úvodu uveden obžalovaný J.J., jako statutární zástupce – jednatel firmy XXXXX a z kopie této smlouvy (č.l. 2808), byť v anglické verzi je jeho podpis zřetelný. Mezi smluvními stranami byl v případě této smlouvy o postoupení pohledávek sjednán administrativní poplatek ve výši 9.520 Kč s DPH a poplatek ve výši 1.663,70 Eur s DPH (článek III. Smlouvy).

Výpisem z účtu firmy XXXXX (č.l. 2811) bylo prokázáno, že dne 27.3.2009 uhradila tato společnost částku 249.900 Kč na účet číslo XXXXX, tj. na účet firmy XXXXX. Jedná se o poplatek týkající se pohledávky za firmou XXXXX.

Dalším **výpisem z účtu** společnosti XXXXX (č.l. 2812) pak bylo prokázáno, že tato společnost uhradila částku 2.020 Eur dne 14.5.2009 na účet společnosti XXXXX. Jednalo se o poplatek v souvislosti s pohledávkou za firmou XXXXX.

Výpisem z účtu poškozeného (č.l. 2813) pak bylo prokázáno, že dne 4.12.2008 tato firma uhradila částku 75.630 Kč na účet firmy dříve XXXXX číslo XXXXX. Jedná se o poplatek v souvislosti s pohledávkou za firmou XXXXX.

Jak potvrdila svědkyně G.Š., obžalovaný svoje závazky vyplývající z těchto smluv o postoupení pohledávek nedodržel, pohledávky nevymohl, ani postoupené pohledávky řádně neodkoupil a nezaplatil a příslušené poplatky poškozenému subjektu nevrátil. Poškozenému subjektu pak, podle názoru nalézacího soudu, vznikla škoda ve výši minimálně 325.530 Kč (249.900 Kč + 75.630 Kč) a škoda ve výši 2.020 Eur, která představuje orientačně škodu ve výši 52.520 Kč (při průměrném kurzu 26 Kč za 1 Euro). Celkově tak vznikla škoda ve výši nejméně 378.050 Kč. Na podkladě vyjádření svědkyně G.Š. pak byl upřesněn subjekt poškozeného, jako firmy XXXXX se sídlem XXXXX, Rakousko, neboť, jak potvrdila svědkyně, je tato firma skutečně poškozeným subjektem. Také tato firma se prostřednictvím svého zmocněnce v přípravném řízení připojila s nárokem na náhradu škody v celkové výši

1.592.435,85 Kč s příslušenstvím a ve výši 10.020,38 Eur s příslušenstvím (č.l. 2798-2800). V rámci trestního řízení považoval soud její nárok za důvodný ve výši uhrazených poplatků, tj. ve výši 378.050 Kč.

Bod 39.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že společnost XXXXX sice zná, ale s jednatelem firmy nikdy nejednal. Problém vznikl v tom, že smlouvu s touto společností uzavřel J.A. bez jejich vědomí, neboť podepisoval smlouvy a nechával si posílat peníze na svůj účet. Potom přišly peníze na účet jejich společnosti, ale italská firma XXXXX, která sídlí v Itálii, odmítla zaplatit pohledávku z titulu reklamace, která probíhala už dva roky u společnosti XXXXX. Podle názoru obžalovaného jeho firma žádnou škodu společnosti XXXXX nezpůsobila, neboť tato firma, stejně jako ostatní firmy, které uzavřely smlouvu, učinily prohlášení, že ručí za to, že pohledávka je vymahatelná, dobytá, není zatížena exekucí nebo reklamací apod. Škoda naopak vznikla firmě obžalovaného, protože paní D. s panem H. jeli do Itálie pohledávku vymáhat. Vzhledem k tomu, že jednatel společnosti XXXXX jim zamlčel podstatné skutečnosti, tj. probíhající reklamační řízení, byly jejich úkony zbytečné a také jim zbytečně vznikly náklady.

Svědka O.G. vyslechnutý u hlavního líčení dne 30.10.2012, vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2824), když potvrdil, že obžalovaný J.J. je někdy v roce 2008 navštívil, oni poskytli jeho firmě podklady v domnění, že dostanou nějakou část peněz a převodem na účet zaplatili poplatky ve výši 2.300 Euro, o které nakonec přišli. Jednalo se o poplatek za vymožení dlužných částek. Svědek u hlavního líčení potvrdil, že jednal osobně s přítomným obžalovaným J.J., který mu nabízel vymáhání pohledávek v cizině. Částka 2.300 Eur představovala poplatek za vymožení pohledávky s italským obchodním partnerem. Pohledávka jim však nebyla vymožena, poplatky vráceny rovněž nebyly. K dotazu obhájkyne svědek uvedl, že osobně se domnívá, že přítomný obžalovaný J.J. je ten, se kterým osobně jednal, i když s určitostí to potvrdit nemůže, neboť cestuje po světě a potkává velké množství lidí.

S výpovědí svědka O.G. korespondují listinné důkazy, které se týkají této části skutkového děje a jsou zařazeny ve vyšetřovacím spise (svazek VIII. č.l. 2840 a násl.), resp. ve svazku příloh (č.l. 5830).

Smlouvou o postoupení pohledávek (č.l. 2840, resp. 5830/001) bylo prokázáno, že ji uzavřela firma XXXXX s firmou XXXXX, kterou podle úvodních ustanovení smlouvy měl zastupovat obžalovaný J.J., jako jednatel, avšak v originále i v kopii této smlouvy je v závěru v rubrice postupník pod razítkem firmy uveden podpis, který neodpovídá podpisu obžalovaného s poznámkou, že jmenovaný podepsal smlouvu v zastoupení. O vědění obžalovaného, že smlouva byla uzavřena však svědčí podací razítko a podpis obžalovaného na originálu této smlouvy (č.l. 5830/001), z něhož je zřetelné, že smlouva byla ve firmě přijata dne 28.11.2008 a parafována podpisem, který odpovídá podpisu obžalovaného. Firma XXXXX, jako postupník, se v této smlouvě zavázala, že vymůže pro společnost XXXXX

její pohledávku za italskou firmou ve výši 11.225 Eur a v případě, že pohledávku nevymůže, sama ji odkoupí v plné výši neuhrazené pohledávky, tj. za její nominální hodnotu (článek V./7 Smlouvy). Mezi oběma stranami pak byla sjednána odměna pro firmu XXXXX ve výši 2.316 Eur (článek III./1 Smlouvy).

Skutečnost, že firma XXXXX tuto částku uhradila, je prokazována následujícími důkazy. Předně byla vystavena **faktura** na částku 58.942 Kč (č.l. 2843) ze dne 25.11.2008. Předmětná částka je vyčíslena v Kč a z faktury vyplývá, že se jedná o přepočet správního poplatku vyměřeného v částce 2.316 Eur (podle těchto údajů kurz činil cca 1 Euro = 25,44 Kč). Uvedený poplatek byl pak prokazatelně uhrazen firmou XXXXX na účet číslo XXXXX dne 1.12.2008, což byl účet tehdejší firmy XXXXX. Ostatně ve smlouvě o postoupení pohledávek (č.l. 2840b-článek III./2) je tento účet uveden, jako účet, na který má být částka 2.316 Eur postupníkovi uhrazena. Zaplacení částky 2.316 Eur je prokázáno **výpisem z účtu** (č.l. 2844). Dne 1.12.2008 byla tato částka na účet složena, ale **výpisem z účtu** (č.l. 5830/008), který je označen jako účet společnosti XXXXX, bylo prokázáno, že tuto částku již dne 2.12.2008 obžalovaný vybral, a to přesně 2.124,99 Eur.

Svědék O.G. pak v rámci své výpovědi potvrdil, že pohledávka jim nebyla vymožená, ani částečně uhrazena nebo odkoupena a poplatky rovněž vráceny nebyly. Poškozená firma XXXXX se proto připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 58.942 Kč (č.l. 2830), což odpovídá přepočtu uhrazené částky 2.316 Eur při přepočtu podle orientačního kurzu 1 Euro = 25,44 Kč.

Bod 40.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že zástupce poškozené společnosti P.O. zná, ale mandátní smlouvu s ním neuzavřel. Zpětně se dozvěděl, že mandátní smlouvu podepsala za společnost s O. L.G. a obžalovaný sám zpětně tuto smlouvu vypověděl v době, kdy se J.H. stával jednatelem společnosti. Částku 540.000 Kč uhradil P.O. na rozhodčí řízení, které se proti společnosti XXXXX skutečně konalo a také tento svědek dostal rozhodčí nález. Podle názoru obžalovaného žádná škoda způsobena nebyla, když dokonce v případě tohoto sporu existovala i rozhodčí doložka.

Svědék P.O., vyslechnutý u hlavního líčení dne 8.10.2012, vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2850). Svědek potvrdil, že někdy na přelomu roku 2008 až 2009 ředitele jejich společnosti K. navštívila L.G. s kolegyní, která nabídla jejich firmě správu a vymáhání pohledávek. L.G. s kolegyní přislíbily, že pokud se nepodaří pohledávky vymoci, budou pohledávky odkoupeny v plné výši. K dotazu svědka mu L.G. vysvětlila, že takový postup sice není obvyklý, ale že za ní stojí investoři. Z těchto důvodů přistoupili k uzavření rámcové smlouvy, kterou svědek sám podepsal. L.G. si vybrala pohledávku, kterou se jejich firmě nepodařilo několik let vymoci, přičemž se jednalo o pohledávku ve výši řádově 5.400.000 Kč. Tato pohledávka byla pravomocně rozhodnuta a příslušenství, které jejich firmě náleželo, představovalo částku 7 – 8.000.000 Kč. Nakonec podepsali smlouvu o této pohledávce a její správě na tři měsíce. Uzavřeli vlastně smlouvu o odkoupení pohledávky se splatností třiceti dnů, přičemž k této smlouvě byla vystavena také směnka s osobním podpisem obžalovaného J.J. Když se blížila lhůta splatnosti, navštívil svědek společnost XXXXX a posléze jej zarazilo i odůvodnění z firmy, proč peníze nepřišly na jeho účet, tedy to, že si údajně spletli číslo účtu.

Následovalo jednání prostřednictvím právního zástupce, který připravil další smlouvy, v nichž částka byla rozdělena na nominál a příslušenství. Osobně obžalovaným J.J. byly vystaveny a avalovány směnky a prodloužil se další termín splatnosti. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že částka 540.000 Kč se skládá z poplatku ve výši 200.000 Kč za správu pohledávek a dalšího poplatku ve výši 340.000 Kč za rozhodčí řízení. Částky byly uhrazeny buď převodem z účtu na účet nebo vkladem na účet. Obžalovaný J.J. se k jednání osobně neodstavil, všechno za něj vyřizoval právník. K dotazu soudu svědek P.O. uvedl, že když byly podmínky nasmlouvané znovu, on sám osobně mluvil s J.J., který mu tvrdil, že došlo k chybě při převodu z účtu na jiný účet. Jiný důvod toho, proč jim peníze nebyly uhrazeny, obžalovaný neuváděl. Jako statutární orgán při všech jednáních působil obžalovaný J.J., a proto také svědek k J.J. chodil, když společnost navštívil nejméně desetkrát. Když chtěl svědek uplatnit vystavenou směnku a chtěl tedy vyhledat osobně obžalovaného J.J., pak on, podle jeho vyjádření, byl právě v Americe. Poslední dvě směnky určitě podepsal obžalovaný J.J. a první směnku zřejmě přinesla L.G. už podepsanou. K dotazu obhájkyně svědek uvedl, že měli jednu smlouvu s investorem, ve které měli rozhodčí doložku ve svůj prospěch, ale jinak měli rozhodčí doložky ve firmě zakázány. Dlužná částka představovala asi 1.400.000 Kč a oni zmocnili J.J., aby řízení provedl. V rozhodčí doložce však nebylo jednoznačně stanovené, jak se určí rozhodce a druhá strana na to měla jiný názor a než se dohodli, byl obžalovaný ve vazbě.

S výpovědi svědka P.O. korespondují i listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 2861-2905), resp. ve svazcích příloh (č.l. 5832-5835).

Mandátní smlouvou (č.l. 2876, resp. 5835/001) bylo prokázáno, že ji dne 27.1.2009 uzavřely společnosti XXXXX, zastoupená obžalovaným J.J., který je uveden v úvodu smlouvy, jako statutární zástupce a ostatně i jeho podpis v závěru smlouvy odpovídá obvyklé parafě, kterou dokumenty podepisoval, s firmou XXXXX. Předmětem smlouvy byl závazek firmy XXXXX provést úkony vedoucí ke správě a inkasu pohledávek, kterou jsou specifikovány v Příloze č. 1 této Smlouvy, tj. mimo jiné i pohledávku za společností XXXXX ve výši 5.411.021 Kč s příslušenstvím. V případě, že pohledávka nebude vymožena, zavázala se společnost XXXXX, že ji sama odkoupí za její nominální hodnotu.

Společnost XXXXX vydala dne 7.5.2009 **výzvu k úhradě** (č.l. 2902), přičemž společnost XXXXX byla vyzvána k úhradě správního poplatku v celkové výši 540.000 Kč včetně DPH na účet společnosti XXXXX. Poplatek měl být uhrazen ve dvou platbách, a to 300.000 Kč vkladem na účet při podpisu žaloby a 240.000 Kč do tří pracovních dní převodem na účet. **Pokladním dokladem** (č.l. 2905) bylo prokázáno, že dne 12.5.2009 bylo na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX vloženo ze strany poškozené firmy celkem 200.000 Kč. **Výdajovým pokladním dokladem** (č.l. 2903) pak bylo prokázáno, že dne 26.5.2009 společnost XXXXX vyplatila firmě XXXXX částku 340.000 Kč.

Smlouvou o postoupení pohledávky (č.l. 2881) pak bylo prokázáno, že ji dne 30.6.2009 uzavřela společnost XXXXX se společností XXXXX, kterou tentokrát zastupoval jednatel J.H.. Smlouva byla uzavřena 30.6.2009 a společnost XXXXX takto převedla svoji pohledávku za společností XXXXX v celkové výši 5.411.021 Kč. Firma XXXXX se pak v této smlouvě zavázala zaplatit do 21.7.2009 převodem na účet postupitele úplatu za postoupení pohledávky ve výši 5.411.021 Kč. Na postoupenou pohledávku vystavila společnost XXXXX také **fakturu** (č.l. 2886) pro firmu XXXXX, a to na částku 5.411.021 Kč. Fakturu dne 8.7.2009, jak vyplývá z podpisu, převzala M.M.. Svědek P.O. ve své výpovědi uvedl, že byly vystaveny tři směnky, dvě určitě podepsal obžalovaný J.J. a jednu zřejmě přinesla L.G. už podepsanou. V souvislosti

s touto částí skutkového děje, tj. s bodem 40. měl pak nalézací soud k dispozici kopii směnky ze dne 2.7.2009 (č.l. 2885), ve které se obžalovaný J.J. zavázal zaplatit dne 27.7.2009 firmě XXXXX částku 5.411.021 Kč, což ostatně odpovídá i údajům uvedeným na faktuře vystavené pro tuto částku (č.l. 2886). Druhá směnka ze dne 2.7.2009 měla být vystavena a podepsána rovněž obžalovaným J.J., který se zavázal 6.9.2009 zaplatit stejnému subjektu částku 7.834.201 Kč, což odpovídá faktuře na tuto částku (č.l. 2891).

Nalézací soud považoval za rozhodující ty listinné důkazy, které prokazovaly skutkový děj uvedený v obžalobě, tj. mandátní smlouvu, smlouvu o postoupení pohledávek, výzvu k úhradě celkové částky 540.000 Kč a doklady o zaplacení této částky společností XXXXX. Svědek P.O. v rámci své výpovědi pak potvrdil, že směnky realizovány nebyly, ale především, že pohledávka nebyla odkoupena a uhrazena a poplatek jim také vrácen nebyl. Společnost XXXXX se proto připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 540.000 Kč s odkazem na to, že obžalovaný neuhradil kupní cenu za postoupenou pohledávku a poplatky nevrátil, zatímco tato firma poplatek v celkové výši 540.000 Kč uhradila (č.l. 2895). Pro úplnost pak nalézací soud upozorňuje na to, že se zabýval primárně skutkovým dějem tak, jak byl vymezen v bodě 40. obžaloby. Další listinné doklady, které dokumentovaly postup obžalovaného ve firmě k tomuto poškozenému subjektu, byť byly provedeny u hlavního líčení, podle názoru soudu, pouze dokladovaly širší okolnosti celého skutkového děje. Jestliže došlo k mírnějšímu upřesnění skutkového děje na podkladě rozhodujících, zejména listinných důkazů, které jsou shora rozebrány, neměla tato skutečnost vliv na trestní odpovědnost obžalovaného.

Bod 41.

Obžalovaný J.J. uvedl, že společnost XXXXX zná pouze z jednání u Okresního soudu v Hodoníně, kde poprvé viděl jejího zástupce pana K.. Také v tomto případě obžalovaný zpochybňuje škodu, která je uvedena v obžalobě.

Svědka V.B., vyslechnutý u hlavního líčení dne 9.10.2012, uvedl, že byl jednatelem společnosti XXXXX, která měla pohledávku ve výši asi 91.000 Kč. Počátkem roku 2009 jim V.H. přislíbil vymození této částky. Nejdříve zaplatili zálohu ve výši 23.000 Kč převodem z účtu. V.H. je však navštívil s odstupem času, aby jim sdělil, že existují problémy s vymáháním, ale přesto slíbil, že jim vrátí minimálně dvě třetiny z částky. Žádné peníze jim však uhrazeny nebyly. K dotazu soudu svědek V.B. potvrdil, že obžalovaného J.J. v životě neviděl, jménem firmy s nimi jednal V.H.. Částka 23.800 Kč, kterou jejich firma uhradila, měla být poplatkem na náklady spojené s vymáháním dlužné částky, k čemuž mělo dojít rozhodčím řízením. Hovořilo se rovněž o odkoupení pohledávky, ale na tom se nedohodli. K dotazu státního zástupce pak svědek potvrdil, že jejich společnost neměla v tomto obchodním případě založenu žádnou rozhodčí doložku, měla pouze standardní smlouvu. Dlužník pan K. pohledávku rozporoval, možná slovně, bránil se úhradě.

S výpovědí svědka V.B. korespondují listinné důkazy, které jsou založené především ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 2919-2940). Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l.

2921) bylo prokázáno, že ji dne 23.2.2009 uzavřela firma XXXXX s firmou XXXXX, jejíž statutární zástupce však v úvodu smlouvy není uveden a jeho jméno nelze identifikovat, ani podle parafy v závěru smlouvy. Vzdáleně snad lze dovodit s odkazem na výpověď svědka V.B., že v zastoupení mohl tuto smlouvu podepsat V.H., neboť závěrečná parafa se tomuto jménu přibližuje. Touto smlouvou však bylo především prokázáno, že firma XXXXX se zavázala zabezpečit pro společnost XXXXX rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců, kteří byli zapsáni na jejím seznamu. Žalobou o zaplacení částky 91.072 Kč (č.l. 2928) bylo prokázáno, že ji podala firma XXXXX na R.K. u Evropského arbitrážního centra společnosti XXXXX. Žaloba je ze dne 26.2.2009. Téhož dne, tj. 26.2.2009 vystavila společnost XXXXX výzvu k úhradě (č.l. 2927), kdy společnost XXXXX byla vyzvána k úhradě rozhodčího poplatku ve výši 23.800 Kč. Tato výzva je také v souladu fakturou (č.l. 2938) na zaplacení částky 23.800 Kč, kterou vystavila společnost XXXXX pro firmu XXXXX. Skutečnost, že částka 23.800 Kč byla ze strany firmy XXXXX uhrazena na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX, a to dne 26.2.2009 je prokázána výpisem z účtu (č.l. 2937). Obžalovaný J.J. vydal dne 4.3.2009 v této věci Usnesení, kdy jako rozhodce přijal pravomoc rozhodovat uvedený spor (č.l. 2930). Ze Smlouvy o dílo, která byla předmětem původního obchodního vztahu mezi R.K. a firmou XXXXX (č.l. 2919) však bylo zjištěno, že smluvní strany si žádnou rozhodčí doložku mezi sebou nesjednaly, potažmo nebylo ani ujednáno, že rozhodcem bude firma XXXXX. Obžalovaný přesto, jak je shora uvedeno, 4.3.2009 přijal pravomoc rozhodce, avšak 1.6.2009 vydal Usnesení (č.l. 2932), kterým řízení v této věci zastavil pro nepravomoc rozhodce rozhodovat v tomto sporu, kdy nebyla platně uzavřena rozhodčí doložka ani rozhodčí smlouva. Usnesením z 1.6.2009 (č.l. 2933) rozhodl tak, že se žalobci firmě XXXXX vrací dvě třetiny z celkové částky poplatku zaplaceného za rozhodčí řízení, avšak, jak potvrdil svědek V.B. u hlavního líčení, poplatek jim ani částečně vrácen nebyl. Firma XXXXX žádala naposled o vrácení tohoto poplatku 7.9.2009 (č.l. 2936). Výše rozvedenými důkazy bylo tedy prokázáno, že obžalovaný závazky ze smlouvy nesplnil, zaplacený poplatek ve výši 23.800 Kč si ponechal pro svoji potřebu. Společnost XXXXX se připojila jako poškozený k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 23.800 Kč (č.l. 2913).

Bod 42.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že S.K. vůbec nezná, proto mu osobně nepůsobil žádnou škodu. Ke skutku se v podrobnostech vyjádřit nedokáže.

Svědka S.K. u hlavního líčení dne 9.10.2012 potvrdil, že jej telefonicky kontaktovala jistá K. v květnu 2008 s tím, že pracuje ve společnosti, která se zabývá vymáháním pohledávek. Při schůzce v sídle firmy v XXXXX začal se svědkem jednat nějaký pan H., který po několika dnech svědkovi sdělil, že pohledávka půjde vymocit. V této firmě nakonec udělali žalobu o zaplacení, rozhodčí nález a požadovali úhradu poplatku nejdříve 35.000 Kč, podruhé 80.000 Kč. Bylo tam také uvedeno, že když svědek nezaplatí, tak to do tří dnů padá, a protože se bál, tak zaplatil. Přitom mu řekli, že do půl roku dostane své peníze zpět a kdyby je náhodou nevymohli, zaplatí to firma XXXXX. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že dotyčná žena – K. byla zaměstnankyní firmy a pan H. vystupoval jako jednatel. Nabízeli mu, že když pohledávku nevymůžou, tak ji odkoupí. Svědek zaplatil cca 118.200 Kč jako poplatek za řízení, a to ve dvou částech. S odstupem času se domnívá, že žádnou smlouvu nepodepisoval, i když na

dokumentech za druhou smluvní stranu byl uvedený J.J., kterého však svědek osobně nikdy neviděl. Když totiž na schůzku přijel, papíry už byly nachystané. V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že pohledávka mu vymožená nebyla, ani 118.200 Kč mu nikdy vráceno nebylo. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že se svým dlužníkem firmou VXXXXXX neměl rozhodčí doložku uzavřenou. K dotazu obžalovaného pak svědek připustil, že pracovnice jeho firmy dotyčná K., se zřejmě jmenovala P.

S výpovědí svědka S.K. korespondují listinné důkazy, které jsou obsaženy ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 2952-2975), resp. ve svazku příloh (č.l. 5837, 5738).

S výpovědí svědka S.K. o neexistenci rozhodčí doložky s jeho obchodním partnerem firmou XXXXX v plném rozsahu koresponduje také původní obchodní Kupní smlouva, která byla mezi oběma smluvními stranami uzavřena (č.l. 5838/006), z níž je patrné, že rozhodčí doložka mezi smluvními stranami rozhodně sjednána nebyla.

Žalobou o zaplacení částky 350.010 Kč (č.l. 2966, resp. 5838/018) bylo prokázáno, že ji dne 13.2.2009 podal S.K. na firmu XXXXX u firmy XXXXX – Evropské arbitrážní centrum. Z otisku razítka a podpisu obžalovaného je zřejmé, že obžalovaný tuto žalobu převzal 13.2.2009. Dne 15.2.2009 byl obžalovaný jmenován jako J.J. rozhodcem pro řešení tohoto sporu, a to ze strany Evropského arbitrážního centra (č.l. 5838/011). Dne 23.2.2009 pak obžalovaný vydal Usnesení, kterým přijal pravomoc rozhodce (č.l. 2965, resp. 5838/016). Firma XXXXX vystavila dne 13.2.2009 výzvu k úhradě pro S.K. k zaplacení částky 34.900 Kč jako správního poplatku (č.l. 2968). Skutečnost, že S.K. částku 34.900 Kč uhradil, je prokázána výpisem z jeho účtu (č.l. 2956). Částka 34.900 Kč byla zaplacená 13.2.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX. Dne 6.3.2009 pak obžalovaný vydal Rozhodčí nález s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem (č.l. 2963, resp. 5838/012), jímž podané žalobě v plném rozsahu vyhověl a uložil firmě XXXXX zaplatit nejen dlužnou částku 350.010 Kč s příslušenstvím, ale i náklady řízení ve výši 34.900 Kč.

Smlouvou o postoupení pohledávek (č.l. 2958, resp. 5838/001) bylo prokázáno, že ji uzavřel dne 25.3.2009 S.K. s firmou XXXXX, zastoupenou J.J., jako jednatelem, jehož podpis je ostatně patrný i ze závěrečné parafy (č.l. 2960, resp. 5838/003). Firma XXXXX se zavázala, že pro S.K. vymůže tuto pohledávku s příslušenstvím a v případě, že ji nevymůže, sama ji odkoupí za nominální hodnotu. S odkazem na tuto Smlouvu o postoupení pohledávek, zaplatil S.K. další poplatek ve výši 83.300 Kč. Pro úhradu tohoto poplatku byla vystavena firmou XXXXX faktura (č.l. 2969). Skutečnost, že S.K. tento poplatek uhradil dne 26.3.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet firmy XXXXX je pak prokázána výpisem z jeho účtu (č.l. 2953). Jak potvrdil svědek S.K., pohledávka za firmou XXXXX mu nebyla ani vymožená, ani nebyla odkoupena a poplatky mu vráceny nebyly. Poškozený S.K. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 118.200 Kč (poplatky ve výši 34.900 Kč + 83.300 Kč), jak je zřetelné z jeho vyjádření (č.l. 2951).

Bod 43.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že jméno L.S. zná z rozhodčího jednání, neboť on sám buď vydal rozhodčí nález nebo usnesení o zastavení rozhodčího řízení. Obžalovaný popřel, že by této firmě způsobil nějakou škodu. Žaloba byla, podle jeho názoru, podána až v době, kdy o této pohledávce bylo rozhodnuto krajským soudem, a proto obžalovaný sám

rozhodčí řízení zastavil. Zda byla podána výzva na vrácení poplatku, si s odstupem času nevzpomíná. K dotazu soudu obžalovaný vysvětlil, že on sám rozhodoval o tom, že se klientům budou vracet poplatky, a to usnesením. Pracovnice firmy, např. účetní, však nemohla poplatek vrátit svévolně ze svého rozhodnutí, ale musela mít svolení obžalovaného.

Svěddek L.S., vyslechnutý u hlavního líčení dne 29.10.2012, vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2977) a potvrdil, že obžalovaného J.J. nezná, neboť vždy mluvil s V.H. V.H. vystupoval velice seriózně, slibně a poskytl svědkovi informace o tom, že firma může pohledávku vymoci do půl roku. V.H. mluvil o J.J., jehož sám měl být zaměstnancem a také o firmě, která měla anglický název. Některé dokumenty podepsal V.H. před svědkem, některé byly podepsané už předem. Když svědek zjistil, že nic nebylo vymoženo, byly sepsány další smlouvy a případ převzal pan H., který měl peníze dále vymáhat. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že tak, jak vypovídal v přípravném řízení, nic mu tedy vráceno nebylo.

S výpovědí svědka L.S. rovněž korespondují listinné důkazy, které jsou založené ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 2989-3034), resp. ve svazcích příloh (č.l. 5839-5840).

Na úvod listinných důkazů musí nalézací soud poukázat na odlišnost popisu skutkového děje prokazaného nesporně listinnými důkazy, provedenými u hlavního líčení a popisem skutkového děje tak, jak byl uveden v obžalobě. V obžalobě uvedené žaloby i smlouvy o postoupení pohledávek nejsou přesně konkretizovány a kromě dlužníka Josefa Zedníka je, jako dlužník, označena i D.K. V případě subjektu D.K. nebylo prokázáno, že by ve vztahu k podané **Žalobě** (č.l. 3006) L.S. jakýkoliv poplatek uhradil a že by mu tedy vznikla škoda. Oproti tomu ve vztahu k dlužníkovi J.Z. byly prokázány skutečnosti svědčící o dvou dlužných částkách – pohledávkách.

Žalobou ze dne 19.6.2009 (č.l. 2989) bylo prokázáno, že ji podal L.S. na J.Z. o zaplacení částky 94.025,50 Kč u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX. Téhož dne, tj. 19.6.2009 pak společnost XXXXX vydala **výzvu k úhradě** rozhodčího poplatku ve výši 8.400 Kč (č.l. 3004). Skutečnost, že L.S. částku 8.400 Kč zaplatil dne 21.6.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX, je prokázána **výpisem z jeho účtu** (č.l. 3005). Obžalovaný pak dne 13.7.2009 vydal **Usnesení**, kterým přijal pravomoc rozhodce jménem Evropského arbitrážního centra (č.l. 2992). Dne 8.9.2009 pak obžalovaný v této věci, jako rozhodce, vydal **Rozhodčí nález**, jímž žalobě vyhověl a J.Z. uložil mimo jiné povinnost, vedle částky 94.025,50 Kč s příslušenstvím, zaplatit i náklady řízení ve výši 8.400 Kč.

L.S. pak podal druhou **žalobu** na J.Z. o zaplacení částky 100.809,90 Kč, a to rovněž u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX. Žaloba je ze dne 29.7.2009 (č.l. 2993, res. 3017, resp. 3020, resp. 3023, resp. 3026). Obžalovaný v tomto sporu přijal dne 3.9.2009 pravomoc rozhodce, o čemž vydal **Usnesení** (č.l. 2998). L.S. pak byl vyzván k úhradě dalšího poplatku ve výši 8.400 Kč, k čemuž byla ostatně vystavena i **faktura** (č.l. 2999) a **výzva k úhradě poplatku** byla vystavena dne 29.7.2009 (č.l. 5839/09). Skutečnost, že L.S. tento poplatek ve výši 8.400 Kč uhradil dne 6.8.2009 na účet firmy XXXXX číslo XXXXX je prokázána **výpisem z jeho účtu** (č.l. 3000).

Listinnými důkazy provedenými u hlavního líčení pak, v souvislosti s těmito dvěma obchodními případy, bylo také prokázáno, že společnost XXXXX, zastoupená J.H., uzavřela 27.8.2009 s L.S. **Smlouvu o postoupení pohledávek** za J.Z. v celkové výši 194.835 Kč, tj. pohledávek jichž se týkají výše uvedené listinné důkazy. Vzhledem k tomu, že krátce poté byl

obžalovaný vzat do vazby, nebyly prokázány další skutečnosti, které by prokazovaly trestněprávně významné jednání obžalovaného, zejména získání dalších finančních prostředků na úkor L.S.. Ostatně L.S. se jednak připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 16.800 Kč, tj. 2x8.400 Kč, přičemž tyto částky prokazatelně obžalovaný získal na účet společnosti XXXXX. Jiné trestněprávně významné skutečnosti, které by bylo možné přičítat obžalovanému v souvislosti s tímto bodem obžaloby, zjištěny nebyly, a proto nalézací soud popis skutkového děje upřesnil s odkazem na důkazy, které prokázaly skutečnosti trestněprávně významné, nikoliv širší okolnosti skutkového děje. Jak je shora uvedeno, L.S. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 16.800 Kč (č.l. 2984).

Bod 44.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že společnost XXXXX nezná, ani jejího jednatele, a proto se k tomuto skutku podrobně vyjádřit nedokáže. Sám ví pouze o tom, že se společnost XXXXX řešila v rozhodčím řízení, ale na výsledek si rovněž nepamatuje. Osobně je přesvědčen o tom, že žádnou škodu této firmě nezpůsobil, neboť ve věci vydal rozhodčí nález, i když o tom není stoprocentně přesvědčený.

Svědka R.K., vyslechnutý u hlavního líčení dne 9.10.2012, potvrdil, že je kontaktovali zaměstnanci firmy obžalovaného a osobně jim nabídli vymožení pohledávek, resp. jejich vykoupení v případě, že pohledávky nevymůžou. Svědkova firma zaplatila za vystavení doložky a za zálohu 40.000 Kč. Po předstření výpovědi z přípravného řízení svědek potvrdil, že to byl skutečně H. a slečna P., kteří jeho firmu jménem společnosti XXXXX kontaktovali, přičemž obě osoby vystupovaly jako zaměstnanci firmy. Neuhrazená pohledávka činila přes 640.000 Kč a oni svědkovi nabídli, že když pohledávku nevymůžou, tak ji odkoupí, tedy celou tuto částku uhradí. Svědek podepsal smlouvu, ale oni pohledávku nevymohli, poplatek mu nevrátili, ani pohledávku neodkoupili. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že mezi jeho společnostmi a dlužníkem žádná rozhodčí doložka založena nebyla. V konkurzním řízení byla tato pohledávka správcem uznána v plné výši.

S výpovědi svědka R.K. korespondují listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 3046-3056), resp. ve svazku příloh (č.l. 5842).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 3047) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX s firmou XXXXX dne 27.10.2008. Kdo však jmenovitě za firmu XXXXX při uzavření smlouvy jednal, nebylo zjištěno z úvodní části této smlouvy, ani ze závěrečné pasáže, kde není uvedena paraфа nebo čitelný podpis osoby, která smlouvu za firmu XXXXX učinila. Firma XXXXX se v této smlouvě zavázala zabezpečovat pro společnost XXXXX rozhodování majetkových sporů prostřednictvím rozhodců zapsaných ve svém seznamu. Žalobou o zaplacení částky 280.000 Kč s příslušenstvím ze dne 23.10.2008 (č.l. 3046) bylo prokázáno, že ji firma XXXXX podala na firmu XXXXX u Evropského arbitrážního centra – firmy XXXXX. Dne 23.10.2008 vydala firma XXXXX výzvu k úhradě rozhodčího poplatku pro společnost XXXXX (č.l. 3048), a to v celkové výši 21.100 Kč. Skutečnost, že společnost XXXXX tuto částku 21.100 Kč zaplatila dne 27.10.2008 je prokázána výpisem z jejího účtu (č.l. 3048b). Částka 21.100 Kč byla uhrazena na účet číslo XXXXX, který byl účtem společnosti XXXXX. Obžalovaný J.J. dne 12.11.2008 přijal pravomoc rozhodce pro tento spor

jménem Evropského arbitrážního centra, o němž vydal opět Usnesení (č.l. 3049). Dne 20.2.2009 pak obžalovaný, jako rozhodce, vydal Rozhodčí nález s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem, v němž žalobě v plném rozsahu vyhověl a žalované firmě XXXXX uložil povinnost zaplatit jednak částku 280.000 Kč s příslušenstvím a dále náklady řízení ve výši 21.100 Kč s příslušenstvím. Na originále rozhodčího nálezu ostatně i na jeho kopii (č.l. 5842/008, 3050) je pak vyznačeno nabytí právní moci dne 24.2.2009. Mandátní smlouvou ze dne 22.4.2009 (č.l. 3051, resp. 5842/001) bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX, zastoupená obžalovaným J.J. s firmou XXXXX. Jméno obžalovaného je uvedeno v úvodní části smlouvy, kde vystupuje jako jednatel společnosti XXXXX a jeho paraфа je obsažena i v závěrečné pasáži vedle razítka firmy XXXXX. Na základě této smlouvy se obžalovaný jménem firmy XXXXX, která byla mandatářem, zavázal, že za úplaty vymůže pro společnost XXXXX pohledávku, která byla přiznána rozhodčím nálezem ze dne 20.2.2009 a současně přislíbil, že pokud pohledávku nevymůže, odkoupí ji sama společnost XXXXX za nominální hodnotu (článek II./A. Smlouvy). Obě smluvní strany se pak dohodly, že firmě XXXXX přináleží smluvní odměna ve výši 20.000 Kč plus DPH. Výzvou k úhradě této částky ve výši 23.800 Kč (č.l. 3054, resp. 5842/007) bylo prokázáno, že firma XXXXX vyzvala dne 22.4.2009 firmu XXXXX k úhradě správního poplatku v celkové výši 23.800 Kč. Tuto částku pak uhradila dne 23.4.2009 firma XXXXX na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX, což je prokázáno výpisem z tohoto účtu (č.l. 3054b). Svědek R.K. v rámci své výpovědi potvrdil, že pohledávka jím nebyla vymožena, nebyla odkoupena a poplatky nebyly vráceny. Poškozená firma XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 44.900 Kč (č.l. 3042), a to za dva uhrazené poplatky ve výši 21.100 Kč a 23.800 Kč.

Bod 45.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že M.Š. osobně nezná, vybavuje si pouze, že zde přijal pravomoc rozhodce, ale zřejmě řízení zastavil. Rovněž si nepamatuje, jestli byl poplatek vrácený, neboť on podepisoval pouze čísla účtů.

Svědčyně M.Š., vypočtená u hlavního líčení dne 9.10.2012, uvedla, že jako fyzická osoba vstoupila do jednání se společností XXXXX počátkem roku 2009, neboť měla vyvěšenu svou pohledávku na internetu. Kontaktovala ji zástupkyně firmy K.F., která následně svědkyni nabídla, že jí firma může vymoci pohledávku, poslala jí doklady a vysvětlila jí další postup. Nakonec se svědkyně setkala osobně s panem H. v XXXXX, a to asi v roce 2009, který jí zodpověděl další otázky a svědkyně na základě toho nabyla důvěru, že by celá transakce mohla vyjít. Postup byl takový, že svědkyně měla podat žalobu u firmy XXXXX, která vydá rozhodčí nález a ten bude umožňovat vymáhání pohledávky. M.Š. potvrdila, že skutečně žalobu podala a rozhodčí nález byl vydán a ona také osobně zaplatila společnosti XXXXX na její účet částku 23.800 Kč. Když rozhodčí nález postoupila Exekutorské komoře v Praze 10, byla vyzvána, aby předložila i doložku právní moci tohoto rozhodčího nálezu, když z tohoto důvodu opakovaně kontaktovala pana H. a pana J. Na podzim roku 2009 však byli oba nekontaktní, a proto svědkyně v lednu 2010 podala trestní oznámení. Kontakt na obžalovaného svědkyně získala z rozhodčího nálezu, ale osobně se s ním nesetkala. Jak svědkyně potvrdila, pohledávka jí vymožena nebyla a částka 23.800 Kč jí také nebyla vrácena.

S výpovědí svědkyně M.Š. korespondují listinné důkazy obsažené ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 3061-3092), resp. ve svazku příloh s jediným dokladem (č.l. 5841).

Žalobou o zaplacení částky 430.000 Kč s příslušenstvím ze dne 3.6.2009 (č.l. 3061) bylo prokázáno, že ji M.Š. podala na P.K. u Evropského arbitrážního centra firmy XXXXX. Firma XXXXX vyzvala M.Š. k úhradě správního poplatku ve výši 23.800 Kč, což prokazuje **výzva k úhradě** (č.l. 3061), s níž koresponduje i vystavená **faktura** (č.l. 3068). **Výpisem z účtu** (č.l. 3083) bylo prokázáno, že M.Š. uhradila dne 5.6.2009 částku 23.800 Kč na účet číslo XXXXX, tj. účet firmy XXXXX. Obžalovaný dne 18.6.2009 vydal **Usnesení** (č.l. 3064), kterým přijal pravomoc rozhodce pro tento spor a následně pak dne 17.7.2009 vydal jménem České republiky s jejím státním znakem **Rozhodčí nález** (č.l. 3065), kterým uložil žalovanému P.K., aby zaplatil M.Š. dlužnou částku ve výši 430.000 Kč s příslušenstvím a náklady řízení ve výši 23.800 Kč.

Jak potvrdila svědkyně **M.Š.** u hlavního líčení, pohledávka ji vymožená nebyla, odkoupena rovněž nebyla a poplatek ve výši 23.800 Kč jí nebyl vrácen. **Jako poškozená se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 23.800 Kč (č.l. 3081).**

Bod 46.

Obžalovaný J.J. uvedl, že poškozeného **P.P.**, a proto se k tomuto případu **sám vyjádřit nedokáže**, neboť také sám neví, jestli bylo vůbec něco zaplacené, zda to bylo zaplacené na rozhodčí řízení, nebo z jakého jiného důvodu.

Svědka P.P., vyslechnutý u hlavního líčení dne 9.10.2012, potvrdil, že získali kontakt na firmu obžalovaného, jako firmu, která vymáhá pohledávky, a proto jim na základě telefonátu s nějakou pracovnící poslali veškeré podklady. Následně **dostali výzvu**, aby uhradili částku cca 20.000 Kč. Osobní schůzka byla dohodnuta v Olomouci, svědek si zde nechal podepsat veškeré papíry s tím, že jeho pohledávka byla upřednostněná a **hotově poplatek uhradil**. Za druhou smluvní stranu smlouvu podepsala nějaká žena, která mluvila slovensky. Přítomné **osoby vystupovaly jako zaměstnanci firmy J.J.** K dotazu soudu svědek potvrdil, že pohledávka mu nebyla vymožená a poplatek mu vrácen nebyl, **ačkoliv mu bylo slíbeno, že mu pohledávku vymůžou a poplatek vrátí**. Když se svědek pokoušel řešení případu urgovat, telefon byl nedostupný.

S výpovědí svědka P.P. korespondují listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 3095-3115), resp. ve svazcích příloh (č.l. 5843, 5844, 5847).

Smlouvou o postoupení pohledávek (č.l. 3102) bylo prokázáno, že ji uzavřel P.P. s firmou XXXXX, zastoupenou jednatelem J.H. dne 23.6.2009, přičemž firma XXXXX se zavázala převzít pohledávku P.P. ve výši 68. 449 Kč za firmou XXXXX, a to za účelem jejího vymožení a současně přislíbila pokud ve lhůtě do 23.12.2009 pohledávku nevymůž, odkoupí ji v plné výši nebo v její dosud neuhrazené části za nominální hodnotu (článek V./7 Smlouvy – originál Smlouvy č.l. 5843/001). Firma XXXXX vydala **výzvu k úhradě** tohoto poplatku smlouveného podle smlouvy (článek III./1 Smlouvy) v celkové výši 20.900 Kč (č.l. 3108). Skutečnost, že P.P. **částku 20.900 Kč uhradil dne 23.6.2009** na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX je prokázána **výpisem z účtu** (č.l. 3109).

Svědék P.P., jak je výše uvedeno, potvrdil, že mu pohledávka nebyla vymožena, ani odkoupena a poplatek nebyl vrácen. Přesto se však svědek, jako poškozený k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, nepřipojil.

Bod 47.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že v tomto případě, který se týká společnosti XXXXX vydal rozhodčí nález a žalobce jim dokonce telefonicky sdělil, že se mu podařilo nějakou část pohledávky vymoci právě na základě rozhodčího řízení. Z tohoto důvodu obžalovaný sám neví, proč by měli firmě způsobit nějakou škodu, když dostali službu, za kterou si zaplatili. Vzhledem k tomu, že dostali rozhodčí nález, peníze jim vráceny nebyly.

Svědék M.S. u hlavního líčení dne 9.10.2012 uvedl, že sám kontaktoval V.H., neboť získal informace od své obchodní partnerky a potřeboval pomoci v řešení sporu. V.H. mu vysvětlil postup a na základě toho svědek zaplatil poplatek. Následně se od V.H. dozvěděl, že došlo k podvodu, a to i na zaměstnancích firmy J.J.. K dotazu soudu svědek potvrdil, že V.H. se představil jako zaměstnanec firmy J.J.. Bylo ujednáno, že tato firma jim vyřeší dva spory v rámci rozhodčího řízení. Následně pak svědek vysvětlil, že podali žalobu na firmu XXXXX, která měla zaplatit svému dodavateli firmě XXXXX, ale peníze jí dlužila. Byla uzavřena dohoda o tom, že když firma XXXXX nebude moci splácet, zaplatí to svědkova firma, tj. XXXXX. Přestože firma XXXXX pohledávku nezaplatila, domáhala se jejího vymáhání, tedy toho, aby jim firma XXXXX zaplatila něco, co oni sami měli za tuto firmu zaplatit firmě XXXXX, ale nezaplatili to. Svědek však jednoznačně potvrdil, že rozhodčí doložka sjednána nebyla, když on sám byl v té době jediným jednatelem a jediným společníkem firmy XXXXX. Rozhodčí doložka nebyla sjednána ani dodatečně. Poplatek ve výši 47.600 Kč uhradili převodem na účet. V konečném důsledku nebyla pohledávka vymožena ani odkoupena. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že s obžalovaným J.J. se osobně nesetkal, ale V.H. mu říkal, že kancelář pana J. pohledávku vymůže. Pokud se v obžalobě hovoří o pohledávce firmy za panem K., pak se jednalo o jejich subdodavatele na stavbě v Příbrami a tato pohledávka je zaplacená.

S výpovědi svědka M.S. korespondují listinné důkazy, které jsou založen ve vyšetřovacím spise (svazek IX., č.l. 3124-3134), resp. ve svazcích příloh (č.l. 5845,5846).

Smlouvou o zajištění služeb rozhodců (č.l. 3131) bylo prokázáno, že ji dne 1.4.2009 uzavřela společnost XXXXX se společností XXXXX, přičemž statutární zástupce firmy XXXXX není v úvodu smlouvy uveden, ani není jeho jméno zřetelné ze závěrečného podpisu. Na základě této smlouvy se společnost XXXXX zavázala pro společnost XXXXX zabezpečovat rozhodování sporů prostřednictvím rozhodců, kteří jsou zapsáni v jejím seznamu. Jedná se o standardní smlouvu, kterou firma XXXXX podepisovala i s jinými subjekty. Nálezací soud však považuje za rozhodující, že obžalovaný osobně přijal dne 8.6.2009 v Evropském arbitrážním centru, společnosti XXXXX žalobu společnosti XXXXX na firmu XXXXX o zaplacení částky 246.000 Kč s příslušenstvím (č.l. 3134, resp. 5845). Dne 11.6.2009 byl jmenován rozhodcem Evropského arbitrážního centra, jako J.J. (č.l. 5845/022). Dne 12.6.2009 vydal obžalovaný Usnesení, jímž jménem Evropského arbitrážního centra přijal pravomoc rozhodce k rozhodování tohoto sporu (č.l. 5845/023). Dne 22.5.2009 vydala

společnost XXXXX výzvu k úhradě rozhodčího poplatku ve výši 23.800 Kč (č.l. 5845/021). S touto výzvou k úhradě pak koresponduje i vystavená faktura (č.l. 2124) pro společnost XXXXX. Skutečnost, že firma XXXXX částku 23.800 Kč uhradila dne 25.5.2009 na účet číslo XXXXX, tj. na účet společnosti XXXXX je prokázána výpisem z jejího účtu (č.l. 3126). Dne 19.6.2009 však žalovaný – firma XXXXX podala u Evropského arbitrážního centra námitku nepravomoci rozhodce obžalovaného J.J. (č.l. 5845/027).

Žalobou o zaplacení částky 262.012,50 Kč s příslušenstvím (č.l. 5846) bylo prokázáno, že ji dne 20.5.2009 podala firma XXXXX na J.K. u Evropského arbitrážního centra firmy XXXXX. Žalobu převzal osobně obžalovaný J.J., jak je prokázáno jeho razítkem a podpisem na předmětné žalobě. Dne 25.5.2009 byl obžalovaný jmenován jako J.J. rozhodcem Evropského arbitrážního centra pro rozhodování tohoto sporu (č.l. 5846), a dne 18.6.2009 vydal Usnesení (č.l. 5846/083), kterým přijal pravomoc rozhodce pro tento spor. Dne 7.5.2009 pak firma XXXXX vydala výzvu k úhradě rozhodčího poplatku ve výši 23.800 Kč (č.l. 5846/008), se kterou pak souvisí i odpovídající faktura (č.l. 3127). Skutečnost, že firma XXXXX i tuto částku ve výši 23.800 Kč uhradila na účet číslo XXXXX, tj. na účet firmy XXXXX, a to dne 11.5.2009, je prokázána výpisem z jejího účtu (č.l. 3130). Dne 24.6.2009 podal žalovaný J.K. prostřednictvím svého právního zástupce vyjádření, v němž především namítl nedostatek pravomoci rozhodce k rozhodování tohoto sporu, a to přímo k rukám obžalovaného (č.l. 5846/087-089). Ani v jedno z těchto dvou případů nebyly pohledávky vymoženy, poplatky nebyly firmě XXXXX vráceny a dokonce nebylo vydáno, ani žádné rozhodnutí, např. rozhodčí nález, eventuálně usnesení o zastavení řízení pro nedostatek pravomoci. Firma XXXXX se připojila jako poškozený k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 47.600 Kč (2x23.800 Kč), jak vyplývá z jejího vyjádření obsaženého ve vyšetřovacím spise (č.l. 3122).

Bod 48.

Obžalovaný J.J. uvedl, že s J.Š. se setkal a dne 11.12.2008 byla uzavřena smlouva, ale ke dni 1.7.2009 obžalovaný od smlouvy odstoupil a byla stornována i směnka. J.Š. obžalovanému směnku vrátil a tím pro obžalovaného, podle jeho vyjádření, tento případ skončil, když rozhodčí nález vydaný nebyl. Podle informací obžalovaného, měl J.Š. následně uzavřít nějakou novou smlouvu s panem H., ale o tom obžalovaný nemá přesné informace kromě toho, že od paní H. se dozvěděl, že pan H. měl zase vystavovat nějakou směnku. Obžalovaný k tomuto případu pouze potvrdil, že byla sice uzavřena smlouva o postoupení pohledávek a oni se na čas stali majiteli pohledávky, ale když zjistili, že se subjekty vzájemně soudí, obžalovaný od smlouvy odstoupil, převvedl jim zpět pohledávku a oni mu vrátili směnku.

Svědka J.Š. vyslechnutý u hlavního líčení dne 30.10.2012 potvrdil, že jej vyslechl V.H., který mu nabídl odkoupení pohledávek a tvrdil, že zastupuje firmu XXXXX, která je ochotna se jeho případem zabývat. V.H. tvrdil, že musí složit vstupní poplatek a když tato firma svědkovi pohledávky vymůže, vrátí mu nejen vymožené peníze, ale také poplatek, když si nechá pouze nějakou procentuální část. Svědek dostal k dispozici také směnku, kterou měl podepsat J.J. a, jak sám potvrdil, podepsal také smlouvu. Následně převodním příkazem převvedl částku kolem 70.000 Kč, když směnku od V.H. skutečně dostal. Když se blížila doba, kdy měly být peníze vymoženy, domluvil si svědek schůzku s J.J. v Hodoníně, zde však byl pan H. a

nějaká paní, kteří mu vysvětlili, že případ je složitější, že budou potřebovat nějaký měsíc navíc a nakonec se dohodli, že se směnka zruší a vystaví nová, kterou podepsal J.J. a pan H. Když se cca měsíc znovu nic nedělo, na výzvu svědkovi odpověděli, že jeho firma porušila veškerá pravidla a má uhradit další náklady. K dotazu soudu svědek potvrdil, že dlužník tuto pohledávku uznával a V.H., když získal dokumenty, neměl k podkladům žádné výhrady, on zastupoval firmu XXXXX, avšak přesný název firmy si již svědek nevybavuje, ani jako to, kterou konkrétní smlouvu se zástupci firmy podepsal. S odstupem času si svědek pouze vybavil, že V.H. přivezl smlouvu podepsanou zástupcem této druhé firmy. Rovněž první směnku mu V.H. přivezl vypsanou. Když se delší dobu nic nedělo, na základě své žádosti si vymohl schůzku s J.J., kterého popsal jako podsaditějšího muže s krátkými vlasy, výšky cca 170 cm, tj. obdobně jako svědek. V konečném důsledku jim nebyly uhrazeny žádné peníze a neobdrželi ani nálezy z rozhodčího řízení.

S výpovědí svědka J.Š. korespondují listinné důkazy, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 3143-3177), resp. ve svazku příloh (č.l. 5848, 5849).

Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 11.12.2008 (č.l. 3143) bylo prokázáno, že ji uzavřela firma XXXXX s firmou XXXXX, zastoupenou jednatelem J.J., v níž se společnost XXXXX zavázala převzít pohledávky společnosti XXXXX za jejím dlužníkem firmou XXXXX v celkové částce 429.649 Kč. Mezi smluvními stranami byla dohodnuta odměna pro firmu XXXXX ve výši 70.600 Kč, která představovala náklady na vymáhání této pohledávky. Společnost XXXXX se současně zavázala, že zaplatí postupiteli, tj. firmě XXXXX do 30.6.2009 vzájemně sjednanou částku 429.649 Kč (článek III./3 této Smlouvy).

Výpisem z účtu společnosti XXXXX (č.l. 3176) bylo prokázáno, že dne 11.12.2008 tato společnost zaplatila na účet společnosti XXXXX číslo XXXXX dohodnutý poplatek ve výši 70.600 Kč. Pro úplnost je třeba konstatovat, že s uzavřenou smlouvou o postoupení pohledávek koresponduje i **Dodatek č. 1** k této Smlouvě uzavřený pak dne 1.7.2009 mezi oběma smluvními stranami (č.l. 3171) a ostatně i další důkazy, obsažené ve vyšetřovacím spise, o nichž svědek J.Š. ve své výpovědi hovoří. Svědek, jak je shora uvedeno, potvrdil, že pohledávka jim nebyla vymožená, nebyla ani uhrazena a poplatek ve výši 70.600 Kč nebyl vrácen. Poškozená firma XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 70.600 Kč (č.l. 6213).

Bod 49.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že na případ týkající se společnosti XXXXX si vzpomíná, neboť v této věci rozhodl rozhodčím nálezem, který akceptoval Okresní soud v Břeclavi a nařídil exekuci. V tomto obchodním případě byla uzavřena rozhodčí doložka ještě předtím, než obžalovaný sám rozhodčí nález vydal a zahájil rozhodčí řízení. Obžalovaný přiznal nárok společnosti XXXXX, kterou zastupoval P.. Společnost XXXXX však řízení napadla a nepřistoupila na splátkový kalendář, našla si dobrého právníka, který exekuční řízení napadl a výkon exekuce byl dodatečně pozastaven. Obžalovaný, podle svého názoru, společnosti XXXXX žádnou škodu nezpůsobil.

Svědka V.P., vyslechnutý u hlavního líčení dne 9.10.2012, uvedl, že s obžalovaným J.J. se osobně nesetkal, neboť jednal s paní P. K dotazu soudu svědek potvrdil, že byla podepsána

mandátní smlouva, ve které se firma zavázala, že od nich pohledávku odkoupí pro případ, že ji nevymůže. Uhrazený poplatek ve výši 60.000 Kč jim nebyl vrácen. Svědek jednal právě s paní P. a H., kteří zastupovali firmu XXXXX, jejíž přesný název si však svědek nepamatuje, neboť během spolupráce se název firmy navíc měnil. Za významné považuje soud vyjádření svědka o tom, že se svým dlužníkem neměli smlouvu pro konkrétní obchodní případ sepsanou, pouze jim dodávali zboží a rozhodčí doložku sjednanu neměli. Podle názoru svědka, ve věci žádná exekuce nařízena nebyla.

S výpovědi svědka V.P. korespondují listinné důkazy, které jsou obsažené ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 3190-3208) i ve svazku příloh (č.l. 5780).

Žalobou o zaplacení částky 241.612 Kč s příslušenstvím bylo prokázáno, že ji dne 2.10.2008 podala firma XXXXX na firmu XXXXX, a to u Evropského arbitrážního centra – společnosti XXXXX. Jak vyplývá z razítka na této žalobě (č.l. 3192), žalobu přijal podle podpisu a razítka obžalovaný J.J.. Fakturou (č.l. 3207) bylo prokázáno, že firma XXXXX fakturovala správní paušál za podanou žalobu firmě XXXXX, a to ve výši 21.305 Kč. S touto fakturou pak koresponduje i výzva k úhradě uvedené částky (č.l. 2135). Úhradu uvedené částky lze dovodit z Rozhodčího nálezů, který obžalovaný J.J. vydal dne 3.3.2009 (č.l. 3190, resp. 5780), a to s označením „Česká republika“ a jejím státním znakem. Tento rozhodčí nález obžalovaný vydal poté, co dne 22.10.2008 přijal pravomoc rozhodce k rozhodování tohoto sporu, o čemž vydal Usnesení (č.l. 3202). Rozhodčím nálezem pak žalovanému, firmě XXXXX, byla uložena povinnost zaplatit nejen dlužnou částku 241.612 Kč s příslušenstvím, ale také náklady řízení ve výši vyměřeného poplatku, tj. v částce 21.305 Kč. Důvodně lze dovodit, že bez zaplacení tohoto poplatku žalobcem, tj. firmou XXXXX, by obžalovaný ve věci, jako rozhodce, nerozhodoval, a také by nevydal předmětný rozhodčí nález. Úhradu poplatku pak ostatně potvrdil i svědek V.P. v rámci své výpovědi.

Mandátní smlouvou ze dne 23.4.2009 (č.l. 3195) pak bylo prokázáno, že ji uzavřela firma XXXXX s firmou XXXXX, která se zavázala, že za úplatu zařídí pro společnost XXXXX vyřízení všech záležitostí vyplývajících z vykonatelného rozhodčího nálezů, a to zejména zprostředkování exekuce a inkaso pohledávky ve výši 241.612 Kč a současně přislíbila, že pokud pohledávku nevymůže, odkoupí ji za prodejní cenu ve výši 596.127 Kč (článek II./A této Smlouvy). Pro firmu XXXXX byla sjednána ve smlouvě smluvní odměna ve výši 40.000 Kč plus DPH (článek III.). Na úhradu této odměny pak společnost XXXXX vystavila fakturu (č.l. 3206), kdy fakturovala firmě XXXXX správní poplatek a paušál včetně vratné zálohy v celkové výši 47.600 Kč. Jak potvrdil svědek V.P. u hlavního líčení a ostatně i v přípravném řízení, uhradili celkem částku 68.905 Kč (21.305 Kč + 47.600 Kč). Na obě dvě částky, jak je výše uvedeno, byly vystaveny faktury (č.l. 3206,3207). Svědek pak u hlavního líčení potvrdil, že částky jim nebyly vymoženy, poplatky nebyly vráceny, když v této souvislosti považuje nalézací soud za nezbytné upozornit i na vyjádření žalovaného firmy XXXXX, která prostřednictvím svého právního zástupce podala vyjádření (č.l. 5780/012), v němž namítla nedostatek pravomoci rozhodce a jednoznačně upozornila na neexistenci rozhodčí doložky.

Poškozená firma XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 68.905 Kč (tj. 21.305 Kč a 47.600 Kč), a to svým vyjádřením obsaženým ve vyšetřovacím spise (č.l. 3185).

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že na společnost XXXXX si vůbec nepamatuje, a proto se k tomuto obchodnímu případu sám ani nedokáže vyjádřit, když neví, zda byl nějaký rozhodčí nález vůbec vydán.

Svědka L.G., vyslechnutý u hlavního líčení dne 24.6.2013, shodně jako v přípravném řízení (č.l. 3214) potvrdil, že obžalovaného J.J. osobně nezná, zřejmě s ním ani nikdy nemluvil. Svědka kontaktoval zaměstnanec jeho firmy, který se dozvěděl, že má svědek nevymožené pohledávky od firem z XXXXX. Za poplatek ve výši 30.000 Kč mu nabídl, že peníze vymůže, a proto svědek zaplatil. K dotazu soudu L.G. uvedl, že jej kontaktovala nějaká slečna, jejíž jméno ani přesný název firmy, kterou zastupovala, si vybavit nedokázal. Nakonec si svědek pohledávku ve výši cca 200.000 Kč vymohl sám, ale 30.000 Kč jako poplatek této firmě za vymožení pohledávky mu vrácen nebyl. K dotazu obžalovaného L.G. uvedl, že jednal vždy pouze s paní S., která však před ním smlouvy nepodepisovala, ale vždy je přinesla podepsané.

S výpovědi svědka L.G. korespondují listinné důkazy, které jsou obsažené ve vyšetřovacím spise (svazek IX. č.l. 3239-3266), resp. ve svazku příloh (č.l. 5778).

Žalobou o zaplacení částky 151.509 Kč s příslušenstvím (č.l. 5778/3) bylo prokázáno, že ji podala firma XXXXX u Evropského arbitrážního centra – společnosti XXXXX dne 12.2.2009 na společnost XXXXX. Žalobu přijal osobně obžalovaný, jak vyplývá z jeho razítka a osobního podpisu, a to dne 12.2.2009. Dne 13.2.2009 vydala společnost XXXXX **výzvu k úhradě** správního poplatku ve výši 33.400 Kč (č.l. 3262, resp. 5778/005). Dne 15.2.2009 byl obžalovaný jmenován rozhodcem Evropského arbitrážního centra pro rozhodování tohoto sporu (č.l. 5778/026) a dne 23.2.2009 vydal **Usnesení**, kterým přijal pravomoc rozhodce (č.l. 5778/027, resp. 3240). Dne 27.2.2009 podal žalovaný prostřednictvím svého právního zástupce **vyjádření k podané žalobě**, v němž namítl nedostatek pravomoci rozhodce (č.l. 3258, resp. 5778/038), na což obžalovaný reagoval tak, že dne 1.6.2009 vydal **Usnesení** (č.l. 3287), jímž rozhodl, že námitka žalovaného pro nepravomoc rozhodce je důvodná, rozhodčí řízení pro nepravomoc rozhodce zastavil s tím, že ve sporu nebyla platně uzavřena rozhodčí doložka. Dalším **Usnesením** z téhož dne (č.l. 5778/052) rozhodl o vrácení dvou třetin poplatku zaplaceného za rozhodčí řízení. V této souvislosti je třeba odkázat i na **Usnesení** ze dne 23.2.2009 (č.l. 3280), na základě něhož obžalovaný fakticky přijal pravomoc rozhodce pro rozhodování tohoto sporu, když dodatečně zjistil, že smluvní strany neměly sjednánu rozhodčí doložku. Byť nemá nalézací soud v této věci přímý důkaz o úhradě poplatku ve výši 33.400 Kč, jak bylo ze strany společnosti XXXXX vyměřeno, v kontextu s usnesením o vrácení dvou třetin poplatku za rozhodčí řízení (č.l. 5778/052) a výpovědi svědka L.G., lze mít za prokázané, že poplatek byl ve vyměřeném rozsahu poškozeným subjektem uhrazen.

Z vyjádření svědka L.G. bylo zjištěno, že pohledávku si fakticky vymohl sám a v průběhu řízení dne 3.3.2009 učinil prohlášení před H.S., pracovníci firmy obžalovaného, v němž uvedl, že žalovaný subjekt - firma XXXXX, uhradila 26.2.2009 část dluhu původně žalovaného v částce 151.509 Kč s příslušenstvím, a to ve výši 42.469 Kč (poznámka soudu – zůstatek dluhu činil: 151.509 Kč – 42.469 Kč = 109.040 Kč).

Mandátní smlouvou ze dne 16.4.2009 bylo prokázáno, že ji uzavřela společnost XXXXX, zastoupená obžalovaným J.J., který také smlouvu v závěru podepsal, s firmou XXXXX a zavázala se, že za úplatu zařídí vyřízení záležitosti této firmy, především úhradu

nominální hodnoty pohledávky ze strany dlužníka v celkové výši 142.440 Kč a v případě, že pohledávku nevymůže, odkoupí ji za její nominální hodnotu včetně veškerého příslušenství, za což byla sjednána odměna ve výši 21.366 Kč plus DPH, splatná ve dvou splátkách. Svědek L.G. u hlavního líčení, shodně jako v přípravném řízení, potvrdil, že obě platby zaplatil převodem ze svého účtu. Na účet společnosti XXXXX uhradil poplatek ve výši 33.400 Kč a na účet společnosti XXXXX uhradil poplatek ve výši 19.500 Kč (č.l. 3217). Společnost XXXXX totiž vydala ve vztahu k této mandátní smlouvě dne 16.4.2009 výzvu k úhradě poplatku vyplývajícího z mandátní smlouvy v částce 19.500 Kč (č.l. 3263).

Svědka v rámci svých výpovědí jednoznačně uvedl, že poplatky mu vráceny nebyly, pohledávky nebyly odkoupeny, ani vymoženy a jeho firmě tak vznikla škoda ve výši 52.900 Kč, tj. 33.400 Kč + 19.500 Kč. Firma XXXXX se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 52.900 Kč (č.l. 3213).

II./B/b)

Bod 1.

Obžalovaný J.J. se k této závěrečné části obžaloby vyjádřil u druhého jednacího dne, tj. v hlavním líčení dne 5.9.2012. Souhrnně ke všem skutkům uvedeným v obžalobě pod body II./b/1-4 uvedl, že co se týče poplatku za vznesenou námitku podjatosti, tento požadavek stanovili do jednacího řádu a do nařízení o poplatcích na základě toho, že P. i ve spolupráci s M. poskytl obžalovanému informace o možnosti tento způsob uplatňovat i u jejich společnosti, neboť se to tak uplatňuje a je to praxí užívané i u rozhodčího soudu při Hospodářské a agrární komoře. Také zde se vybírají poplatky za vznesenou námitku nebo za návrhy, které jsou nad rámec nějakého dokazování v rámci rozhodčího jednání. Asi v dubnu 2009 podával obžalovaný vysvětlení na policii právě k této otázce a ze strany státního zástupce Mgr. Matuly byl informován o tom, že poplatky nemohou vybírat, proto od dubna 2009 tyto poplatky přestali vybírat. Poplatky, které jsou zde uvedeny, tedy 17 nebo 15.000 Kč bez DPH, podle tvrzení obžalovaného, vybírali v případě, že protistrana podala námitku pravomoci rozhodce, nebo namítala podjatost rozhodce, tedy samotného obžalovaného. V takovém případě uvedená strana dostala výzvu s tím, že mají zaplatit poplatek za vznesenou námitku. Některé společnosti poplatek nezaplatily vůbec, některé ho zaplatily. Obžalovaný byl v této věci trestně stíhán za trestný čin útisku, ale Okresním soudem v Hodoníně ve věci vedené pod sp.zn. 1 T 142/2010 však byl pravomocně zproštěn, že se skutek nestal, tedy že nedošlo k trestnému činu. U Okresního soudu v Hodoníně, po konzultaci s P., předložili listinu z rozhodčího soudu při Hospodářské a agrární komoře, nebylo to tedy nic, co by si obžalovaný vymyslel sám osobně z vlastní vůle. Fakticky to vše bylo podle toho, že to tzv. okopírovali z jednacího řádu a ze sazebníku poplatků rozhodčího soudu při Hospodářské a agrární komoře. Na svoji obhajobu obžalovaný J.J. uvedl, že zde nešlo, podle jeho názoru, o trestný čin podvodu, neboť on sám v žádném případě neměl v úmyslu nějaké peníze od dlužníků vylákat. V případě, že by námitka byla opodstatněná, takový poplatek by se dlužníkovi vrátil zpět v plné výši. V případě, že by byl vydaný rozhodčí náleze, poplatek by zůstal společnosti.

Svědék D.L., vyslechnutý u hlavního líčení dne 23.10.2012, potvrdil, že jejich kancelář zastupovala věřitele firmu XXXXX, při vymáhání pohledávek s tím, že bylo postupováno běžným způsobem tak, jak bylo dohodnuto s věřitelem, tedy jejich tehdejší klientem. Dlužníkovi byla zaslána výzva k zaplacení, poté během týdne následovala žaloba a došlo k vydání soudního rozhodnutí. Pro upřesnění svědek uvedl, že obžalovaného nezná a nikdy s ním, ani s žádnou z firem uvedených v obžalobě nejednal.

K dotazu soudu svědek vysvětlil, že skutečně proběhlo rozhodčí řízení, kde J.J. vystupoval jako rozhodce a při tom byla požadována úhrada rozhodčího poplatku. Poplatek byl jejich klientem sice uhrazen, ale k následnému řízení nedošlo. Svědek dále vysvětlil, že klientovi jejich kanceláře, tj. firmě XXXXX poskytoval právní porady v zastoupení Mgr. Vašíčka, který nebyl přítomen. Mgr. Tomáš Vašíček, jako advokát, byl společníkem advokátní kanceláře Paroulek, Zrůstek, Lůdl, v.o.s. Svědek právní porady fyzicky poskytoval jednateři společnosti XXXXX R., a to až v situaci, kdy mu bylo ze strany policie zasláno poučení poškozeného v trestním řízení. Do té doby nevěděl, že uvedená firma, zastoupená R., má nabídku na provedení rozhodčího řízení. Poté svědek ve firmě XXXXX zjistil, že byl vůči dlužníkům podán rozhodčí návrh, avšak rozhodce nekonal nebo nebyl vydán rozhodčí nález, ačkoliv mu byla zaplacená určitá částka. Z toho, že svědek rozhodčí nález neobdržel, usuzuje, že rozhodčí řízení skutečně neproběhlo. Klient však poplatek zaplatil a měl k dispozici i doklad o jeho úhradě. V takové výši byl také v rámci trestního řízení uplatňován nárok na náhradu škody. K dotazu obhájkyne svědek uvedl, že bližší podrobnosti o procesním postavení společnosti XXXXX v rámci původního obchodního vztahu se společností XXXXX mu nejsou známy, neboť se k tomuto případu dostal, až v souvislosti s trestním řízením proti obžalovanému. S rozhodčím řízením neměl svědek co dočinění.

Listinné důkazy i skutková zjištění týkající se tohoto bodu výroku rozsudku úzce souvisí s předchozím bodem, podrobně popsáním a rozebraným v části II./B/a/50. Skutková zjištění lze vztáhnout i k tomuto skutku popsanému ve výroku rozsudku pod bodem II./B/b/1. Předně bylo prokázáno, že společnost XXXXX podala u Evropského arbitrážního centra firmy XXXXX žalobu o zaplacení částky 151.509 Kč s příslušenstvím, a to na společnost XXXXX (č.l. 3273). Žalovaný subjekt podal prostřednictvím svého právního zástupce vyjádření k této žalobě (č.l. 3284, resp. 3275), v němž především odmítl pravomoc Evropského arbitrážního centra firmy XXXXX k řešení tohoto sporu a poukázal na neexistenci písemné smlouvy obsahující rozhodčí doložku, která by byla mezi oběma smluvními stranami, tj. firmou XXXXX a firmou XXXXX v tomto obchodním případě sjednána. Žalovaný tedy namítl nedostatek pravomoci Evropského arbitrážního centra. Žaloba byla podána 12.2.2009, námitka nedostatku pravomoci rozhodce byla odeslána 28.2.2009 (č.l. 3275). Obžalovaný, jako rozhodce, reagoval dne 4.3.2009 vydáním Usnesení (č.l. 3278), v němž žalovanou firmu XXXXX vyzval k zaplacení poplatku za vznesení námítky nedostatku pravomoci rozhodce ve výši 15.000 Kč plus 19% DPH. Dne 23.2.2009 totiž obžalovaný v tomto sporu přijal pravomoc rozhodce, o čemž vydal Usnesení (č.l. 3280). Skutečnost, že firma XXXXX poplatek za vznesenou námitku nedostatku pravomoci rozhodce ve výši 17.850 Kč uhradila, je prokázána výpisem z jejího účtu (č.l. 3281). Obžalovaný následně, jako rozhodce, vydal dne 1.6.2006 Usnesení (č.l. 3287), jímž uznal námitku žalovaného pro nepravomoc rozhodce v předmětném sporu jako důvodnou, rozhodčí řízení pro nepravomoc rozhodce rozhodovat v uvedené věci zastavil s tím, že k projednání sporu nebyla platně uzavřena rozhodčí doložka, ani žádná rozhodčí smlouva. Následně pak zaslal dne 1.6.2009 firmě XXXXX přípis, v němž jí sdělil, že poplatek za

vznesení námitky nedostatku pravomoci rozhodce ve výši 17.850 Kč jí bude vrácen (č.l. 3289), avšak poplatek nevrátil, o čemž svědčí i výzva firmy XXXXX ze dne 22.10.2009 k vrácení tohoto poplatku a ostatně i vyjádření tohoto poškozeného, podané v rámci trestního řízení, dne 19.3.2010 (č.l. 3271). Částka ve výši 17.850 Kč nebyla společnosti XXXXX vrácena, a tato firma se, jako poškozený, připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 17.850 Kč (č.l. 6190).

Bod 2.

Rovněž k 2. bodu obžaloby v této části II./B/b) se obžalovaný J.J. vyjádřil u hlavního líčení dne 5.9.2012, a to ve stručnosti tak, že jeho stanovisko souvisí s jeho vyjádřením k předchozímu bodu, když navíc ani v tomto případě jednatele společnosti mu nejsou známi, neboť s nimi osobně nekomunikoval.

Svědka J.J., vyslechnutý u hlavního líčení dne 23.10.2012, uvedl, že obžalovaného J.J. nezná, neboť se s ním osobně v rámci rozhodčího řízení nesetkal. Vše probíhalo pouze písemně, když svědek zastupoval společnost XXXXX, která byla žalována společností XXXXX o zaplacení částky 177.623 Kč. Společnost XXXXX podala návrh u obžalovaného J.J. na zahájení rozhodčího řízení. J.J. rozhodl tak, že přijímá pravomoc rozhodce a vyzval je, aby se k žalobě vyjádřili. J.J. potvrdil, že v rámci vyjádření k žalobě namítli nepřislusnost rozhodce v této věci, ale přesto byli obžalovaným, tedy rozhodcem, vyzváni, aby zaplatili poplatek 15.000 plus 19% DPH proto, aby o námitce nedostatku pravomoci rozhodce mohlo být rozhodnuto. Ve výzvě bylo navíc uvedeno, že v případě, pokud poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatí, nebude se k námitce nedostatku pravomoci rozhodce přihlížet. Z důvodu opatrnosti poplatek zaplatili, neboť chtěli předejít komplikovanému sporu, v němž by např. mělo dojít ke zrušení rozhodčího nálezu a navíc výzvu obdrželi v pátek a v pondělí končila třídenní lhůta k úhradě poplatku. Jeho klient skutečně částku 17.850 Kč zaslal na účet, který obžalovaný označil a také dostal daňový doklad o úhradě uvedené částky. Tento daňový doklad vystavila společnost XXXXX. Nakonec ale obžalovaný, jako rozhodce, uznal, že námitka nepřislusnosti je důvodná, že se řízení zastavuje a dokonce rozhodl o tom, že se žalobci vrací dvě třetiny zaplaceného poplatku a jim, tedy klientovi svědka, jako straně žalované, že se vrací celá částka 17.850 Kč. Jak ovšem svědek potvrdil, k vrácení poplatku dosud nedošlo. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že v původním obchodním vztahu nebyla mezi účastníky sjednána žádná rozhodčí doložka, což zjistil od svého klienta a také použil jako námitku pro účely rozhodčího řízení. Poplatek však zaplatili z opatrnosti, neboť klientem byla vlastně rakouská společnost a nebylo možné prokazatelně zjistit, jestli celé problematice řádně rozumí. K dotazu obhájkyne svědek upřesnil, že poplatek byl správně ve výši 17.850 Kč.

S výpovědí svědka J.J. korespondují listinné důkazy, které ostatně úzce souvisí s listinnými důkazy a dalšími skutkovými zjištěními, která jsou učiněna ke skutku II./B/a/27.

Lze tedy rekapitulovat, že dne 14.11.2008 podala společnost XXXXX Žalobu o zaplacení částky 177.623 Kč s příslušenstvím u Evropského arbitrážního centra společnosti XXXXX, přičemž žalovaným byla společnost XXXXX z XXXXX (č.l. 3294). Žalovaný subjekt, zastoupený J.J., jako svým právním zástupcem, však v rámci vyjádření k žalobě

vznesl námitku nedostatku pravomoci rozhodce, a to dne 1.2.2009 (č.l. 3295). Obžalovaný však 5.2.2009 vydal **Usnesení** (č.l. 3297), v němž žalovaného, tj. společnost XXXXX. XXXXX vyzval k úhradě poplatku za vznesení námitky nedostatku pravomoci rozhodce, a to ve výši 15.000 Kč plus 19% DPH (č.l. 3297). Pro úhradu tohoto poplatku byla firmou XXXXX vystavena rovněž **faktura** (č.l. 3299). Skutečnost, že žalovaný subjekt požadovanou částku 17.850 Kč uhradil dne 9.2.2009 na účet společnosti XXXXX číslo účtu XXXXX, je prokázána **bankovním lístkem** (č.l. 3298). Obžalovaný, jako rozhodce, vydal dne 1.6.2009 **Usnesení** o tom, že námitka žalovaného pro nepravomoc rozhodce v předmětném sporu je důvodná, rozhodčí řízení se zastavuje pro nepravomoc rozhodce v uvedené věci, a to z důvodu, že k projednání sporu nebyla platně uzavřena rozhodčí doložka, ani rozhodčí smlouva (č.l. 3302). Téhož dne, tj. dne 1.6.2009 pak dalším **Usnesením** (č.l. 3302) obžalovaný rozhodl, že žalovanému, tj. firmě XXXXX se vrací poplatek ve výši 17.850 Kč za vznesení námitky nedostatku pravomoci rozhodce. Jak ovšem potvrdil svědek J.J., předmětná částka nebyla jeho klientovi, tj. poškozenému subjektu vrácena, s čímž ostatně koresponduje i **žádost svědka J.J.**, jako právního zástupce žalovaného subjektu v tomto obchodním sporu, o zaslání rozhodnutí o námitce nedostatku pravomoci rozhodce, které je dokonce až z 21.9.2009 (č.l. 3301). Z uvedeného přípisu je zjevné, že nejen, že nebyl poškozenému subjektu tento poplatek vrácen, ale dokonce ani jeho právnímu zástupci nebylo zasláno usnesení o tom, že jeho námitka byla akceptována, a to více než půl roku poté, co bylo usnesení vydáno.

Firma XXXXX. se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 18.000 Kč (č.l. 6196), její nárok však byl shledán oprávněným jen ve výši skutečně uhrazeného poplatku, tj. ve výši 17.850 Kč.

Bod 3.

Obžalovaný J.J. k tomuto bodu obžaloby u hlavního líčení dne 5.9.2012 uvedl, že se domnívá, že šlo zřejmě o to, že měly být od společnosti XXXXX vybrané nějaké částky, jako dluh, kdy společnost XXXXX měla být dlužníkem, který měl zaplatit jejich společnosti nebo společnosti XXXXX nějaké poplatky. Byl vydaný rozhodčí nález proti dlužníkovi – společnosti XXXXX a tato společnost rozhodčí nález akceptovala a dluh měla uhradit. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že nikde, ani v účetnictví, ani v pokladně společnosti, však nenašel doklad nebo záznam o tom, že by firma XXXXX jim skutečně částku 94.608 Kč zaplatila. Obžalovaný peníze neobdržel, a proto zaplacení poplatku zpochybňuje.

Svědčyně V.B., která, jak je shora uvedeno, byla vyslechnuta 24.4.2013, v rámci své výpovědi potvrdila, že původně byla celá zakázka asi na 450.000 Kč a panu F. nebyla uhrazena jen poslední část v rozsahu asi 40.000 Kč. Svědkyně byla poměrně překvapená, když tento věřitel poslal na jejich firmu společnost zabývající se vymáháním pohledávek. Svědkyně si však byla svého dluhu vědoma a nebránila se tomu, aby dvěma mužům, kteří měli plnou moc, dlužnou částku vyplatila. Vzhledem k finančním problémům své firmy se s nimi však dohodla na splátkách, které jim hradila. K jejímu překvapení nikoliv přes účet, ale v hotovosti. V.B. potvrdila, že pochopitelně si vždy nechala podepsat doklad o převzetí finančních prostředků. K dotazu soudu svědkyně jednoznačně uvedla, že rozhodčí doložky nebyly ani s panem F. uzavřené, ani nebyly dodatečně sjednané. Na jména těch mužů, kteří zastupovali firmu vymáhající pohledávky, si svědkyně s odstupem času nedokázala vzpomenout, což vysvětlila

tím, že veškeré doklady poslala policii. Pohledávku zaplatila asi v pěti až sedmi splátkách. Poslední splátku dokonce dávala majiteli firmy, který se představil jako J. a slíbil jí, že vyúčtovací fakturu dostane poštou. Dotyčný muž svědkyni zřejmě ukázal občanský průkaz a byl překvapený, že svědkyně splátky už zaplatila, což také doložila pokladními doklady. U hlavního líčení svědkyně uvedla, že se domnívá, že s přítomným obžalovaným se setkala, neboť je jí povědomý. K dotazu obžalovaného si pak svědkyně vybavila, že jednou z osob, která byla na dokumentech podepsaná, je M.O. a jednání byl přítomen i M.D. U hlavního líčení pak svědkyně vyjádřila svoje překvapení nad tím, že obžalovaný mluví slovensky, neboť dotyčný muž s ní mluvil česky nebo moravsky.

Se skutkovými zjištěními, která se týkají tohoto bodu, korespondují i důkazy a z nich učiněná zjištění, která jsou rozebrána u bodu II./B./a/25. Stručně lze rekapitulovat, že na základě **Žaloby** T.F. o zaplacení částky 66.000 Kč, podané u Evropského arbitrážního centra XXXXX na žalovanou firmu XXXXX dne 13.3.2009 obžalovaný jednak přijal pravomoc rozhodce (č.l. 3307, 3309) a následně vydal rozhodčí nález dne 22.4.2009 (č.l. 3312), kterým žalobě v plném rozsahu vyhověl.

Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 29.4.2009 (č.l. 3314) bylo prokázáno, že ji uzavřel T.F. s firmou XXXXX, zastoupenou, podle úvodní pasáže smlouvy, obžalovaným J.J., jehož podpis ostatně odpovídá i podpisu v závěrečné pasáži smlouvy vedle razítka firmy. Na základě této smlouvy T.F. postoupil svoji pohledávku za firmou XXXXX na společnost XXXXX Svědkyně V.B. pak v rámci své svědecké výpovědi jednoznačně uvedla, že společnost XXXXX dluh nezpochybňovala, ona sama však byla zaskočená tím, že věřitel na ni poslal firmu, která se zabývala vymáháním pohledávek. Svědkyně sama, jak je výše uvedeno, se nakonec dohodla na splátkách se dvěma muži, kteří tuto firmu zastupovali a celou dlužnou částku jim také uhradila, a to v hotovosti oproti pokladním dokladům. Veškeré listinné materiály svědkyně předala orgánům činným v přípravném řízení. Výpověď svědkyně ostatně koresponduje i s vyjádřením, které firma XXXXX zaslala dne 31.5.2010 orgánům činným v přípravném řízení, v němž potvrdila, že celá dlužná částka včetně poplatků, tj. v celkové výši 94.608 Kč byla společnosti XXXXX uhrazena, avšak tato společnost zpětně nedoručila firmě XXXXX souhrnný doklad o zaplacení této pohledávky, což slíboval jednatel firmy J.J. při posledním jednání. Nalézací soud neměl důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi svědkyně V.B. o úhradě celé dlužné částky firmě XXXXX, neboť její výpověď koresponduje s tímto listinným důkazem i se smlouvou o postoupení pohledávek a svědkyně ostatně i u hlavního líčení uvedla, že obžalovaný její povědomý, domnívá se, že se s ním setkala, i když tehdy nehovořil slovensky. Není vyloučeno, že nejen v případě této svědkyně, ale i v případě celého hlavního líčení, kdy obžalovaný hovořil slovensky, používal své jazykové znalosti právě proto, aby zmařil svoji identifikaci osobami vyslechnutými u hlavního líčení. Nalézací soud uznal obžalovaného vinným i ze spáchání tohoto skutku popsaneho v rozsudku pod bodem II./B/b/3, kterým způsobil škodu firmě XXXXX ve výši 94.608 Kč tím, že sám nebo prostřednictvím svých obchodních zástupců zinkasoval pohledávku, která na něj byla převedena T.F. bez toho, že by pohledávku T.F. dle dohody uhradil, jak je uvedeno v bodě II./B/a/25.

Bod 4.

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení uvedl, že tento bod sice nebyl projednáván jako samostatný skutek u Okresního soudu v Hodoníně, ale byl tam projednáván skutek P.M., za který byl obžalovaný odsouzen. Nejednalo se však o tuto částku uvedenou nyní v obžalobě. Částka 13.861 Kč, je částka, kterou už za působení jednatele J.H. vybral pro společnost XXXXX od dlužníka externí spolupracovník L.K. a předal ji likvidátoru firmy M. Částka byla nakonec použita na poplatky spojené s likvidací společnosti. Spáchání tohoto skutku obžalovaný popřel s vysvětlením, že peníze přišly do rukou likvidátora společnosti O.M.

Svědka P.P. u hlavního líčení dne 10.10.2012 potvrdil shodně, jako v přípravném řízení (č.l. 3321), že měl od firmy XXXXX videokameru na půjčku, kterou splácel. Poslední dvě splátky zapomněl uhradit, ale P.M. předal záležitost agentuře J.J.. Do firmy, v níž svědek pracoval, přijel zástupce firmy J., který dal svědkovi možnost, aby částku 2.050 Kč zaplatil a dokonce chtěl uhradit 13.861 Kč. P.P. potvrdil, že chtěl mít celou záležitost z krku, a proto peníze uvedenému muži vydal, když předpokládal, že konečně bude všechno v pořádku. Dodatečně se však dozvěděl, že to byl podvod, neboť si tento muž peníze zřejmě ponechal a P.M. je nepředal. Dotyčný muž se představil jako K. a ukázal svědkovi průkazu – vizitku. Když svědek namítal, že oproti dluhu je požadovaná částka poměrně vysoká, dotyčný muž mu tvrdil, že to lze řešit i jinak např. vymáháním přes Ukrajince. Svědek tedy raději všechno zaplatil.

S výpovědi svědka P.P. korespondují následující listinné důkazy. Je to především **kopie vizitky** L.K., jako zástupce firmy XXXXX (č.l. 3328), který, jak svědek potvrdil, s ním jednal a domáhal se úhrady dlužné částky a s tím souvisejících poplatků. Skutečnost, že P.P. firmě XXXXX částku 13.861 Kč uhradil dne 7.9.2009 je prokázána **příjmovým pokladním dokladem** (č.l. 3328).

Původní obchodní vztah mezi P.M. a jeho dlužníkem P.P. je prokázán především výpovědí svědka P.P., který v rámci své svědecké výpovědi nijak nezpochybnil, že dluh vůči P.M. měl, neboť si od jeho firmy koupil videokameru na půjčku a poslední dvě splátky, podle svého tvrzení, zapomněl uhradit. Jednalo se o dluh ve výši 2.050 Kč. **Smlouvou o postoupení pohledávky** (č.l. 3331) bylo prokázáno, že ji dne 23.4.2009 uzavřel P.M. s firmou XXXXX, zastoupenou obžalovaným J.J., přičemž na firmu XXXXX převedl svoje pohledávky specifikované v **Příloze 1** k této Smlouvě (č.l. 3334).

Společnost XXXXX, bez uvedení svého statutárního zástupce, podala dne 12.5.2009 **Žalobu** o zaplacení právě této částky 2.050 Kč s příslušenstvím, a to u firmy XXXXX. Žalobu přijal osobně obžalovaný, jako J.J., což stvrdil svým razítkem a svým podpisem. Dne 18.5.2009 pak byl Evropským arbitrážním centrem jmenován rozhodcem, a to opět jako J.J. (č.l. 5836/006). Dne 26.5.2009 obžalovaný vydal **Usnesení** (č.l. 5836/007), jímž přijal pravomoc rozhodce pro tento spor, ačkoliv od samého počátku bylo zcela zjevné ze **Smlouvy o finančním pronájmu videokamery** uzavřené mezi P.M. a P.P. (č.l. 5836/003), že žádná rozhodčí doložka mezi smluvními stranami sjednána nebyla a že spor nemůže řešit rozhodce. Pak tedy podmínky pro uplatňování nároku na zaplacení částky 2.050 Kč s příslušenstvím nemohly být převedeny na společnost XXXXX Smlouvou o postoupení pohledávek (č.l. 3331), což ostatně z textu této smlouvy je také zjevné. Pokud dne 7.9.2009 P.P. uhradil společnosti XXXXX celkovou částku 13.861 Kč, pak nezbyvá nalézacímu soudu než uzavřít, že částka 11.811 Kč byla plněním bez právního důvodu a v tomto případě vylákaným podvodně. Pokud nalézací soud přijme premisu o platnosti smlouvy o postoupení pohledávek, tj. o tom, že P.M. svoji pohledávku ve výši 2.050 Kč za P.P. převedl platně na společnost XXXXX, pak tato společnost se měla a mohla domáhat

od dlužníka P.P. úhrady pohledávky právě ve výši 2.050 Kč, neboť ve zbytku tyto platby nebyly oprávněné. Svědek P.P. však potvrdil, že mu zástupce firmy XXXXX L.K. vyhrožoval vymáháním přes Ukrajince, proto celou částku raději zaplatil. Nálezací soud dospěl k závěru, že P.P. vznikla škoda ve výši nejméně 11.811 Kč (uhrazených 13.861 Kč - důvodná úhrada dluhu ve výši 2.050 Kč). Poškozený P.P. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 13.861 Kč (č.l. 3226), avšak soud mu přiznal nárok na náhradu škody v částce 11.811 Kč, která od něj byla získána podvodně.

II./B/c

Obžalovaný J.J. u hlavního líčení dne 5.9.2012 potvrdil, že podepisoval příkaz nebo souhlas s tím, aby tyto mobilní telefony byly zaplacené. Z výpisu z kopie pokladní knihy, kterou měl k dispozici a kterou si okopíroval z původního spisu, je jasné, že telefony byly zaplacené. Pro vysvětlení dodal, že mobilní telefony byly hrazeny ve třech splátkách. Dne 11.3.2009 bylo uhrazeno 1.212 Kč, dále 14.8.2009 bylo uhrazeno 30.030 Kč a pokud firma XXXXX tvrdí, že jim chybí uhradit ještě 10.000 Kč není to, podle názoru obžalovaného, pravda. Jeho firma zaplatila více, než těch 10.000 Kč, tedy 30.030 Kč plus 1.212 Kč a poslední splátku ve výši 4.691 Kč zaplatili 22.9.2009. Tím došlo ke splnění závazku a jednání obžalovaného není možné kvalifikovat jako podvod.

Svědka T.K., vyslechnutý u hlavního líčení dne 10.10.2012, potvrdil shodně, jako v přípravném řízení (č.l. 3479), že obžalovaný J.J., jako jednatel společnosti XXXXX byl významným zákazníkem společnosti Telefonica O2 a přes firmu XXXXX odebíral zboží buď na základě smlouvy nebo za plnou cenu. Zpočátku bylo všechno hrazeno hotově, příp. na faktury, kde drobné částky byly uhrazeny. Později začalo docházet k prodávám splatnosti, až některé faktury nebyly vůbec uhrazeny. K dotazu soudu svědek T.K. potvrdil, že jednal výhradně s obžalovaným J.J., event. s paní M., která přicházela v zastoupení obžalovaného a vždy svědkovi obžalovaného předala k telefonickému hovoru. V takových případech obžalovaný potvrdil, jaké zboží odeberou a jakým způsobem proběhne úhrada. Když svědek jednal s obžalovaným ohledně nezaplacení těchto faktur, obžalovaný jej odkazoval právě na paní M., ale ona svědka odkazovala zpět na J.J. s vysvětlením, že sama nemůže nic dělat, neboť je pouze kontaktní osoba zplnomocněná pro nákup. K dotazu státního zástupce svědek u hlavního líčení potvrdil, že přítomný obžalovaný je pan J., se kterým jednal osobně a který vystupoval jako šéf firmy. Paní M. vystupovala zpočátku jako zaměstnanec firmy, později jako nějaká společnice, ale nikdy nejednala sama, vždy až po odsouhlasení transakce obžalovaným.

S výpovědi svědka T.K. korespondují listinné důkazy založené v trestním spise (svazek X. č.l. 3484-3542), z nichž nálezací soud považuje za rozhodující tyto:

Rámcovou smlouvou ze dne 11.9.2008 (č.l. 3492) bylo prokázáno, že ji uzavřel obžalovaný J.J., jako zástupce společnosti XXXXX s firmou XXXXX, zastoupenou firmou XXXXX, resp. T.K. S touto smlouvou pak koresponduje i **Dodatek č. 1** uzavřený mezi oběma smluvními stranami rovněž dne 11.9.2008 (č.l. 3492b). Předmětem smlouvy bylo poskytování zvýhodněných podmínek základních a volitelných telekomunikačních služeb v mobilních sítích, služeb výkonů a dodávek mobilních telefonů, včetně příslušenství (článek I. Smlouvy). Pokud svědek T.K. ve své výpovědi hovořil o tom, že za firmu XXXXX jednal vždy

obžalovaný, eventuálně M.M., po telefonické konzultaci s obžalovaným, pak je třeba poukázat i na **Generální plnou moc**, kterou dne 1.1.2009 obžalovaný, jako statutární zástupce společnosti XXXXX, udělil M.M. k tomu, aby jej v plném rozsahu zastupovala a bez jakýchkoliv omezení činila veškeré právní úkony za něj, jeho jménem, kromě těch, které vyžadují ze zákona nebo z jiných obecně závazných právních předpisů zvláštní plnou moc nebo souhlas zmocnitele (č.l. 3493). **Fakturou č. 2970100037** (č.l. 3484) bylo prokázáno, že firmě XXXXX byla za odměr mobilního telefonu fakturována neuhrazená částka ve výši 384 Kč s datem splatnosti 10.3.2009. **Fakturou č. 2970100040** (č.l. 3485) bylo prokázáno, že firmě XXXXX byla fakturována dosud neuhrazená částka ve výši 5.586 Kč s datem splatnosti 20.3.2009, a to opět za odebrané mobilní telefony a SIM karty. **Fakturou č. 2970100044** (č.l. 3486) bylo prokázáno, že společnosti XXXXX byla fakturována částka 384 Kč, jako neuhrazená částka za odebranou SIM kartu a mobilní telefony, přičemž faktura byla splatná 30.3.2009. **Fakturou č. 2970100051** (č.l. 3487) bylo prokázáno, že firmě XXXXX byla fakturována dosud neuhrazená částka 3.256 Kč za odebrané SIM karty a mobilní telefony, přičemž faktura byla splatná 8.4.2009. **Fakturou č. 2970100052** (č.l. 3488) bylo prokázáno, že firmě XXXXX byla fakturována částka 672 Kč za poskytnuté služby. Faktura byla splatná 13.4.2009. Souhrnně lze konstatovat, že všechny tyto faktury byly vystaveny firmou XXXXX pro firmu XXXXX. Jak potvrdil v rámci své svědecké výpovědi svědek T.K., uvedené faktury v celkové výši 10.282 Kč nebyly ze strany firmy XXXXX uhrazeny, ačkoliv zboží jim bylo dodáno a služby jim byly poskytnuty. Závazky k úhradě faktur za odebrané zboží a služby převzal jménem firmy XXXXX obžalovaný J.J., jak je patrné z podepsané rámcové smlouvy.

Poškozené firmě XXXXX vznikla škoda ve výši 10.282 Kč, avšak poškozená firma se včas a řádně se svým nárokem na náhradu škody nepřipojila, proto o jejím případném nároku na náhradu škody nebylo rozhodováno.

Na základě rozsáhlého dokazování, které bylo provedeno i ke všem dílčím útokům popsaným ve výroku rozsudku **pod bodem II./B/a,b,c** nalézací soud konstatoval, že další návrhy na doplnění dokazování ze strany obžalovaného J.J. nejsou důvodné. Dosud provedené důkazy, zejména výsledky svědků ke každému z dílčích útoků a s nimi korespondující odpovídající listinné důkazy, považoval nalézací soud za dostatečné pro prokázání skutkového děje tak, jak je popsán v obžalobě. Pokud v některých částech nebyl skutkový děj uspokojivě prokázán, pak nalézací soud postupoval při hodnocení důkazů v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo a příslušnou část skutkového děje nepřičítal k tíži obžalovanému. Je třeba zdůraznit, že zejména u dílčích útoků popsaných pod body II./B./a, b, tj. celkem 54 skutků uvedených ve výroku rozsudku, vycházel nalézací soud mimo jiné z listinných důkazů, které byly zajištěny u obžalovaného a které jsou zahrnuty ve svazcích příloh, což je v podrobnostech rozvedeno u skutkových zjištění týkajících se každého jednotlivého bodu. Další návrhy na doplnění dokazování proto nebyly shledány důvodnými.

K argumentaci obžalovaného je třeba na úvod zdůraznit, že nalézací soud neakceptoval jeho námítky týkající se nepřípustnosti trestního stíhání proto, že existuje překážka věci rozhodnuté, tedy že o dílčích útocích pokračujícího deliktu již bylo rozhodnuto ve věci Okresního soudu v Hodoníně. V této souvislosti lze odkázat na platnou právní úpravu zejména na ustanovení § 45 trestního zákoníku, který se týká ukládání společného trestu za pokračování v trestném činu, když toto zákonné ustanovení je citováno shora. V souvislosti s 39 útoky, z jejichž spáchání byl obžalovaný uznán vinným ve věci vedené u Okresního soudu v Hodoníně pod sp.zn. 1 T 142/2010 (období od 30.9.2008 do 3.8.2009) je třeba poukázat na splnění podmínky pokračování z hlediska hmotněprávního, jak vyžaduje ustanovení § 116 trestního

zákoníku, resp. procesně právního, jak vyžaduje ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu. Ustanovení § 116 trestního zákoníku je rovněž citováno výše, u odůvodnění užití právní kvalifikace bodu I. výroku rozsudku, obdobně jako ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu, podle něhož pokud obviněný pokračuje v jednání, pro které je stíhán i po sdělení obvinění považuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek. Z časového sledu událostí je zcela zřetelné, že dílčí útoky popsané v trestní věci Okresního soudu v Hodoníně, sp.zn. 1 T 142/2010 a dílčí útoky popsané ve výroku tohoto rozsudku pod bodem II. se časově překrývají, existuje mezi nimi také souvislost v předmětu útoku a především takřka identický způsob provedení. Ve všech případech byl pak obžalovaný J.J. veden stejným záměrem získat majetkový prospěch tím, že uváděl jiné osoby v omyl a naplňoval stejnou skutkovou podstatu trestného činu podvodu. Nálezací soud neshledal žádné překážky, které by bránily jeho závěru o tom, že všechny skutky popsané pod bodem II. výroku tohoto rozsudku lze považovat za jeden trestný čin.

K následné argumentaci obžalovaného, kdy odkazuje na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp.zn. 9 To 98/2006 lze jen podotknout, že takové rozhodnutí může být sice vodítkem pro nálezací soud, nelze ho však považovat za závazný právní názor, který by měl soud bez výhrad akceptovat. Kromě toho i právní názor vyslovený v takovém rozhodnutí je třeba interpretovat důsledně, tj. včetně podmínky nebo dovětky, na který obžalovaný v závěrečné řeči sám poukázal, tedy „pokud pachatel nejedná v úmyslu obohatit sebe nebo jiného“. Taková podmínka však v nyní projednávané trestní věci bezezbytku splněna byla. U obžalovaného J.J. byl nade vše pochybnost prokázán podvodný úmysl, a to dokonce ve formě úmyslu přímého. Od samého počátku totiž obžalovaný jednal tak, že uváděl jednotlivé subjekty v omyl, vystupoval jako erudovaný právník deklarující absolvování různých vysokých škol na různých úrovních vzdělání včetně zahraničních, což ostatně uváděl i na svých webových stránkách. Kromě toho před klienty užíval formální desky pro jejich spisy, tzv. advokátní spisy, jak je patrné z rozsáhlých příloh ke každému z dílčích útoků, a to nepochybně proto, aby v nich vzbudil důvěru. Opakovaně také používal na svých rozhodnutích označení Česká republika a její státní znak, ačkoliv k jejich užití nebyl nikterak oprávněn, neboť na něj nebyla delegována žádná část státní moci. To všechno jsou skutečnosti, které podle názoru soudu vylučují úvahu o užití rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp.zn. 9 To 98/2006 tak, jak se domáhal v závěrečné řeči sám obžalovaný J.J..

Právní kvalifikace bodu II.

Důkazy provedené u hlavního líčení vytváří ucelený řetězec, který spolehlivě prokazuje nejen trestné jednání obžalovaného, ale všechny další zákonné znaky trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku. **Trestné jednání** obžalovaného spočívalo v tom, že prakticky krátce předtím, než ukončil činnost ve společnosti XXXXX (duben 2008 viz bod I. výroku rozsudku) ještě v březnu a předtím v dubnu začal participovat jako společník, resp. jednatel na činnosti firem XXXXX, později přejmenovaná na XXXXX, resp. XXXXX později přejmenované na XXXXX. V rámci činnosti těchto firem obžalovaný sám vytvořil specifický předmět činnosti, který se naplňoval v rámci posloupnosti jednotlivých úkonů, činěných jménem firem samotným obžalovaným nebo na základě jeho pokynů a příkazů jeho zaměstnanci. Jak vyplývá ze shora rozebraných svědeckých výpovědí, zaměstnanci firem

obžalovaného potvrdili, že jednali podle jeho pokynů, podle jeho návodů a především podle toho, jak byly opakovaně, zejména obžalovaným, proškolení. Tato školení se týkala získání informací a pokynů k tomu, jak a o čem mají s klienty jednat, resp. které klienty a jak mají vyhledávat, co jim mají nabízet, resp. slibovat. Svědkové shodně potvrdili, že finální rozhodnutí, zejména schválení smluv, event. jejich případný podpis, bylo vždy na obžalovaném J.J. Z doložené plné moci pak bylo zjištěno, že od 1.1.2009 ji obžalovaný udělil M.M., přičemž formulace plné moci byla prakticky bezbřehá a umožňovala této svědkyni činit za obžalovaného téměř jakékoliv úkony. Nálezací soud považuje za prokázané, že obžalovaný J.J. věděl o všech obchodních případech, popsanych pod bodem II./B, tj. i o těch, kde sám s poškozenými od počátku nejednal. Právě z důvodu transparentnosti prokázání jednotlivých částí skutkového děje nálezací soud detailně rozebral v odůvodnění tohoto rozsudku nejen desítky svědeckých výpovědí, ale především stovky stran rozhodujících listinných důkazů. Podle názoru soudu totiž jen takto lze vytvořit ucelený obraz o činnosti obžalovaného J.J., tj. o jeho trestněprávně významném jednání. Svědkové, zaměstnanci jeho firem, předně potvrdili, že školení vedl zejména obžalovaný J.J., event. na základě jeho pokynů někteří z pověřených zaměstnanců, ale především potvrdili, že byli opakovaně proškolení o tom, že rozhodčí nález lze vydat bez rozhodčí doložky a byli instruováni také o tom, že uvedené informace mají klientům poskytnout. Tito svědkové také potvrdili, že obžalovaný sám řídil obě společnosti a to poměrně direktivně, neboť oni byli oprávněni smlouvy pouze s klientem tzv. předjednat, ale finální schválení smlouvy činil pouze obžalovaný. Otázka možnosti či nemožnosti vydat rozhodčí nález ve sporu, kde nebyla smluvními stranami sjednána rozhodčí smlouva nebo rozhodčí doložka není podle nálezacího soudu otázkou případného odlišného „právního názoru“ obžalovaného, bez ohledu na to, že legálně právnické vzdělání nemá, ale prokazatelně to byla součást jeho podvodného jednání. Lze sice připustit, že podle tehdy platné právní úpravy (zákon 216/1994 Sb. ve znění předpisů následujících, o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů) mohl být rozhodcem kdokoliv, avšak rozhodčí smlouva musela být vždy uzavřena písemně, jinak by byla neplatná (§ 3 odst. 1) a obdobně striktní podmínky platí i pro rozhodčí doložku (§ 3 odst. 2). Rozhodčí smlouva ostatně musí také obsahovat přímé určení rozhodce ad hoc, resp. konkrétní způsob jeho určení a odkazuje-li na rozhodčí řád vydaný právnickou osobou, která není stálým rozhodčím soudem na základě zákona, je taková rozhodčí smlouva neplatná. Lze jen podotknout, že stále rozhodčí soudy mohou být řízeny pouze na základě zákona (§ 13). V souvislosti s rozhodčí činností obžalovaného pak lze ostatně poukázat i na ustálenou právní praxi vycházející z rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem (sp.zn. 37 Cm 127/2005), podle něhož byl-li rozhodce jmenován na základě neplatné rozhodčí smlouvy, není povolán k rozhodování a je tudíž z rozhodování vyloučen. Jmenování rozhodce bez platné rozhodčí doložky je okolnost, která vzbuzuje oprávněné pochybnosti o nepodjatosti takového rozhodce.

Uvedené právní premisy nálezací soud ve stručnosti citoval jen pro úplnou představu o protiprávnosti jednání obžalovaného, které vyústilo v naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku. Jak již nálezací soud uvedl, bylo součástí podvodného jednání obžalovaného vytváření dojmu, že má právnické vzdělání, že působí jako erudovaný rozhodce, ačkoliv věděl, že v konkrétních případech rozhodčí doložka, ani rozhodčí smlouva mezi smluvními stranami uzavřena nebyla. Pokud by obžalovaný neměl od samého počátku podvodný úmysl, pak by, podle názoru nálezacího soudu, zcela rozhodně jednal vůči poškozeným jiným způsobem. Předně by je nepochybně upozornil, pokud by měl poctivý úmysl, a to sám nebo prostřednictvím svých zaměstnanců na možnost dvojího právního

výkladu, kterým ostatně sám argumentuje a neposkytoval by jim kategorické ujištění o tom, že jejich pohledávka bude vymožena nebo dokonce odkoupena některou z jeho firem na nominální hodnotu, tj. za plnou cenu. Právě takový příslib obžalovaného, resp. jím proškolených zaměstnanců byl důvodem toho, že na takové podmínky poškození přistoupili, podepsali smlouvy a zejména na účet firem obžalovaného zaplatili poplatky. To je zcela zřetelné ze svědeckých výpovědí svědků, které jsou shora rozebrány. Obžalovaný tedy nepochybně věděl o tom, že existence rozhodčí smlouvy nebo rozhodčí doložky je nezbytnou podmínkou konání rozhodčího řízení. O podvodném úmyslu obžalovaného svědčí i ty případy, kdy např. dlužníkům byla zcela lstivě podsouvána obžalovaným jakási náhražka rozhodčí doložky do písemného pokusu o smír, na což ostatně někteří z poškozených, prostřednictvím svých právních zástupců, také reagovali. Podvodný úmysl obžalovaného je ostatně zesilován i tím, že obžalovaný věděl v konkrétních případech o neexistenci rozhodčí doložky nebo rozhodčí smlouvy a přesto se nechal jmenovat rozhodcem, dokonce jako „Dr. J.J. Ph.D., LL.M.“, tj. používal velké množství akademických titulů, které mu ani v nejmenším nenáležely. Obžalovaný takto vystupoval nepochybně proto, aby posílil důvěru poškozených, tedy aby vyvrátil jakékoliv jejich případné pochybnosti o tom, zda jim bude pohledávka vymožena. Kromě toho obžalovaný předstíral, že Evropské arbitrážní centrum má více rozhodců, o čemž ostatně svědčí i formulace smluv o zajištění služeb rozhodců, které jsou rozebrány shora, které odkazují na seznam rozhodců vedených v příslušné firmě. I tímto způsobem obžalovaný pochopitelně v poškozených vzbuzoval dojem, že tzv. Evropské arbitrážní centru je profesionální firma, která řádně rozhoduje v rámci rozhodčího řízení o uvedených pohledávkách a je otázkou náhody či spíše nahodilého výběru, že jejich obchodní spor bude řešit právě obžalovaný. Kromě toho obžalovaný následně jednal také tak, že vydával zpravidla ve všech případech rozhodnutí, v němž přijal pravomoc rozhodce, ačkoliv sám věděl, že strany nemají rozhodčí doložku nebo rozhodčí smlouvu řádně uzavřenou, na což ostatně někteří svědkové upozorňovali předem, avšak na jejich informace nebyl brán obžalovaným, potažmo jeho zaměstnanci jednajícími na jeho pokyn, žádný zřetel. Obžalovaný J.J. v rozhodčích nálezech, které vydával, obvykle používal i státní znak České republiky a její označení, což je další úkon, který posiloval důvěru poškozených, neboť takto vzbuzoval dojem, že jedná dokonce jménem státu. Poškození od takového rozhodčího nálezu logicky očekávali právní důsledky, obvykle spojované s rozsudkem, který v obdobné grafické úpravě vydávají soudy vykonávající, na rozdíl od obžalovaného, část státní moci. Cílem jednání obžalovaného zjevně a prokazatelně bylo, získat od poškozených příslušné poplatky, jejichž výši dokonce sám stanovil. Přestože v opakovaných případech rozhodčí řízení zastavil proto, že byla zcela důvodně vznesena námitka nedostatku jeho pravomoci, jako rozhodce, nebylo to pro obžalovaného ani v jednom případě dostatečnou zpětnou reakcí „výstrahou“ o tom, že jeho tzv. právní názor je vadný. Přesto obžalovaný v takovém jednání pokračoval a za situace, kdy např. dlužník nebyl sám dostatečně právně erudovaný, event. neměl kvalifikovaného právního zástupce, obžalovaný dokonce vyznačil na rozhodčím nálezu doložku právní moci, byť věděl, že je to zcela neoprávněné, ale přesto se snažil poškozeným podsunout možnost uplatňovat tento rozhodčí nálezný v rámci dalšího řízení. Obžalovaný tedy v obdobném jednání dlouhodobě pokračoval. Pokud by obžalovaný neměl podvodný úmysl, jak sám tvrdí, pak by nepochybně ihned po zaplacení poplatku poškozeným, event. jejich obchodním partnerům, tyto finanční prostředky vrátil. Obžalovaný se dokonce domáhal i úhrady poplatku za vznesení námítky nedostatku pravomoci rozhodce, ačkoliv se poškození (zde dlužníci v původním obchodním vztahu) domáhali pouze platného práva. Je třeba zdůraznit, že prokazatelně se nejednalo o

jediný exces, tj. nedopatření nebo snad omyl na straně obžalovaného J.J., event. zaměstnanců jeho firmy, ale nepochybně o cílené a programové jednání vedené se záměrem získat finanční prostředky. Ostatně i obě firmy, tedy následně XXXXX a XXXXX ve své činnosti na sebe vzájemně navazovaly a doplňovaly se, když obě firmy prokazatelně řídil obžalovaný. Pokud se obžalovaný J.J. hájil tím, že jeho jménem jednali jeho zaměstnanci, on konkrétně smlouvy nepodepisoval apod., musí nalézací soud zdůraznit, že tuto obhajobu považoval za účelovou a především vyvrácenou provedenými důkazy. Lze sice připustit, že není prokazatelně podpis obžalovaného na všech smlouvách, ale vědění obžalovaného o každém tzv. obchodním případě je přesto dostatečně prokázáno. Jak potvrdili svědci, zaměstnanci firem obžalovaného, a ostatně i listinné důkazy (např. žaloby u skutků 1, 2, 8, 10, 11, 12, 13, 16 apod.), žaloby osobně přijímal obžalovaný, z čehož lze dovodit, že o nich věděl, což velmi často také stvrdil svým podpisem a osobním razítkem. Navíc tyto žaloby byly vyhotovovány podle vzoru, který zaměstnanci jeho firmy poškozeným poskytli. Obžalovaný osobně, jak rovněž potvrdili tito svědkové, každý případ osobně schvaloval. Obžalovaný také téměř ve všech případech (s výjimkou např. skutku 9, 17, kdy smlouvy podepisovala svědkyně S.) osobně uzavíral smlouvy o zajištění služeb rozhodců, mandátní smlouvy, event. smlouvy o postoupení pohledávek, byť, a to zřejmě opět cíleně, nebyl osobnímu jednání se zástupci druhé smluvní strany přítomen. Svědkové v četných případech potvrdili, že obchodní zástupci jim přinesli smlouvy již obžalovaným podepsané. Podle názoru soudu pak prokazatelně a rozhodné informace o takovém případě převzal obžalovaný nejpozději v okamžiku, když poškozený subjekt zaplatil, na základě výzvy jeho firmy, příslušný poplatek. Zaměstnanci firem obžalovaného potvrdili, že obžalovaný měl pravidelný přístup k účtu, k výpisům z účtu a tím tedy i informace o uhrazených správních, arbitrážních či rozhodčích poplatcích. Pokud by byla nějaká platba, a to šlo zpravidla o platby v řádech deseti tisíců, na účet jeho firmy uhrazena omylem, tj. bez vztahu ke konkrétní žalobě nebo smlouvě, pak logicky nic nebránilo obžalovanému k tomu, aby platbu vrátil, zejména pak pokud by měl skutečně poctivý, resp. jiný než podvodný úmysl. Byl to totiž pouze obžalovaný J.J., jak opět potvrdili svědkové – jeho zaměstnanci, který byl oprávněn dávat příkazy k provádění plateb z firemního účtu. Obžalovaný tak ovšem zjevně neučinil, ani v jednom z výše uvedených případů, což nelze považovat za nahodilost, event. omyl či podnikatelský neúspěch. Peníze si obžalovaný ponechal na svých účtech, nevrátil je dokonce ani v případech, kdy sám vydal rozhodnutí o vrácení poplatku nebo jeho příslušné části poté, co rozhodl např. o zastavení řízení pro nedostatek pravomoci rozhodce. Oprávnění disponovat s účtem firem XXXXX i XXXXX měl především obžalovaný J.J., event. jeho matka. Za pozornost pak stojí i prokázaná skutečnost, že J.H. získal právo disponovat s účtem firmy XXXXX až dva měsíce poté, co se stal jednatelem firmy, tedy prokazatelně ve stavu, když už na účtu firmy žádné finanční prostředky nebyly. O úmyslu obžalovaného J.J. získávat podvodným způsobem peníze, zejména pro vlastní potřebu, ostatně svědčí zcela nestandardní formulace smluv, kdy dlužník měl plnit nikoliv na účet svého věřitele, ale na účet firmy obžalovaného, z něhož měly být peníze přeposlány. V žádném případě, kdy dlužník takto závazek uhradil (např. v případě poškozených H.S., T.F., firmy XXXXX), tyto částky poškozeným přeposlány nebyly. Obdobného charakteru je, podle názoru soudu, i smlouva o postoupení pohledávek, resp. její formulace o tom, že poškození dokonce, nejen že firmě obžalovaného příslušné pohledávky postoupili, za což jim přislíbil odměnu, ale také za to měli určité poplatky hradit. Podle názoru soudu neobstojí ani obhajoba obžalovaného o tom, že jeho zaměstnanci jednali bez jeho vědomí nebo se za něj vydávali, a to zejména v případech, kdy poškození prokazatelně hradili poplatky na účet firem XXXXX nebo XXXXX. Nalézací soud tedy zdůrazňuje, že nejméně od okamžiku

úhrady tohoto poplatku, obžalovaný věděl o poskytnuté platbě, tj. o konkrétním případě. Pokud by se takto získaná platba nevztahovala např. ke konkrétní žalobě, ke konkrétní smlouvě apod., nebo pokud by obžalovaný nesouhlasil s převzetím takového obchodního případu, pak pochopitelně mu nic nebránilo v tom, aby dal příkaz k vrácení uvedeného poplatku a snažil se tak zajistit nápravu pochybení jeho zaměstnanců. Nálezací soud v odůvodnění tohoto rozsudku zcela záměrně citoval listinné důkazy, které prokazují platby na účet firmy XXXXX, číslo účtu XXXXX, event. na účet firmy XXXXX, číslo účtu XXXXX. Podvodný úmysl obžalovaného J.J. pak lze spolehlivě dovodit i z jeho chování v závěru celého skutkového děje. Zejména smlouvy o poustoupení pohledávek, event. mandátní smlouvy byly totiž sjednávány na období několika měsíců, po jehož uplynutí měl obžalovaný plnit své finanční závazky, které na sebe jménem firem XXXXX, případně XXXXX převzal. Svědkové, jak sami potvrdili, se ve většině případů začali hlásit o své peníze, avšak v tom okamžiku obžalovaný přestal komunikovat, nebral telefony, skrýval se a ve finále, pak zejména firmu XXXXX převedl na nic netušícího svědka J.H. Na toho však převedl oprávnění disponovat s firemním účtem až dva měsíce poté, co se J.H. stal jednatelem, tj. ve stavu, kdy finanční prostředky z účtu firmy sám vybral.

Trestné jednání obžalovaného J.J., popsané pod bodem II./B/a,b výroku rozsudku, spočívalo v tom, že opět deklaroval skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci. Obžalovaný jednal, jako jediný člen představenstva společnosti XXXXX a jediný jednatel společnosti XXXXX a sám, případně prostřednictvím proškolených obchodních zástupců a zaměstnanců obou společností, nabízel poškozeným, tj. subjektům, které vlastnily neuhrazené pohledávky, že jim tyto pohledávky přizná jako rozhodce, ovšem za úplatu a bez ohledu na to, zda mají sjednanou rozhodčí doložku či rozhodčí smlouvu. Následné jednání obžalovaného pak spočívalo v tom, že vydal rozhodčí nález, ačkoliv věděl, že spor nemůže platně rozhodovat, neboť firmy neměly rozhodčí doložku nebo rozhodčí smlouvu se svými obchodními partnery sjednanou, avšak obžalovaný je ubezpečoval, že jejich pohledávku vymůže od poškozených, případně je sám nebo spíše prostřednictvím proškolených obchodních zástupců ubezpečoval, že v případě, že pohledávku nevymůže, odkoupí ji jeho firma v nominální hodnotě. Takto vylákal od poškozených subjektů, příp. jejich obchodních partnerů, kteří vznesli námitku nedostatku pravomoci rozhodce (II./B/b), příslušné poplatky nebo dokonce uhrazené dlužné částky, které si ponechal pro svoji potřebu, event. pro potřebu obou svých firem. Rovněž u dílčího skutku (II./B/c) obžalovaný deklaroval skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, když se společností XXXXX uzavřel rámcovou smlouvu včetně dodatku a odebíral od této společnosti mobilní telefony, služby a příslušenství, aniž by je řádně uhradil, když věděl, že firma nemá dostatek finančních prostředků na jejich úhradu.

V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného J.J., které je popsáno pod bodem II./B vznikla poškozeným subjektům škoda ve výši 3.956.288 Kč.

Obdobně, jako u skutku popsaného pod bodem I., také u skutku popsaného pod bodem II., jak je ostatně shora naznačeno, byly splněny hmotně právní podmínky pokračování ve smyslu ustanovení § 116 trestního zákoníku i procesně právní podmínky pokračování ve smyslu ustanovení § 12 odst. 11 trestního zákoníku. Tyto podmínky byly splněny nejen ve vzájemném vztahu všech dílčích útoků popsaných pod bodem II./B/a,b,c výroku rozsudku, ale také ve vzájemném vztahu s 39 útoky, z jejichž spáchání zcela analogickým způsobem, byl obžalovaný J.J. uznán vinným v trestní věci vedené u Okresního soudu v Hodoníně pod sp.zn. 1 T 142/2010. Zde byla škoda vyčíslena na částku 2.449.739 Kč. Vzhledem k tomu, že byly splněny

bez jakýchkoliv výhrad podmínky pokračování, pak také výsledná škoda způsobená obžalovaným v obou částech těchto skutků se počítá. Obžalovaný J.J. byl uznán vinným ze způsobení škody v celkové výši 6.406.027 Kč (2.449.739 + 3.956.228 Kč). Obdobně jako u skutku popsaného pod bodem I. výroku rozsudku, také v tomto případě se jedná o tzv. **škodu velkého rozsahu**, která přesáhla zákonem požadovanou částku ve výměře 5 milionů Kč, jak vyžaduje ustanovení § 139 odst. 1 trestního zákoníku.

Obžalovaný J.J. rovněž tímto rozsáhlým trestným jednáním popsaným pod bodem II. výroku rozsudku poškodil zájem společnosti na ochraně cizího majetku, tj. majetku fyzických i právnických osob před podvodným jednáním. Tento zájem společnosti je **objektem** zločinu podvodu, který je chráněn v ustanovení § 209 trestního zákoníku.

Zcela shodně, jako v případě skutku popsaného pod bodem I., i v případě tohoto rozsáhlého trestného jednání nalézací soud uzavřel, že obžalovaný naplnil ve vztahu k trestnému činu podvodu také zákonem vyžadovaný znak **subjektu a subjektivní stránky**. Ani ve vztahu k tomuto trestnému jednání nevznikly žádné pochybnosti o tom, že obžalovaný je se zřetelem k svému věku (§ 25 trestního zákoníku) i se zřetelem k svému duševnímu stavu (§ 26 trestního zákoníku), pachatelem zletilým a plně trestně odpovědným. Teoretická východiska znaků subjektivní stránky jsou rozvedena v odůvodnění tohoto rozsudku, které se týká právní kvalifikace skutku I. a vzhledem k užití shodné skutkové podstaty na ně lze plně odkázat. Také v tomto případě nalézací soud uzavřel, že obžalovaný se trestného jednání popsaného pod bodem II. výroku rozsudku dopustil svým **zaviněním ve formě přímého úmyslu**, jak vyžaduje ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný nepochybně věděl, že deklaruje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, že vystupuje jako právně vzdělaný a erudovaný odborník – rozhodce, že nemá oprávnění jménem české republiky s použitím jejího státního znaku vydávat rozhodčí nálezy, zejména pak za situace, kdy jej strany původního obchodního sporu výslovně nejmenovaly pro případ komplikací svým jmenovitým rozhodcem, přesto v nich vzbuzoval dojem, že to není překážkou vydání rozhodčího nálezu, vzbuzoval v nich dojem, že od nich pohledávky odkoupí, ačkoliv věděl, že žádná z firem, jejímž byl statutárním zástupcem, nemá dostatečné finanční prostředky na odkoupení pohledávek, ani účinné nástroje na jejich vymození. Ve všech případech obžalovaný jednal aktivně, věcně, zcela cíleně a opakovaně zcela shodně, čímž lze učinit závěr, že se tohoto jednání dopustit chtěl.

Rovněž v případě tohoto druhého trestného činu podvodu bylo užito právní kvalifikace zákona účinného v době od 1.1.2010, tj. zákona účinného v době rozhodování, nikoliv trestního zákona účinného do 31.12.2009, jako zákona účinného v době spáchání trestného činu. Důvody jsou rovněž zcela shodné jako ty, které soud vedly k aplikaci stejné právní kvalifikace u skutku popsaného pod bodem I. Rozhodující je tedy skutečnost, že užití aktuální právní kvalifikace podle tzv. trestního zákoníku, tj. § 209 je pro obžalovaného příznivější. Vzhledem k těmto skutečnostem se pak soud rovněž nezabýval naplněním materiálního znaku, který byl podmínkou trestnosti pouze ve smyslu trestního zákona účinného do 31.12.2009, ale zabýval se **podmínkou společenské škodlivosti**, jak vyžaduje ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. V tomto konkrétním případě obžalovaný páchal rozsáhlou trestnou činnost majetkového charakteru, která je popsána pod celkem 94 body tohoto rozsudku. Obžalovaný se trestného jednání dopouštěl po dobu cca 1 roku, způsobil škodu v řádu více než 6 milionů Kč. Pokračování v trestné činnosti i útoky vůči velkému množství poškozených, podle názoru soudu, zvyšovaly latenci, nebo-li skrytost trestného jednání obžalovaného. Obžalovaný,

způsobil škodu v řádu převyšujícím 6 milionů Kč, přičemž s ohledem na dosavadní přístup obžalovaného k celému trestnímu řízení, s ohledem na jeho majetkové poměry, kdy sám deklaruje, že je nemajetný, otcem pěti dětí a má maximálně středoškolské vzdělání, když v minulosti se živil především trestnou činností majetkového charakteru, důvodně nelze předpokládat, že by obžalovaný způsobenou škodu těmto poškozeným v dostatečném časovém horizontu uhradil. Za těchto okolností je jednání obžalovaného J.J., podle názoru nalézacího soudu, mimořádně vysoce společensky škodlivé a nelze uplatnit jinou, než trestněprávní odpovědnost. Nalézací soud proto po zvážení všech rozhodných okolností případu i u skutku popsaného pod bodem II. výroku rozsudku uzavřel, že obžalovaný J.J. spáchal **zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku**.

Výroky o trestu

Z výroku rozsudku nalézacího soudu vyplývá, že obžalovaný J.J. byl uznán vinným ze spáchání **dvou samostatných trestných činů**, byť v obou případech shodně kvalifikovaných jako zvláště závažný zločin podvodu **podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku**. Pro posouzení toho, zda jsou oba trestné činy ve vzájemném souběhu, eventuálně, zda je nezbytné za každý z nich ukládat samostatný trest, považoval nalézací soud za rozhodující skutečnosti, které byly zjištěny a prokázány v průběhu hlavního líčení z přílohových spisů.

Z přílohového **spisu Okresního soudu ve Zlíně sp.zn. 34 T 133/2008** bylo zjištěno, že trestním příkazem ze dne 2.9.2008, č.j. 34 T 133/2008-37 byl J.J. uznán vinným ze spáchání trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona. Tento trestní příkaz byl obžalovanému doručen dne 4.9.2008 a tímto dnem nastaly rozhodné okolnosti pro posouzení souběhu trestných činů, neboť doručení trestního příkazu má stejný význam jako vyhlášení prvního odsuzujícího rozsudku soudem prvního stupně. Trestní příkaz byl následně zrušen a rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 26.3.2009, č.j. 34 T 133/2008-127 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, ze dne 11.6.2009, č.j. 6 To 253/2009-172 byl obžalovaný J.J. znovu uznán vinným ze spáchání trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona, jehož se podle výroku rozsudku dopustil dne 18.4.2008. Za spáchání tohoto trestného činu byl odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 18.000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání třiceti dnů a dále k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na dobu osmnácti měsíců.

Z přílohového **spisu Městského soudu v Brně sp.zn. 88 T 83/2008** bylo zjištěno, že trestním příkazem ze dne 4.9.2008, č.j. 8 T 83/2008-355 byl J.J. uznán vinným ze spáchání trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, kterého se dopustil v době od 18.4.2006 do 31.7.2006. tento trestní příkaz byl obžalovanému J.J. doručen dne 2.10.2008, čímž obdobně nastaly účinky vyhlášení prvního rozsudku soudem prvního stupně. Trestní řízení v této věci následně pokračovalo vyhlášením rozsudku Městským soudem v Brně ze dne 11.9.2009, č.j. 88 T 83/2008-484 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16.3.2010, č.j. 8 To 50/2010-535. Nejvyšší soud ČR svým usnesením č.j. 7 Tdo 1494/2010-48 (č.l. 579) však zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16.3.2010 sp.zn. 8 To 50/2010 a

rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 11.9.2009 sp.zn. 88 T 83/2008, když současně Městskému soudu v Brně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu projednal a rozhodl.

Městský soud v Brně v této věci opětovně rozhodl rozsudkem ze dne 29.3.2011, č.j. 88 T 83/2008-649 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31.5.2011, č.j. 8 To 217/2011-703. Obžalovaný J.J. byl opětovně uznán vinným ze spáchání trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1,2 trestního zákona jako zákona č. 140/1961 Sb., jehož se dopustil v době od 18.4. do 31.7.2006. za tento trestný čin a za sbíhající se trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona, jako zákona č. 140/1961 z jehož spáchání byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 26.3.2009 sp.zn. 34 T 133/2008 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně pobočka ve Zlíně ze dne 11.6.2009 sp.zn. 6 To 253/2009 byl J.J. uložen souhrnný peněžitý trest ve výměře 80.000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání čtyř měsíců a dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu osmnácti měsíců. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 26.3.2009 sp.zn. 34 T 133/2008 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně pobočka ve Zlíně, ze dne 11.6.2009 sp.zn. 6 To 253/2009, jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Skutečnosti prokázané oběma přílohovými spisy odůvodňují, v kontextu s výrokem rozsudku nalézacího soudu v této trestní věci, popsáním pod bodem I/, dílčí závěry nalézacího soudu o uložení samostatného souhrnného trestu odnětí svobody. Jak vyplývá z výroku tohoto rozsudku, jednání popsaného pod bodem I/ se obžalovaný J.J. dopustil v době od 15.7.2007 do dubna 2008 a skutek byl kvalifikován jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákona. Výše citovanými trestními spisy pak bylo prokázáno, že v době od 18.4. do 11.7.2006 spáchal trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, za který byl pravomocně odsouzen (Městský soud Brně sp.zn. 88 T 83/2008) a dne 18.4.2008 spáchal trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona, za který byl rovněž pravomocně odsouzen (Okresní soud ve Zlíně sp.zn. 34 T 133/2008). Účinky doručení prvního odsuzujícího rozsudku soudem prvního stupně nastaly dnem 4.9.2008, kdy byl J.J. doručen trestní příkaz ve věci Okresního soudu ve Zlíně sp.zn. 34 T 133/2008.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku soud uloží **souhrnný trest** podle zásad uvedených v odstavci jedna (podmínky pro ukládání úhrnného trestu), když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho zákonného ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem i k platné právní úpravě proto nalézací soud uložil obžalovanému J.J. **samostatný trest za souběh trestných činů zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona a zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst., odst. 5 písm. a) trestního zákona**, popsany pod bodem I výroku tohoto rozsudku. Trest byl obžalovanému ukládán **jako trest souhrnný a to podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku**, neboť zcela jednoznačně jde o nejprísnější skutkovou podstatu. Jen pro úplnost lze podotknout, že druhý zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 trestního zákona byl dokonán až v září 2009 (II/), tedy poté co byl J.J. 4.9.2008 doručen trestní příkaz, který má účinky vyhlášení prvního odsuzujícího

rozsudku soudem prvního stupně. Trestný čin podvodu popsany pod bodem II výroku rozsudku proto není v souběhu s těmito třemi trestnými činy a byl za něj ukládán trest samostatný. Tento samostatný trestný čin byl pochopitelně vzhledem ke shora citované právní úpravě, uvedené v odůvodnění tohoto rozsudku, ukládán i za trestnou činnost, která tvoří pokračující dílčí útoky jedné skutkové podstaty vymezené v podrobnostech v odsuzujícím rozsudku Okresního soudu v Hodoníně v trestní věci vedené pod sp.zn. 1 T 142/2010, a to s odkazem na ustanovení § 45 odst. 1 trestního zákoníku, tj. **jako trest společný.**

Při stanovení trestů za obě části trestné činnosti přihlédl soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku vždy k povaze závažnosti spáchaných trestných činů k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Vedle toho přihlédl i k chování obžalovaného po spáchání každého z těchto trestných činů, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky.

K osobně obžalovaného bylo zjištěno, že má středoškolské vzdělání, což potvrdil v rámci svého výslechu obžalovaného, kdy uvedl, že ukončil XXXXX, avšak jak sám doznal, žádné vysokoškolské vzdělání neukončil, přesto, jak bylo zjištěno z listinných důkazů shora detailně rozvedených, včetně osobních stránek obžalovaného (č.l. 3611) prezentoval se na veřejnosti jako vysoce vzdělaný a erudovaný odborník v oboru práva a ekonomie, který užíval tituly Mgr., Ing., MBA., eventuálně Ph.D., LL.M. Veřejně dokonce na svých osobních stránkách prezentoval, že dosáhl vysokoškolské vzdělání druhého stupně, a to absolvováním právnické fakulty v oboru právo a ekonomickosprávní fakulty v oboru finančního podnikání.

V přípravném řízení byly zajištěny padělané doklady, které měly prokazovat jeho ukončené vysokoškolské vzdělání. Jednalo se o Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce ze dne 20.5.2005 na právnické fakultě Masarykovy university v Brně, včetně Diplomu o získání titulu magistr ve studijním oboru právo (3622-3623), dále o Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce ze dne 14.7.2006 na Přírodovědecké fakultě Masarykovy university v Brně, včetně závěrečného Diplomu, který jej opravňoval k užívání titulu magistr (3624-3625), o Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce ze dne 13.10.2005 na Ekonomickosprávní fakultě Masarykovy university v Brně ve studijním oboru finanční podnikání včetně Diplomu, který jej opravňuje k užívání titulu inženýr (3626-3627). Ze zprávy rektorátu Masarykovy university v Brně (č.l. 3621) bylo zjištěno, že obžalovaný J.J. nar. XXXXX ve XXXXX nikdy nebyl studentem ani zaměstnancem Masarykovy university. Obžalovaný, však svých falešných akademických titulů používal i ve vztahu k orgánům činným v trestním řízení například v trestní věci Okresního soudu ve Zlíně sp.zn. 34 T 133/2008, která je shora citována, podal návrh na doplnění dokazování (č.l. 42-43 tohotopisu), přičemž vystupoval jako J.J.

Ze **zprávy Městského úřadu Hodonín** (č.l. 3788) bylo zjištěno, že obžalovaný byl v místě svého bydliště projednáván pro přestupek, týkající se neoprávněného užívání státního znaku. Ze spáchání tohoto přestupku byl uznán vinným. Opisem rejstříkem trestů bylo prokázáno, že kromě výše citovaných odsouzení nemá obžalovaný další záznam. Pro účely nyní projednávané věci je tedy rozhodující, že před vyhlášením rozsudku ve věci Okresního soudu ve Zlíně sp.zn. 34 T 133/2008 nebyl J.J. soudně trestán.

Z výpovědi obžalovaného u hlavního líčení i z jeho dalšího vyjádření v průběhu tohoto procesu pak bylo zjištěno, že aktuálně je podruhé ženatý a je otcem celkem pěti nezletilých dětí, když

druhé manželství uzavřel a dvě nejmladší děti se narodily v průběhu nyní projednávané rozsáhlé trestní věci.

Při ukládání **prvého trestu** vyšel soud z nejprísnejšího zákonného ustanovení, které je rozhodné pro ukládání úhrnných, resp. souhrnných trestů, tj. z ustanovení § 209 odst. 5 trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání 5 – 10 let. Nálezací soud přiznal obžalovanému podle § 44 odst. 1 trestního zákoníku **polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti**, neboť, jak bylo prokázáno opisem rejstříku trestů, předtím, než páchal trestnou činnost, ať už ve věci Městského soudu v Brně, ve věci Okresního soudu ve Zlíně nebo v nyní projednávané věci skutek I., nebyl soudně trestán. Naproti tomu hodnotil soud podle § 42 písm. n) trestního zákoníku jako **přítěžující okolnost** tu skutečnost, že obžalovaný spáchal více trestných činů (trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona a trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona). Jako přítěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku byla hodnocena skutečnost, že obžalovaný v páchání trestné činnosti pokračoval po delší dobu, a to prakticky od 18.4.2006, kdy začal páchat trestný čin zpronevěry, až do dubna 2008, kdy ukončil páchání trestného činu podvodu, za který je nyní projednáván a 18.4.2008 se pak dopustil i trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. Jako přítěžující okolnost podle § 42 písm. b) trestního zákoníku pak byla rovněž hodnocena skutečnost, že obžalovaný se především majetkových trestných činů, tj. trestného činu zpronevěry a trestného činu podvodu dopustil ze ziskuchtivosti. Způsobená škoda nedosáhla v rámci daného typu, zejména škody velkého rozsahu, mimořádného rozsahu, neboť se v souhrnu jednalo o částku překračující 6 milionů Kč, přičemž dolní hranice škody velkého rozsahu je vymezena, jak je shora rozebráno, částkou 5 milionů Kč. Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i s přihlédnutím k osobním poměrům obžalovaného, rozhodl soud uložit mu **trest odnětí svobody** v prvé čtvrtině zákonné trestní sazby, tj. **ve výměře 6 let**. Uložení trestu odnětí svobody pod dolní hranicí zákonné trestní sazby nebylo ani v náznaku odůvodněno, neboť obžalovaný po celou dobu trestního procesu ani částečně způsobenou škodu neuhradil a dlouhodobě a opakovaně projevoval naprosto nekritický postoj k vlastní trestné činnosti a zejména nerespektoval ani elementární právní normy České republiky. Toto hodnocení osoby obžalovaného lze ostatně vztáhnout i k druhému trestu, který byl souběžně J.J. uložen za skutek popsany pod bodem II/. Vedle trestu odnětí svobody v trvání 6 let, pak byl obžalovanému, jako souhrnný trest uložen i **trest peněžitý ve výměře 80.000 Kč**, neboť obžalovaný dlouhodobě páchanou trestnou činností majetkového charakteru opatroval finanční prostředky ve svůj prospěch. Je třeba zdůraznit, a to ostatně i ve vztahu k druhému trestu odnětí svobody a druhému peněžitému trestu, že obžalovaný sám dlouhodobě nebyl zcela ochoten a schopen vyvinout žádné úsilí k tomu, aby si doplnil vzdělání, kterým se prezentoval a naopak jeho životní styl směřoval především k tomu, aby hrubým porušováním zákonů České republiky získával rozsáhlé finanční prostředky především pro sebe, pro svoji rodinu a pro nadstandardní způsob života bez toho, že by takto získané finanční prostředky odpovídaly jeho pracovním výsledkům nebo legálně získaným majetkovým poměrům. Pro výkon trestu odnětí svobody v trvání 6 let byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazen **do věznice s ostrahou**, neboť trest je J.J. ukládán za úmyslné trestné činy ve výměře převyšující tři roky. V rámci pravidel rozhodných pro ukládání souhrnného trestu vymezených v ustanovení § 42 trestního zákoníku rozhodl soud opětovně i o uložení trestu **zákazu činnosti** spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel

v trvání 18 měsíců, který byl obžalovanému uložen za trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d trestního zákona v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Zlíně pod sp.zn. 34 T 133/2008.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byly **současně zrušeny výroky** o trestech z původního rozsudku Městského soudu v Brně ve věci 88 T 83/2008 a ve věci Okresního soudu ve Zlíně vedené pod sp.zn. 34 T 133/2008.

Z důvodů, které jsou shora rozvedeny, pak byl obžalovanému J.J. za **druhý trestný čin** podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, popsany kompletně **pod bodem II.** výroku tohoto rozsudku, ukládán samostatný trest. I při rozhodování o trestu za tento trestný čin, vzal soud v úvahu všechna rozhodná kritéria, včetně osobního profilu obžalovaného, který je rozveden u předchozího výroku. V tomto případě byl trest ukládán rovněž podle ustanovení § 209 odst. 5 trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání 5 – 10 let. Obžalovanému nelze přiznat přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. p) trestního zákoníku, tedy že již byl pro trestný čin odsouzen, neboť trestnou činnost začal páchat cca 12.8.2008 a trestní příkaz ve věci Okresního soudu ve Zlíně sp.zn. 34 T 133/2008 mu byl doručen 4.9.2008. Avšak ani z tohoto trestního příkazu, následného trestního řízení, jakož i z druhého trestního příkazu, který mu byl doručen dne 2.10.2008 ve věci Městského soudu v Brně sp.zn. 88 T 83/2008, si obžalovaný nevzal dostatečné ponaučení proto, aby korigoval svůj přístup k cizímu majetku a k dodržování právních norem. Zločin podvodu popsany pod bodem II. výroku rozsudku obžalovaný páchal cca po dobu 1 roku, tj. do srpna 2009. Pokračování v trestné činnosti hodnotil soud jako **přitěžující okolnost** podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. I v tomto případě soud hodnotil jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. b) trestního zákoníku to, že obžalovaný rozsáhlou trestnou činností majetkového charakteru páchal ze ziskuchtivosti, když způsobil škodu ve výši téměř 6,5 milionů Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku nalézací soud také rozebral svoje úvahy, které se týkaly promyšleného plánovitého jednání obžalovaného, zejména vytvoření jakéhosi „podnikatelského programu“ obou společnostmi, tj. XXXXX a XXXXX, včetně jejich vzájemného propojení s cílem získávat nelegálně finanční prostředky především pro svoji potřebu. Jednoznačně pak obžalovanému svědčí přitěžující okolnost podle § 42 písm. a) trestního zákoníku, nebo-li páčání tohoto trestného činu po předchozím uvážení. Žádné polehčující okolnosti v tomto případě zjištěny nebyly. Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu, tj. skutku popsaného pod bodem II. výroku rozsudku, i se zřetelem k osobním poměrům obžalovaného, rozhodl nalézací soud i v tomto případě uložit mu **trest odnětí svobody v trvání 6 let**, tj. cca v první čtvrtině zákonné trestní sazby. Jedná se o trest ukládaný za rozsáhlý pokračující delikt majetkového charakteru, přičemž za část trestné činnosti již byl obžalovanému uložen ve věci vedené u Okresního soudu v Hodoníně pod sp.zn. 1 T 142/2010 trest odnětí svobody v trvání 3 let, který však byl tímto rozsudkem zrušen. Trest je obžalovanému ukládán za trestný čin majetkového charakteru, kterým způsobil škodu ve výši cca 6,5 milionů Kč, tj. škodu sice vykazující znaky škody velkého rozsahu, avšak nikterak mimořádně nepřekračující dolní hranici, tj. částku 5 milionů Kč. Rozhodné okolnosti, zejména pak přitěžující okolnosti, které jsou zde vymezeny, ani v tomto případě neodůvodňovaly uložení trestu odnětí svobody pod dolní hranicí zákonné trestní sazby. Pro výkon trestu byl také v tomto případě J.J. zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku **do věznice s ostrahou**, neboť trest je mu ukládán za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující tři roky. Konkrétní výměra nepodmíněného trestu odnětí svobody pak byla stanovena i s přihlédnutím

k tomu, že souběžně byl obžalovanému uložen i **peněžitý trest ve výměře 200.000 Kč** s přiměřeným náhradním trestem odnětí svobody v trvání 1 roku, který by obžalovaný vykonal pro případ, že by výkon peněžitého trestu zmařil. Uložení peněžitého trestu je i zde zcela logicky odůvodněno podstatou trestné činnosti obžalovaného, zejména jeho ziskuchtivosti a snahou získávat zcela bezpracně rozsáhlé finanční prostředky pro svoji potřebu na úkor jiných subjektů. Z popisu skutkového děje, který prokazuje trestné jednání obžalovaného, pak vyplývá, že obžalovaný se trestné činnosti popsané pod bodem II. výroku rozsudku dopustil v souvislosti se svojí podnikatelskou činností, když figuroval ve firmách XXXXX a XXXXX, jako člen představenstva a jednatel. Kromě toho obžalovaný také zcela zneužil platné právní úpravy, která bez mimořádného požadavku na odbornou kvalifikaci, resp. bezúhonnost mu umožnila vystupovat jako rozhodce, avšak v souvislosti s touto činností uvedl obžalovaný několik desítek osob v omyl, získal rozsáhlé finanční prostředky. Především v zájmu ochrany společnosti, ale i k dovršení nápravy obžalovaného po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, rozhodl soud uložit mu také **trest zákazu činnosti** spočívající jednak v zákazu výkonu funkce rozhodce a také v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech a výkonu funkce prokuristy u všech druhů obchodních společností a družstev. Zákaz činnosti byl obžalovanému uložen **v trvání 10 let**, tj. na samé horní hranici vymezené ustanovením § 73 odst. 1 trestního zákoníku. Jen důsledným výkonem trestu zákazu činnosti dojde k ochraně společnosti, ale také k dovršení resocializace obžalovaného, který bude mít po návratu z výkonu trestu méně příležitostí k páchání obdobného protiprávního jednání, ať už majetkového či jiného charakteru. Délka trestu zákazu činnosti na samé horní hranici zákonné trestní sazby je pak odůvodněna i rozsahem spáchaného trestného jednání a zejména pak následkem, tj. rozsahem způsobené škody, který lze s ohledem na přístup obžalovaného k celému trestnímu procesu, jeho majetkové poměry a četnost vyživovacích povinností reálně považovat za nenapravitelný.

Výrok o náhradě škody

V rámci adhezního řízení, které je součástí trestního řízení, rozhodoval soud o nárocích na náhradu škody těch poškozených subjektů, kteří se svými nároky včas a řádně připojily. Ve smyslu ustanovení § 43 odst. 3 trestního řádu poškozený, který má podle zákona proti obviněnému nárok na náhradu škody, která mu byla trestným činem způsobena, je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost tuto škodu nahradit. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování, jak má na mysli ustanovení § 206 odst. 2 trestního řádu. Z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody uplatňuje.

O nárocích na náhradu škody rozhodoval soud na podkladě ustanovení § 420 odst. 1 trestního zákoníku, podle něhož každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. V případě obžalovaného J.J. šlo vždy o úmyslné trestné činy, jimiž vznikla poškozeným škoda. Jedná se tedy o škodu způsobenou jeho vlastním zaviněním. Ve smyslu ustanovení § 442 občanského zákoníku se hradí skutečná škoda, a to v penězích. V konkrétních případech, kdy nebyly shledány žádné pochybnosti o výši způsobené škody, která byla v konkrétní částce u každého z jednotlivých případů prokázána, jak listinnými důkazy, tak svědeckých výpověďmi, rozhodl soud ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 trestního řádu a uložil obžalovanému povinnost k náhradě škody. Podle citovaného zákonného ustanovení, odsuzuje-

li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu, uloží mu zpravidla v rozsudku, aby ji poškozenému uhradil.

I.

Na podkladě citovaných zákonných ustanovení uložil tedy nalézací soud obžalovanému J.J. podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost zaplatit poškozeným:

- Oborová zdravotní pojišťovna, Roškotova 1225/1, 140 21 Praha 4, škodu ve výši 104.270,86 Kč,
- Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra, Cejl 5, P.O.BOX 216, 658 16 Brno, škodu ve výši 700.196,98 Kč,
- Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, Jeremenkova 11, 703 00 Ostrava – Vítkovice, škodu ve výši 100.994,30 Kč,
- Revírní bratrská pokladna, Michálkovická 108, 710 15 Slezská Ostrava, škodu ve výši 256.518, - Kč,
- Vojenská zdravotní pojišťovna ČR, Banskobystrická 40, 621 00 Brno, škodu ve výši 115.909,- Kč.

Vzhledem k tomu, že tři poškozené subjekty, a to Oborová zdravotní pojišťovna, Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra a Česká průmyslová zdravotní pojišťovna před zahájením dokazování uplatnily svůj nárok na náhradu škody v částce vyšší, než kterou nalézací soud považoval za bezpečně a spolehlivě prokázanou, přičemž svůj nárok dostatečně nezduvodnily a především neprokázaly, postupoval soud v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 trestního řádu a všechny tři poškozené subjekty odkázal se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Nárok na náhradu škody uplatňovaný těmito subjekty nenašel odraz ve skutkové větě výroku rozsudku, jak je v jeho odůvodnění uvedeno.

V případě zdravotní pojišťovny Metal-Alliance a v případě Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, pak nalézací soud postupoval podle § 229 odst. 1 trestního řádu a odkázal oba subjekty s celým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Každý z těchto subjektů se sice k trestnímu řízení včas a řádně připojil, prokázání konkrétní výše škody našlo odraz ve skutkové větě výroku rozsudku, avšak z důkazů provedených u hlavního líčení bylo zjištěno, že obě zdravotní pojišťovny následně část své škody, která nebyla nikterak doložena a konkretizována kompenzovaly tím, že jednotlivým lékárnám v dalším fakturačním období proplatily částky menší a de facto jim měla být takovým způsobem škoda hrazena. Další dokazování o konkrétním nároku na náhradu dosud neuhrazené škody každé z těchto zdravotních pojišťoven by překročilo meze trestního řízení, a proto byly oba subjekty odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

A.

Již výše v odůvodnění svého rozsudku poukázal nalézací soud na ustanovení § 45 trestního zákoníku, podle něhož při ukládání společného trestu za pokračování v trestném činu musí obligatorně také rozhodnout shodně nejen o výroku o vině, o trestu, ale i o dalších výrocích, které mají v uvedeném výroku svůj podklad, tj. včetně výroku o náhradě škody. S odkazem na toto zákonné ustanovení pak nalézací soud opětovně podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit škodu poškozeným, kteří svůj nárok včas a řádně

uplatnily a jejichž nárok jim byl přiznán v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Hodoníně pod sp.zn. 1 T 142/2010 (rozsudek ze dne 4.5.2011 č.l. 3136 a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13.1.2012, čj. 8 To 393/2011-3562). Nalézací soud tedy opětovně rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozeným:

- **E.K.**, nar.XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 179.171 Kč,
- **P.P.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, případně XXXXXX, částku ve výši 20.230 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 29.985 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se XXXXXX, částku ve výši 97.580 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 81.900 Kč,
- **L.M.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 351.000 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 44.100 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se XXXXXX, částku ve výši 229.400 Kč,
- **E.G.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 49.000 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 52.436 Kč,
- **R.N.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 23.800 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 119.000 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 80.581 Kč,
- **L.P.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 29.750 Kč,
- **B.M.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 101.870 Kč,
- **J.K.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 142.750 Kč,
- **T.P.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 18.088 Kč,
- **M.B.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 23.800 Kč,
- **P.M.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 30.434 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 118.685 Kč,
- **M.D.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 67.305 Kč,
- **M.H.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 33.400 Kč,
- **J.T.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 8.400 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 23.800 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 77.400 Kč,
- **M.Ch.**, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku ve výši 60.000 Kč,
- **XXXXXX**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 270.300 Kč,
- **R.Š.**, podnikající pod IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, částku ve výši 59.500 Kč.

S odkazem na výše uvedená rozhodnutí pak opětovně podle § 229 odst. 2 trestního řádu soud rozhodl i o tom, že odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních subjekty:

- **XXXXXX** IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX
- **R.Š.**, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX.

B.

V případě padesáti dílčích útoků popsaných pod bodem II./B./a), dalších čtyř útoků popsaných pod bodem II./B./b) a jednoho útoku popsaného pod bodem II./B./c) rozhodoval nalézací soud v rámci tohoto procesu nejen o prokázání skutkového děje, o trestní odpovědnosti obžalovaného, ale pochopitelně také o nárocích na náhradu škody každého subjektu, který se

včas a řádně připojil podle platné právní úpravy rozebrané shora. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozeným:

a)

1. XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 150.000,- Kč,
2. XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 53.600,- Kč a 200 Euro,
3. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 20.300,- Kč,
4. společnosti XXXXX., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 126.140,- Kč,
5. XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 44.100,- Kč,
6. společnosti F.P. – XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 79.252,- Kč,
7. O.S., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 35.700,- Kč,
8. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 32.200,- Kč,
9. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 47.000,- Kč,
10. V.P., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 47.600,- Kč,
11. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 33.600,- Kč,
12. L.N., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, škodu ve výši 24.400,- Kč,
13. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 40.460,- Kč,
14. R.B., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 33.320,- Kč,
15. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 23.800,- Kč,
16. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 94.900,- Kč,
17. V.D., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 40.600,- Kč,
18. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 23.800,- Kč,
19. XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 20.230,- Kč,
20. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 44.300,- Kč,
21. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 21.568,- Kč,
22. T.B., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 105.200,- Kč,
23. L.D., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 120.558,- Kč,
24. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 76.500,- Kč,
25. firmě XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 23.800,- Kč,
26. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 119.000,- Kč,
27. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 43.200,- Kč,
28. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 44.300,- Kč,
29. P.B., nar. XXXXX, škodu ve výši 86.600,- Kč,
30. L.M., nar. XXXXX, XXXXX, škodu ve výši 64.700,- Kč,
31. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 206.200,- Kč,
32. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 46.200,- Kč,
33. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 44.200,- Kč,
34. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 26.100,- Kč,
35. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX., škodu ve výši 59.400,- Kč,
36. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 128.000,- Kč,
37. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 30.464,- Kč,
38. společností XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 378.050,- Kč,
39. společností XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 58.942,- Kč,
40. společností XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 540.000,- Kč,

41. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 23.800,- Kč,
42. S.K., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 118.200,- Kč,
43. L.S., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 16.800,- Kč,
44. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 44.900,- Kč,
45. M.Š., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, škodu ve výši 23.800,- Kč,
46. -
47. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 47.600,- Kč,
48. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škoda ve výši 70.600,- Kč,
49. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 68.905,- Kč,
50. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu ve výši 52.900,- Kč,

b)

1. společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX škodu ve výši 17.850,- Kč,
2. společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX škodu ve výši 17.850,- Kč
3. -
4. XXXXX, škodu ve výši 11.811,-Kč.

Konkrétní výše uplatněného nároku na náhradu škody u jednotlivých poškozených je rozebrána v pasáži tohoto rozsudku, která se týká skutkových zjištění zpravidla v samém závěru rozboru důkazní situace, a to u každého dílčího útoku jednotlivě. Sem je také zahrnuto stanovisko nalézacího soudu v případě, pokud poškozené subjekty uplatňovaly svůj nárok na náhradu škody v částce vyšší, než která byla bezpečně a spolehlivě prokázána a našla také svůj odraz ve skutkové větě výroku rozsudku. Nalézací soud podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních se zbytky uplatněných nároků na náhradu škody poškozené subjekty:

- společnost XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX
- L.N., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX
- L.D., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX,
- firma XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX
- L.M., nar. XXXXX, XXXXX
- společnost XXXXX
- společnost XXXXX, se sídlem XXXXX
- P.P., XXXXX

Také v případě těchto poškozených byl sice nárok na náhradu škody uplatněn včas a řádně, avšak byl shledán soudem oprávněným, nikoliv v plném rozsahu. Další dokazování by pak překročilo rámec adhezního řízení, které je součástí trestního řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabránění

věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Krajský soud v Brně
dne 14.4.2014

JUDr. Jaroslava Bartošová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Nina Beranová